

รายงานฉบับสมบูรณ์

การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตด้วยนวัตกรรมเพื่อชุมชนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน
ของพื้นที่กิ่งเมืองกิ่งชนบท: กรณีศึกษาตำบลสารภี อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่

โดย

อาจารย์เสกฐวุฒิ หนู่มคำ คณบดีคณะบริหารรัฐกิจ และคณะ

ได้รับทุนอุดหนุนโครงการวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
และมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

ตุลาคม ๒๕๕๘

บทสรุปผู้บริหาร

ในการดำเนินโครงการวิจัยเรื่อง การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตด้วยนวัตกรรมเพื่อชุมชนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนของพื้นที่กิ่งเมืองกิ่งชนบท: กรณีศึกษาตำบลสารภี อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ นั้น ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมกับระบบบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยพาร์อิสเทอร์น ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนขนาดเล็ก ทั้งนี้ในการดำเนินการตลอดระยะเวลา ๑๒ เดือน คณะผู้วิจัยได้มีการดำเนินงานใน ๓ มิติ คือ

๑ มิติด้านการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการงานวิจัยของสถาบัน โดย มีการสำรวจบริบทและสภาพปัญหาของระบบบริหารจัดการงานวิจัยของสถาบัน โดยกระบวนการสัมภาษณ์ คณะผู้บริหารระดับสูง , นักวิจัย และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกระดับ และนำผลที่ได้มากำหนดเป็นแผนงานในการดำเนินการปรับปรุงระบบต่อไป

๒ มิติด้านการเปลี่ยนแปลงในพื้นที่ ตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยเป็นการดำเนินการที่อยู่บนพื้นฐานความเชื่อมโยงใน ๓ ส่วน คือ ชุมชน หน่วยงานของรัฐ และสถาบันการศึกษา ซึ่งผลการดำเนินการเป็นไปอย่างราบรื่นและเริ่มเกิดความเปลี่ยนแปลงในเชิงพื้นที่ และเชิงนโยบาย

นอกจากนี้ยังมีการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ เพื่อเป็นการสร้างพื้นฐานที่จำเป็น รวมไปถึงการพัฒนาทักษะในด้านต่างๆผ่านกิจกรรมทั้งสิ้น ๘ โครงการ ปรากฏผลจากการประเมินมีแนวโน้มพัฒนาขึ้นในทุกด้าน อันเป็นผลมาจากกระบวนการพัฒนานักวิจัยในโครงการของ สกว. และ แหล่งทุน และการนำองค์ความรู้ที่ได้รับการพัฒนามาผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ถ่ายทอดไปยังนักวิจัยภายในสถาบัน

๓ มิติด้านการประเมินผลการพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยของสถาบัน

ทั้งนี้ด้วยลักษณะของมหาวิทยาลัยพาร์อิสเทอร์น เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนขนาดเล็ก มุ่งเน้นด้านการเรียนการสอนและการผลิตบัณฑิตเป็นหลัก การพัฒนาระบบและกลไกในการจัดการงานวิจัยจึงนับว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ และเป็นก้าวแรกสู่การปรับเปลี่ยนมหาวิทยาลัยไปในทิศทางของการพัฒนาตนเองและงานวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และประเทศ

การสนับสนุนจากผู้บริหารมหาวิทยาลัยและการส่งเสริมพัฒนาจากแหล่งทุน ถือเป็นส่วนที่สำคัญในการขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นรูปธรรม และส่งผลให้เกิดมุมมองและแนวคิดในการดำเนินการวิจัยเชิงพื้นที่ ที่เป็นระบบ อันจะเป็นพื้นฐานที่ดีและพัฒนาเป็นแนวปฏิบัติที่ดีสำหรับมหาวิทยาลัยที่มีคุณลักษณะที่ใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยพาร์อิสเทอร์นต่อไป

เสฐธวุฒิ หนู่มคำ
หัวหน้าโครงการฯ

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยเรื่อง การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตด้วยนวัตกรรมเพื่อชุมชนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนของพื้นที่กิ่งเมืองกิ่งชนบท: กรณีศึกษาตำบลสารภี อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่ เกิดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยพายัพอีสเทิร์น เทคบาลตำบลสารภี ภายใต้การสนับสนุนด้านแหล่งทุนจากสกว. ผลจากการทำงานร่วมกับกลุ่มองค์กรภาครัฐและภาคประชาสังคม ในเขตพื้นที่ตำบลสารภี พบว่าปัญหาที่เป็นปัญหาสำคัญเร่งด่วนของพื้นที่ คือ ปัญหาสิ่งแวดล้อม และปัญหาสังคม อันเกิดจากลักษณะชุมชนซึ่งเป็นชุมชนกิ่งเมือง มีผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อมหลายประการ อาทิ การเคลื่อนย้ายของประชากรแรงงานที่เข้าไปทำงานในเมือง ประชากรที่อาศัยส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ สภาพภูมิศาสตร์ของตำบลที่มีการเปลี่ยนแปลงตามเส้นทางคมนาคมที่ตัดผ่าน การทำเกษตรกรรมจะน้อยเพราะพื้นที่ถูกนายทุนกว้านซื้อ ขาดการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมในการพัฒนา กลุ่มอาชีพ ขาดกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในตำบล

ผลสรุปจากการลงพื้นที่อย่างต่อเนื่องรวมถึงการศึกษาบริบทพื้นฐานของระบบการจัดการงานวิจัยเชิงพื้นที่ของมหาวิทยาลัยพายัพอีสเทิร์น คณะผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการกำหนดโจทย์ในการวิจัยเป็น ๒ ประเด็นคือ ๑) จะทำอย่างไรจึงจะสามารถพัฒนาชุมชนในลักษณะชุมชนกิ่งเมืองกิ่งชนบทให้มีนวัตกรรมเพื่อชุมชน และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นแบบมีองค์รวมและเป็นรูปธรรม และ ๒) ระบบและกลไกที่เหมาะสมกับการวิจัยเพื่อสังคมของมหาวิทยาลัยพายัพอีสเทิร์นเป็นอย่างไร โดยในการดำเนินการตามโจทย์ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน ๒ ประการ คือ ๑) เพื่อให้เกิดนวัตกรรมเพื่อชุมชนที่เหมาะสมกับชุมชนกิ่งเมืองกิ่งชนบทใน ๓ ด้านคือ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและสังคม และ ๒) เพื่อปรับปรุงระบบและกลไกการวิจัยเพื่อสังคมของมหาวิทยาลัยพายัพอีสเทิร์น โดยกำหนดพื้นที่ในการวิจัยคือกลุ่มชุมชนในตำบลสารภี อำเภอสาร์ภี จ.เชียงใหม่ และดำเนินการศึกษากลุ่มประชากรจำนวน ๓ กลุ่มได้แก่ องค์กรภาครัฐ ได้แก่ เทศบาลตำบลสารภี, องค์กรภาคการศึกษา ได้แก่ มหาวิทยาลัยพายัพอีสเทิร์น และโรงเรียนหรือสถานศึกษาในพื้นที่ และองค์กรภาคประชาชนผ่านกลไกในการบริหารจัดการในพื้นที่ และได้กำหนดความสำคัญของการศึกษาเป็น ๓ ส่วนได้แก่ ๑) การมีส่วนร่วมของหน่วยงานในพื้นที่ (ภาครัฐ ภาคการศึกษา และภาคประชาชน) ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน และ ๒) การศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และ เศรษฐกิจ ของชุมชนในพื้นที่เทศบาลตำบลสารภี ทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน และ ๓) การพัฒนาระบบและกลไกงานวิจัยเพื่อชุมชนของสถาบัน โดยอาศัยรูปแบบการเก็บข้อมูลตามกิจกรรมดังนี้

๑ การศึกษาบริบทของชุมชนในพื้นที่เทศบาลตำบลสารภี ในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และ เศรษฐกิจ ก่อนการดำเนินโครงการ

๒ การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยกระบวนการมีส่วนร่วม

๓ การพัฒนาระบบบริหารจัดการภายในของมหาวิทยาลัย คณะ ในการสนับสนุนงานวิจัย นวัตกรรมเพื่อสังคมและชุมชน

ในการศึกษาเพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการภายในของมหาวิทยาลัยนั้น ได้กำหนดรูปแบบการดำเนินงานเป็น ๓ ด้านได้แก่ ๑) การศึกษาบริบทของระบบและกลไกเดิม ๒) กิจกรรมเพื่อพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ ๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยในระดับสถาบันและระดับคณะ

ผลจากการดำเนินงานในระยะเวลา ๑๒ เดือนที่ผ่านมา (ตุลาคม ๒๕๕๗ – ตุลาคม ๒๕๕๘) ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงระบบการจัดการงานวิจัยคือ เกิดคณะทำงานเพื่อกำหนดกฎเกณฑ์และการลดขั้นตอนระเบียบทางการเงิน , จัดตั้งคณะกรรมการด้านการวิจัย มีการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยอย่างต่อเนื่องในทุกมิติผ่านกระบวนการอบรมเชิงปฏิบัติการ ทั้งในด้านการเขียนและการพัฒนา Proposal / แนวทางการเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรม ด้านการใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ (Online Database) เพื่อการพัฒนาคุณภาพงานวิจัย, การลงพื้นที่ การพัฒนาโจทย์วิจัย กระบวนการพัฒนาระบบการวิจัยเชิงพื้นที่ บูรณาการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักศึกษา, การบริหารโครงการวิจัยและการสังเคราะห์ความรู้เพื่อการพัฒนางานวิจัยเชิงพื้นที่ ,การจัดเวทีชุมชน สำหรับผลการเปลี่ยนแปลงในเชิงพื้นที่นั้น จากการลงพื้นที่เพื่อร่วมกันวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาประกอบการจัดทำแผนชุมชนนั้น ส่งผลให้เกิดโครงการวิจัยย่อย ใน ๖ ประเด็น ได้แก่ ๑) การศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ๒) การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของชุมชน ๓) การพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจชุมชนด้วยรูปแบบการบริหารจัดการกลุ่ม ๔) การพัฒนารูปแบบการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลสารภี ๕) การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการข้อมูลผู้สูงอายุแบบมีส่วนร่วมสำหรับการบริหารจัดการชุมชนกึ่งเมือง ๖) การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมและการสื่อสารสาธารณะเพื่อพัฒนาจิตสำนึกความเป็นพลเมืองผ่านพื้นที่ทางสังคม : ลานสารภีรวมใจ

ในส่วนของการพัฒนาเชิงพื้นที่ของชุดโครงการย่อยทั้ง ๖ โครงการ ตั้งแต่มีการพัฒนาโจทย์วิจัยร่วมกัน การพัฒนาข้อเสนอโครงการ การเสนอโครงการเพื่อพิจารณา การจัดสรรงบประมาณการวิจัย จวบจนกระทั่งถึงการดำเนินโครงการในขั้นตอนการลงพื้นที่ดำเนินการ ซึ่งทั้ง ๖ โครงการได้เริ่มดำเนินการตามแผนงานของแต่ละโครงการในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ นับจากการจัดสรรทุนผ่านสัญญาโครงการแล้วเสร็จ จากการดำเนินการในช่วง ๖ เดือนนี้พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงในเชิงผลลัพธ์ดังต่อไปนี้

๑) การศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ผลการเปลี่ยนแปลงในระยะแรกเป็นการดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างต้นยางและถนนสายเชียงใหม่-ลำพูนและวิถีชีวิตของคนในชุมชนสารภีนับจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งนักวิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของเชียงใหม่ อำเภอสารภี ต้นยาง และถนนสายเชียงใหม่-ลำพูน เเท่าที่ค้นพบจากวัดในพื้นที่ ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ และหน่วยงานราชการอื่นๆ ที่ให้บริการและรวบรวมข้อมูลภาคสนามในประเด็นต่างๆ จากคำบอกเล่าของคนในชุมชน ทำให้ได้ชุดข้อมูลอันประกอบไปด้วย

๑.๑. ประวัติการปลูกต้นยางในพื้นที่

๑.๒. อายุของต้นยาง

- ๑.๓. ประวัติความเป็นมาของต้นยางบนถนนสายเชียงใหม่-ลำพูน
- ๑.๔. บทบาทในการดูแลต้นยางของคนในพื้นที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ๑.๕. บทบาทที่ควรเป็นของคนในชุมชนในการดูแลและอนุรักษ์ต้นยาง
- ๑.๖. ข้อเสนอเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตชุมชนและต้นยางบนถนนสายเชียงใหม่-ลำพูน

๒) การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของชุมชน เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนตำบลสารภี ในระยะแรกของการดำเนินการ นักวิจัยในโครงการได้ข้อมูลดังต่อไปนี้

- ๒.๑. ข้อมูลพื้นฐานและสภาพทั่วไปของชุมชนตำบลสารภี
- ๒.๒. ข้อมูลปัญหาและความต้องการของชุมชนตำบลสารภี
- ๒.๓. ข้อมูลการสำรวจโครงการที่ชุมชนต้องการให้มีการดำเนินการในแต่ละหมู่บ้าน

๓) การพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจชุมชนด้วยรูปแบบการบริหารจัดการกลุ่ม ในระยะแรกของการดำเนินการเป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และยกระดับศักยภาพการบริหารจัดการกลุ่มของสินค้ากลุ่มแม่บ้านหมู่ ๔ บ้านช่างเคิ่ง ตำบลสารภี โดยเป็นการ ดำเนินการใน ๒ ส่วนคือ การจัดทำร่างกติกากลุ่ม และ การจัดทำผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง ผลที่ได้คือ เกิดร่างกฎกติกาจากกระบวนการมีส่วนร่วมของกลุ่ม และได้ข้อมูลดังต่อไปนี้

- ๓.๑ ข้อมูลด้านความต้องการผลิตภัณฑ์ของกลุ่มผู้บริโภคในเขตพื้นที่ตำบลสารภี
- ๓.๒ ข้อมูลแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มแม่บ้านหมู่ ๔ ในด้าน ผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย และรูปแบบการประชาสัมพันธ์
- ๓.๓ ข้อมูลความพึงพอใจของผู้บริโภคในพื้นที่ตำบลสารภีที่มีต่อผลิตภัณฑ์ตัวอย่างของกลุ่มแม่บ้าน

๔) การพัฒนารูปแบบการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลสารภี จากการลงพื้นที่เพื่อศึกษาบริบทของชุมชนและสำรวจสภาพปัญหาของขยะ โดยการประชุมกลุ่มกับผู้ใหญ่บ้าน กำนัน สมาชิกเทศบาล อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับสภาพปัญหาและการจัดการขยะใน ๓ ประเด็น ดังนี้

- ๔.๑. ข้อมูลการจำแนกประเภทขยะที่มีในชุมชนตำบลสารภี
- ๔.๒. ข้อเสนอผลกระทบของปัญหาขยะที่มีในชุมชน
- ๔.๓. วิธีการจัดการขยะของชุมชนในปัจจุบัน

๕) การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการข้อมูลผู้สูงอายุแบบมีส่วนร่วมสำหรับการบริหารจัดการชุมชนกึ่งเมือง ในระยะแรกของการลงพื้นที่เน้นการศึกษาข้อมูลทางด้านการจัดการข้อมูลผู้สูงอายุ หลังจากนั้นทำการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้สูงอายุแต่ละครัวเรือนตามกรอบของความต้องการของระบบ รวมทั้งศึกษาปัญหาและความต้องการของชุมชนที่เกิดขึ้น โดยทำการดำเนินการตามวงจรพัฒนาระบบ (The System Development Life Circle : SDLC) ผลของการดำเนินงานในระยะแรก ทำให้ได้ข้อสรุปพื้นฐานที่จำเป็นดังนี้

๕.๑. ข้อมูลสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน

๕.๒. ข้อมูลทางด้านการจัดการข้อมูลผู้สูงอายุที่สอดคล้องกับนโยบายภาครัฐและนโยบายจากฝ่ายบริหารแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลสารภี

๕.๓. ข้อมูลพื้นฐานโดยทั่วไปของกลุ่มผู้สูงอายุทั้งหมดในตำบลสารภี

๕.๔. แบบสำรวจข้อมูลเพื่อจัดทำระบบฐานข้อมูลผู้สูงอายุประจำตำบลสารภี

๖) การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมและการสื่อสารสาธารณะเพื่อพัฒนาจิตสำนึกความเป็นพลเมืองผ่านพื้นที่ทางสังคม : ลานสารภีรวมใจ ผลการเปลี่ยนแปลงในระยะแรกเป็นการสำรวจข้อมูลสภาพเดิมของพื้นที่เกี่ยวกับรูปแบบการมีส่วนร่วมและจิตสำนึกพลเมืองของคนในชุมชน ซึ่งได้ทำการสำรวจสภาพปัญหาชุมชนเบื้องต้นและข้อมูลทางระบบสังคมของตำบลสารภี รวมถึงการเก็บข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับโครงสร้างทางสังคม กลุ่มและความร่วมมือต่างๆในพื้นที่ เพื่อให้ได้ชุดข้อมูลเกี่ยวกับสภาพเดิมของพื้นที่ตำบลสารภีทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน อันได้แก่

๖.๑. รายงานข้อมูลสภาพปัญหาพื้นฐานของตำบลสารภีครบทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน

๖.๒. ผลข้อมูลบริบทชุมชนที่เกี่ยวกับสภาพทั่วไปและโครงสร้างทางสังคมของตำบลสารภี

๖.๓. ข้อมูลเกี่ยวกับระบบทางสังคม กลุ่มและความร่วมมือต่างๆในพื้นที่

อย่างไรก็ดี ณ ปัจจุบันโครงการวิจัยย่อยทั้ง ๖ โครงการยังคงอยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงพื้นที่ต่อไป ทั้งนี้ในส่วนของการจัดการระบบและกลไกการวิจัยในสถาบันนั้น ยังคงมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นในการพัฒนาโครงสร้างระบบและกลไกในระดับคณะเพื่อการขับเคลื่อนที่เป็นรูปธรรมทั้งสถาบัน และเป็นไปตามผลการวิเคราะห์ระบบและกลไกการจัดการงานวิจัยซึ่งสังเคราะห์จากการประเมินในระดับสาขาวิชาต่อไป

สารบัญ

บทสรุปผู้บริหาร	๒
บทคัดย่อ	๓
บทที่ ๑ บทนำ.....	๑๐
๑. ความเป็นมา หลักการและเหตุผล	๑๐
๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑๑
๓. กรอบแนวคิดในการดำเนินงาน	๑๒
๔. วิธีดำเนินการ	๑๒
ขอบเขตพื้นที่วิจัย	๑๒
ขอบเขตของประชากรผู้เกี่ยวข้องในการวิจัย	๑๒
ขอบเขตเนื้อหา	๑๒
ขอบเขตของช่วงเวลาที่ยวิจัย	๑๓
ระเบียบวิธีวิจัย/ วิธีดำเนินการวิจัย.....	๑๓
บทที่ ๒	๑๖
การดำเนินงานด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัย.....	๑๖
การพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาพื้นที่	๑๗
การดำเนินงานในระยะที่ ๑ (ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๕๗)	๑๗
การดำเนินงานในระยะที่ ๒ (มกราคม-มีนาคม ๒๕๕๘)	๑๘
การดำเนินงานในระยะที่ ๓ (เมษายน-มิถุนายน ๒๕๕๘).....	๑๘
การดำเนินงานในระยะที่ ๔ (กรกฎาคม-กันยายน ๒๕๕๘).....	๒๑
ส่วนที่ ๑ ผลการศึกษาเรื่องระบบและกลไกการวิจัยของสถาบันจากผู้บริหารระดับสูง	๒๑
ส่วนที่ ๒ ผลการสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์และนักวิจัยที่มีต่อระบบและกลไกงานวิจัยเพื่อสังคม มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น	๒๓
สรุปผลการประเมินระบบและกลไกงานวิจัยของสถาบันภายหลังการดำเนินการปรับเปลี่ยนตามแนวทางการแก้ไขปัญหามาจากการวิจัย	๓๘
สภาพปัญหา, จุดด้อยของระบบ และผลการดำเนินการในการแก้ไขปัญา	๓๙
สภาพปัญหา, จุดด้อยของกลไก และผลการดำเนินการในการแก้ไขปัญา	๔๐
ผลการดำเนินงานระบบการบริหารจัดการในมหาวิทยาลัยเพื่อสนับสนุนงานวิจัยนวัตกรรมเพื่อสังคมและชุมชน	๔๒
บทที่ ๓ การดำเนินงานด้านการพัฒนางานวิจัยเชิงประเด็น.....	๓๗
การพัฒนางานวิจัยเพื่อสร้างความรู้และข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่	๓๗
บริบทของพื้นที่ดำเนินการวิจัย	๓๗
เป้าหมายการพัฒนางานวิจัยเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงในพื้นที่	๕๖
การพัฒนาโจทย์วิจัย	๕๕
บริบทด้านปัญหาสิ่งแวดล้อม	๕๕
บริบทด้านปัญหาเศรษฐกิจชุมชน.....	๖๐
บริบททางด้านฐานข้อมูลชุมชน	๖๒
บริบททางด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่.....	๖๒
จำนวนข้อเสนอโครงการที่เสนอและผ่านการพิจารณา	๖๖
จำนวนนักวิจัยที่รับทุนและวงเงินงบประมาณ	๖๗

ตารางแสดง จำนวนโครงการที่ผ่านการพิจารณา จำนวนนักวิจัยที่รับทุน และวงเงินงบประมาณ	๖๓
เป้าหมายการพัฒนางานวิจัยเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงในพื้นที่	๖๕
สถานะการดำเนินงานโครงการวิจัยในปัจจุบัน	๗๐
สถานะการดำเนินงานโครงการวิจัยในปัจจุบันและผลการดำเนินงานวิจัยเป็นอย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับ OUTPUT ตามสัญญาของโครงการ	๗๑
สรุปผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยตามแผนงานที่วางไว้	๗๘
บทที่ ๔ ข้อวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย	๘๔
๑.การวิเคราะห์ปัจจัยเงื่อนไขของความสำเร็จหรือความไม่สำเร็จ	๘๔
๒.การวิเคราะห์ จุดอ่อนที่ควรปรับปรุงแก้ไขของสถาบัน ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาระบบจัดการงานวิจัยของสถาบัน	๘๕
๓.การวิเคราะห์ผลสะท้อนของโครงการต่อความตื่นตัวของคณาจารย์ ผู้บริหาร ชุมชนที่ได้รับประโยชน์ การปรับเปลี่ยนระบบการทำงาน คุณค่าอื่น การเปลี่ยนแปลงอะไรเกิดขึ้นบ้าง	๘๖
๔.ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาแนวทางการทำงานในปีต่อไป	๘๗
ภาคผนวก	๘๘
รายงานสรุปโครงการและกิจกรรมที่ได้ดำเนินการ	๘๘
(ตุลาคม ๒๕๕๗-ตุลาคม ๒๕๕๘)	๘๘

บทที่ ๑ บทนำ

สัญญาเลขที่	RDG๕๘A๐๐๑๐
ชื่อโครงการ	การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตด้วยนวัตกรรมเพื่อชุมชนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ในพื้นที่กิ่งเมืองกิ่งชนบท: กรณีศึกษาตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัด เชียงใหม่ Enhancing the quality of life with the innovation for community to sustainable development in Urban: Case Study Sarapee District Chiang Mai Province
หัวหน้าโครงการ	: อาจารย์เสฏฐวุฒิ หนู่มคำ และคณะ
หน่วยงานต้นสังกัด	: คณะบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยพายัพอีสเทิร์น
หน่วยงานร่วมโครงการ	: คณะบริหารรัฐกิจ ,คณะนิเทศศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์,คณะศิลปศาสตร์
ระยะเวลาดำเนินการ	: ๑ปี (ตั้งแต่วันที่๑ ตุลาคม ๒๕๕๗.ถึงวันที่..๑ ตุลาคม ๒๕๕๘..)

๑. ความเป็นมา หลักการและเหตุผล

จากการที่คณะบริหารรัฐกิจได้ลงทำงานร่วมกับกลุ่มองค์กรภาครัฐและภาคประชาสังคม ในเขตพื้นที่ตำบลสารภี ในเวทีชุมชนเมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ พบว่าปัญหาที่เป็นปัญหาสำคัญเร่งด่วนของพื้นที่ คือ ปัญหาสิ่งแวดล้อม และปัญหาสังคม อันเกิดจากลักษณะชุมชนซึ่งเป็นชุมชนกิ่งเมือง มีผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อมหลายประการ ไม่ว่าจะเป็น การเคลื่อนย้ายของประชากรแรงงานที่เข้าไปทำงานในเมือง ประชากรที่อาศัยส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ สภาพภูมิศาสตร์ของตำบลที่มีการเปลี่ยนแปลงตามเส้นทางคมนาคมที่ตัดผ่าน การทำเกษตรกรรมจะน้อยเพราะพื้นที่ถูกนายทุนกว้านซื้อ ขาดการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมในการพัฒนากลุ่มอาชีพ ขาดกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในตำบล เป็นต้น ทั้งนี้จากบทบาทของสถาบันการศึกษาที่มีหน้าที่นำองค์ความรู้ที่สถาบันมี ไปพัฒนาให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรม ฉะนั้นโดยการบูรณาการความรู้ของหน่วยงานการศึกษาของสถาบัน เกิดการพัฒนาเป็น“แนวทางการแก้ไขปัญหาร่วมกันในพื้นที่อย่างเป็นระบบ” ซึ่งแนวทางในการดำเนินการเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนพื้นที่ตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ จะแบ่งออกเป็น ๓ ด้าน ได้แก่ ๑) สิ่งแวดล้อม ๒) เศรษฐกิจชุมชน ๓) สังคมวัฒนธรรม ซึ่งจะทำงานร่วมกับการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีความร่วมมือทั้ง ๓ ฝ่าย อันได้แก่ ๑) องค์กรภาครัฐ ได้แก่ เทศบาลตำบลสารภี ๒) องค์กรภาคการศึกษา ได้แก่ มหาวิทยาลัยพายัพอีสเทิร์น ๓) องค์กรภาคประชาชนผ่านกลไกในการบริหารจัดการในพื้นที่ อันได้แก่ เครือข่ายภาคประชาสังคม เช่น องค์กรภาคท้องถิ่น กลุ่มผู้นำชุมชน กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน กลุ่มแม่บ้าน เป็นต้น

ในการพัฒนาโจทย์วิจัยระหว่างสถาบันและชุมชน ได้มีการหารือร่วมกันระหว่างนักวิจัยจากสถาบันการศึกษา อันประกอบไปด้วย คณาจารย์จากภาควิชาต่างๆ และนักวิจัยในพื้นที่ อันประกอบด้วย ผู้บริหารเทศบาล และผู้นำชุมชน ถึงปัญหาที่มีในชุมชน รวมถึงข้อมูลที่ได้จากการทำเวทีประชาคมร่วมกันหลายครั้งของชุมชนเทศบาลสารภีที่ผ่านมา เพื่อทบทวนปัญหาของชุมชนร่วมกันข้อค้นพบจากการทำประชาคมที่น่าสนใจคือ ปัญหาที่พบในเทศบาลสารภีมากที่สุด เป็นปัญหาด้าน

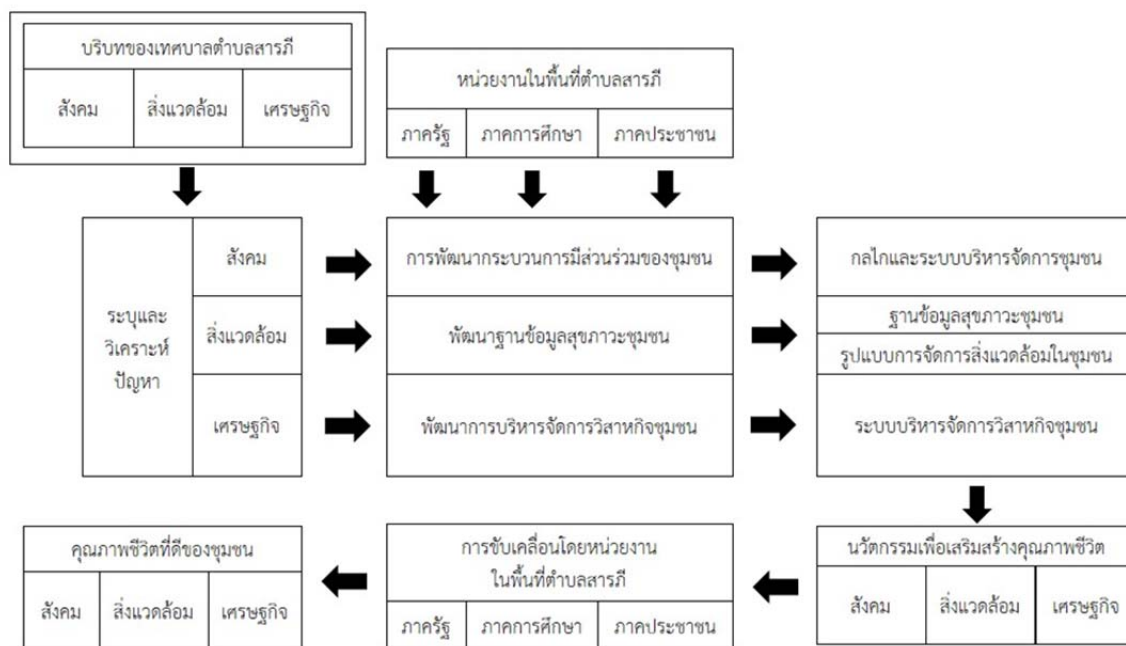
สิ่งแวดล้อม อันเกิดมาจากปัญหาความเป็นชุมชนเมือง ปัญหาการลักลอบเผาขยะ ปัญหาจากใบไม้อันมาจากลักษณะภูมิประเทศ (เป็นถนนต้นยาง) ปัญหาความไม่เข้าใจเรื่องการจัดการขยะที่ถูกต้อง นำมาซึ่งปัญหาด้านสุขภาวะที่ตามมา ได้แก่ ปัญหาด้านโรคภัยไข้เจ็บ และสถิติจำนวนผู้ป่วยโรคมะเร็งที่ตำบลสารภีมีจำนวนผู้ป่วยด้วยโรคนี้อยู่ในลำดับต้นๆของประเทศไทย ในขณะที่ความเป็นสังคมเมืองก็ทำให้คนในชุมชนขาดความสามัคคี มีลักษณะต่างคนต่างอยู่ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างอิสระ ชุมชนมีปัญหานี้สินภาคครัวเรือนสูง มีความเหลื่อมล้ำระหว่างคนมีฐานะและคนมีรายได้น้อยมาก ผลที่เห็นได้ชัดคือ การขาดการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน การพัฒนากลุ่มอาชีพไม่มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ การดำเนินงานพัฒนาชุมชนในตำบลเป็นลักษณะการป้อนและขึ้นจากองค์กรภาครัฐและผู้นำชุมชนเฉพาะคนที่มีศักยภาพ ดังนั้นโจทย์การวิจัยจึงเกิดขึ้นว่า **“จะอย่างไรจึงจะสามารถพัฒนาชุมชนในลักษณะชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบทให้มีนวัตกรรมเพื่อชุมชน และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นแบบมีองค์กรรวมและเป็นรูปธรรม”** เพื่อใช้เป็นแนวทางในการหาวัตกรรมเพื่อชุมชนหรือแนวปฏิบัติที่ดีที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และบริบทแวดล้อมของชุมชนในพื้นที่ตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

นอกจากนี้จากการดำเนินงานในด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยที่ผ่านมา โดยเฉพาะในด้านการกิจการวิจัยเพื่อชุมชน ยังขาดความชัดเจนในเรื่องระบบและกลไกในการขับเคลื่อนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการขาดจุดจัดการงานวิจัย และความไม่ชัดเจนในเรื่องกฎกติกา ข้อบังคับต่างๆ ทั้งในส่วนของ การดำเนินงานวิจัยในเชิงพื้นที่และการสร้างและพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ ตลอดจนการสร้างแรงจูงใจและการกำหนดโครงสร้างผลตอบแทนนักวิจัย ดังนั้นในส่วนของโครงสร้างและระบบการสนับสนุนจึงเกิดโจทย์การวิจัยว่า **“ระบบและกลไกที่เหมาะสมกับการวิจัยเพื่อสังคมของมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นเป็นอย่างไร”** เพื่อใช้เป็นรูปแบบในการพัฒนางานวิจัยเพื่อสังคมสำหรับกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชนขนาดเล็กที่มีการเปิดดำเนินงานมาในระยะเวลาไม่นาน ต่อไป

๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ

- ๒.๑ เพื่อให้เกิดนวัตกรรมเพื่อชุมชนที่เหมาะสมกับชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบทใน ๓ ด้านคือ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและสังคม
- ๒.๒ เพื่อปรับปรุงระบบและกลไกการวิจัยเพื่อสังคมของมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

๓. กรอบแนวคิดในการดำเนินงาน

ภาพแสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

๔. วิธีดำเนินการ

ขอบเขตพื้นที่วิจัย การวิจัยนี้จะศึกษาในพื้นที่ทั้งหมด ๑๐ หมู่บ้านในตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตของประชากรผู้เกี่ยวข้องในการวิจัย จะศึกษากลุ่มประชากรจำนวน ๓ กลุ่มดังนี้

๑. องค์กรภาครัฐ ได้แก่ เทศบาลตำบลสารภี
๒. องค์กรภาคการศึกษา ได้แก่ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น และโรงเรียนหรือสถานศึกษาในพื้นที่
๓. องค์กรภาคประชาชนผ่านกลไกในการบริหารจัดการในพื้นที่ อันได้แก่ เครือข่ายภาคประชาสังคม เช่น องค์กรภาคท้องถิ่น หน่วยงานทางด้านศาสนา อาทิ วัด และหรือโบสถ์ในพื้นที่ กลุ่มผู้นำชุมชน กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มเยาวชน กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน กลุ่มแม่บ้าน เป็นต้น

ขอบเขตเนื้อหา การวิจัยนี้มีสององค์ประกอบ คือ

- ๑) การศึกษาองค์ความรู้ด้านการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตนวัตกรรมเพื่อชุมชน และแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงแนวคิดการมีส่วนร่วม ธุรกิจชุมชน และการจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชน และ ๒) การหาแนวทางในการพัฒนาระบบบริหารจัดการภายในของมหาวิทยาลัย คณะ ในการสนับสนุนงานวิจัยนวัตกรรมเพื่อสังคมและชุมชน และประเมินความก้าวหน้าในการพัฒนาระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยในการ

สนับสนุนงานวิจัยนวัตกรรมเพื่อสังคมและชุมชนให้ก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง และดึงดูดนักวิจัยรุ่นใหม่เข้าสู่การทำงานลักษณะนี้

ขอบเขตของช่วงเวลาที่ยวิจัย ตุลาคม ๒๕๕๗ – ตุลาคม ๒๕๕๘

ระเบียบวิธีวิจัย/ วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการศึกษาเป็น ๓ ส่วนได้แก่ ๑)การมีส่วนร่วมของหน่วยงานในพื้นที่ (ภาครัฐภาคการศึกษา และภาคประชาชน) ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน และ ๒)การศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และ เศรษฐกิจ ของชุมชนในพื้นที่เทศบาลตำบลสารภี ทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน และ ๓) การพัฒนาระบบและกลไกงานวิจัยเพื่อชุมชนของสถาบัน โดยอาศัยรูปแบบการเก็บข้อมูลตามกิจกรรมดังนี้

- ๑ **การศึกษาบริบทของชุมชนในพื้นที่เทศบาลตำบลสารภี ในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และ เศรษฐกิจ ก่อนการดำเนินโครงการ** ทั้งนี้ในการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และ เศรษฐกิจ จะใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายรูปแบบ ทั้งแบบบันทึก แบบสำรวจ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ ภาพถ่าย ฯลฯ เพื่อรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ให้ได้ข้อเท็จจริงมากที่สุด
- ๒ **การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยกระบวนการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย ๙ เวที** ได้แก่
 - (๑) การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ ๑ เพื่อให้ผู้ที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจ และรับรู้ในเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตตลอดจนการสร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนเพื่อแก้ปัญหาาร่วมกัน
 - (๒) การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ ๒ เพื่อสรุปและวิเคราะห์สภาพปัญหาในพื้นที่ในด้านสิ่งแวดล้อมสังคม และ เศรษฐกิจ
 - (๓) การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ ๓ เป็นเวทีกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการในการถ่ายทอดความรู้ที่เกี่ยวกับการสร้างจิตสำนึกภาคพลเมือง การสร้างกระบวนการการมีส่วนร่วม การพัฒนาชุมชนตามหลักบรร การพัฒนาเครือข่ายในการพัฒนาชุมชน โดยมุ่งเน้นในกลุ่มภาคการศึกษาและภาคประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมได้เสนอโครงการย่อยตามความต้องการ ในการพัฒนาศักยภาพของกลุ่ม และ ระบบบริหารจัดการชุมชน ซึ่งในระหว่างดำเนินโครงการพัฒนา ผู้วิจัยจะติดตาม ประสานงาน ให้คำปรึกษาและประเมินผลการดำเนินแต่ละโครงการ
 - (๔) การจัดเวทีเพื่อนำเสนอผลการเรียนรู้จากโครงการพัฒนาตนเอง ของกลุ่มที่ผ่านมา เพื่อนำไปเป็นแนวทางในจัดทำแนวทางในการพัฒนาชุมชน
 - (๕) การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งที่ ๕ เพื่อชี้แจงรูปแบบและแนวทางในการจัดทำฐานข้อมูลด้านสุขภาวะชุมชน (สิ่งแวดล้อม สังคม และ เศรษฐกิจ) รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมได้เสนอโครงการย่อยตามแนวทางการจัดทำฐานข้อมูลฯ เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดทำโดยชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการและสถาบันการศึกษาเป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้และวิธีการ ซึ่งในระหว่างดำเนินโครงการพัฒนา ผู้วิจัยจะติดตามประสานงาน ให้คำปรึกษาและประเมินผลการดำเนินแต่ละโครงการ

- (๖) การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งที่ ๖ เป็นเวทีกิจกรรมสรุปการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และ เศรษฐกิจ รวมทั้งหาแนวทางและรูปแบบในการรณรงค์เพื่อสร้างความตระหนักในปัญหาแต่ละด้าน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมได้ร่วมวางแผนและออกแบบสื่อในการรณรงค์ฯ เพื่อให้เกิดระบบและกระบวนการร่วมมือ โดยในการดำเนินโครงการ ผู้วิจัยจะสนับสนุนในด้านงบประมาณในการจัดทำสื่อ รวมทั้งติดตาม ประสานงาน ให้คำปรึกษาและประเมินผลการดำเนินแต่ละโครงการ
- (๗) การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งที่ ๗ เป็นเวทีกิจกรรมในการถ่ายทอดความรู้ที่เกี่ยวกับ รูปแบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน ตามข้อสรุปการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาในด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมได้เสนอโครงการย่อยตามความต้องการ เพื่อให้เกิดระบบและกระบวนการร่วมมือ ซึ่งในระหว่างดำเนินโครงการผู้วิจัยจะติดตาม ประสานงาน ให้คำปรึกษาและประเมินผลการดำเนินแต่ละโครงการ
- (๘) การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งที่ ๘ เป็นเวทีกิจกรรมในการถ่ายทอดความรู้ที่เกี่ยวกับ รูปแบบการจัดการวิสาหกิจในชุมชนผ่านสถาบันการศึกษาภายในพื้นที่ ตามข้อสรุปการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาในด้านเศรษฐกิจ รวมทั้งเปิดโอกาสให้สถาบันการศึกษาในพื้นที่ได้เสนอโครงการย่อยเพื่อพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่ตามความต้องการ เพื่อให้เกิดระบบและกระบวนการร่วมมือ ซึ่งในระหว่างดำเนินโครงการ ผู้วิจัยจะติดตาม ประสานงาน ให้คำปรึกษาและประเมินผลการดำเนินแต่ละโครงการ
- (๙) การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งที่ ๘ เป็นเวทีคืนความรู้ ข้อมูล และนำเสนอผลการเรียนรู้และการดำเนินงาน ในประเด็น ระบบบริหารจัดการชุมชนฐานข้อมูลสุขภาวะชุมชน รูปแบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน ระบบบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนในพื้นที่ และนำเสนอต่อหน่วยงานภาครัฐ ภาคการศึกษา และภาคประชาชน เพื่อนำไปปรับใช้ในการดำเนินการขับเคลื่อนต่อไป

๓ **การพัฒนาระบบบริหารจัดการภายในของมหาวิทยาลัย คณะ ในการสนับสนุนงานวิจัยนวัตกรรมเพื่อสังคมและชุมชน** และประเมินความก้าวหน้าในการพัฒนาระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยในการสนับสนุนงานวิจัยนวัตกรรมเพื่อสังคมและชุมชนให้ก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง และดึงดูดนักวิจัยรุ่นใหม่เข้าสู่การทำงานลักษณะนี้

ในการศึกษาเพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการภายในของมหาวิทยาลัยนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบการดำเนินงานเป็น ๓ ด้านได้แก่ ๑)การศึกษาบริบทของระบบและกลไกเดิม ๒)กิจกรรมเพื่อพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ ๓)การพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยในระดับสถาบันและระดับคณะ โดยอาศัยรูปแบบการดำเนินการดังนี้

รูปแบบที่ ๑ การศึกษาบริบทระบบและกลไกในการดำเนินงานของสำนักวิจัยฯ โดยใช้กระบวนการสัมภาษณ์ทั้งในส่วนของ นักวิจัย อาจารย์ ผู้บริหาร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสรุปข้อดี ข้อด้อย และหาแนวทางในการพัฒนาต่อไป รวมทั้งนำข้อมูลที่ได้มาจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องใน

ทุกระดับ (ระดับบริหารและระดับปฏิบัติการ) ได้รับทราบปัญหาตลอดจนข้อเสนอแนะต่างๆ รวมทั้งร่วมแลกเปลี่ยนระหว่างกัน

- รูปแบบที่ ๒** กิจกรรมเพื่อพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ โดยดำเนินการในรูปแบบการอบรมเชิงปฏิบัติการจำนวนเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง (กลุ่มเป้าหมายคือนักวิจัยรุ่นใหม่) และขอรับการสนับสนุนด้านวิทยากรจากเครือข่ายวิจัยในพื้นที่ รวมทั้งการศึกษาดูงานภายใต้สถานการณ์จริง ดังมีกรอบแนวทางในการดำเนินกิจกรรมดังนี้
- การลงพื้นที่ และการพัฒนาโจทย์วิจัย
 - การพัฒนา Proposal งานวิจัย เพื่อขอรับการสนับสนุนการดำเนินการ
 - การดำเนินการวิจัยโดยกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งแนวทางการบูรณาการงานวิจัยนวัตกรรมเพื่อสังคมและชุมชน เข้ากับการเรียนการสอน และการพัฒนาผู้เรียนในการเป็นนักวิจัยร่วม
 - การเขียนรายงานวิจัยและการเขียนบทความวิจัยเพื่อเผยแพร่หรือนำเสนอ
- รูปแบบที่ ๓** การพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยในระดับสถาบันและระดับคณะ โดยดำเนินการในรูปแบบการประชุมร่วมกับคณะผู้บริหารทั้งในระดับสถาบันและระดับคณะเพื่อนำเสนอผลการดำเนินงานและแนวทางในการดำเนินการในเชิงนโยบายต่อไป

บทที่ ๒

การดำเนินงานด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัย

ในการดำเนินงานด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น นั้น คณะผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบการดำเนินการเป็น ๓ รูปแบบได้แก่

- ๑) การศึกษาบริบทของระบบและกลไกเดิม
- ๒) กิจกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่
- ๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยในระดับสถาบันและระดับคณะ โดยมีรูปแบบ, แนวทางการดำเนินการ และเป้าหมายในการดำเนินการดังนี้

รูปแบบ	แนวทางการดำเนินการ	เป้าหมายในการดำเนินการ
การศึกษาบริบทของระบบและกลไกเดิม	● การสัมภาษณ์ทั้งในส่วนของนักวิจัย อาจารย์ ผู้บริหาร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ● การนำข้อมูลที่ได้มาจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในทุกกระดับ (ระดับบริหารและระดับปฏิบัติการ) ได้รับทราบปัญหาและข้อเสนอแนะ	● เพื่อทราบถึงบริบทและสภาพปัญหาของระบบและกลไกงานวิจัยเดิมของสถาบัน ● เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาระบบและกลไกงานวิจัยเพื่อสังคมของสถาบัน
กิจกรรมเพื่อพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่	ดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ในประเด็น ● การลงพื้นที่ และการพัฒนาโจทย์วิจัย ● การพัฒนา Proposal งานวิจัย ● การดำเนินการวิจัยโดยกระบวนการมีส่วนร่วม ● การบูรณาการงานวิจัย เข้ากับการเรียนการสอน ● การเขียนรายงานวิจัย ● การเขียนบทความวิจัยเพื่อเผยแพร่หรือนำเสนอ	● เพื่อพัฒนาศักยภาพนักวิจัย ในทุกองค์ความรู้ของการดำเนินการวิจัยเพื่อสังคม
การพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยในระดับสถาบันและระดับคณะ	● การประชุมร่วมกับคณะผู้บริหารทั้งในระดับสถาบันและระดับคณะเพื่อกำหนดรูปแบบการดำเนินการในเชิงนโยบาย	● ระบบและกลไกในการบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อสังคมที่เหมาะสมกับบริบทของสถาบัน

การพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาพื้นที่

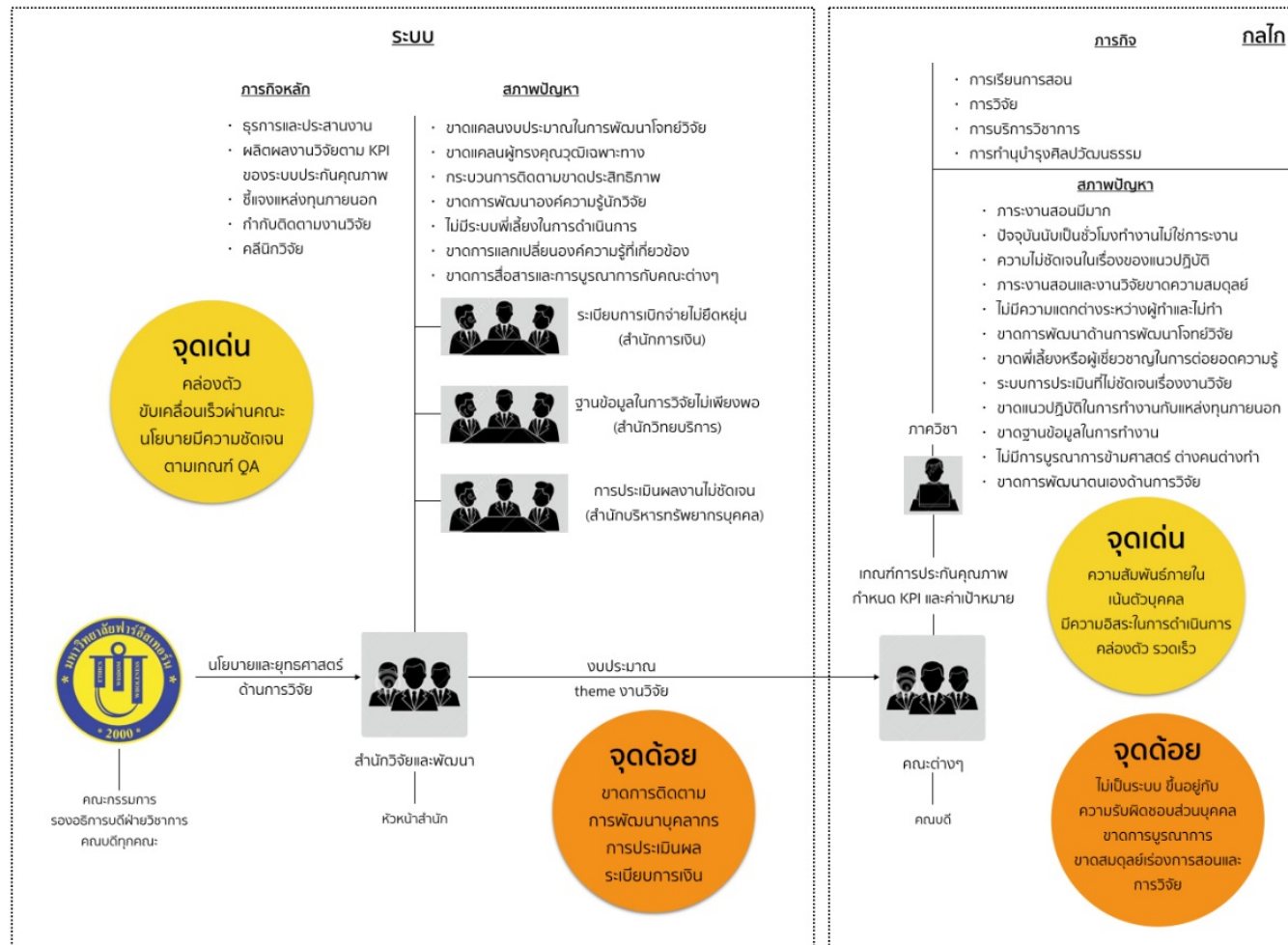
จากผลการดำเนินการในด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยนั้น จำแนกผลการดำเนินงานตามรูปแบบการดำเนินการโดยสรุปดังนี้

การดำเนินงานในระยะที่ ๑ (ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๕๗)

เป็นการศึกษาบริบทของระบบและกลไกเดิมของงานวิจัยของมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น โดยได้ทำการศึกษาบริบทระบบและกลไกในการดำเนินงานของสำนักวิจัย และนำข้อมูลที่ได้มาจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในทุกระดับได้มีการแสดงความคิดเห็น เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาระบบและกลไกงานวิจัยเพื่อสังคมของสถาบัน ซึ่งในการดำเนินการนั้นได้มีการสรุปแนวทางในการแก้ไขปัญหาของระบบและกลไกดังนี้

- พัฒนานักวิจัยแบบบูรณาการทั้งด้านการพัฒนาโจทย์ การลงพื้นที่ การจัดทำรายงาน การวิจัย การอ้างอิง การบูรณาการเข้าสู่การเรียนการสอน การบูรณาการข้ามศาสตร์ การเขียนบทความทางวิชาการ หรือบทความวิจัย พร้อมทั้งสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการ
- พัฒนาระบบคลินิกวิจัยทั้งในส่วนของการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรงสาย ระบบพี่เลี้ยง และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้มีประสบการณ์วิจัยและนักวิจัยรุ่นใหม่
- กำหนด กฎ กติกาที่มีความชัดเจน เอื้ออำนวยทั้งในการดำเนินการวิจัย และการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี อาทิ การกำหนดเป็นภาระงานสอน การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลงาน การลดขั้นตอนระเบียบทางการเงิน การยกย่องเชิดชูนักวิจัย
- จัดตั้งคณะกรรมการด้านการวิจัยเพื่อความชัดเจนในเรื่องการบริหารและการขับเคลื่อนในเชิงนโยบาย
- พัฒนาช่องทางการสื่อสารที่เป็นทางการและเข้าถึงนักวิจัยตลอดจนอาจารย์และบุคลากรภายใน

ทั้งนี้ในส่วนของการดำเนินการในส่วนของ จุดเด่น จุดด้อย ของระบบและกลไกเดิมของงานวิจัยของมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นนั้น สามารถสรุปผลเป็นแผนภาพดังนี้

การดำเนินงานในระยะที่ ๒ (มกราคม-มีนาคม ๒๕๕๘)

เป็นการดำเนินในส่วนของโครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น โดยดำเนินการทั้งสิ้น ๗ โครงการ ได้แก่

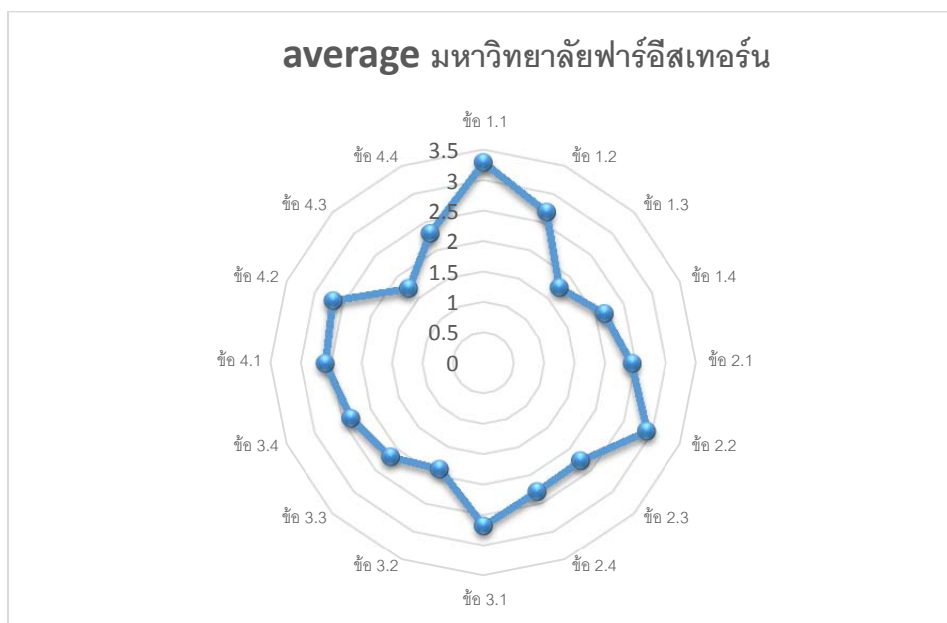
- ๑)โครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ ด้านการเขียนและการพัฒนา Proposal / แนวทางการเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรม
- ๒) โครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ ด้านการลงพื้นที่ การพัฒนาโจทย์วิจัย
- ๓)การบรรยายและให้คำปรึกษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ด้านการพัฒนาการเขียน Full proposal งานวิจัยชุมชน / การเขียน Full proposal เพื่อพัฒนาผลงานวิชาการและพื้นที่/กระบวนการพัฒนาระบบการวิจัยเชิงพื้นที่บูรณาการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักศึกษา
- ๔)โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระบบบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อสังคม
- ๕)การจัดตั้งคณะทำงานเพื่อกำหนดกฎเกณฑ์และการลดขั้นตอนระเบียบทางการเงิน
- ๖)จัดตั้งคณะกรรมการด้านการวิจัย
- ๗)โครงการพัฒนา Website งานวิจัยเพื่อสังคม และ การใช้รูปแบบ Progressive Meeting ในการสื่อสาร

การดำเนินงานในระยะที่ ๓ (เมษายน-มิถุนายน ๒๕๕๘)

เป็นการดำเนินในส่วนของโครงการต่อเนื่องในการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น รวมไปถึงการปรับปรุงระบบบริหารจัดการด้านการเงินตามแนวทางการแก้ปัญหาจากการสำรวจในระยะที่ ๑-๒ โดยดำเนินการทั้งสิ้น ๔ โครงการ ได้แก่

- ๑)โครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ ด้านการใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ (Online Database) เพื่อการพัฒนาคุณภาพงานวิจัย
- ๒)โครงการจัดการความรู้เรื่อง การบริหารโครงการวิจัยและการสังเคราะห์ความรู้เพื่อการพัฒนา งานวิจัยเชิงพื้นที่
- ๓)โครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ ด้านเทคนิคการลงพื้นที่ และการจัดเวทีชุมชน
- ๔)โครงการอบรมชี้แจงการเบิกจ่ายงบประมาณในการดำเนินการวิจัย

นอกจากนี้ เพื่อให้อาจารย์ และนักวิจัยรุ่นใหม่ทุกท่านได้มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นและร่วมกันประเมินระบบและกลไกงานวิจัยในสถาบัน ผู้วิจัยจึงประยุกต์ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมในการดำเนินการโดยทำการแบ่งกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมจำแนกตามสาขาวิชาเพื่อทำการประเมินระบบและกลไกทางด้านการดำเนินการวิจัยตามแบบฟอร์มที่กำหนด หลังจากนั้นทำการวิเคราะห์ จุดอ่อนของระบบและกลไกเพื่อนำเสนอต่อที่ประชุม ภายหลังจากการนำเสนอในระดับสาขาวิชาแล้ว ผู้นำกิจกรรมจึงได้ทำการสรุปค่าคะแนนและนำมาเฉลี่ยเพื่อประเมินระบบและกลไกการดำเนินงานวิจัยระดับสถาบัน ดังปรากฏผลตามรูปภาพประกอบ

จากภาพการประเมินจะพบว่า ระบบและกลไกในการวิจัยและนวัตกรรมขององค์กร มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นในปัจจุบัน มีประเด็นที่ต้องแก้ไขดังตาราง (ในการประเมินระดับคะแนนพิจารณาจาก คะแนนที่มีระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ซึ่งในกรณีนี้ ค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมดอยู่ที่ ๒.๓๘ จึงพิจารณาเฉพาะในประเด็นที่มีระดับคะแนนต่ำกว่า ๒.๓๐)

ประเด็นที่ต้องดำเนินการปรับปรุง	แนวทางการดำเนินงาน
การมีผู้ช่วยนักวิจัย เจ้าหน้าที่เทคนิค และเจ้าหน้าที่สนับสนุนที่พอเพียง	การพัฒนาศักยภาพด้านองค์ความรู้ด้านการวิจัยแก่เจ้าหน้าที่วิชาการประจำคณะ
การมีเครื่องมืออุปกรณ์วิจัยที่มีคุณภาพเหมาะสมกับการทำงาน	โครงการสำรวจความต้องการและจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์วิจัยที่จำเป็นในการดำเนินงานในระดับคณะและสถาบัน
การทำความรู้จักและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับแหล่งทุนที่มีความสนใจในเรื่องนี้	การพัฒนาด้านเครือข่ายงานวิจัยในระดับสถาบัน
การมีทีมงานประชาสัมพันธ์ที่มีความสามารถสูง สื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายได้หลากหลาย	การพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์รวมทั้งทักษะที่จำเป็น อาทิ การพูดและการนำเสนอ การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์แก่นักวิจัยที่เข้าร่วมโครงการ
การมีทีมงานที่มีความเชี่ยวชาญในการเขียนโครงการวิจัยขอทุนจากแหล่งทุนระดับชาติและนานาชาติ	การจัดตั้งคณะทำงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (การเขียนโครงการวิจัยขอทุนจากแหล่งทุนระดับชาติและนานาชาติ) โดยกำหนดในรูปแบบโครงสร้างการทำงานของสำนักวิจัย
การมีระบบการจัดการการเงินที่เป็นที่ยอมรับตามมาตรฐานสากล	ดำเนินการเรียบร้อย อยู่ระหว่างการประเมินผลการดำเนินงาน
การมีเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนที่รู้งานของตนเอง นักวิจัยไม่ต้องทำงานธุรการเอง	การพัฒนาศักยภาพด้านองค์ความรู้ด้านการวิจัยแก่เจ้าหน้าที่วิชาการประจำคณะ

การดำเนินงานในระยะที่ ๔ (กรกฎาคม-กันยายน ๒๕๕๘)

เป็นการดำเนินการเพื่อสรุปผลการสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์และนักวิจัยที่มีต่อระบบและกลไกงานวิจัยเพื่อสังคมที่ได้มีการปรับปรุงและนำมาปฏิบัติจริง ของมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ในการดำเนินการนั้นดำเนินการภายใต้รูปแบบและแนวทางในการแก้ไขปัญหาระบบและกลไกงานวิจัยสถาบัน ซึ่งเป็นผลมาจากการศึกษาในระยะที่ ๑

ในการดำเนินการนั้น แบ่งออกเป็น ๒ ส่วนคือ ๑) การสัมภาษณ์คณะผู้บริหารระดับสูง ๒) การสัมภาษณ์อาจารย์และนักวิจัย ดังปรากฏผลการดำเนินการดังนี้

ส่วนที่ ๑ ผลการศึกษาเรื่องระบบและกลไกการวิจัยของสถาบันจากผู้บริหารระดับสูง

ในผลการศึกษาส่วนนี้ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล จากการสัมภาษณ์เจาะลึกของผู้บริหาร (In – depth Interview) ซึ่งได้ทำการเก็บข้อมูลในวันที่ วันที่ ๑๓-๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๘ จากกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารมหาวิทยาลัยแบบเจาะจง ทั้งสายวิชาการจำนวนและสายสนับสนุนจำนวนทั้งหมด ๖ ท่าน โดยแบ่งเป็นสายวิชาการทั้งหมด ๔ ท่าน และสายสนับสนุน ๒ ท่าน ซึ่งผลการสัมภาษณ์กลุ่มผู้บริหารในประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้องกับระบบและกลไกการวิจัยของมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น สามารถสรุปภาพรวมในประเด็นต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ความคิดเห็นต่อการช่วยเหลือนักวิจัยระยะเริ่มต้น

ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่าการเกิดโครงการทุนนวัตกรรมเพื่อสังคมขึ้น ทำให้เกิดระบบพี่เลี้ยงในสถาบันเกิดขึ้นตามมา “ทำให้มีการประชุมอย่างต่อเนื่อง และมีพี่เลี้ยงคอยให้ความช่วยเหลือ” ขณะเดียวกัน “จุดจัดการมีระบบและกลไกที่ดีสามารถคัดสรรนักวิจัยในโครงการย่อยได้เหมาะสมกับโครงการในระยะเริ่มต้น และมีระบบการดูแลนักวิจัยโดยการจัดอบรมสัมมนาให้ความรู้ และเป็นพี่เลี้ยงอำนวยความสะดวกให้กับนักวิจัยเป็นอย่างดี มีการจัดระบบพี่เลี้ยงมาให้ความรู้ในงานวิจัยเพื่อขับเคลื่อนสู่พื้นที่ เห็นว่า สิ่งที่โครงการได้ดำเนินการเรื่องพัฒนานักวิจัยหน้าใหม่เป็นสิ่งที่ดี “แต่ ณ ปัจจุบันไม่สามารถสรุปได้ว่า นักวิจัยแต่ละคนมีทักษะการทำงานวิจัยอยู่ในระดับไหน แตกต่างกันอย่างไร ทั้งรายคนและรายทีม อาจต้องติดตามนักวิจัยที่มีแววพัฒนาให้เกาะกลุ่มกันเพื่อพัฒนาทักษะและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันไปเรื่อยๆ เนื่องจากขณะนี้มีคนทำงานเก่งอยู่ไม่กี่คน ซึ่งการประชุมหัวหน้าทีมย่อยน่าจะมีความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะในงานร่วมด้วย นอกเหนือไปจากการติดตามผลงานวิจัย เพราะการบริหารงานวิจัยมีทั้งตัวคนทำ เงินและงานวิจัย ซึ่งโดยส่วนตัวต้องการเห็นการพัฒนาโจทย์วิจัยเชิงพื้นที่ที่ชัดเจน เพราะโจทย์ใหญ่นักวิจัยหน้าใหม่จะท้อได้”

แม้ว่าระบบและกลไกเดิมที่มีอยู่ของสถาบันจะมีกลไกช่วยงานนักวิจัยอยู่ “มีการช่วยเหลือนักวิจัยในระยะเริ่มต้นก็มีการช่วยพัฒนาโจทย์วิจัย โดยนักวิจัยในมหาวิทยาลัยสามารถร้องขอความช่วยเหลือได้จากเจ้าหน้าที่สำนักวิจัยและนักวิจัยที่มีประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย โดยนักวิจัยสามารถแจ้งความจำนงค์มายังสำนักวิจัย ผ่านโครงการบ่มเพาะนักวิจัยของสถาบัน” อย่างไรก็ตามผู้บริหารยังเห็นว่าควรส่งเสริมและสนับสนุนนักวิจัยของมหาวิทยาลัยในอีกหลายเรื่อง อาทิเช่น

- ควรมีความช่วยเหลือด้านการสำรองงบประมาณในการทำงานวิจัยให้กับนักวิจัย
- ควรมีการจัดนักวิจัยรุ่นพี่ให้คำแนะนำ/คำปรึกษาแก่นักวิจัยหน้าใหม่
- ควรมีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกในการจัดการเอกสารต่างๆให้กับนักวิจัย
- ควรมีความช่วยเหลือด้านการสำรองงบประมาณในการทำงานวิจัยให้กับนักวิจัย

ความคิดเห็นต่อการสร้างและพัฒนาชุดโครงการวิจัย

ส่วนใหญ่ผู้บริหารเห็นไปในทางเดียวกันว่า การสร้างและพัฒนาชุดโครงการวิจัยมีผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิผลชัดเจน ” “มีความเหมาะสม และเป็นโครงการนำร่องเพื่อขอทุนวิจัยในลักษณะนี้ระยะต่อไปได้” เนื่องจาก “โจทย์วิจัยและชุดโครงการย่อยมีความเชื่อมโยงกันดี” รวมถึง “นักวิจัยในโครงการย่อย แต่ละโครงการมีความเชี่ยวชาญ และมีความสามารถในวิชาชีพที่จะพัฒนาและมีความร่วมมือประสานการทำงานกันเป็นอย่างดี” ซึ่งมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาชุดโครงการวิจัยว่าเป็นการร่วมพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่และบูรณาการสู่การเรียนการสอน ซึ่งผู้บริหารบางท่านตั้งข้อสังเกตว่า ในการสร้างชุดโครงการวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการโดยขาดความเข้าใจในแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน มหาวิทยาลัยไม่มีทีมคณะกรรมการพัฒนาชุดโครงการวิจัยเริ่มเหมือนที่อื่น และต้องพิจารณาอย่างจริงจังด้วยว่า การดำเนินงานโครงการลักษณะนี้มาจากความต้องการของนักวิจัยในทุกทีมจริงหรือไม่ (กรณีนี้ไม่นับคณะบริหารรัฐกิจที่เป็นหน่วยงานที่เคยดำเนินการบริการวิชาการและวิจัยในพื้นที่ตำบลสารภีมาก่อน) เนื่องจากการดำเนินการโครงการนี้เป็นการคัดเลือกพื้นที่ร่วมกันของฝ่ายบริหาร (ระดับคณบดี) เพื่อเสนอขอทุนโครงการนวัตกรรมเพื่อสังคม (ด้วยเหตุผลว่าตำบลสารภีให้ความร่วมมือและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคณะบริหารรัฐกิจ และทีมงานวิจัยหลักมีศักยภาพในการทำงานในพื้นที่) ประกอบกับแรงผลักดันจากเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษา ทำให้มหาวิทยาลัยต้องขับเคลื่อนพันธกิจด้านการวิจัยอย่างจริงจัง จึงมีการดึงความร่วมมือจากทุกคณะวิชาในสถาบัน “มันไม่จำเป็นต้องทำทุกสาขาแต่เราต้องการ QA เลยออกมาในรูปแบบนี้ แต่จุดดีคือเราเล็ก เราร่วมมือทุ้มทุยกฝ่ายและสามัคคีเลยผ่านมาได้ ถ้าเป็นที่อื่นไม่แน่ แต่ก็ยังมีจุด conflict กับสำนักวิจัยเพราะมาคนละเลนกับเค้า” แต่เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า เป็น Conflict of Interest ที่น่าสนใจ ซึ่งเป็นความขัดแย้งบนความสนใจร่วม ซึ่งผลการดำเนินการที่ผ่านมาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นในแง่ระบบและกลไกการวิจัย เกิดการเปรียบเทียบการทำงานในสองลักษณะของมหาวิทยาลัย มีการพิจารณาถึงระบบเดิมเปรียบเทียบกับระบบใหม่ นำไปสู่การค่อยๆ เปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบใหม่ที่สอดคล้องกับบริบทของสถาบันและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น สิ่งสำคัญคือ พันธกิจการวิจัยเป็นความจำเป็นที่ต้องทำ เพราะเป็นแรงหนุนเสริมจากกระบวนการประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ และสถาบัน แต่จะทำอย่างไรให้กลายเป็นวัฒนธรรมการทำงานที่สร้างแรงจูงใจหรือแรงผลักดันให้นักวิจัยต้องการทำงานวิจัยเพื่อสังคมมากขึ้น ซึ่งสถาบัน “ควรมีระบบกลไกในการพัฒนานักวิจัยของทางสถาบันในการเอื้อต่อการ

พัฒนาโครงการและมีนักวิจัยหน้าใหม่เข้าร่วมโครงการเป็นสิ่งที่ดีที่การทำวิจัยที่เป็นชุดโครงการจะสามารถแก้ไขปัญหาได้ครอบคลุมประเด็นการวิจัยที่ต้องการได้อย่างเหมาะสมไปพร้อม ๆ กัน”

ความคิดเห็นต่อการจัดสรรทุนโครงการนวัตกรรมเพื่อสังคม

ในเรื่องการจัดสรรทุนโครงการมีความเห็นแบ่งออกเป็นสองทาง คือ การสนับสนุนต่อแนวทางที่ดำเนินการอยู่ ณ ขณะนี้ เนื่องจาก”มีระบบและกลไกที่ชัดเจนขึ้น มองเห็นกระบวนการทำงานที่เชื่อมโยงกัน ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นความร่วมมือระหว่าง หน่วยงานภายนอกกับมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น การจัดสรรทุน มีความเหมาะสมกับค่าใช้จ่ายแต่ละโครงการ ซึ่งเป็นอิสระต่อกันดำเนินงาน และสะดวกต่อการบริหารงานของโครงการย่อย” ประกอบกับการจัดสรรทุนในลักษณะการร่วมทุนทำให้สถาบัน “มีระบบและกลไกการจัดสรรทุนที่ดี และบูรณาการสู่ทุกคนะ” รวมถึงการพิจารณาการให้ทุนมาจากโครงงานวิจัย ความเหมาะสม ความยากง่ายในการทำวิจัย

แต่ขณะเดียวกันก็มีความเห็นต่อข้อควรพิจารณาบางประการจากผู้บริหารถึงการกระจายทุนที่ไม่สอดคล้องกับขนาดโครงการวิจัยที่แตกต่างกัน กล่าวคือ “แนวคิดการจัดสรรทุนโครงการวิจัยย่อยพิจารณาจากความเท่าเทียม คือรับทุนในงบประมาณเท่าๆกันทุกโครงการ ๒๕๐,๐๐๐.-ซึ่งขาดการพิจารณาจากเป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัด ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพร่วมด้วย ยกตัวอย่างทำเรื่องฐานข้อมูล กับเรื่องวิสาหกิจชุมชน ดูจะขาดความเป็นธรรมกับนักวิจัยกลุ่มที่มี KPI มากกว่า ค่าใช้สอยมากกว่าหรือไม่” อย่างไรก็ตามในปัจจุบันพบว่ามหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นได้เปิดโอกาสให้มีการจัดสรรทุนในลักษณะนี้มากขึ้น และมีระบบภายในที่สนับสนุนการทำงานวิจัยเพื่อสังคมมากขึ้นทั้งจากทุนภายในและภายนอก "ระบบและกลไกของสถาบันในปัจจุบันได้ส่งเสริมสนับสนุนนักวิจัยให้เข้าถึงแหล่งทุนภายนอกโดยเฉพาะงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น โดยสำนักวิจัยได้จัดทำโครงการสนับสนุนการวิจัยภายใต้การสนับสนุนวิจัยร่วมระหว่างมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว. ฝ่ายวิจัยเพื่อท้องถิ่น) ซึ่งเป็นลักษณะร่วมทุน มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ บาท และ สกว.ฝ่ายวิจัยเพื่อท้องถิ่น ๑๕๐,๐๐๐ บาท จากการทำบันทึกข้อตกลงร่วมกัน (MOU) ปีละไม่น้อยกว่า ๒ ทุน โดยปีการศึกษา ๒๕๕๗ สำนักวิจัยได้จัดสรรงบประมาณไว้รองรับโครงการดังกล่าว ๒๑๐,๐๐๐ บาท”

นอกจากนี้เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งของระบบและกลไกสำนักวิจัยได้จัดทำโครงการบ่มเพาะนักวิจัยโดยมีเป้าหมายให้นักวิจัยสามารถพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกโดยผ่านกระบวนการพี่เลี้ยงนักวิจัยทั้งในส่วนของผู้เลี้ยงจากสำนักวิจัยที่ผ่านกระบวนการอบรมและฝึกปฏิบัติจริงจากประสบการณ์งานวิจัยเพื่อท้องถิ่น และในส่วนของผู้เลี้ยงจาก สกว. ฝ่ายวิจัยเพื่อท้องถิ่นซึ่งปีการศึกษา ๒๕๕๗ สามารถช่วยนักวิจัยพัฒนาโจทย์งานชิ้นต่สัญญา กับ สกว.ฝ่ายวิจัยเพื่อท้องถิ่นได้ ๑ ทุน และในปีการศึกษา ๒๕๕๘ สามารถช่วยนักวิจัยพัฒนาโจทย์วิจัยจนได้เซ็นต์สัญญา ๒ ทุน”

ความคิดเห็นต่อการบริหารงบประมาณเพื่อการทำโครงการวิจัย

ผู้บริหารมีความเห็นไปสองกลุ่ม โดยกลุ่มแรกเห็นว่า การบริหารงบประมาณเพื่อการทำโครงการวิจัยชุดนี้ “มีความชัดเจนและโปร่งใส” รวมถึง “มีระเบียบการบริหารงบประมาณที่ชัดเจนและคล่องตัว”

ส่วนกลุ่มที่สอง เห็นว่า ขณะนี้ยังเป็นแค่การดำเนินในระยะเริ่มต้นของโครงการวิจัยในลักษณะนี้ของสถาบัน ยังเร็วเกินไปที่จะสรุปความสำเร็จของการบริหารงบประมาณที่ทำมา ต้องอาศัยระยะเวลาในการประเมินความเห็นที่มีต่อการดำเนินงาน รวมถึงยังมีความกังวลถึงปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิด “เนื่องจากเป็นระยะเริ่มต้น การจัดสรรงบประมาณของโครงการย่อย ต่าง ๆ ต้องรอดูการสรุปงบการเงินของโครงการย่อย จากเจ้าหน้าที่บัญชีของโครงการก่อน ว่าการบริหารงบประมาณมีความเหมาะสมหรือไม่ และจะเป็นโครงการนำร่องเพื่อที่จะนำพัฒนาในการจัดสรรงบประมาณของโครงการต่อเนื่องที่จะได้รับงานวิจัยมาใหม่”

ปัญหาอีกเรื่องที่ผู้บริหารเห็นว่าควรนำไปพิจารณาคือ การเพิ่มจำนวนงบประมาณตามขอบเขตการวิจัย “ควรมีการเพิ่มจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยของสถาบันตามความเหมาะสมโดยพิจารณาจากขอบเขตการวิจัยและประเด็นในการวิจัย” และการบริหารระบบงบประมาณ และการติดตามกำกับในระดับงบประมาณของฝ่ายอำนวยการ “ในการบริหารงบประมาณในโครงการย่อย การควบคุมงบประมาณไม่ให้งบปลายอาจต้องมีระบบสารสนเทศด้านงบประมาณที่ดีและเพียงพอในการตัดสินใจ/ถ้าภาพรวมไม่แน่ใจว่าแผนงวดเบิกจ่ายที่เป็นนโยบายไปพอทำจริง ๆ จะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจริงหรือไม่เพราะหัวหน้าโครงการไม่มีการอัปเดตจัดประชุมนานหลายเดือนแล้ว ไม่มีข้อมูลว่าทีมวิจัยติดปัญหาอุปสรรคอย่างไร เห็นใจนักวิจัยเพราะวิจัยเพื่อสังคมเป็นงานเชิงคุณภาพอาจมีปัจจัยที่ทำให้ระยะเวลาเลื่อนออกไป ซึ่งการจัดการงบประมาณที่มีกรอบกำหนดไว้จะสร้างความลำบากให้แก่ผู้ปฏิบัติงานได้”

ความคิดเห็นต่อการจัดโครงการที่ปรึกษานักวิจัยและฐานข้อมูลผู้ทรงคุณวุฒิ

ในส่วนการจัดโครงการที่ปรึกษานักวิจัยและฐานข้อมูลผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่าการดำเนินการในส่วนนี้เห็นผลการเปลี่ยนแปลงชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อการทำงานของชุดโครงการย่อย “เหมาะสมดี สอดคล้องกับงานวิจัยแต่ละเรื่อง” เนื่องจาก “จุดจัดการมีการประสานงานและให้การสนับสนุนนักวิจัย และมีอบรมการพัฒนานักวิจัย โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิมาอบรมและให้ความรู้กับนักวิจัย” แต่เห็นว่าควรจัดให้มีฐานข้อมูลผู้ทรงคุณวุฒิที่เข้ามาทำงานเป็นที่ปรึกษาหรือพี่เลี้ยงนักวิจัยในสถาบัน

“ควรมีการเพิ่มฐานข้อมูลผู้ทรงคุณวุฒิ”

“ควรมีที่ปรึกษานักวิจัยที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาเป็นที่ปรึกษา”

“เป็นโครงการที่ดีหากมีการจัดฐานข้อมูลที่ปรึกษานักวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเป็นแนวทางให้กับนักวิจัยในการค้นหาข้อมูลที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางได้ตรงตามความต้องการของนักวิจัย ซึ่งฐานข้อมูลดังกล่าวจะได้มาต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกคณะที่มีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์นั้นๆร่วมด้วย”

ความคิดเห็นต่อการสร้างบรรยากาศด้านการวิจัยในสถาบัน

ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่า มหาวิทยาลัยมีบรรยากาศด้านการงานที่เอื้ออำนวยต่อพันธกิจการวิจัยของสถาบัน เนื่องจาก “มีความเป็นกันเอง เป็นระบบที่ช่วยเหลือกันเอง เพื่อนช่วยเหลือเพื่อน” การทำงานในพื้นที่ “มีความร่วมมือกันดี มีบรรยากาศในการทำวิจัย และชุมชนของทุกคนะ เพื่อการพัฒนา นักวิจัยรุ่นใหม่”

ปัจจุบันพบว่า สถานการณ์การทำงานของบุคลากรมหาวิทยาลัยในช่วงเวลา ๖ เดือนที่ผ่านมา นับตั้งแต่เดือนพฤษภาคมเป็นต้นมามุ่งเป้าไปที่การจัดทำรายงานสรุปผลการตรวจประกันคุณภาพทั้งระดับหลักสูตรและคณะวิชา ทำให้มหาวิทยาลัยยวบยาบไปด้วยบรรยากาศ QA มากกว่า ๖ เดือน ส่งผลให้การทำงานวิจัยคลายความเข้มข้นลง “ขณะเดียวกันการสร้างบรรยากาศวิจัยน่าจะเกิดการเคลื่อนไหวชัดเจนที่ Social Network กลุ่ม Facebook วิจัยสารสิทธิ์ซึ่งมีความเคลื่อนไหวและมีการกระตุ้นเตือนการทำงานอยู่ตลอดเวลา การมีข้อมูลที่ทันสมัยและupdateอยู่เสมอ เป็นผลดีอย่างมากต่อการรับรู้และรับทราบข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน แต่เห็นว่า การติดต่อสื่อสารยังจำกัดอยู่ในวงแคบคือสมาชิกนักวิจัยในโครงการ น่าจะส่งเสริมให้แพร่กระจายข่าวไปทั่วสถาบัน หรือจัดทำเกร็ดการทำงานแบบสนุกสนาน หรือเผยแพร่ข้อมูลในวงกว้าง และต้องมีผู้รับผิดชอบในการจัดการโดยตรง ซึ่งในส่วนนี้มีการเสนอไปในสองแนวทางคือ “ควรให้สำนักวิจัยทำหน้าที่หลักในการสร้างบรรยากาศวิจัยในสถาบันให้เกิดขึ้น แต่เห็นว่า การจัดการความรู้ที่สำนักวิจัยเคยทำมีบรรยากาศเครียดเกินไป” อีกแนวทางหนึ่งเห็นต่างไปว่า “ฝ่ายวิชาการควรมีส่วนร่วมในการกระตุ้นให้เกิดบรรยากาศด้านการวิจัยในสถาบัน เช่น การจัดเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์ภายในคณะ”

นอกจากนี้ยังมีการเพิ่มเติมความเห็นเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนที่ควรมี “จัดห้องบริการสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักวิจัยเช่นห้องทำงาน เครื่องปริ้นเตอร์ เป็นต้นอีกทั้งจัดทีมพี่เลี้ยงนักวิจัยให้เป็นแบบรูปธรรม”

ความคิดเห็นต่อการติดตามและประเมินผลความสำเร็จของโครงการวิจัย

ความเห็นของผู้บริหารต่อโครงการเรื่องการติดตามและประเมินผลความสำเร็จของโครงการวิจัยมีการติดตามผลการดำเนินการเป็นระยะๆ “มีระบบการกำกับติดตามที่เหมาะสม สามารถนำไปพัฒนา ในงานวิจัยของสถาบันต่อไป

ขณะเดียวกันก็มีผู้บริหารบางท่านตั้งข้อสังเกตถึงปัญหาที่พบจากการติดตามและประเมินผลสำเร็จโครงการว่า ขาดการเชื่อมต่อการประเมินผลความสำเร็จระหว่างคณะกรรมการอำนวยการ(ฝ่ายบริหารนโยบาย)และคณะกรรมการดำเนินงาน (นักวิจัย) ในส่วนนักวิจัยมีการกำกับติดตามที่ชัดเจน แต่ส่วนบริหารนโยบายไม่มีการดำเนินงานที่ต่อเนื่องจริงจัง “ถ้าติดตามโครงการย่อย จะเห็นว่า มีประชุมเรื่อยๆ เป็นระยะ แต่ภาพรวมสำหรับชุดกรรมการอำนวยการไม่มีการติดตาม รับทราบแค่ความก้าวหน้าสั้นๆนานๆที่ ซึ่งหัวหน้าโครงการอาจมีรายงานตรงไปที่อธิการบดี แต่ในชุดคณะกรรมการยังไม่มีการประเมินผลที่เป็นรูปธรรม ไม่ทราบข้อมูลที่ชัดเจน รับทราบว่าสุดท้ายอาจมีการดำเนินการ

ผลักดันมหาวิทยาลัยก้าวไปสู่ Engagement Thailand คือการยกระดับตนเองไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อสังคม

นอกจากนั้นโครงการยังมีปัญหาในการติดตามความก้าวหน้า ซึ่งผู้บริหารเสนอให้การนำเสนอการติดตามความก้าวหน้าในการทำวิจัยแบบการจัดการความรู้ เพื่อจะได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในการทำวิจัย โดยปรกตินักวิจัยจะต้องส่งรายงานความก้าวหน้าไปยังแหล่งทุนตามระยะเวลาในสัญญา ส่วนในระบบและกลไกของสถาบันจะมีเฉพาะการตรวจสอบการใช้งบประมาณก่อนการเบิกงบประมาณต่อไปเท่านั้น สถาบัน (ผู้บริหารระดับสูงที่เกี่ยวข้องโดยตรง) ยังขาดการให้ความสำคัญกับรายงานความก้าวหน้าทางวิชาการ และผลสำเร็จของงานวิจัย

ความคิดเห็นต่อการอำนวยความสะดวกต่อการทำภารกิจด้านการวิจัยของสถาบันในปัจจุบัน

ปัจจุบันเห็นว่าการอำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติงานวิจัยมีความเหมาะสม มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการทำภารกิจ ทำให้ขับเคลื่อนได้อย่างคล่องตัว มีการจัดสรรงบประมาณสู่โครงการวิจัยที่บูรณาการการทำงานร่วมกันได้ ซึ่งการทำงานของจุดตัดการจะเป็นโครงการนำร่อง ไปสู่ต้นแบบการทำวิจัยสถาบันต่อไป

ในส่วนของปัญหาของสถาบันที่พบจากการอำนวยความสะดวกในงานวิจัย ผู้บริหารเห็นว่ามหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นยังขาดระบบกลไกในการอำนวยความสะดวกในการทำงานของนักวิจัยเช่นระบบเบิกจ่ายงบประมาณ ขาดเจ้าหน้าที่ในการขับเคลื่อนงานวิจัยสถาบันที่มีความคล่องตัว นโยบายภาระงานยังไม่มีเปลี่ยนแปลง และยังไม่ปรับเรื่องการนับงานวิจัยให้เป็นภาระงานได้อย่างไร ทำให้เป็นการยากต่อการทำงานในอนาคตสำหรับนักวิจัยในสถาบันขนาดเล็ก เช่น ยานพาหนะที่จำกัดต้องแบ่งปันและจัดสรรกันจากส่วนกลาง (มีจำกัด) หรือ รูปแบบการเบิกจ่ายที่คล่องตัว รวมถึงยังไม่มี fast track สำหรับนักวิจัยที่ต้องออกภาคสนามหรือลงพื้นที่ ซึ่งต้องใช้วันพุธเป็นวันทำงานวิจัย ขณะเดียวกันนักวิจัยก็ขาดการมีส่วนร่วมในงานอื่นๆ เพราะวันพุธมักจัดให้เป็นวันประชุม (ซึ่งถ้าเข้าประชุมก็ขาดการต่อเนื่องในการทำงานวิจัย)

ในการทำงานที่ผ่านมาในเรื่องการอำนวยความสะดวกของนักวิจัย มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นใช้การบริหารงานและอำนวยความสะดวกผ่านสำนักวิจัย ซึ่งนับเป็นหน่วยงานหลักในการอำนวยความสะดวกต่อการทำภารกิจด้านการวิจัยของสถาบัน ตั้งแต่การจัดสรรงบประมาณงานวิจัยภายใน และส่งเสริมสนับสนุนให้ได้รับทุนจากแหล่งทุนภายนอก การพัฒนาคุณภาพงานวิจัยจากผู้ทรงคุณวุฒิตั้งแต่การพิจารณาข้อเสนอโครงการ การให้คำปรึกษาจากคลินิกวิจัย จนกระทั่งการตรวจคุณภาพเล่มรายงานวิจัยทั้งในส่วนรูปแบบการพิมพ์การอ้างอิง และการตรวจสอบเนื้อหา ตลอดจนการส่งเสริมเวทีวิชาการในการเผยแพร่ผลงานวิจัย ทั้งนี้กระบวนการดังกล่าวอาจไม่สามารถตอบโจทย์เฉพาะทางของนักวิจัยที่ต้องการคำปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ดังนั้นนักวิจัยที่มีความจำเป็นต้องการที่ปรึกษาเฉพาะทางสามารถระบุในงบประมาณข้อเสนอโครงการวิจัยได้

ความคิดเห็นต่อการต่อยอดไปสู่การตีพิมพ์และเผยแพร่

ผู้บริหารเห็นว่า งานวิจัยในโครงการเมื่อเสร็จสมบูรณ์จะต้องมุ่งสู่การตีพิมพ์และเผยแพร่สู่สาธารณะเพื่อให้ได้ความครบถ้วนสมบูรณ์และเป็นประโยชน์ต่อสังคมชุมชนอย่างแท้จริง ฉะนั้นจึงเป็นสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงงานวิจัยจะต้องวางเป้าหมายตั้งแต่เริ่มต้นงานวิจัยที่จะต้องมีความรู้ใหม่ๆ ไปสู่การตีพิมพ์และเผยแพร่ซึ่งต้องเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญของงานวิจัยทางด้านวิชาการ ซึ่งโครงการจำเป็นต้องมีระบบฐานข้อมูลที่จะตีพิมพ์เผยแพร่รองรับให้กับนักวิจัย ผลักดันให้นักวิจัยตีพิมพ์ในวารสารภายนอกใน TCI กลุ่ม ๑ แต่ขณะเดียวกันควรระมัดระวังการแบ่งสัดส่วนผลงานของนักวิจัยเกี่ยวกับการขอตำแหน่งทางวิชาการในอนาคต จะต้องมีการกำหนดและแบ่งสัดส่วนผลงานให้ชัดเจนตั้งแต่แรกเริ่ม

การเปลี่ยนแปลงระดับนโยบายภายหลังโครงการทุนนวัตกรรมเพื่อสังคม (สารภี) ดำเนินการมาครบ ๑ ปี

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงในระดับนโยบาย ผู้บริหารเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงในสามเรื่อง คือ ๑) การเห็นความสำคัญการวิจัยเพื่อสังคมมากขึ้น มีระบบและกลไกงานวิจัยเกิดขึ้น ๒) การพัฒนานักวิจัยทั้งนักวิจัยที่มีศักยภาพและนักวิจัยหน้าใหม่ เห็นการเพิ่มขึ้นของนักวิจัยหน้าใหม่ที่เข้ามาร่วมทีมงานวิจัย ๓) มีระเบียบงบประมาณเพื่อให้เกิดการสนับสนุนนักวิจัยรุ่นใหม่สู่การพัฒนาในเชิงพื้นที่ สามารถเบิกทุนวิจัยได้รวดเร็วขึ้น ซึ่งผู้บริหารบางท่านเห็นชัดเจนในเรื่องการเบิกจ่ายอย่างเดียว อื่นๆ และเห็นการขับเคลื่อนบางเรื่องจากหัวหน้าโครงการ แต่การเปลี่ยนแปลงระดับนโยบายจากชุดคณะกรรมการอำนวยการยังไม่เห็นการเปลี่ยนแปลงที่เป็นรูปธรรมเท่าใดนัก

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

- ควรจัดให้มีการจัดสรรและนำเสนองบประมาณก่อนการดำเนินงานโครงการ
- ควรมีการสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่องและมีระบบผู้ทรงคุณวุฒิที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น
- ในโครงการทุนนวัตกรรมเพื่อสังคมมีผู้นำที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพแต่ขาดการเอาใจใส่ความอำนวยความสะดวกจากสำนักวิจัย ระบบการเงินที่มีการเบิกจ่ายล่าช้าของทางสถาบันให้กับนักวิจัย
- ควรจัดการระบบการจัดการภายในให้สามารถเบิกทุนวิจัยได้รวดเร็วขึ้น
- ควรเปิดเวทีพูดคุยแลกเปลี่ยนเพื่อหาแนวทางการพัฒนาระบบและกลไกร่วมกันในส่วนของโครงการทุนนวัตกรรมเพื่อสังคม(ตำบลสารภี)

ส่วนที่ ๒ ผลการสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์และนักวิจัยที่มีต่อระบบและกลไกงานวิจัยเพื่อสังคม มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

ในการดำเนินการนั้นใช้กระบวนการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีการกำหนดโครงสร้างคำถามไว้ล่วงหน้า โดยเป็นการกำหนดโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์ตามรูปแบบและแนวทางในการแก้ไขปัญหาาระบบและกลไกงานวิจัยสถาบัน ทั้งนี้มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน ๑๒ คน แบ่งออกเป็น ชาย ๖ คน และ หญิง ๖ คน โดยเป็นผู้ที่เคยมีประสบการณ์ทำงานวิจัยและเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมกับระบบและกลไกของมหาวิทยาลัยมาก่อน โดยผลจากการสัมภาษณ์มีดังนี้

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสำรวจ ได้แก่ หน่วยงานที่สังกัด เพศ อายุงาน ปัจจุบัน ประสบการณ์ในการทำงานวิจัย และประเภทของงานวิจัยที่มีประสบการณ์ในการดำเนินการ

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีอายุการทำงานที่มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จำนวน ๓ ปีขึ้นไป ทั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นผู้มีประสบการณ์ในการทำงานวิจัยประเภทชุมชน ๓ ปีขึ้นไป รองลงมาคือมีประสบการณ์ในการทำงานวิจัยประเภทสถาบัน

ส่วนที่ ๒ ความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการพัฒนาศักยภาพนักวิจัย

๒.๑ ความคิดเห็นที่มีต่อ การพัฒนานักวิจัยในด้าน "การพัฒนาโจทย์วิจัย"

ผลการสัมภาษณ์ในประเด็น ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนานักวิจัยในด้าน “การพัฒนาโจทย์วิจัย” นั้นพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์จากการดำเนินการ ทั้งในส่วนของ ทักษะการพัฒนาโจทย์ที่เพิ่มขึ้น เกิดกระบวนการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม ได้ประสบการณ์และแนวทางในการทำงานร่วมกับชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกระบวนการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาโจทย์วิจัย ดังเห็นได้จากผลสัมภาษณ์

“ได้แนวคิดการพัฒนาโจทย์วิจัยมากขึ้นกว่าเดิม ชัดเจนขึ้นทั้งกระบวนการและวิธีการ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“กระบวนการพัฒนาโดยเปิดโอกาสให้วิทยากรภายนอกเข้ามาให้ข้อมูล รวมไปถึงการดำเนินการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับตัวแทนชุมชนและตัวแทนภาครัฐ ทำให้เกิดการพัฒนาที่ชัดเจน ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ช่วยพัฒนาศักยภาพนักวิจัยอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในด้าน ความสามารถในการนำข้อมูลมาคิดวิเคราะห์และบูรณาการได้ และนำผลลัพธ์ไปสู่การทำงานได้จริง”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

๒.๒ ความคิดเห็นที่มีต่อ การพัฒนานักวิจัยในด้าน “การลงพื้นที่”

ผลการสัมภาษณ์ในประเด็น ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนานักวิจัยในด้าน “การลงพื้นที่” นั้นพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การลงพื้นที่ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งในส่วนของ การวางแผน และการกำหนดเป้าหมาย มีความเข้าใจในบริบทชุมชน มีความสามารถในการเข้าถึงชุมชน มีความชำนาญในการลงพื้นที่ ดังเห็นได้จากผลสัมภาษณ์

“การลงพื้นที่ที่มีการวางแผนและมีเป้าหมายที่ชัดเจนขึ้น”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“มีการลงพื้นที่เพื่อสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ทำให้ได้เข้าใจบริบทของชุมชน และช่วยให้มีความสามารถในการเข้าถึงชุมชนมากขึ้น”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“การลงพื้นที่ค่อนข้างได้รับการร่วมมือจากชุมชนค่อนข้างดีและนักวิจัยมีความชำนาญในการลงพื้นที่เพิ่มขึ้น”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“การดำเนินการส่งผลให้เกิดการพัฒนานักวิจัยในด้าน การลงพื้นที่ เนื่องจากการลงพื้นที่ทำให้เห็นสภาพของตัวแปรและปัจจัยต่างๆที่จะมีผลต่อการทำวิจัย ส่งผลให้ผลของงานวิจัยมีความถูกต้องและสอดคล้องกับสถานการณ์จริง”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ควรมีการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้านเทคนิคและวิธีการลงพื้นที่ การสื่อสารกับชุมชน”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ควรมีวิทยากรที่มีความรู้มาสอนด้านเครื่องมือให้กับนักวิจัยที่ลงพื้นที่ทุกคน”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ควรจัดกระบวนการบริหารจัดการแบบใหม่ที่เอื้ออำนวยให้อาจารย์สามารถปฏิบัติพันธกิจด้านการวิจัยได้ควบคู่กับการเรียนการสอน รวมไปถึงการพัฒนานักวิจัยให้มีทักษะที่พร้อมในการลงพื้นที่ เช่น ทักษะด้านการวิจัยแบบมีส่วนร่วม เครื่องมือที่ใช้ในกระบวนการเก็บข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ ทักษะการติดต่อสื่อสารทั้งภายในกลุ่มและกับคนในชุมชน เป็นต้น”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ต้องการลงพื้นที่ตัวอย่างงานวิจัยชุมชน เพื่อจะได้เห็นการลงพื้นที่จริง” นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

๒.๓ ความคิดเห็นที่มีต่อ การพัฒนานักวิจัยในด้าน “การจัดทำรายงานวิจัยและการอ้างอิง”

ผลการสัมภาษณ์ในประเด็น ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนานักวิจัยในด้าน “การจัดทำรายงานวิจัยและการอ้างอิง” นั้นพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ได้แนวทางในการดำเนินการที่ถูกต้อง แต่ควรมีการดำเนินการเพิ่มเติมในส่วนของการอบรมเชิงปฏิบัติการมากขึ้นเพื่อให้สามารถดำเนินการปฏิบัติไปพร้อมการอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังเห็นได้จากผลสัมภาษณ์

“เห็นด้วยที่ต้องจัดทำรายงานการวิจัย เพื่อเป็นการเผยแพร่ผลงานในองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย ซึ่งจะก่อประโยชน์อย่างยิ่งต่อหน่วยงาน ต่อตนเอง ตนชุมชน ฯลฯ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ควรมีการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้านการจัดทำรายงานวิจัยให้กับนักวิจัย”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ได้แนวทางการเขียนรายงานวิจัย และการเขียนอ้างอิง ที่ถูกต้อง” นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ยังเป็นการบรรยายให้ความรู้ ยังไม่เห็นชัดเจนถึงการนำไปใช้จริงของนักวิจัยในโครงการ เห็นควรน่าจะจัดกระบวนการให้เหมาะสมไปตามขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย เพื่อให้เกิดการนำไปใช้ได้จริงในทางปฏิบัติ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“มีการพัฒนาในการจัดทำรายงานการวิจัยการอ้างอิงได้เป็นอย่างดี แต่บางส่วนยังมีความสับสนอยู่บ้าง”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ต้องการให้จัดอบรมการจัดทำรายงานการวิจัยและการอ้างอิง เพราะถือว่าเป็นส่วนสำคัญยิ่ง เพื่อจะใช้เป็นขอตำแหน่งทางวิชาการได้”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“เห็นควรให้มีการพัฒนานักวิจัยในด้านการจัดทำรายงานการวิจัย การอ้างอิง เพราะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการนำเสนอบทความวิจัย หรือบทความทางวิชาการ เพื่อหลีกเลี่ยง Plagiarism”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

๒.๔ ความคิดเห็นที่มีต่อ การพัฒนานักวิจัยในด้าน "การบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน และการบูรณาการข้ามศาสตร์"

ผลการสัมภาษณ์ในประเด็น ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนานักวิจัยในด้าน “การบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน และ การบูรณาการข้ามศาสตร์” นั้นพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ได้แนวทางในการบูรณาการกับการเรียนการสอนและการบูรณาการข้ามศาสตร์ รวมไปถึงเป็นแนวทางที่เหมาะสมกับบริบทของสถาบันซึ่งมีขนาดเล็ก และมีข้อจำกัดในเรื่องจำนวนบุคลากร ดังเห็นได้จากผลสัมภาษณ์

“สามารถทำงานวิจัยควบคู่กับการเรียนการสอนได้ และนักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้ผ่านรายวิชาที่นำมาบูรณาการฯ และได้มุมมอง แนวคิดใหม่ๆจากนักวิจัยสาขาอื่นๆเพิ่มขึ้น” นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“มีการสนับสนุนให้นางงานวิจัยบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน และมีการบูรณาการข้ามศาสตร์กับสาขารัฐประศาสนศาสตร์ เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยมีประสิทธิภาพมากขึ้น” นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ด้วยความเป็นมหาวิทยาลัยขนาดเล็กทำให้มีความคล่องตัวสูงในการบูรณาการข้ามศาสตร์ แต่ขณะเดียวกันก็เป็นข้อจำกัดของนักวิจัยในการทำงานที่อัตรากำลังมีน้อย

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ควรดำเนินการให้เกิดระบบการบริหารจัดการที่ดีที่ช่วยให้เกิดการทํางานข้ามสาขาวิชาที่เป็นไปได้จริงในทางปฏิบัติ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ช่วยให้สามารถนำความรู้ไปบูรณาการได้ตรงจุดเป้าหมาย”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ในบางครั้งการทำงานวิจัยมีหลากหลายขั้นตอนซึ่งสามารถบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนได้ แต่ เพื่อความถูกต้องและเหมาะสม การให้ความรู้และการพัฒนานักวิจัยในส่วนนี้ อาจจะหมายถึงการได้รับการอบรมจากผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ จะทำให้นักวิจัยสามารถมองเห็นถึงประเด็นใหม่ๆที่สามารถสอดแทรกได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการบูรณาการข้ามศาสตร์ด้วยเช่นกัน” นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

๒.๕ ความคิดเห็นที่มีต่อ การพัฒนานักวิจัยในด้าน "การเขียนบทความวิชาการ หรือ บทความวิจัย"

ผลการสัมภาษณ์ในประเด็น ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนานักวิจัยในด้าน “เขียนบทความวิชาการหรือบทความวิจัย” นั้นพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การผลักดันในเชิงนโยบายมีความชัดเจน หากแต่การนำนโยบายไปดำเนินงานยังขาดความชัดเจน เนื่องจากผลการดำเนินการวิจัยในเชิงพื้นที่ยังไม่เรียบร้อย จึงยังไม่ได้มีการนำองค์ความรู้ด้านการเขียนบทความวิชาการ และบทความวิจัยไปดำเนินการ ดังเห็นได้จากผลสัมภาษณ์

“ช่วยฝึกให้นักวิจัยมีความสามารถในการเขียนเพิ่มขึ้น” นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ควรมีการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้านเทคนิคการนำงานวิจัยไปเขียนบทความ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ควรมีการเข้าค่ายเพื่อเขียนบทความเมื่องานวิจัยเสร็จจะได้บทความกลับไปทุกคน (เฉพาะผู้ที่สนใจ) โดยมีผู้เชี่ยวชาญสอนและตรวจ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“เห็นว่าการดำเนินการยังไม่ชัดเจนจนทำให้สามารถเกิดการพัฒนาไปสู่การเขียนบทความวิจัยได้ ดังนั้นควรให้มีการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนานักวิจัยไปใช้ประโยชน์ให้ครบทั้งสองด้าน ปัจจุบันยังเน้นแค่การนำไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ แต่ขาดการต่อยอดเพื่อพัฒนางานวิจัยไปสู่การตีพิมพ์เผยแพร่ที่เป็นรูปธรรม เพื่อให้ฐานความเข้มแข็งทางวิชาการของสถาบันและนักวิจัยพัฒนาขึ้นด้วย”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“มีการสนับสนุนให้ตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิชาการหรือบทความวิจัย”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“การเขียนบทความวิชาการหรือบทความวิจัย จัดเป็นการนำเสนอองค์ความรู้ ที่ได้จากการทำงานวิจัย ดังนั้นเห็นควรให้มีการพัฒนานักวิจัยอยู่เสมอ ในด้านวิธีการ หลักการ เทคนิคการเขียนบทความวิชาการ หรือบทความวิจัย รวมถึงการแนะนำ journal ที่เกี่ยวข้องอันจะเป็นประโยชน์ต่อการเขียนบทความวิชาการหรือบทความวิจัยนั้นๆ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

๒.๖ ความคิดเห็นที่มีต่อ"การสนับสนุนงบประมาณ" ในการพัฒนาศักยภาพนักวิจัย

ผลการสัมภาษณ์ในประเด็น ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนานักวิจัยในด้าน “การสนับสนุนงบประมาณ” นั้นพบว่ามีความเหมาะสม เกิดกระบวนการดำเนินการที่เป็นระบบมากขึ้น ทั้งนี้ควรมีการ

ดำเนินการต่อเนื่อง เพราะเป็นส่วนผลักดันที่สำคัญสำหรับการพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ ดังเห็นได้จากผลสัมฤทธิ์

“มีความเหมาะสม แต่การดำเนินการควรมีความต่อเนื่อง เพราะมีผลต่อการเพิ่มขึ้นของนักวิจัยรุ่นใหม่”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ควรมีการจัดสรรงบประมาณในการศึกษาดูงาน โครงการวิจัยชุมชนที่ประสบความสำเร็จ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“การดำเนินการที่ผ่านมาส่งผลให้เกิดการทำงานด้านงบประมาณที่เป็นระบบมากขึ้น”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

๒.๗ ความคิดเห็นที่มีต่อ"การพัฒนาระบบคลินิกวิจัยทั้งในส่วนของแสวงหาผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรงสาย ระบบพี่เลี้ยง และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการวิจัยและนักวิจัยรุ่นใหม่ " "ในการพัฒนาศักยภาพนักวิจัย

ผลการสัมภาษณ์ในประเด็น ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนานักวิจัยในด้าน “การพัฒนาระบบคลินิกวิจัยทั้งในส่วนของแสวงหาผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรงสาย ระบบพี่เลี้ยง และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการวิจัยและนักวิจัยรุ่นใหม่ ” นั้นพบว่ามีผลการดำเนินการที่เป็น การเริ่มต้นที่ดี แต่อย่างไรก็ตามควรมีการจัดหาผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรงศาสตร์หรือตรงสาขา เพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพในการให้คำปรึกษา รวมไปถึงการดำเนินการในเรื่องกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิจัยที่มีประสบการณ์ และนักวิจัยรุ่นใหม่ เพื่อให้เกิดการบูรณาการข้ามศาสตร์ โดยกระบวนการดังกล่าวควรทำอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับการดำเนินโครงการ ดังเห็นได้จากผล สัมภาษณ์

“การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ทรงคุณวุฒิ ควรตรงกับศาสตร์ของแต่ละสาขา เพื่อให้การให้คำปรึกษาเกิด ประสิทธิภาพ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ควรดำเนินการในเรื่องกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิจัยที่มีประสบการณ์ และ นักวิจัยรุ่นใหม่ โดยเฉพาะในเรื่องการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ หรือแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินการวิจัยเพื่อ สังคม”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“เป็นโครงการที่ดีมากสำหรับนักวิจัย โดยเฉพาะกระบวนการพัฒนาโจทย์ และควรให้มีโครงการลักษณะนี้ไป ตลอดโครงการ ควบคู่ไปกับระบบพี่เลี้ยงและการกำกับติดตาม” นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

ส่วนที่ ๓ ความคิดเห็นที่มีต่อกฎกติกาต่างๆ ที่เอื้อต่อการทำงานวิจัยชุมชน

๓.๑ ความคิดเห็นที่มีต่อ"การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน อันเนื่องมาจากผลงานวิจัย"

ผลการสัมภาษณ์ในประเด็น ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนานักวิจัยในด้าน “การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน อันเนื่องมาจากผลงานวิจัย” พบว่า สามารถนำผลงานไปใช้ในการประเมินผลได้ โดยมาตรฐานการประเมินผลมีความชัดเจน สามารถนำไปประเมินการทำงานได้อย่างเป็นรูปธรรม แต่ควรเพิ่มความชัดเจนในเรื่อง การกำหนดภาระงาน และควรมีการกำหนดให้มีการประเมินกระบวนการในระหว่างการค้าเนินการวิจัยด้วย ดังเห็นได้จากผลสัมภาษณ์

“สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประเมินผลการทำงานได้ แต่ยังขาดความชัดเจนในเรื่องการนับภาระงาน”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“มาตรฐานการประเมินมีความชัดเจน สามารถนำไปประเมินการทำงานได้อย่างเป็นรูปธรรม”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ควรเพิ่มความชัดเจนในเรื่อง กฎกติกา และการสนับสนุนเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ควรกำหนดให้มีการประเมินกระบวนการในระหว่างการค้าเนินการไปด้วย เพื่อให้ให้นักวิจัยทราบแนวทางการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และสามารถปรับปรุงได้”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

๓.๒ ความคิดเห็นที่มีต่อ"ระเบียบและการลดขั้นตอนทางการเงินที่ได้ดำเนินการ "

ผลการสัมภาษณ์ในประเด็น “ระเบียบและการลดขั้นตอนทางการเงินที่ได้ดำเนินการ” พบว่า มีความยืดหยุ่นมากกว่าเดิมอย่างเห็นได้ชัด แต่ยังคงมีข้อจำกัดในเรื่องขั้นตอนปฏิบัติ ดังเห็นได้จากผลสัมภาษณ์

“มีความยืดหยุ่นมากกว่าเดิม ส่งผลให้การดำเนินงานมีความคล่องตัว”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ควรลดขั้นตอนลงอีกเพื่อให้มีความสะดวกมากขึ้น และชี้แจงแนวปฏิบัติให้ชัดเจน”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

๓.๓ ความคิดเห็นที่มีต่อ"รูปแบบและแนวทางในการยกย่อง เชิดชู นักวิจัย "

ผลการสัมภาษณ์ในประเด็น "รูปแบบและแนวทางในการยกย่อง เชิดชู นักวิจัย " พบว่ายังคงเป็นการดำเนินการโดยสำนักวิจัย เนื่องจาก โครงการวิจัย (ย่อย) ยังไม่แล้วเสร็จ ซึ่งผลจากการสัมภาษณ์พบว่า ยังไม่มีรูปแบบการดำเนินการที่ชัดเจน ขาดการคัดเลือกที่เป็นระบบ กติกาที่กำหนดยังไม่มี

ชัดเจนและไม่เอื้อต่อนักวิจัยหน้าใหม่ ขาดการประชาสัมพันธ์และชี้แจงเกณฑ์ในการพิจารณา ดังเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์

“รูปแบบไม่ชัดเจน ไม่มีการคัดเลือกที่เป็นระบบ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ควรมีเกณฑ์สำหรับนักวิจัยหน้าใหม่บ้าง”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“เกณฑ์ไม่มีการชี้แจง นักวิจัยส่วนใหญ่ไม่ทราบในรายละเอียด” นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

๓.๔ ความคิดเห็นที่มีต่อ"การจัดตั้งคณะกรรมการด้านการดำเนินการวิจัยที่ได้ดำเนินการ "

ผลการสัมภาษณ์ในประเด็น "การจัดตั้งคณะกรรมการด้านการดำเนินการวิจัยที่ได้ดำเนินการ" พบว่ามีการดำเนินการที่เหมาะสมในภาพรวม แต่ยังขาดการเชื่อมโยงกับชุดโครงการย่อย รวมทั้งควรผนวกรวมเข้าด้วยกันระหว่างคณะกรรมการด้านการดำเนินการวิจัย และคณะกรรมการในส่วนของสำนักวิจัย เพื่อให้การดำเนินงานเป็นเอกภาพ ดังเห็นได้จากการสัมภาษณ์

“ควรมีบทบาทในการขับเคลื่อนเชิงนโยบายให้เป็นรูปธรรม ที่ผ่านมามีบทบาทยังน้อยไป”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ควรให้คนบดีแต่ละคณะเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อน และร่วมพิจารณาในส่วนของรายงานความก้าวหน้า”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“การดำเนินการมีความเหมาะสมในภาพรวม แต่ควรเพิ่มการเชื่อมโยงบทบาทของคณะกรรมการ กับหัวหน้าชุดโครงการย่อย เพื่อให้เกิดระบบและกลไกที่มีประสิทธิภาพ” นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ควรผนวกรวมคณะกรรมการชุดนี้กับคณะกรรมการจากสำนักวิจัยเพื่อให้การดำเนินการเกิดเอกภาพ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

๓.๕ ความคิดเห็นที่มีต่อ"การจัดตั้งคณะกรรมการด้านการเงินที่ได้ดำเนินการ"

ผลการสัมภาษณ์ในประเด็น "การจัดตั้งคณะกรรมการด้านการเงินที่ได้ดำเนินการ" พบว่า มีการดำเนินการในเรื่องกฎระเบียบที่มีความชัดเจน พร้อมคู่มือประกอบ คณะกรรมการมีบทบาทชัดเจนในการขับเคลื่อน แต่ยังขาดในเรื่องการถ่ายทอดแนวปฏิบัติ ทั้งนี้ในภาพรวมถือว่าดำเนินการได้ดี ดังผลการสัมภาษณ์

“กฎระเบียบมีความชัดเจน มีคู่มือประกอบชัดเจน”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“คณะกรรมการมีบทบาทในการขับเคลื่อนในด้านงบประมาณวิจัยที่ชัดเจน”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ขาดการถ่ายทอดแนวปฏิบัติ ซึ่งควรเพิ่มเติมในเรื่องนี้ แต่ในภาพรวมถือว่าดีมาก”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

๓.๖ ความคิดเห็นที่มีต่อ"การพัฒนาช่องทางการสื่อสารระหว่างนักวิจัยเพื่อชี้แจงข่าวสารต่างๆ "

ผลการสัมภาษณ์ในประเด็น "การพัฒนาช่องทางการสื่อสารระหว่างนักวิจัยเพื่อชี้แจงข่าวสารต่างๆ " พบว่า มีการดำเนินการที่ชัดเจน สามารถติดตามความเคลื่อนไหวของแต่ละชุดโครงการได้ตลอดเวลา มีความสะดวกรวดเร็ว แต่การตอบสนองยังไม่มาก รวมไปถึงยังขาดการกระตุ้นเตือนจากผู้บริหารโครงการ และควรจัดทำระบบฐานข้อมูลที่รวบรวมแนวปฏิบัติที่ดี และทำการเผยแพร่เพื่อประโยชน์ของอาจารย์หรือนักวิจัยท่านอื่นๆในสถาบัน ดังผลจากการสัมภาษณ์

“มีความเคลื่อนไหวชัดเจน สะดวก รวดเร็ว”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ยังคงมีการตอบสนองน้อย ขาดการกระตุ้นเตือนจากผู้บริหารโครงการ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ควรจัดทำฐานข้อมูล แนวปฏิบัติที่ดี และทำการเผยแพร่”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

๓.๗ ความคิดเห็นต่อระบบและกลไกงานวิจัยสถาบัน ภายหลังมีโครงการทุนนวัตกรรมฯ

ผลการสัมภาษณ์ในประเด็น “ระบบและกลไกงานวิจัยสถาบัน ภายหลังมีโครงการทุนนวัตกรรม” พบว่า นักวิจัยมีความตื่นตัวในการแสวงหาทุนภายนอก มีความคล่องตัวในการดำเนินงานวิจัย มีการดำเนินการที่เป็นรูปธรรมโดยเฉพาะด้านการเงิน การดำเนินการวิจัยเพื่อสังคมของสถาบันมีความชัดเจนและเป็นระบบ เกิดเครือข่ายการทำงานในหลายมิติ แต่ยังคงขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานโดยตรงของสถาบัน (สำนักวิจัย) ดังผลการสัมภาษณ์

“มีการตื่นตัวในการแสวงหาแหล่งทุนภายนอก”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ทำให้รู้แนวทางการดำเนินการร่วมกับแหล่งทุนภายนอก”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“การทำวิจัยชุมชน มีความคล่องตัวสูง แต่ควรกำหนดบทบาทและภาระงานให้ชัดเจนกว่านี้”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“มีการดำเนินการที่เป็นรูปธรรมโดยเฉพาะด้านการจัดการงบประมาณ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“การดำเนินการด้านงานวิจัยเพื่อสังคมของสถาบัน เป็นระบบมากขึ้นอย่างชัดเจน”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“เกิดการพัฒนาด้านแหล่งทุนและเครือข่ายในการทำงาน”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ยังขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานวิจัยในระดับสถาบัน (สำนักวิจัย)”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

๓.๘ ความคิดเห็นของท่านเมื่อเข้าร่วมโครงการทุนนวัตกรรมฯ

ผลการสัมภาษณ์ในประเด็น “ความคิดเห็นของท่านเมื่อเข้าร่วมโครงการทุนนวัตกรรมฯ” พบว่านักวิจัยได้เรียนรู้ในเรื่องวิจัยเพื่อสังคม ได้เพิ่มพูนความรู้ ตระหนักถึงความสำคัญของการนำความรู้สู่ชุมชนผ่านกระบวนการวิจัย นอกจากนี้ยังได้พัฒนาตนเองด้านการทำวิจัย มองเห็นภาพของการดำเนินการวิจัยที่ชัดเจน ดังผลการสัมภาษณ์

“ได้เรียนรู้ ประสบการณ์ ได้เพิ่มพูนความรู้ ตระหนักถึงความสำคัญของการนำความรู้สู่ชุมชนผ่านงานวิจัย”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ได้พัฒนาตนเองด้านการทำวิจัยชุมชน มองเห็นภาพการทำงานวิจัยด้านนี้ชัดเจนขึ้น”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ได้ความรู้ในการวิเคราะห์สภาพชุมชนเพื่อต่อยอดไปสู่งานวิจัย นำไปประยุกต์และต่อยอดงานวิจัยอื่นๆได้”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

๓.๙ ปัญหาและอุปสรรคที่พบจากการทำวิจัยเชิงพื้นที่

ผลการสัมภาษณ์ในประเด็น “ปัญหาและอุปสรรคที่พบจากการทำวิจัยเชิงพื้นที่” พบว่ามีปัญหาในเรื่องเวลาในการลงพื้นที่ ระหว่าง ชุมชนและนักวิจัย ภาระงานประจำยังคงมีมาก ปัญหาการรวมกลุ่มในบางพื้นที่รวมถึงยังมีช่องว่างระหว่างนักวิจัย และชุมชนในบางพื้นที่ ส่งผลให้งานวิจัยในบางพื้นที่ล่าช้า ดังผลการสัมภาษณ์

“เวลาในการทำงานระหว่างผู้วิจัยและชุมชนไม่ตรงกัน”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ขาดความเป็นหนึ่งเดียวในชุมชน”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ภาระงานประจำมีมากเกินไป ส่งผลต่อภาระงานด้านวิจัย”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ขาดการประสานงานระหว่างชุดโครงการย่อยในการลงพื้นที่”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“มีปัญหาในเรื่องการรวมกลุ่มของชุมชนบางพื้นที่”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ยังมีช่องว่างระหว่างนักวิจัยและชุมชนบางพื้นที่ ส่งผลให้แผนงานยังคงล่าช้าในบางพื้นที่”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

๓.๑๐ ผลความเปลี่ยนแปลงของตนเองและสถาบัน รวมทั้งปัญหาที่พบ

ผลการสัมภาษณ์ในประเด็น “ผลความเปลี่ยนแปลงของตนเองและสถาบัน รวมทั้งปัญหาที่พบ” พบว่า มีจำนวนนักวิจัยหน้าใหม่เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน เกิดการพัฒนาตนเอง เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

ระหว่างพื้นที่และนักวิจัย เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน แต่พบปัญหาการสนับสนุนของหน่วยงานวิจัยระดับสถาบัน (สำนักวิจัย) ยังไม่ชัดเจน ดังผลการสัมภาษณ์

“จำนวนนักวิจัยเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ความรู้เพิ่มขึ้นมาก แต่ก็ยังคงขาดประสบการณ์ อยากให้มีต้นแบบที่ชัดเจนในเรื่องพื้นที่วิจัยเพื่อการเรียนรู้”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“ได้พัฒนาตนเอง ชุมชนเกิดการเรียนรู้”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“นักวิจัยมีความกระตือรือร้นมากขึ้น แต่ภาพการทำวิจัยชุมชนยังไม่ชัดในบางประเด็นเนื่องจากขาดประสบการณ์”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับคนในชุมชน เกิดการต่อยอดทั้งในส่วนของโครงการและนักวิจัย”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“การสนับสนุนจากหน่วยงานหลักระดับสถาบันยังไม่ชัดเจน”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

“เกิดการพัฒนาด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวิจัยชุมชน แต่ด้วยภาระงานในปัจจุบันยังเป็นอุปสรรค ในการพัฒนางานวิจัยเพื่อสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ตุลาคม ๒๕๕๘

สรุปผลการดำเนินงานตามแนวทางการแก้ไขปัญหาระบบและกลไกงานวิจัยของสถาบัน

แนวทางการแก้ไขปัญหา	ผลการดำเนินงาน		หมายเหตุ
	บรรลุเป้าหมาย	ไม่บรรลุเป้าหมาย	
พัฒนานักวิจัยแบบบูรณาการทั้งด้านการพัฒนาโจทย์ การลงพื้นที่ การจัดทำรายงานการวิจัย การอ้างอิง การบูรณาการเข้าสู่การเรียน การสอน การบูรณาการข้ามศาสตร์ การเขียนบทความทางวิชาการ หรือบทความวิจัย พร้อมทั้งสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการ	✓		
พัฒนาระบบคลินิกวิจัยทั้งในส่วนของการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรงสาย ระบบพี่เลี้ยง และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้มีประสบการณ์วิจัยและนักวิจัยรุ่นใหม่	✓		
กำหนด กฎ กติกาที่มีความชัดเจน เอื้ออำนวยทั้งในการดำเนินการวิจัย และการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี อาทิ การกำหนดเป็นภาระงานสอน การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลงาน การลดขั้นตอนระเบียบทางการเงิน การยกย่องเชิดชูนักวิจัย	✓		
จัดตั้งคณะกรรมการด้านการวิจัยเพื่อความชัดเจนในเรื่องการบริหาร และการขับเคลื่อนในเชิงนโยบาย	✓		
พัฒนาช่องทางการสื่อสารที่เป็นทางการและเข้าถึงนักวิจัยตลอดจนอาจารย์และบุคลากรภายใน	✓		

สรุปผลการประเมินระบบและกลไกงานวิจัยของสถาบันภายหลังการดำเนินการปรับเปลี่ยนตามแนวทางการแก้ไขปัญหามาจากการวิจัย

ผลสรุปภาพรวมการประเมินการดำเนินการด้านระบบและกลไกในการวิจัยเพื่อสังคมตามแนวทางการพัฒนาได้ดังนี้

แนวทางการแก้ไขปัญหา	ประเด็นการดำเนินการในภาพรวม	ประเด็นการเปลี่ยนแปลง
พัฒนานักวิจัยแบบบูรณาการทั้งด้านการพัฒนา โจทย์ การลงพื้นที่ การจัดทำรายงานการวิจัย การอ้างอิง การบูรณาการเข้าสู่การเรียนการสอน การบูรณาการข้ามศาสตร์ การเขียนบทความทางวิชาการ หรือบทความวิจัย พร้อมทั้งสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการ	- การพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้านการพัฒนาโจทย์วิจัย - การพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้านการลงพื้นที่ - การพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้านการจัดทำรายงานวิจัยและการอ้างอิง - การพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้านการบูรณาการเข้าสู่การเรียนการสอนและการบูรณาการข้ามศาสตร์ - การพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้านการเขียนบทความวิชาการ - การพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้านการการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาศักยภาพนักวิจัย - การพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้านการเขียนบทความวิชาการ	- เกิดกระบวนการเรียนรู้ในการพัฒนา โจทย์วิจัย การลงพื้นที่ การจัดทำรายงานวิจัย การอ้างอิง การบูรณาการเข้าสู่การเรียนการสอน - เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องกระบวนการดำเนินการวิจัยเชิงพื้นที่ - เกิดการดำเนินการด้านงบประมาณที่เป็นระบบ
พัฒนาระบบคลินิกวิจัยทั้งในส่วนของ การสรรหา ผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรงสาย ระบบพี่เลี้ยง และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้มีประสบการณ์วิจัยและนักวิจัยรุ่นใหม่	โครงการพัฒนาระบบคลินิกวิจัยทั้งในส่วนของ การสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรงสาย ระบบพี่เลี้ยง และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้มีประสบการณ์วิจัยและนักวิจัยรุ่นใหม่	- เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน - เกิดการดำเนินการในเรื่องระบบพี่เลี้ยงและคลินิกวิจัย
กำหนด กฎ กติกาที่มีความชัดเจน เอื้ออำนวยทั้งในการดำเนินการวิจัย และการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี อาทิ การกำหนดเป็นภาระงานสอน การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลงาน การลดขั้นตอนระเบียบทางการเงิน การยกย่องเชิดชูนักวิจัย	- การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน - การกำหนดระเบียบและขั้นตอนทางการเงิน - การกำหนดรูปแบบและแนวทางในยกย่องเชิดชูนักวิจัย	- เกิดระเบียบทางการเงินสำหรับการวิจัยชุมชน - เกิดเกณฑ์ในการประเมินผลการดำเนินงานในการปฏิบัติงานประจำปี
จัดตั้งคณะกรรมการด้านการวิจัยเพื่อความชัดเจนในเรื่องการบริหารและการขับเคลื่อนในเชิงนโยบาย	- การจัดตั้งคณะกรรมการด้านการดำเนินการวิจัย - การจัดตั้งคณะกรรมการด้านการเงิน	เกิดการขับเคลื่อนในเชิงนโยบายที่ชัดเจน โดยเฉพาะเรื่องการจัดการงบประมาณ
พัฒนาช่องทางการสื่อสารที่เป็นทางการและเข้าถึงนักวิจัยตลอดจนอาจารย์และบุคลากรภายใน	การพัฒนาช่องทางการสื่อสารระหว่างนักวิจัย	เกิดช่องทางการสื่อสารระหว่างนักวิจัยผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ทั้งในรูปแบบ Facebook และ Group รวมไปถึง Line Chat

สภาพปัญหา,จุดด้อยของระบบ และผลการดำเนินการในการแก้ไขปัญหา

สภาพปัญหา,จุดด้อยของระบบ (เดิม)	ผลการดำเนินการในการแก้ไขปัญหา
ขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาโจทย์วิจัย	มีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาโจทย์ผ่านกระบวนการจัดสรรงบประมาณผ่านโครงการวิจัยย่อยจำนวน ๗ โครงการ
ขาดแคลนผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะทาง	มีการดำเนินการด้านคลินิกวิจัย มีการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิมาดำเนินการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาศักยภาพนักวิจัย
กระบวนการติดตามขาดประสิทธิภาพ	เพิ่มประสิทธิภาพผ่านกระบวนการ Progressive Meeting และการติดตามผ่านเครือข่าย Social Network
ขาดการพัฒนาองค์ความรู้แก่นักวิจัย	ดำเนินโครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยครบทุกมิติและมีผลการประเมินในระดับดี นักวิจัยมีการพัฒนาองค์ความรู้ผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การอบรมเชิงปฏิบัติการ การฝึกลงพื้นที่ และการให้คำแนะนำโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
ไม่มีระบบพี่เลี้ยงในการดำเนินการ	มีการดำเนินการด้านคลินิกวิจัย มีระบบพี่เลี้ยงนักวิจัยดำเนินการโดยนักวิจัยที่มีประสบการณ์ดำเนินโครงการวิจัยร่วมกับนักวิจัยรุ่นใหม่
ขาดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ที่เกิดขึ้น	มีการพัฒนาองค์ความรู้ผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การอบรมเชิงปฏิบัติการ การฝึกลงพื้นที่ และการให้คำแนะนำโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
ขาดการสื่อสารและการบูรณาการกับคณะต่างๆ	พัฒนาช่องทางการสื่อสาร และดำเนินโครงการวิจัยย่อยโดยเน้นการบูรณาการข้ามศาสตร์ของนักวิจัยในแต่ละโครงการซึ่งมาจากต่างคณะ และ สาขาวิชา
ระเบียบการเบิกจ่ายไม่ยืดหยุ่น	การจัดทำระเบียบการเงินสำหรับการวิจัยชุมชน และการจัดตั้งคณะกรรมการด้านการเงินเพื่อดำเนินการ
ฐานข้อมูลในการวิจัยไม่เพียงพอ	ทำการสำรวจพบว่ามีความเพียงพอ แต่ขาดทักษะในการเข้าใช้บริการฐานข้อมูล จึงได้มีการจัดทำโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการในการใช้งานฐานข้อมูล
การประเมินผลงานไม่ชัดเจน	ปรับปรุงเกณฑ์ในการพิจารณาผลการปฏิบัติงานในด้านการทำวิจัยที่ชัดเจน

สภาพปัญหา,จุดด้อยของกลไก และผลการดำเนินการในการแก้ไขปัญหา

สภาพปัญหา,จุดด้อยของกลไก (เดิม)	ผลการดำเนินการในการแก้ไขปัญหา
ภาระงานสอนมีมาก	อยู่ระหว่างการปรับปรุงประกาศมหาวิทยาลัยว่าด้วยเรื่อง การกำหนดภาระงานสอนของอาจารย์ประจำ
ปัจจุบันนับเป็นชั่วโมงทำงานไม่ใช่ภาระงาน	อยู่ระหว่างการปรับปรุงประกาศมหาวิทยาลัยว่าด้วยเรื่อง การกำหนดภาระงานสอนของอาจารย์ประจำ
ความไม่ชัดเจนเรื่องแนวปฏิบัติ	มีการกำหนดแนวปฏิบัติในการดำเนินการวิจัยที่ชัดเจน
ภาระงานสอนและงานวิจัยขาดความสมดุล	อยู่ระหว่างการปรับปรุงประกาศมหาวิทยาลัยว่าด้วยเรื่อง การกำหนดภาระงานสอนของอาจารย์ประจำ
ไม่มีความแตกต่างระหว่างผู้ที่ทำและไม่ทำ	มีการปรับเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ที่ชัดเจน
ขาดการพัฒนาด้านการพัฒนาโจทย์วิจัย	ดำเนินการผ่านโครงการพัฒนาองค์ความรู้ผ่าน กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การอบรมเชิงปฏิบัติการ การฝึกลงพื้นที่ และการให้คำแนะนำโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
ขาดพี่เลี้ยงหรือผู้เชี่ยวชาญในการต่อยอดความรู้	
ระบบการประเมินที่ไม่ชัดเจนเรื่องงานวิจัย	มีการปรับเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ที่ชัดเจน
ขาดแนวปฏิบัติในการทำงานกับแหล่งทุน ภายนอก	ดำเนินการผ่านโครงการพัฒนาองค์ความรู้ผ่าน กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การอบรมเชิงปฏิบัติการ การฝึกลงพื้นที่ และการให้คำแนะนำโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
ขาดฐานข้อมูลในการทำงาน	ทำการสำรวจพบว่า มีจำนวนเพียงพอ แต่ขาดทักษะใน การเข้าใช้บริการฐานข้อมูล จึงได้มีการจัดทำโครงการ อบรมเชิงปฏิบัติการในการใช้งานฐานข้อมูล
ไม่มีการบูรณาการข้ามศาสตร์ ต่างคนต่างทำ	พัฒนาช่องทางการสื่อสาร และดำเนินโครงการวิจัยย่อย โดยเน้นการบูรณาการข้ามศาสตร์ของนักวิจัยในแต่ละ โครงการซึ่งมาจากต่างคณะ และ สาขาวิชา
ขาดการพัฒนาตนเองด้านการวิจัย	ดำเนินการผ่านโครงการพัฒนาองค์ความรู้ผ่าน กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การอบรมเชิงปฏิบัติการ การฝึกลงพื้นที่ และการให้คำแนะนำโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
ภารกิจด้านวิจัยไม่เป็นระบบขึ้นอยู่กับความ รับผิดชอบส่วนบุคคล	เกิดระบบบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อสังคม ดำเนินการโดย คณะกรรมการอำนวยการด้านวิจัยเพื่อสังคม
ขาดการบูรณาการ	พัฒนาช่องทางการสื่อสาร และดำเนินโครงการวิจัยย่อย โดยเน้นการบูรณาการข้ามศาสตร์ของนักวิจัยในแต่ละ โครงการซึ่งมาจากต่างคณะ และ สาขาวิชา
ขาดสมดุลเรื่องการสอนและการวิจัย	อยู่ระหว่างการปรับปรุงประกาศมหาวิทยาลัยว่าด้วยเรื่อง การกำหนดภาระงานสอนของอาจารย์ประจำ

สรุปผลการดำเนินการพัฒนาระบบและกลไกของมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ทั้ง ๔ ระยะ (ตุลาคม ๒๕๕๗ – กันยายน ๒๕๕๘)

การดำเนินการในระยะที่ ๑ (ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๕๗)	การดำเนินการในระยะที่ ๒ (มกราคม-มีนาคม ๒๕๕๘)	การดำเนินการในระยะที่ ๓ (เมษายน-มิถุนายน ๒๕๕๘)	การดำเนินการในระยะที่ ๔ (กรกฎาคม-กันยายน ๒๕๕๘)
๑. พัฒนากิจกรรมแบบบูรณาการทั้งด้านการพัฒนาโจทย์, การลงพื้นที่, การจัดทำรายงานการวิจัย, การอ้างอิง, การบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน, การบูรณาการข้ามศาสตร์, การเขียนบทความวิชาการ หรือบทความวิจัย พร้อมทั้งสนับสนุนงบประมาณ	๑. โครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ (การเขียนและการพัฒนา Proposal / แนวทางการเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรม) ๒. โครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น (การลงพื้นที่ การพัฒนาโจทย์วิจัย)	๑. โครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ (การใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ (Online Database) เพื่อการพัฒนาคุณภาพงานวิจัย) ดำเนินการเรียบร้อย	๑. โครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ (การอบรมนักวิจัยเกี่ยวกับงานวิชาการเพื่อสังคม เรื่องแนวคิดและเครื่องมือการทำงานวิชาการเพื่อสังคม) ๒. ประเมินผลการดำเนินการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยที่ได้ดำเนินการ
๒. พัฒนาระบบคลินิกวิจัยทั้งในส่วนของการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรงสาย ระบบที่เลี้ยง และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างผู้มีประสบการณ์วิจัยกับนักวิจัยหน้าใหม่	๓. การบรรยายและให้คำปรึกษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ๔. โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระบบบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อสังคม	๒. โครงการจัดการความรู้เรื่อง การบริหารโครงการวิจัยและการสังเคราะห์ความรู้ ๓. โครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ (เทคนิคการลงพื้นที่ และการจัดเวทีชุมชน) ดำเนินการเรียบร้อย	๓. ประเมินผลการดำเนินการปรับปรุงและพัฒนา ระบบคลินิกวิจัยที่ได้ดำเนินการ
๓. กำหนดกฎ กติกาที่มีความชัดเจน เอื้ออำนวยทั้งในการดำเนินการวิจัย การประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี อาทิ การกำหนดเป็นภาระงานสอน, การลดขั้นตอนระเบียบทางการเงิน, การยกย่องเชิดชูนักวิจัย	๕. การจัดตั้งคณะทำงานเพื่อกำหนดกฎเกณฑ์และการลดขั้นตอนระเบียบทางการเงิน โดยมี อาจารย์พรนิภา จันทร์น้อย ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหารเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ	๔. โครงการชี้แจงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการเบิกจ่ายงบประมาณในการดำเนินการวิจัยต่อแหล่งทุนภายนอกของมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น	๔. การประชุมชี้แจงและการเบิกจ่ายงบประมาณ ๕. ประเมินผลการดำเนินการปรับปรุงและพัฒนา กฎ กติกาทางการเงิน, การประเมินผลการปฏิบัติการประจำปี และการยกย่องเชิดชูนักวิจัยที่ได้ดำเนินการ
๔. จัดตั้งคณะกรรมการด้านการวิจัยเพื่อความชัดเจนในเรื่องการบริหารและการขับเคลื่อนในเชิงนโยบาย	๖. จัดตั้งคณะกรรมการด้านการวิจัย โดยมี ดร.ฉัตรทิพย์ สุวรรณชิน รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ เป็นประธาน	-	๖. ประเมินผลการดำเนินการด้านนโยบายของ คณะกรรมการด้านการวิจัยที่ได้ดำเนินการจัดตั้ง
๕. พัฒนาช่องทางการสื่อสารที่เป็นทางการและเข้าถึงนักวิจัยตลอดจนอาจารย์และบุคลากรภายใน	๗. โครงการพัฒนา Website งานวิจัยเพื่อสังคม และ การใช้รูปแบบ Progressive Meeting ในการสื่อสารเป็นรายสัปดาห์	ดำเนินการในส่วนของการพัฒนาช่องทางการสื่อสารผ่าน Facebook และ Line Group	๗. ประเมินผลการดำเนินการการพัฒนาช่องทางการสื่อสารผ่าน Facebook และ Line Group ที่ได้ดำเนินการ

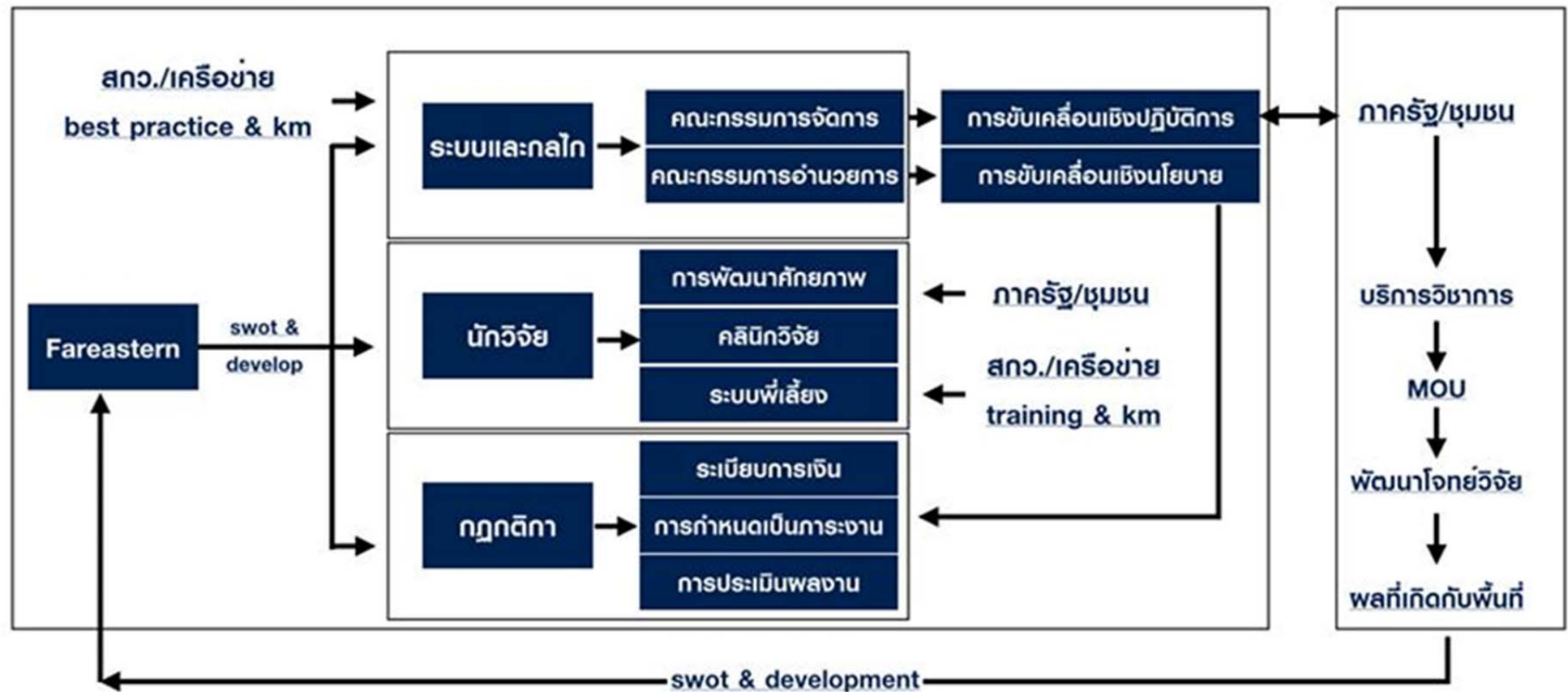
ผลการดำเนินงานระบบการบริหารจัดการในมหาวิทยาลัยเพื่อสนับสนุนงานวิจัยนวัตกรรมเพื่อสังคม

และชุมชน

ประเด็น	สถานการณ์เดิม	กระบวนการที่ใช้ ในการสร้างการเปลี่ยนแปลง	สถานการณ์หลังการเปลี่ยนแปลง
โครงสร้าง/กลไก การจัดการ	โครงสร้างเดิมเป็นการบริหารจัดการโดยขับเคลื่อนผ่านสำนักวิจัย โดยในรูปแบบงานประสานงานและธุรการภายใต้เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา ไม่มีการเชื่อมโยงองค์ความรู้ในแต่ละหน่วยงาน การดำเนินการทั้งในส่วนของทุนสนับสนุนและคลินิกวิจัยกระจุกตัวอยู่กับบางหน่วยงานเท่านั้น	- สำรวจบริบทเดิมและสภาพปัญหาเกี่ยวกับคณะผู้บริหารระดับสูง อาจารย์และนักวิจัย - วิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย และแนวทางการแก้ไขปัญหา นำเสนอแก่ผู้บริหารระดับสูงของสถาบันเพื่อรับทราบและกำหนดนโยบายในการปรับปรุง	- มีการจัดตั้งคณะกรรมการอำนวยการงานวิจัยเพื่อสังคม โดยมีหัวหน้าสำนักวิจัยเป็นกรรมการและเลขานุการทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและขับเคลื่อนเป็นรูปธรรม - มีการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานวิจัยเพื่อสังคม ทำหน้าที่ในการกำกับติดตามและขับเคลื่อนภารกิจด้านการวิจัยในภาคปฏิบัติการ - มีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการด้านการเงิน ทำหน้าที่ในการขับเคลื่อนนโยบายและกำหนดแนวปฏิบัติในการจัดการงบประมาณการวิจัย
บุคลากรของมหาวิทยาลัย	- ขาดองค์ความรู้ด้านวิจัยชุมชน มีช่องว่างระหว่างนักวิจัยรุ่นเก่าและรุ่นใหม่ - ขาดการบูรณาการข้ามศาสตร์	การพัฒนาศักยภาพนักวิจัยแบบบูรณาการครบทุกด้านของกระบวนการวิจัย	นักวิจัยทั้งรุ่นเก่าและรุ่นใหม่ได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยก่อให้เกิดชุดโครงการย่อยจำนวน ๖ โครงการ
การบริหารจัดการงบประมาณ/การเงิน	ขาดแนวปฏิบัติในการทำงานกับแหล่งทุนภายนอก	วิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย และแนวทางการแก้ไขปัญหา ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ นำเสนอแก่ผู้บริหารระดับสูงของสถาบันเพื่อรับทราบและกำหนดนโยบายในการปรับปรุง	- จัดตั้งคณะอนุกรรมการด้านการเงิน ทำหน้าที่ในการขับเคลื่อนนโยบายและกำหนดแนวปฏิบัติในการจัดการงบประมาณการวิจัย - เกิดคู่มือในการจัดการด้านงบประมาณการวิจัย
กฎ/ระเบียบ/หลักเกณฑ์	ไม่มีความชัดเจนเรื่องระเบียบทางการเงิน การประเมินผลการปฏิบัติงาน การนับภาระงาน	วิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย และแนวทางการแก้ไขปัญหา นำเสนอแก่ผู้บริหารระดับสูงของสถาบันเพื่อรับทราบและกำหนดนโยบายในการ	- เกิดแนวปฏิบัติในการจัดการงบประมาณการวิจัย - เกิดคู่มือในการจัดการด้านงบประมาณการวิจัย - การกำหนดให้งานวิจัยเป็นภาระ

		ปรับปรุง	งาน ● การปรับปรุงหลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติการประจำปี
--	--	----------	--

จากการดำเนินงานในการปรับปรุงระบบและกลไกการจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นที่ได้ดำเนินการมาตลอดระยะเวลาหนึ่งปีที่ผ่านมา ทำให้รูปแบบการทำงานใหม่ของการขับเคลื่อนพันธกิจของมหาวิทยาลัยขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมครั้งแรก เป็นการก่อตัวจากการทำงาน(บริการวิชาการ)ในพื้นที่ของคณะวิชา เป็นการเรียนรู้และเติบโตโดยการสำรวจปัญหาในพื้นที่ร่วมกันกับชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และนำไปสู่การขับเคลื่อนในเชิงนโยบายจนพัฒนาไปถึงการขอเสนอขอทุนวิจัยเพื่อสังคมจากแหล่งทุนภายนอก (สกว.) โดยกำหนดเป็นระบบและกลไกที่เอื้อต่อการทำงานวิชาการเพื่อสังคมดังภาพ

สรุปผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยตามแผนงานที่วางไว้

ระยะเวลาการดำเนินงาน	กิจกรรม (ตามTOR)	ผลที่คาดหวัง (ตามTOR)	ผลที่เกิดขึ้นจริง	คำชี้แจง
ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๕๗	(๑) การศึกษาบริบทระบบและกลไกในการดำเนินงานของสำนักวิจัยฯ โดยใช้กระบวนการสัมภาษณ์ทั้งในส่วนของนักวิจัย อาจารย์ ผู้บริหาร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	นำข้อมูลที่ได้มาสรุปข้อดี ข้อด้อย และหาแนวทางในการพัฒนาต่อไป รวมทั้งนำข้อมูลที่ได้มาจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในทุกกระดับ (ระดับบริหารและระดับปฏิบัติการ) ได้รับทราบปัญหาตลอดจนข้อเสนอแนะต่างๆ รวมทั้งร่วมแลกเปลี่ยนระหว่างกัน	ได้ผลการวิเคราะห์ จุดเด่น จุดด้อย และแนวทางการแก้ไขปัญหาระบบวิจัยสถาบัน รวมไปถึงจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่าง อาจารย์ นักวิจัย และผู้บริหาร นำไปสู่การจัดตั้งคณะกรรมการอำนวยการ และคณะกรรมการดำเนินงานวิจัยเพื่อสังคมขึ้น	
มกราคม-มิถุนายน ๒๕๕๘	(๒) กิจกรรมเพื่อพัฒนานักวิจัยหน้าใหม่ ดังมีกรอบแนวทางในการดำเนินกิจกรรมดังนี้ ● การลงพื้นที่ และการพัฒนาโจทย์วิจัย ● การพัฒนา Proposal งานวิจัย ● การดำเนินการวิจัยโดยกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งแนวทางการบูรณาการงานวิจัยนวัตกรรมเพื่อสังคมและชุมชน เข้ากับการเรียนการสอน และการ	● อาจารย์ นักวิจัย และบุคลากรในมหาวิทยาลัยได้รับการพัฒนา ศักยภาพให้สามารถทำหน้าที่ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ควบคู่ กับการพัฒนาด้านวิชาการ ● คณาจารย์และนักวิจัยรุ่นใหม่มีศักยภาพในการทำงานวิจัย รับผิดชอบต่อสังคม เพื่อก้าวไปสู่ความเป็นนักวิจัยมืออาชีพ	ดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนานักวิจัยหน้าใหม่จำนวนทั้งสิ้น โครงการได้แก่ ๑.โครงการพัฒนาฯ ด้านการเขียนและการพัฒนา Proposal / แนวทางการเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรม ๒.โครงการพัฒนาฯด้านการลงพื้นที่ การพัฒนาโจทย์วิจัย ๓.การบรรยายและให้คำปรึกษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ๔.โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระบบบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อสังคม ๕.โครงการพัฒนาฯด้านการใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ (Online Database) เพื่อการพัฒนาคุณภาพงานวิจัย ๖.โครงการจัดการความรู้เรื่อง การบริหารโครงการวิจัยและการสังเคราะห์ความรู้ ๗.โครงการพัฒนาฯ ด้านเทคนิคการลงพื้นที่ และการจัดเวทีชุมชน ๘.โครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ (การอบรมนักวิจัยเกี่ยวกับงานวิชาการเพื่อสังคม เรื่องแนวคิดและเครื่องมือการทำงานวิชาการเพื่อสังคม)	

	พัฒนาผู้เรียนในการเป็นนักวิจัยร่วม ● การเขียนรายงานวิจัยและการเขียนบทความวิจัยเพื่อเผยแพร่หรือนำเสนอ			
ระยะเวลาการดำเนินงาน	กิจกรรม (ตามTOR)	ผลที่คาดหวัง (ตามTOR)	ผลที่เกิดขึ้นจริง	คำชี้แจง
กรกฎาคม-กันยายน ๒๕๕๘	(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยในระดับสถาบันและระดับคณะ โดยดำเนินการในรูปแบบการประชุมร่วมกับคณะผู้บริหารทั้งในระดับสถาบันและระดับคณะเพื่อนำเสนอผลการดำเนินงานและแนวทางในการดำเนินการในเชิงนโยบายต่อไป	มหาวิทยาลัยได้แนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยในการทำงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่น	มีการดำเนินการแล้วเสร็จในส่วนของระดับสถาบัน โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการอำนวยการวิจัย และ คณะกรรมการดำเนินการวิจัย โดยมีการปรับปรุง นโยบาย กฎระเบียบต่างๆ ที่เอื้อต่อการทำงานวิจัยเชิงพื้นที่ รวมไปถึงได้แนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยในการทำงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่น	ใน ก า ร ดำ เนิ น ก า ร ระดับคณะจะ เป็ น ก า ร ดำ เนิ น ก า ร ใน ระยะที่ ๒

บทที่ ๓ การดำเนินงานด้านการพัฒนางานวิจัยเชิงประเด็น

การพัฒนางานวิจัยเพื่อสร้างความรู้และข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่ บริบทของพื้นที่ดำเนินการวิจัย

อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ตั้งอยู่บนบริเวณแอ่งที่ราบเชียงใหม่-ลำพูน เป็นที่ราบน้ำท่วมถึงที่ระดับความสูง ๒๗๐-๓๐๐ เมตร เหนือระดับน้ำทะเล (วนสาร, ๒๕๓๙ : ๒๔) ในสมัยก่อนอำเภอสารภีไม่ได้มีชื่อเรียกเหมือนปัจจุบัน ชื่อเดิมของอำเภอนี้คือ "ยางเนิ้ง" ซึ่งน่าจะจะมีเหตุมาจากต้นยางที่มีลักษณะ "เนิ้ง" หรือ "โน้ม" เข้าหากัน กระทั่งปี พ.ศ. ๒๔๗๒ จึงได้เปลี่ยนชื่ออำเภอจากยางเนิ้งมาเป็นอำเภอสารภี ตามชื่อของดอกไม้ที่มีแพร่หลายอยู่ในอำเภอนี้ ทั้งนี้อำเภอสารภีเป็นอำเภอเดียวในจังหวัดเชียงใหม่ที่ไม่มีภูเขาและพื้นที่ป่าไม้ และแม้ว่าอำเภอสารภีจะไม่มีภูเขาและพื้นที่ป่าไม้ แต่มีกีดันยางขนาดใหญ่อายุเกิน ๑๐๐ ปีเรียงรายอยู่สองฟากถนนสายเชียงใหม่-ลำพูน ต้นยางซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์หนึ่งเดียวของชาวเชียงใหม่และอำเภอสารภียังคงทำให้ที่ในการให้ร่มเงามาตั้งแต่ครั้งโบราณเมื่อกว่าร้อยปี ถนนสายเชียงใหม่-ลำพูนที่เต็มไปด้วยต้นยางสูงใหญ่เปรียบเสมือนอารยธรรมล้านนาที่มีชีวิต เป็นมรดกเก่าแก่ที่ทรงคุณค่าแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนเมืองเชียงใหม่ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ว่ากันว่าเป็นถนนสายประวัติศาสตร์สายเดียวที่มีการปลูกต้นยางมากที่สุดในประเทศ ด้วยระยะทางประมาณ ๑๐ กว่า กิโลเมตรจากเชียงใหม่ถึงอำเภอสารภีมีต้นยางขึ้นเรียงรายกว่าหนึ่งพันต้น กระทั่งต้นยางได้กลายเป็นสัญลักษณ์ของชุมชนและคนในอำเภอสารภี

ปัจจุบัน ตำบลสารภี เป็นตำบลในเขตการปกครองของอำเภอสารภี มีหมู่บ้านจำนวน ๖ หมู่บ้าน คือ บ้านป่าแดด บ้านสารภี บ้านช่างเคิ่ง บ้านปากกอก บ้านสันกับตองใต้ บ้านสันกับตองเหนือ มีสภาพภูมิประเทศ ลักษณะเป็นพื้นที่ราบลุ่ม ไม่มีป่าไม้และภูเขา สภาพเดิมทั่วไปเป็นดินร่วนปนทรายเหมาะสำหรับการเกษตรกรรม มีประชากรแบ่งเป็นทั้งหมด ๑๐ หมู่บ้าน ดังมีรายละเอียดตามตารางที่

๓.๑

ตาราง แสดงจำนวนประชากร ในเขตพื้นที่ตำบลสารภี

หมู่ที่	หมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวน ครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	ป่าแดด	๖๔	๖๘	๑๓๒	๕๕
๒	สารภี	๔๗๑	๕๒๓	๙๙๔	๓๕๗
๓	สารภี	๒๕๔	๒๙๓	๕๔๗	๒๓๐
๔	ช่างเคิ่ง	๔๘๒	๕๗๑	๑,๐๕๓	๔๒๑
๕	ปากกอก	๒๒๔	๒๗๕	๔๙๙	๒๒๖
๖	ปากกอก	๔๒๑	๔๖๗	๘๘๘	๓๕๓
๗	สันกับตองใต้	๒๐๘	๒๑๒	๔๒๐	๑๖๖

๘	สันกับตองเหนือ	๓๓๖	๓๕๒	๖๘๘	๒๗๖
๙	ร่องกอก	๒๓๐	๒๗๘	๕๐๘	๑๔๕
๑๐	ปากกอก	๒๓๗	๒๙๐	๕๒๗	๑๗๓
รวม		๒,๙๒๗	๓,๓๒๙	๖,๒๕๖	๒,๔๐๒

เทศบาลตำบลสารภี เป็นพื้นที่“ชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบท”เดิมเป็นสภาตำบลสารภีและได้รับการจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลสารภีตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ และประกาศดังกล่าวได้ลงในราชกิจจานุเบกษาฉบับทั่วไป เล่ม ๑๑๒ ตอนพิเศษ ๖ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๘ โดยมีผลบังคับตั้งวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นต้น มาต่อมาได้รับการยกฐานะจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลสารภีตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลมีผลตั้งแต่วันลงนามในประกาศ คือ วันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป เขตเทศบาลประกอบด้วย ๑๐ หมู่บ้าน ๒,๔๐๒ ครัวเรือน ประชากร ๖,๒๖๑ คน มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น โดยคณะบริหารรัฐกิจและเทศบาลตำบลสารภี ได้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่าง ภายใต้โครงการ “การส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชน” เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นการอบรมให้ความรู้โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ความรู้ทางวิชาการที่เป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่และกลุ่มผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลตำบลสารภี จากการดำเนินการโครงการ นำมาซึ่งการลงนามบันทึกความร่วมมือทางวิชาการระหว่างเทศบาลตำบลสารภี และมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น โดยคณะบริหารรัฐกิจอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ซึ่งในบันทึกข้อตกลงมีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) การให้บริการเผยแพร่ความรู้แก่บุคลากรเทศบาลตำบล สารภี และสาธารณชนที่เกี่ยวข้องในรูปแบบต่างๆ ๒) การสนับสนุนการวิจัยซึ่งกันและกันของทั้งสองหน่วยงาน ๓) การจัดกิจกรรมเชิงวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารและพัฒนาท้องถิ่น

จากการลงพื้นที่ชุมชนในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๘ โดยรูปแบบกิจกรรมเป็นการดำเนินงานร่วมกับเทศบาลตำบลสารภี และกลุ่มผู้นำชุมชนตลอดจนประชาชนในแต่ละหมู่บ้านทั้ง ๑๐ หมู่บ้านในเขตตำบลสารภี เพื่อให้ความรู้ในเรื่องการวิเคราะห์และจัดทำ SWOT Analysis พื้นที่ของตนเอง รวมไปถึงการร่วมกันจัดทำแผนหมู่บ้าน/ชุมชน แผนแม่บทหมู่บ้าน/ชุมชน เป็นกระบวนการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในหมู่บ้านและชุมชน โดยเริ่มจากการกระตุ้นจิตสำนึกและความรับผิดชอบของประชาชนในชุมชนให้มีจิตสาธารณะ แล้วร่วมกันคิด ร่วมกันจัดทำ ร่วมกันเรียนรู้/วิเคราะห์เพื่อให้รู้และเข้าใจตนเองโดยใช้กระบวนการชุมชน

ตาราง แสดงการวิเคราะห์ SWOT ของชุมชนในพื้นที่ จำแนกตามหมู่บ้าน

หมู่	จุดแข็งของชุมชน	จุดอ่อนของชุมชน	โอกาสของชุมชน	อุปสรรคของชุมชน
๑	๑.มีระบบสาธารณสุขปลอดภัยภายในหมู่บ้านอย่างครบครัน ๒.บุคลากรในหมู่บ้านเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถทางวิชาการ (ส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ) ๓. มีกองทุนของหมู่บ้านที่มั่นคง ๔. มีร้านค้าสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน ๕. มีวัดเป็นศูนย์รวมของจิตใจ	๑. ความร่วมมือระหว่างกรรมการหมู่บ้านและชาวบ้านมีน้อย ๒. มีการแบ่งเขตพัฒนาหมู่บ้านออกเป็น ๒ เขต คือ เขตเทศบาล ต.ยางนึ่ง และเขตเทศบาล ต.สารภี ๓. ขาดระบบน้ำประปาในหมู่บ้าน ๔. ลำเหมืองภายในหมู่บ้านต้นเงิน เป็นอุปสรรคต่อระบบการไหลของน้ำภายในหมู่บ้าน ๕. มีปัญหาเรื่องการสื่อสารข้อมูล เนื่องจากคนในพื้นที่ออกไปทำงาน ๖.มีปัญหาเรื่องการรวมกลุ่มอาชีพ	๑. มีเงินสนับสนุนจากสถาบันภายนอก เช่น ในการทำปุ๋ยหมัก ๒. หมู่บ้านตั้งอยู่บริเวณติดถนนเอเชีย มีโอกาสพัฒนาด้านความเจริญสูง ๓. เนื่องจากการพัฒนา มี ๒ เขต มีโอกาสได้รับเงินสนับสนุนได้สูงกว่าหมู่บ้านอื่น	๑. การพัฒนาด้านสังคมได้เปลี่ยนแปลงเป็นสังคมเมือง ทำให้ชาวบ้านต่างคนต่างอยู่ ๒. เนื่องจากการแบ่งเขตการพัฒนา บางครั้งทำให้มีการขัดแย้งกันเองภายในหมู่บ้าน ๓. มีคนต่างถิ่นมาอาศัยอยู่ในพื้นที่มากขึ้น เกิดปัญหาเรื่องความร่วมมือ การมีส่วนร่วม
๒	๑.มีน้ำประปาหมู่บ้าน ๒.ผู้ใหญ่บ้านมีความเข้มแข็ง ๓.ชุมชนสามัคคี (มีวัดเป็นศูนย์กลางหมู่บ้าน) ๔.มีน้ำเพื่อการเกษตรพอเพียง	๑.ไม่มีสถานที่ออกกำลังกาย ๒.มียาเสพติดบ้างบางส่วน ๓.ไม่มีแหล่งงานให้เด็กทำช่วงปิดเทอม ๔.มีการเล่นการพนันกันในหมู่บ้าน ๕.ไม่มีเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ	๑.ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากเทศบาล, อบจ.และส่วนกลาง ๒.ส่งบุคลากรมาอบรมให้ความรู้ในชุมชน ๓.มีตัวแทนชุมชนได้รับการอบรม	๑.ปัญหาค่าครองชีพสูง ๒, คนในชุมชนออกไปทำงานนอกพื้นที่ ไม่ได้กลับมาพัฒนาชุมชน จึงทำให้ขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ๓. ยังขาดงบประมาณในการสนับสนุนจาก

	๕.มีศาลาเอนกประสงค์ของชุมชน ๖.มีการส่งเสริมเด็กและเยาวชนในด้านการศึกษาและกิจกรรม ๗.มีการรวมกลุ่มต่างๆ เช่น อสม. แม่บ้าน เยาวชน	ภายในหมู่บ้าน ๖.อันตรายจากกิ่งต้นยางนาที่อาจตกลงมาทำให้บ้านเรือนเสียหาย ๗.ประชาชนในหมู่บ้านยังว่างงาน และไม่มีรายได้ โดยเฉพาะผู้สูงอายุ	และกลับมาพัฒนาชุมชน ๔.ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมและกล้าแสดงออก	ส่วนกลาง ๔. ยังขาดการสนับสนุนให้ความรู้แก่คนในชุมชนในด้านต่างๆ
๓	๑ เป็นสถานที่ตั้งหน่วยงานราชการในพื้นที่ เช่น โรงพยาบาล ๒ มีกองทุนหมู่บ้าน และมีกลุ่มออมทรัพย์ ที่เกิดจากการระดมทุนของคนในหมู่บ้าน มีความเข้มแข็ง ๓ มีกลุ่มจำหน่ายข้าวสาร โดยการรวมกลุ่มของแม่บ้าน ๔ มีกลุ่มเลี้ยงผึ้ง ๕ มี ชรบ. หมู่บ้าน ที่มีความเข้มแข็งสามัคคี ๖ ชมรมเปตอง ของหมู่บ้าน สามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่หมู่บ้าน	๑ ปัญหายาเสพติด ๒ ขาดการส่งเสริมกิจกรรมผู้สูงอายุ ๓ ขาดแคลนน้ำอุปโภค บริโภค ๔ ขาดพื้นที่สาธารณประโยชน์ของชุมชน ๕ ปัญหาการสัญจร ของรถผ่านเขตหมู่บ้าน ถนนเลียบทางรถไฟ เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง	๑ หน่วยงานท้องถิ่นมีนโยบายสนับสนุนกิจกรรมของชุมชน ๒ มีตลาดรองรับ ผลผลิตกลุ่มเลี้ยงผึ้ง ๓ หลายหน่วยงานมีการจัดการแข่งขันด้านกีฬาเปตอง	๑ ขาดงบประมาณสนับสนุนที่เพียงพอ ๒ รับผลกระทบจากโรงงาน มลพิษทางเสียง
๔	๑. มีกองทุนหมู่บ้านและสหกรณ์ออมทรัพย์	๑. เวลาเรียกประชุมจะมีผู้สามารถเข้าประชุมได้น้อย	๑. มีพัฒนาการจากภาครัฐเข้ามาช่วยส่งเสริม	๑. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ๒. ค่าครองชีพสูงขึ้นแต่รายได้คงเดิม

	๒. มีฉาปนกิจสงเคราะห์ ๓. ถนนภายในหมู่บ้านเชื่อมต่อโยงสะดวก ๔. ระบบประปาหมู่บ้าน และมีระบบเสียงตามสายทั่วถึง ๕. โครงการทุกอย่างได้รับความร่วมมือในการปฏิบัติอย่างดี ๖. มีพื้นที่ทางการเกษตรกว้างขวาง ๗. มีศูนย์เรียนรู้ อสม. ๘. มีวัดโบสถ์เก่าแก่ มีศาลา SML ๙. ผู้นำชุมชนมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอด	๒. ชาวบ้านไม่มีเวลาเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น ๓. มีพื้นที่กว้าง ดังนั้นอุปกรณ์เสียงตามสายจะชำรุดบ่อย ๔. มีจุดต่อแหลมที่จะเป็นท่มั่วสุมของวัยรุ่น ๕. โรงงานทำมูลี่ไม้ไผ่ มีการเผาบ่อยทำให้เกิดมลพิษ ๖. น้ำในลำเหมืองไม่เพียงพอในฤดูแล้ง ๗. มีปริมาณขยะเพิ่มขึ้นมาก และไม่มีการคัดแยก ๘. คนว่างงาน จบการศึกษามาแล้วไม่มีงานทำ	๒. การคมนาคมรอบๆ หมู่บ้านมีความสะดวก ๓. มีสถานีน้ำจากกรมทรัพยากรเข้ามาช่วยได้เป็นครั้งๆ ในฤดูแล้ง	๓. ราคาน้ำมันแพง ๔. ราคาแก๊สแพง
๕	๑. มีสถานีสูบน้ำ ๒. มีกองทุนหมู่บ้านที่เข้มแข็ง ๓. มีลานกีฬาและศาลาเอนกประสงค์ ๔. มีกิจกรรมร่ววงย้อนยุค ๕. มีศาลหลักเมืองเชียงใหม่-ลำพูน ๖. มีประเพณีทำบุญสืบชะตาเมือง	๑.ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตร ๒.อาชีพของคนในหมู่บ้านส่วนใหญ่ทำงานบริษัทเอกชน ๓.กลุ่มแม่บ้านขาดความเข้มแข็ง ๔.ขาดความต่อเนื่องในการพัฒนาอาชีพคนในชุมชน	๑.เป็นเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดเชียงใหม่ (มีทางรถยนต์, รถไฟ และรถประจำทาง เชียงใหม่-ลำพูน) ๒.ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานราชการ เพื่อส่งเสริมอาชีพและทำกิจกรรมเพื่อชุมชน	๑. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในการจัดหาตลาดรองรับผลิตภัณฑ์จากชุมชน ๒.ได้รับผลกระทบจากขยะนอกพื้นที่ ๓.ขาดมาตรการในการป้องกันการลักขโมยทรัพย์สินในพื้นที่ ๔.มีน้ำเสียจากโรงงาน

	เป็นประจำทุกปี ๗. มีประเพณีรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ ๘. มีกลุ่มปฎิบัติ ๙. เป็นหมู่บ้านทอดพระเกียรติ ชนะเลิศระดับอำเภอ ๑๐. ประชากรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ที่ช่วยเหลือตัวเองได้และช่วยงาน กิจกรรมในชุมชน ๑๑. มีถนนสายวัฒนธรรม ๑๒. มีปราชญ์ชาวบ้านด้านจักสาน และวาดภาพเหมือน ดนตรีพื้นเมือง และการทำบายศรีสู่ขวัญ			
๖	๑. มีวัดประจำหมู่บ้าน (ท่านพระครู) ๒. มีประปาหมู่บ้าน ๓. มีศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ๔. มีศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ๕. มีผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ ๖. มีกลุ่มออมทรัพย์ที่เข้มแข็ง ๗. มีกลุ่มฌาปนกิจสงเคราะห์	๑. ความสัมพันธ์ภายในชุมชนขาดการทำ กิจกรรมที่ต่อเนื่องระหว่าง วัยเด็ก วัยทำงาน และผู้สูงอายุ ๒. ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพประจำไม่ สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างเต็มที่ ๓. มีคนต่างถิ่นเข้ามาอาศัยมากขึ้น ส่งผลให้วิถี ชีวิตเปลี่ยนไป ทำให้ความปลอดภัยในชีวิตและ	๑. มีกองทุนหมู่บ้าน ๒. เป็นหมู่บ้านเมืองหน้าด่าน (ประตู สู่เมืองเชียงใหม่) จึงทำให้ได้รับ โอกาสการสนับสนุนจากหน่วยงาน อื่นมาช่วยพัฒนาชุมชน ๓. ท่าเลที่ตั้งเหมาะสมแก่การ คมนาคมขนส่งสินค้า เนื่องจาก	๑. การติดต่อสื่อสารระหว่างชุมชนกับ หน่วยงานของรัฐและเอกชนขาดความ ต่อเนื่อง ระยะเวลาไม่แน่นอน ๒. ไม่สามารถตรวจสอบการนำเข้าของยา เสพติดได้อย่างละเอียด เนื่องจากมีเส้น ทางเข้าออกมากหลายเส้นทาง

	๘.พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นสวนลำไย ๙.มีแหล่งน้ำภายในชุมชน ๑๐.มีสนามกีฬาระดับตำบล	ทรัพยากรมีความเสี่ยงขึ้น (ขโมยและยาเสพติด)	สามารถถ่ายเทสินค้าเข้าสู่เมือง เชียงใหม่ออกสู่ต่างจังหวัดได้เร็ว ๔.มีหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามาให้ความรู้และงบประมาณทางงานเกษตรกรรมเป็นประจำ	
๗	๑. มีความภูมิใจภายในหมู่บ้าน ๒. มีความภูมิใจที่ชาวพุทธและคริสต์อยู่ร่วมกันได้ ๓. มีความภูมิใจที่มีที่ดินทำการเกษตร ๔. มีความภูมิใจในการท่องเที่ยวชมชนดูและสุขภาพคนในชุมชน ๕. มีความภูมิใจที่มีสวัสดิการของกทบ.และกลุ่มออมทรัพย์มีสมาคมฌาปนกิจ ๖. มีความภูมิใจที่มีแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตรและสาธารณสุขและศูนย์เรียนรู้แก่ชุมชน	๑.มีปัญหาเรื่องยาเสพติดในชุมชน ๒.คนในชุมชนมีความร่วมมือช่วยเหลือชุมชนน้อย ๓.น้ำอุปโภค บริโภคไม่ค่อยสะอาด และไม่เพียงพอ ๔.ขาดระบบระบายน้ำขัง(บางพื้นที่) ๕.ขาดผู้รู้เรื่องการดูแลสุขภาพประจำศูนย์สุขภาพ ๖.ปัญหาเรื่องค่าครองชีพ (ส่งเสริมการปลูกผักสวนครัว) ๗. ขาดความรู้ด้านการตลาด ไม่มีตลาดในการขายสินค้า	๑.มีสถาบันการศึกษาร่วมเรียนรู้เสริมสร้างความแข็งแรงให้ชุมชน ๒.การเปิดเสรีประชาคมอาเซียน ๓.มีงบประมาณ ทรัพยากรบุคคลสนับสนุนการทำผลิตภัณฑ์ชุมชน เช่น จากสป.สช. ๔.กทบ. จากรัฐบาล / งบกองทุนบทบาทสตรี	๑.ปัญหามลพิษ หมอกควัน ๒.ปัญหาการดูแล ปกครองคนต่างด้าวที่มาอยู่ในหมู่บ้าน เกิดปัญหาลักขโมยโรคติดต่อ ฯลฯ ๓.เป็นทางผ่านของขบวนการค้ายาเสพติด ๔.มีการก่อสร้างหอพัก ที่ทำให้เกิดแรงงานอพยพเข้ามาอยู่ซึ่งยากต่อการดูแล
๘	๑. มีประปาหมู่บ้านใช้ในหมู่บ้าน	๑. มีประชาชนต่างพื้นที่มาอาศัยในหมู่บ้าน	๑.มีถนนสายหลัก (ซูเปอร์ไฮเวย์)	๑.ขาดความร่วมมือจากชุมชนในด้านการ

	๒.มีกองทุนหมู่บ้านที่เข้มแข็ง ๓.มีสมาคมฌาปนกิจหมู่บ้าน ๔.มีกลุ่มจักสาน (สุมไก่) ๕.มีน้ำ(เหมือง)สำหรับการเกษตร อุดมสมบูรณ์ ๖. มีวัดกอประจำโฮงที่ได้รับรางวัล วัดสวยงามสะอาดเป็นระเบียบระดับ อำเภอ ๗.มีสถานประกอบการ (โรงงานลาน นาเกษตร) ทำให้คนในชุมชนมีแหล่ง งานและมีรายได้ ๘. มีโรงงานหล่อพระที่มีชื่อเสียงใน การปั้นพระปางต่างๆได้อย่าง สวยงาม ๙.มีสมาคมคนรักไก่ชน ๑๐.มีการทำอาชีพการเกษตร เช่น ข้าว, สวนผักที่สามารถเพาะปลูกได้ ตลอดปี	จำนวนมาก ทำให้มีปัญหาเรื่องข้อมูลทะเบียน ราษฎรตามมา ๒. ขาดพื้นที่สาธารณะที่ทำกิจกรรมเกี่ยวกับ กีฬาในหมู่บ้าน ๓. ในหมู่บ้านมีลักษณะภูมิทัศน์ที่ต้องปรับปรุง มาก เช่น ลำเหมือง, ถนน, ไฟฟ้า ๔. มีปัญหาด้านยาเสพติดที่ทางผู้นำกำลัง ติดตามแก้ไขอยู่ ๕.มีปัญหาการนำขยะน้ำเสียมาทิ้งใน หมู่บ้าน เนื่องจากชาวบ้านขาดความรู้ในเรื่อง การจัดการขยะที่ถูกต้อง	ผ่านและสะดวกในการขนส่งผลผลิต ทางด้านการเกษตร ๒.มีสนามฟุตบอลของเอกชนที่ สนับสนุนเด็กในพื้นที่ให้เล่นกีฬา ๓.มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ (เจ้าหน้าที่รัฐ)ที่นำความรู้มาพัฒนา หมู่บ้าน ๔.มีการส่งเสริมอบรมให้ความรู้ใน การพัฒนาอาชีพจากหน่วยงานของ รัฐ เพื่อให้ชุมชนมีอาชีพ มีรายได้ ๕.มีการสนับสนุนจากองค์กรเอกชน ๖.ในด้านการพัฒนาหมู่บ้านและร่วม ทำกิจกรรมสาธารณะ	ทำกิจกรรมต่างๆ ๒.พื้นที่ในหมู่บ้านมี ๒ เขตการปกครอง (ยางเนิ้ง,สารภี) ทำให้มีปัญหาในการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ข่าวสารจากภายในและ ภายนอก รวมถึงการทำกิจกรรมด้าน สาธารณประโยชน์และการบริหาร ๓.มีพื้นที่ที่เป็นเขตการติดต่อกับเขต เทศบาลชมพูและยางเนิ้ง ทำให้มีปัญหาใน การพัฒนา ซึ่งอาจกระทบกับแผนพัฒนา ๔.มีปัญหาจากคนภายนอกนำขยะมูลเสีย, น้ำเสียมาทิ้งในหมู่บ้าน
๙	๑.มีวัดดวงดีเป็นศูนย์กลางชุมชน	๑. ประชาชนมีหนี้สินจำนวนมาก	๑.หน่วยงานเทศบาลมีส่วนร่วมช่วยใน	๑.มีปัญหาเรื่องการประสานงานระหว่าง

	๒.มีฝายกักเก็บน้ำ ๒ แห่ง ๓. มีการบริหารกองทุนหมู่บ้านที่มีประสิทธิภาพ ๔. มีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ตลอดปี (ดินดีน้ำดี) ๕. มีสนามกีฬาประจำหมู่บ้าน ๖. มีพุทธศาสนาสันติสุขร่วมยึดเหนี่ยวจิตใจ ๗.ชุมชนมีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย (ชุมชนชนบท) ๘. กลุ่มองค์กรต่างๆในหมู่บ้านมีความเข้มแข็ง	๒.มีการแบ่งแยกกลุ่มแบ่งฝ่ายภายในหมู่บ้าน ๓.ประชาชนให้ความร่วมมือในการพัฒนาชุมชนน้อย ๔.กลุ่มออมทรัพย์ไม่เข้มแข็ง ๕.ประชาชนขาดศรัทธาในตัวผู้นำชุมชน ๖.รายได้ต่อครัวเรือนต่ำ ๗.ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างซึ่งมีรายได้ไม่แน่นอน ๘.พื้นที่เกษตรส่วนใหญ่เป็นของนายทุน ๙.ชุมชนไม่สามารถใช้แหล่งน้ำที่มีในชุมชนมาใช้ประโยชน์ได้ ๑๐.การดำเนินการตามแผนพัฒนาชุมชนมักไม่เป็นไปตามแผนงาน	การพัฒนาชุมชน ๒.สถาบันการศึกษาร่วมให้ความรู้และให้ความช่วยเหลือชุมชน ๓.นโยบายกองทุนหมู่บ้านช่วยพัฒนาอาชีพคนในชุมชน ๔.แนวความคิดมีส่วนร่วมของประชาชนช่วยให้ชุมชนได้ร่วมจัดทำแผนด้วยตนเอง ๕.มีนโยบาย SMLที่เป็นแหล่งทุนให้ชุมชน	หน่วยงานภาครัฐ (อบจ.และเทศบาล) ทำให้เกิดความผิดพลาด จนทำให้เกิดความล่าช้าและแผนไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ (เรื่องการพัฒนาการจัดการน้ำ) ๒. นายทุนมากว้านซื้อที่ดินในชุมชน ทำให้คนในชุมชนมีสภาพเป็นลูกจ้างในที่ดินของตนเอง ๓. ค่าใช้จ่ายเรื่องวัตถุดิบและต้นทุนทางการตลาดมีราคาสูง ทำให้ประชาชนขาดทุนในการประกอบอาชีพ ๔.ค่านิยมทางสังคมมีผลต่อพฤติกรรมวัยรุ่นในชุมชนในทางลบ เช่น การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการเที่ยวกลางคืน
๑๐	๑.มีศาลาร่วมใจในชุมชน ๒.มีความสามัคคีในการจัดทำกิจกรรมร่วมกันในชุมชน ๓.มีถนนตัดผ่านภายในชุมชนที่สะดวก ๔.มีกลุ่มอาชีพภายในชุมชน เช่น	๑.ไม่มีสถานที่สาธารณะเพียงพอในการทำกิจกรรม ๒.มีน้ำใช้ไม่เพียงพอในฤดูแล้ง ๓.ไม่มีน้ำประปาไว้ใช้เพื่อการบริโภคอุปโภค ๔.ขาดแคลนน้ำในทางการเกษตร (เป็นหมู่บ้านท้ายๆ)	๑.ทางเทศบาลมีการจัดอบรมในด้านอาชีพต่างๆ ๒.มีกองทุนสนับสนุน SML ๓.มีกองทุนสนับสนุนในด้านอาชีพจากภาครัฐ ๔.ภาครัฐสนับสนุนในด้านอาชีพจาก	๑.มีการกำหนดให้เป็นพื้นที่สีเขียว ทำให้มีข้อจำกัดในด้านต่างๆ เช่น การสร้างบ้านจัดสรรและโรงงาน ๒.ได้รับผลกระทบจากปัญหาหมอกควัน ๓.ขาดการบริหารจัดการน้ำในฤดูการเกษตร

กลุ่มร้งนก ๕.มีการจัดกิจกรรมประเพณีและวัฒนธรรมภายในชุมชนอย่างต่อเนื่องทุกปี ๖.เป็นชุมชนที่ได้รับกองทุนแม่ของแผ่นดินในการดำเนินการเรื่องยาเสพติด"	๕. ในฤดูฝนมีการเกิดน้ำขัง ๖.ได้รับผลกระทบจากการปล่อยน้ำเสียของโรงงานในพื้นที่ ๗.เป็นพื้นที่สีเขียวแต่ขาดน้ำใช้ ๘.ขาดการจัดการด้านอาชีพที่ดี ยังไม่มีความรู้ที่เพียงพอในการบริหารจัดการ ๙.มีปัญหาด้านการตลาด ไม่มีตลาดรองรับการผลิตได้	ภาครัฐ ๕.ภาครัฐมีแนวนโยบายให้การสนับสนุนเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น	๔.ปัญหาเศรษฐกิจส่งผลต่อการดำเนินงานอาชีพในชุมชน
---	--	---	--

ตารางที่ ๓.๓ แสดงการวิเคราะห์ สภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขของชุมชนในพื้นที่ จำแนกตามหมู่

หมู่	สภาพปัญหา	แนวทางการแก้ไข
๑	๑. ความร่วมมือระหว่างกรรมการหมู่บ้าน และชาวบ้านมีน้อย ๒. ขาดระบบประปาของหมู่บ้าน ๓. ลำเหมืองตื้นเขิน ทำให้น้ำไหลไม่สะดวก ๔. ปัญหาเรื่องการสื่อสารข้อมูล ๕. ปัญหาเรื่องกลุ่มอาชีพ	๑. จัดเวที จัดประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อเปิดโอกาสให้คนในชุมชนสามารถแสดงความคิดเห็นได้ ๒. ขอบงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลางเพื่อผลิตระบบประปาในหมู่บ้าน ๓. ขุดลอกระบบลำเหมืองภายในหมู่บ้าน ๔. จัดทำจดหมายข่าว ผลิตสื่อต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร นอกจากใช้หอกระจายเสียง ๕. เลือกตัวแทนกลุ่มชุมชนเพื่อรับผิดชอบเป็นผู้กระจายข่าว

		๖. สำรวจความต้องการรวมกลุ่มอาชีพในหมู่บ้าน
๒	ปัญหาในชุมชน ๑.การขาดเงินงบประมาณสนับสนุน ๒.คนในชุมชนไม่มีความเข้มแข็ง ๓. ไฟฟ้าไม่เพียงพอในบางจุด ๔.ไม่มีพื้นที่สาธารณะและขาดการจัดการที่ดี ๕.ไม่มีผู้ใหญ่ (ผู้ปกครองหรือหน่วยงานใดๆ) ให้การสนับสนุน ๖.พื้นที่หมู่สองอยู่ในเขตถนนต้นยางทั้งบ้านและร้านค้า แนวทางแก้ไขปัญหา ๑.สนับสนุนงบประมาณในด้านต่างๆ ๒.สร้างทัศนคติและปลูกจิตสำนึกให้คนในชุมชนรักสามัคคี ๓.ขยายเขตไฟฟ้า ๔.ทำประชาติเรื่องการจัดการพื้นที่สาธารณะในชุมชน ๕.ให้ความสำคัญกับเยาวชน ๖.ช่วยจัดหางานในช่วงปิดเทอมให้เพียงพอ ๗.ให้ส่วนกลางสนับสนุนจัดแต่งกิ่งต้นยางและติดตั้งป้ายเตือนเพื่อความปลอดภัย	โครงการทำเอง ๑.ทำประชาติเรื่องการจัดทำพื้นที่สาธารณะในชุมชน ๒.สร้างทัศนคติและปลูกจิตสำนึกที่ดีให้แก่เยาวชน ๓.สืบสานประเพณี วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและทำนุบำรุงศาสนา โครงการที่ทำกับหน่วยงานอื่น ๑, ให้นำหน่วยงานมาให้ความรู้ ทักษะการประกอบอาชีพแก่เด็กและเยาวชน ๒.ของบประมาณสนับสนุนในการพัฒนาอาชีพ ๓.หน่วยงานภาครัฐและคนในชุมชนร่วมกันสอดส่องดูแลต้นยางนา ๔.โครงการขยายเขตไฟฟ้า โครงการที่หน่วยงานอื่น/รัฐดำเนินการ ๑,จัดสรรงบประมาณลงพื้นที่ ๒.โครงการพัฒนาพื้นที่โดยหน่วยงานการศึกษา ๓.ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงลงมาดูแลในพื้นที่อย่างแท้จริง
๓	๑) มีการลักลอบนำยาเสพติดจากภายนอกชุมชนเข้ามา ๒) การดูแลรักษาลำเหมือง ขาดการขุดลอกลำเหมือง น้ำแห้ง	ความต้องการ ๑) ส่งเสริม ป้องกัน ปราบปราม ยาเสพติดจากหน่วยงานรัฐ

	๓) ขาดพื้นที่สาธารณประโยชน์ ๔) ปริมาณการสัญจรถนนเลียบทางรถไฟมากขึ้น และการจราจรข้างทางกีดขวางการจราจร"	๒) ขุดลอกลำเหมือง และระบบประปา ๓) หน่วยงานรัฐจัดหาพื้นที่สาธารณประโยชน์ ๔) จัดป้ายจราจร สัญญาณเตือน แสงสว่าง ถนนเลียบทางรถไฟ และจัดระเบียบการจราจรข้างทาง โครงการ-ชุมชนทำเอง ๑) โครงการหมู่๓ ร่วมใจป้องกันยาเสพติด -ชุมชนร่วมมือบางส่วน ๑) โครงการไคร่ติดยายกมือขึ้น ร่วมกับ รพ.สต. ๒) โครงการขุดลอกลำเหมือง ร่วมกับ ทต.สารภี ๓) โครงการลดอุบัติเหตุถนนเลียบทางรถไฟ ร่วมกับ ทต.สารภี และ อบจ.) -สนับสนุนจากภายนอก ๑) โครงการลานสารภีร่วมใจ ร่วมกับ ทต.สารภี และมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ได้แก่ การให้ความรู้เรื่องยาเสพติด สร้างความตระหนักการใช้ลำเหมืองสาธารณะ
๔	๑. การขาดความร่วมมือของคนในชุมชน ๒. มีมลพิษจากการเผา (เกิดจากโรงงานในชุมชน) ๓. ลำเหมืองเส้นใหญ่จะแห้งในฤดูแล้ง ๔. การสื่อสารประชาสัมพันธ์ภายในชุมชนมีอุปสรรคเนื่องจากอุปกรณ์เสียงตามสาย ๕. จุดล่อแหลมมักเกิดปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด	๑. ให้ความรู้ส่งเสริมอาชีพและแหล่งทุนประกอบอาชีพ ๒. จัดการกับผู้ประกอบการโรงงานทำมูลอย่างจริงจัง ๓. ทุนเพื่อปรับปรุงศูนย์สาธารณสุขขั้นพื้นฐาน ๔. จัดให้ความรู้เกี่ยวกับคัดแยกขยะ ข้อเสียของการเผาขยะ การทำขยะให้เป็นทุน ๕. จัดเจ้าหน้าที่กวาดขนในจุดล่อแหลมและยามวิกาล ๖. จัดระบบประชาสัมพันธ์ และเสียงตามสายให้ดีขึ้น

	๖. มีคนว่างงาน คนรายได้น้อย และคนสูงอายุเพิ่มขึ้น ๗. มีคนต่างด้าวซึ่งเป็นประชากรแฝงเข้ามาอยู่อาศัยในพื้นที่มากขึ้น ๘. สถานที่ชุมนุมของชุมชนคับแคบไม่เพียงพอ และขาดอุปกรณ์	๗. จัดทำทะเบียนผู้เช่าที่อยู่อาศัยเพื่อให้ทราบที่มา ภูมิลำเนา
๕	๑. น้ำมีไม่พอเพียงกับการเกษตร -สภาพภูมิศาสตร์ ๒. มีน้ำเสียจากโรงงาน -ไม่ได้รับความร่วมมือจากโรงงานในการบำบัดน้ำเสีย ๓. ขาดกลุ่มแม่บ้านที่เข้มแข็ง -ขาดการพัฒนากลุ่มแม่บ้านอย่างต่อเนื่อง -ขาดการส่งเสริมอาชีพและรายได้แก่กลุ่มแม่บ้าน"	จำเป็นต้องได้รับ ๑. การสนับสนุนในการจัดการระบบน้ำ เพื่อสร้างความร่วมมือและประสานงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเสนอแนวทางแก้ปัญหา ๒. การประสานงานและมาตรการควบคุมและตรวจสอบระบบการกักตุนน้ำเสียของโรงงานจากหน่วยงานภาครัฐ ๓. การสนับสนุนจากภาครัฐและหน่วยงานภายนอกในการพัฒนาอาชีพอย่างต่อเนื่อง -งบประมาณ -วิทยากร -การตลาด ๔. กิจกรรมปลูกจิตสำนึกและสร้างทัศนคติที่ดีให้แก่คนในหมู่บ้าน โครงการพึ่งตนเอง ๑. การซ่อมแซมระบบเสียงตามสาย (ผู้ใหญ่บ้าน) ๒. การแก้ไขปัญหาคความปลอดภัยในหมู่บ้าน (ผู้ใหญ่บ้าน) โครงการทำร่วมกับองค์กรภาครัฐ โครงการแก้ไขปัญหาน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม (กระทรวงอุตสาหกรรม/สาธารณสุข/หน่วยงานประชาสัมพันธ์)

		โครงการทำร่วมกับหน่วยงานอื่น ๑.การทำารระบายน้ำในหมู่บ้าน (หน่วยงานสนับสนุน) ๒.การวิจัยปัญหาการจัดการน้ำ (สถาบันการศึกษา/กรมชลประทาน) ๓.การพัฒนาหมู่บ้าน (กศน./พัฒนาชุมชน/สถาบันการศึกษา)"
๖	๑.ปัญหาเสพติด ๒.ขาดแรงงานในการพัฒนาชุมชน ๓.ศูนย์เศรษฐกิจพอเพียงไม่มีพื้นที่ของตนเอง จึงไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มที่ ๔. บุคลากรด้านกิจกรรมทำจิตอาสา มีจำนวนน้อยลง ๕.ปัญหาภัยแล้ง ๖.ขาดตัวแทนในการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานภาครัฐ	โครงการพึ่งตนเอง ๑.โครงการจัดทำปุ๋ยหมัก ๒.โครงการปรับภูมิทัศน์ภายในชุมชน ๓.ชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพัฒนาตำบลสารภี โครงการที่ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ๑.กองทุนปุ๋ยชุมชน ๒.โครงการเลี้ยงไก่ไข่ ๓.โครงการเลี้ยงปลา ๔.โครงการส่งเสริมอาชีพปลูกพืชผักสวนครัว โครงการที่ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานอื่น ๑.โครงการลานสารภีรวมใจ ๒.การสร้างโครงสร้างพื้นฐาน
๗	สภาพปัญหา ๑. มีปัญหาด้านยาเสพติดในชุมชน ๒. มีค่าใช้จ่ายในการซื้อน้ำอุปโภค - บริโภค	๑. โครงการ/กิจกรรม ที่ชุมชนดำเนินการเอง (กิจกรรมพึ่งตนเอง) - โครงการส่งเสริมปลูกผักสวนครัวที่ปลอดสารไว้กินเอง - โครงการค่ายเยาวชนคนดีแห่งชุมชน ห่วงไกลยาเสพติด

	๓. ปัญหาอาชญากรรม / ปัญหาการลักขโมย ๔. ปัญหาเรื่องสุขภาพโรคติดต่อและไม่ติดต่อ ๕. ค่าครองชีพ / ว่างาน สาเหตุ ๑. เป็นหมู่บ้านที่เป็นทางผ่านของขบวน การค้ายาเสพติดไปสู่จังหวัดอื่นๆ ๒. น้ำประปาไม่เพียงพอและไม่สะอาด / มีหอพักเป็นจำนวนมาก / น้ำประปามีขนาดเล็ก ๓. มีแรงงานอพยพเข้ามาอยู่ในหอพักจำนวนมาก ทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ๔. ชุมชนขาดการดูแลสุขภาพด้วยตนเอง ๕. ไม่มีอาชีพรองรับให้กับผู้สูงอายุ / ไม่มีการสนับสนุน / ส่งเสริมการหารายได้ให้กับผู้สูงอายุ	- โครงการส่งเสริมกีฬา ทุกเพศ ทุกวัย - โครงการค่ายครอบครัวอบอุ่น ๒.โครงการ / กิจกรรมร่วมกับหน่วย/องค์กรอื่นๆ - โครงการส่งเสริมให้ความรู้การเพิ่มรายได้ในครอบครัว - โครงการสนับสนุน ผู้สูงอายุในการทำกิจกรรม เสริมรายได้ - โครงการทำผลิตภัณฑ์สมุนไพรจากภูมิปัญญาชาวบ้าน ๓. กิจกรรมหน่วยงาน / องค์กรดำเนินการให้ชุมชน - โครงการลานสารถีร่วมใจ - โครงการศึกษาประวัติศาสตร์โดยมีส่วนร่วมของชุมชน - โครงการพัฒนารูปแบบ การจัดการปัญหาขยะมูลฝอยของชุมชน - โครงการ การพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อการจัดการข้อมูลผู้สูงอายุ แบบมีส่วนร่วมสำหรับการบริการจัดการชุมชนถึงเมือง
๘	๑.ปัญหายาเสพติด ๒.ขาดการส่งเสริม/สนับสนุนด้านงบประมาณในการพัฒนาหมู่บ้าน ๓.มีปัญหาด้านเขตการปกครองและการบริหาร ๔. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า การสื่อสาร ๕.ขาดพื้นที่ลานกีฬา ลานสาธารณะ ๖.ปัญหาที่เกิดจากคนนอกพื้นที่มาพักอาศัยในหมู่บ้าน (หอพัก) ทำให้เกิดปัญหาการขับขีและการสัญจรในหมู่บ้าน การทิ้งขยะไม่เป็นที่ การทำเสียงดัง	การแก้ไขปัญหา ๑. ให้ความรู้เกี่ยวกับโทษและอันตราย รวมถึงผลเสียจากยาเสพติด ๒. สนับสนุนในการสร้างอาชีพให้ชุมชนมีอาชีพและรายได้ ๓. ให้ภาครัฐจัดการบริหารปกครอง จัดโครงสร้างพื้นฐานให้ชัดเจน ๔. ขอบสนับสนุนโครงการที่จะพัฒนาหรือที่ต้องแก้ไขในหมู่บ้าน (ถนน, ไฟฟ้า) ๕. ต้องการสนามกีฬาให้คนในชุมชนมาออกกำลังกายและป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชน ๖. ต้องการเจ้าหน้าที่ของรัฐมาให้คำแนะนำ จัดเวทีหารือข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันอย่างเป็น

	รบกวน การไม่เคารพกฎกติกาในหมู่บ้าน ๗.ขาดกลุ่มสตรีแม่บ้านที่เข้มแข็ง ๘.ขาดผู้เชี่ยวชาญหรือตัวแทนในการประสานงานติดต่อกับภาครัฐ	สุข ๗. ต้องการให้สตรีในหมู่บ้านเข้าร่วมกลุ่มกับภาครัฐ ๘. ต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความรู้กับตัวแทนในชุมชนและลงพื้นที่ประสานงานกับชุมชน โครงการพึ่งพาตนเอง ๑. รมรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ข่าวสารเกี่ยวกับการทิ้งขยะ การเผาขยะในชุมชน ๒. ซ่อมแซมระบบเสียงตามสาย ระบบประปาหมู่บ้าน ๓. พัฒนา/กำจัดวัชพืชและลอกลำเหมืองในหมู่บ้าน ๔. จัดกิจกรรมภายในหมู่บ้าน เช่น ประเพณีสงกรานต์น้ำพระ จัดกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ ดำหัวผู้สูงอายุ ๕. โครงการส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับดนตรีพื้นเมืองให้กับเยาวชนในหมู่บ้าน ๖. โครงการพัฒนาถนนในหมู่บ้าน โครงการทำร่วมกับองค์กรภาครัฐ ๑.โครงการขยายถนนพร้อมใส่รางกันตก (โครงการต่อเนื่องปี๕๘) เส้นทางป่าช้าป่าไม้แดง ๒.โครงการขยายไฟฟ้าในซอยบ้านนายพล แสงวงศ์ ๓.โครงการทำรางระบายน้ำ หน้าวัดกอบประจำโอง ๔.โครงการทำราวกันตกถนนเส้นบ้านใจ ดวงฤทธิไปจนถึงปากทางเส้นจะไปป่าแดง ๕.โครงการวางท่อขยายถนนเส้นบ้านนางนิชระ พรหมเจริญ จนถึงแยกบ้านนายสุพจน์ กองเกิด
--	---	--

		๖. โครงการก่อสร้างสะพานบริเวณโค้งถนนบ้านพักนายสมชาย ธีฎภูมิ (ปี๖๐) ๗. โครงการก่อสร้างราวกันตกและผนังกันดินบริเวณโค้งร้องชวยวา (ปี๖๐) โครงการร่วมกับหน่วยงานอื่น โครงการฝึกสอนการประดิษฐ์งานฝีมือด้วยใบตอง (กศน.ตำบลสารภี)
๙	๑. ปัญหาแหล่งน้ำ -มาจากระดับฝายน้ำที่ต่ำกว่าลำเหมือง (การก่อสร้างผิดพลาด) -ขาดอุปกรณ์ ได้แก่ เครื่องสูบน้ำ -ขาดเงินอุดหนุนจากเทศบาลเรื่องน้ำมันเชื้อเพลิง -ขาดความร่วมมือของประชาชนและที่ดินน้ำผ่านเป็นกรรมสิทธิ์ของนายทุน ๒. ปัญหาความร่วมมือของประชาชน -ผู้นำแต่ละกลุ่มมีความคิดเป็นของตนเอง -ผู้นำไม่รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง -ขาดคนที่มีจิตอาสาทำงานเพื่อส่วนรวม ๓. ปัญหารายได้ครัวเรือนต่ำ -ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างที่มีรายได้ไม่แน่นอน -ราคาพืชผลทางการเกษตรมีราคาตกต่ำ -ต้นทุนในการประกอบอาชีพสูง/ค่าครองชีพสูง -ประชาชนมีการกู้ยืมเงินนอกระบบ	๑. การแก้ไขปัญหาแหล่งน้ำ -ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น กาลักน้ำ -ศึกษาวิธีการจัดการน้ำที่เหมาะสมและถูกวิธี ๒. การแก้ไขปัญหาขาดความร่วมมือ -ให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนในชุมชน -จัดกิจกรรมเพื่อสร้างจิตสำนึกการทำงานอาสาสมัครเพื่อชุมชน ๓. การแก้ไขปัญหารายได้ต่ำ -พัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มอาชีพในชุมชน -พัฒนาอาชีพใหม่จากแหล่งเงินทุนของชุมชน -ให้ความรู้เรื่องการทำบัญชีครัวเรือน -ให้ความรู้เรื่องทุนชุมชน เช่น การทำปุ๋ยอินทรีย์ การดำเนินการโครงการจากกิจกรรมพึ่งตนเอง ๑. โครงการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาแหล่งน้ำในชุมชน (ผู้สูงอายุรับผิดชอบ) ๒. โครงการยกย่องเชิดชูคนทำดีเพื่อบ้านร้องกอก (เจ้าอาวาสรับผิดชอบ) ๓. โครงการสร้างจิตสำนึกผู้นำชุมชนด้วยกิจกรรมทางพุทธศาสนา (อสม./กรรมการหมู่บ้าน/

		เจ้าอาวาส) การดำเนินการโครงการจากกิจกรรมร่วมกับภาครัฐ ๑.โครงการศึกษาดูงานวิธีการจัดการน้ำของชุมชนต้นแบบ (สท.ในพื้นที่) ๒.โครงการพัฒนากลุ่มอาชีพบ้านร่องกอก (จนท.พัฒนาชุมชน) การดำเนินการโครงการจากกิจกรรมร่วมกับองค์กรอื่นๆ ๑.กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการให้ความรู้เรื่องพลเมือง (โครงการลานสารภีรวมใจ ม.พาร์ฯ) ๒.กิจกรรมการให้ความรู้เรื่องบัญชีครัวเรือน (สถาบันการศึกษา) ๓.กิจกรรมการให้ความรู้เรื่องการทำปุ๋ยอินทรีย์ (ม.แม่ใจหรือสถาบันการศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้อง)
๑๐	๑.มีพื้นที่สาธารณะไม่เพียงพอในการทำกิจกรรม ๒.ขาดการบริหารจัดการน้ำที่ดี (มีการขโมยน้ำตักน้ำในตำบลอื่น) -น้ำเพื่อการเกษตร -น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค -น้ำขัง -น้ำเสีย ๓. ปัญหาเศรษฐกิจชุมชน	๑.ระดมทุนภายในชุมชน เพื่อจัดซื้อที่ดินในการทำกิจกรรมส่วนรวม (โครงการพัฒนาพื้นที่สาธารณะให้เป็นลานสารภีรวมใจร่วมกับสถาบันการศึกษา) ๒.เจาะน้ำบาดาลเพื่ออุปโภคบริโภคและการเกษตร ๓.ขอสนับสนุนงบประมาณจากเทศบาลทำรางระบายน้ำ เพื่อแก้ปัญหาน้ำขังและน้ำเสีย ๔.ขุดลอกลำเหมืองภายในชุมชน ๕.พัฒนาการจัดการน้ำจากต้นน้ำถึงปลายน้ำ (เพื่อการเกษตร) ๖.เปิดตลาดนัดชุมชน (โครงการขอการสนับสนุนการให้ความรู้ด้านการตลาด)

เป้าหมายการพัฒนางานวิจัยเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงในพื้นที่

โครงการวิจัย	เป้าหมายการพัฒนางานวิจัย	ความเปลี่ยนแปลงในพื้นที่
โครงการวิจัยที่ ๑ การศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่	● เพื่อศึกษาความเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ระหว่างวิถีชีวิตของชาวบ้านกับต้นยางและถนนสายเชียงใหม่-ลำพูนจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ● เพื่อศึกษาแนวทางการถ่ายทอดความรู้และความสำคัญของต้นยางและถนนสายเชียงใหม่-ลำพูนให้แก่ผู้คนในปัจจุบัน ● เพื่อหาแนวทางในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลประวัติศาสตร์ท้องถิ่นอย่างเหมาะสมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน	องค์ความรู้และแนวทางการถ่ายทอดความรู้และการใช้ประโยชน์ของประวัติศาสตร์ต้นยางและถนนสายเชียงใหม่-ลำพูน
โครงการวิจัยที่ ๒ การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของชุมชนตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่	● เพื่อศึกษาบริบทการจัดการความรู้และปัจจัยเอื้อหนุนด้านต่าง ๆ ที่มีต่อกระบวนการจัดการความรู้ของศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ● เพื่อศึกษาบริบทการจัดการความรู้และปัจจัยเอื้อหนุนด้านต่าง ๆ ที่มีต่อกระบวนการจัดการความรู้ของศูนย์ผู้สูงอายุ ● เพื่อศึกษาบริบทการจัดการความรู้และปัจจัยเอื้อหนุนด้านต่าง ๆ ที่มีต่อกระบวนการจัดการความรู้ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ● เพื่อศึกษาบริบทการจัดการความรู้และปัจจัยเอื้อหนุนด้านต่าง ๆ ที่มีต่อกระบวนการจัดการความรู้ของศูนย์ส่งเสริมงานศิลปาชีพ ● เพื่อสามารถทราบถึงแนวทางและการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ที่เหมาะสมและเป็นไปได้	เกิดศูนย์การเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียง , ผู้สูงอายุ, ศิลปวัฒนธรรม,ส่งเสริมอาชีพ

	ในทางปฏิบัติตามความต้องการของชุมชน	
โครงการวิจัยที่ ๓ การพัฒนา ศักยภาพเศรษฐกิจชุมชนด้วยรูปแบบ การบริหารจัดการกลุ่ม กรณีศึกษา กลุ่มแม่บ้าน ตำบลสารภี จังหวัด เชียงใหม่	● เพื่อศึกษาสภาพเดิมและศักยภาพของการ บริหารจัดการกลุ่ม รวมไปถึงสถานการณ์ ธุรกิจชุมชนของกลุ่ม แม่บ้านในหมู่ ๔ ● เพื่อพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการกลุ่ม และรูปแบบการจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Management)	รูปแบบการบริหารจัดการกลุ่ม และธุรกิจชุมชนที่เหมาะสม และสอดคล้องกับศักยภาพ ชุมชน
โครงการวิจัยที่ ๔ การพัฒนารูปแบบ การจัดการปัญหาขยะมูลฝอยของ ชุมชนในเขตเทศบาลตำบลสารภี อ. สารภี จ.เชียงใหม่	● เพื่อประเมินสภาพปัญหาขยะในเขตตำบล สารภีเพื่อกำหนดแบบการจัดการปัญหาขยะ ร่วมกับชุมชนในเขตตำบลสารภี ● เพื่อวิเคราะห์แนวทางการจัดการปัญหาขยะ ในเขตตำบลสารภี	แนวทางและรูปแบบการ จัดการปัญหาขยะร่วมกับชุมชน ในเขตตำบลสารภี
โครงการวิจัยที่ ๕ การพัฒนาระบบ สารสนเทศเพื่อการจัดการข้อมูล ผู้สูงอายุแบบมีส่วนร่วมสำหรับการ บริหารจัดการชุมชนกึ่งเมืองในพื้นที่ ตำบลสารภี อ.สารภี จ.เชียงใหม่	● เพื่อสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลผู้สูงอายุ ● เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการ บริหารจัดการชุมชน ในการเสริมสร้าง คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนด้วยองค์ ความรู้ที่หลากหลายและกระบวนการการ มีส่วนร่วม ● เพื่อสร้างเครื่องมือช่วยในการจัดทำ แผนพัฒนาชุมชนด้านผู้สูงอายุ ● เพื่อการสร้างฐานความรู้จากระบบ สารสนเทศสำหรับบริหารจัดการชุมชน ต่อไป	ระบบสารสนเทศเพื่อการ บริหารจัดการชุมชน และระบบ ฐานข้อมูลผู้สูงอายุ
โครงการวิจัยที่ ๖ การส่งเสริม กระบวนการมีส่วนร่วมและการ สื่อสารสาธารณะเพื่อพัฒนาจิตสำนึก ความเป็นพลเมืองผ่านพื้นที่ทางสังคม : ลานสารภีรวมใจ	● เพื่อสำรวจระดับการมีจิตสำนึกและความรู้ ความเข้าใจในเรื่องพลเมืองท้องถิ่นของ ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสารภี ● เพื่อสร้างกระบวนการสื่อสารสาธารณะในการ พัฒนาจิตสำนึกความเป็นพลเมืองของ	เกิดกระบวนการสื่อสารสาธารณะ ในการพัฒนาจิตสำนึกความ เป็นพลเมืองของประชาชนใน พื้นที่ตำบลสารภีผ่านพื้นที่ สาธารณะของชุมชน

	ประชาชนในพื้นที่ตำบลสารภีผ่านพื้นที่ สาธารณะของชุมชน ● เพื่อสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมจากกลไก หลักในชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ ผู้นำชุมชน แกนนำและอาสาสมัครใน ชุมชนสารภี	
--	--	--

การพัฒนาจิตวิทย

จากการลงพื้นที่เพื่อพัฒนาจิตวิทย พบว่าปัจจุบันชุมชนเทศบาลตำบลสารภีมีลักษณะเป็นพื้นที่กึ่งเมืองกึ่งชนบท และเป็นชุมชนหนึ่งที่ประสบปัญหาในหลายด้าน อันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงภายในพื้นที่เองและปัจจัยแวดล้อมภายนอกที่มีผลกระทบต่อคนในชุมชนและชุมชน ทั้งสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมวัฒนธรรม ซึ่งสภาพปัญหาต่าง ๆ นั้น สามารถจำแนกตามบริบทได้ดังนี้

บริบทด้านปัญหาสิ่งแวดล้อม

ชุมชนเทศบาลตำบลสารภี เป็นชุมชนหนึ่งที่ประสบปัญหาหลายด้านที่สำคัญที่สุดคือ ปัญหาด้านการจัดการขยะ เนื่องจากเป็นชุมชนกึ่งเมืองที่มีพื้นที่เป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ ทั้งถนนหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ หรือที่เรียกว่าถนนสายเอเชีย เชียงใหม่-ลำปาง และถนนหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖ หรือที่เรียกว่าถนนสายต้นยาง เทศบาลตำบลสารภีมีพื้นที่รับผิดชอบประมาณ ๙ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๕,๖๔๐ ไร่ ประกอบด้วย ๑๐ หมู่บ้าน ๒,๔๐๒ ครัวเรือน มีประชากรทั้งสิ้นประมาณ ๖,๒๖๑ คน (ข้อมูล ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗) จะเห็นได้ว่า มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น ประกอบกับสภาพเศรษฐกิจที่เติบโตเนื่องจากการเพิ่มขึ้นจากการลงทุนด้านอาคารพาณิชย์เพื่อประกอบธุรกิจ การขยายตัวของสถานประกอบการ ตลอดจนจนถึงการเพิ่มขึ้นของร้านค้าชุมชนอย่างต่อเนื่อง

จากการจัดทำเวทีชุมชนเรื่องการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมในเขตตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ในวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ณ ห้องประชุมเทศบาลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีผู้นำชุมชนที่เข้าร่วมแลกเปลี่ยน ประกอบด้วย ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาเทศบาล อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ได้มีการเสนอประเด็นปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่ชุมชนเห็นว่าควรจะได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน และสภาพของปัญหาที่เกิดขึ้น ๕ ประเด็นปัญหา ดังนี้

๑. ปัญหาดินเสียเนื่องจากการใช้สารเคมีในการเพาะปลูกทางการเกษตร แม้ว่าจะมีการจัดตั้งกลุ่มจัดทำปุ๋ยธรรมชาติแต่ชาวบ้านยังคงใช้ปุ๋ยเคมีอย่างต่อเนื่องเพราะเห็นผลได้เร็วกว่า ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการขาดจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อม

๒. ปัญหาหมอกควัน ที่จะส่งผลถึงสุขภาพของประชาชน เกิดการเจ็บป่วยด้วยโรคระบบทางเดินหายใจ ซึ่งมีสาเหตุจากการเผาขยะและเศษใบไม้ และจากการที่สภาพพื้นที่ของตำบลเป็นทางผ่านของถนนสายหลักหลายสายจึงมีปริมาณของควันไอเสียของรถที่เดินทางผ่านมาก

๓. ปัญหาการกำจัดขยะ ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บสูงขึ้นเรื่อยๆ และการเผาขยะทำให้เกิดปัญหาหมอกควันทางอากาศ ซึ่งมีสาเหตุมาจากยังไม่มีวิธีการกำจัดขยะที่มีประสิทธิภาพ และการขาดจิตสำนึกในการกำจัดขยะของแต่ละครอบครัวในชุมชน

๔. ปัญหาหมอกควันทางเสียง เนื่องจากสภาพพื้นที่ของตำบลเป็นที่ตั้งของสถานีรถไฟสารภี จึงมีรถไฟผ่านตลอดเวลา และเป็นทางผ่านของถนนสายหลักหลายสายมีรถที่เดินทางผ่านในปริมาณมาก

๕. ปัญหาภัยแล้ง เนื่องจากในพื้นที่ไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำขนาดใหญ่ทำให้ในช่วงที่ไม่มีฝนตก น้ำที่ใช้ในการเพาะปลูกไม่เพียงพอ

จากข้อสรุปในการประชุมดังกล่าว ชุมชนได้มีการเลือกประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เห็นว่ามี ความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่จะต้องหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา โดยสามารถสรุปได้ว่า ปัญหาสิ่งแวดล้อมในเขตตำบลสารภีที่ชุมชนเห็นว่าควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนคือ ปัญหาขยะ เพราะ เป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อทุกครัวเรือนในชุมชน ซึ่งในปัจจุบันได้ทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นตามความ เจริญเติบโตของเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ประกอบกับการที่ประชาชนต้องการ ความสะดวก รวดเร็ว จึงทำให้เกิดขยะหลากหลายชนิดเพิ่มขึ้น เช่น โฟม พลาสติก แก้ว กระดาษ กระป๋อง ฯลฯ ซึ่งขยะบางชนิดย่อยสลายได้ง่าย แต่บางชนิด ย่อยสลายยาก ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการไม่สามารถหาพื้นที่ที่จะรองรับขยะมูลฝอยที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้เทศบาลตำบลสารภี ประสบกับปัญหาในการจัดการขยะ มาอย่างต่อเนื่องจนปัจจุบัน

บริบทด้านปัญหาเศรษฐกิจชุมชน

จากการจัดเวทีเพื่อสำรวจสภาพปัญหาและพัฒนาโจทย์วิจัยในวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘ โดยเชิญ ตัวแทนประชากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชุมชน ได้แก่ ประธานกลุ่มแม่บ้าน จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน มา ประชุมร่วมกัน ณ.ห้องประชุมเทศบาลตำบลสารภี โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมในการสรุปและอภิปราย สภาพปัญหา ปรากฏผลดังนี้

ตารางแสดงผลสรุปสภาพปัญหาจำแนกตามกลุ่มในการอภิปรายผล ต.สารภี อ.สารภี จ.เชียงใหม่

กลุ่ม	สภาพปัญหา (ด้านเศรษฐกิจ)
กลุ่มที่ ๑ (หมู่ ๑ และ หมู่ ๕) ลักษณะชุมชน เป็นชุมชนเมือง มีความเข้มแข็งเรื่องรายได้ เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับ ราชการ และทำงานองค์กรเอกชน ปัญหาด้าน ภาวะหนี้สินมีน้อย ปัญหาด้านสังคมมีน้อย	๑.ไม่มีการรวมกลุ่ม ขาดแกนนำ ในการขับเคลื่อนขาด ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวมต่างๆ ๒.ไม่มีกลุ่มอาชีพ ถึงแม้ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ โดยพัฒนาชุมชนแต่ไม่ประสบความสำเร็จ ๓.ผู้สูงอายุมีเป็นจำนวนมาก ขาดการดูแลและการ ส่งเสริมทางด้านอาชีพ
กลุ่มที่ ๒ (หมู่ ๓ และหมู่ ๖) ลักษณะชุมชน เป็นชุมชนกึ่งเมือง ต่างคนต่างอยู่	๑.ชาวบ้านมีรายได้ไม่แน่นอน ขาดแคลนพื้นที่ทำกิน ไม่มีอาชีพ โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส กลุ่มลูกหลานนิยมเข้าไปทำงานในเมือง ๒.ขาดการรวมกลุ่ม ต่างคนต่างอยู่
กลุ่มที่ ๓ (หมู่ ๔,๗,๘,๙,๑๐) ลักษณะชุมชน เป็นชุมชนที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่น มีผลิตภัณฑ์ ชุมชนที่ชัดเจน สินค้ามีความโดดเด่น มี กระบวนการทางธุรกิจภายในกลุ่มของตนเอง (ผลิต แปรรูปและจัดจำหน่าย) มีการจ้างงาน ของคนในพื้นที่ในการดำเนินธุรกิจส่วนบุคคล มี	๑.มีการรวมกลุ่ม แต่ขาดกระบวนการบริหารจัดการ กลุ่ม (กระบวนการผลิต การควบคุมคุณภาพ ผลิตภัณฑ์ การจัดทำบัญชีและการตลาด การพัฒนา เครือข่ายความสัมพันธ์) ต่างคนต่างทำ ๒.มีผลิตภัณฑ์หลายชนิด แต่ขาดการพัฒนาด้ว การตลาด ส่งผลให้สินค้าคงคลังมีเป็นจำนวนมาก มี ปัญหาด้านยอดขาย บรรจุภัณฑ์ไม่ทันสมัย ขาดแคลน

การส่งเสริมการออมที่เป็นรูปธรรม	เงินทุน ๓.ขาดการสืบทอดโดยทายาทหรือลูกหลาน พื้นที่ทางการเกษตรถูกขายให้นายทุน
---------------------------------	--

ตารางแสดงข้อมูลการศึกษาสภาพการดำเนินงานและความสำเร็จของกลุ่มที่ ๓ (หมู่ ๔,๗,๘,๙,๑๐)ในปัจจุบัน ภายในพื้นที่ ต.สารภี อ.สารภี จ.เชียงใหม่

กลุ่ม	แนวทางการพัฒนาที่อยู่ระหว่างดำเนินการ	สภาพความสำเร็จ	ปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลว
บ้านช่างเค็งหมู่ที่ ๔	๑.โครงการการทำน้ายาเอนกประสงค์ ๒.โครงการอบรมอาชีพการทำอาหารและขนมไทย ๓.โครงการเพิ่มศักยภาพกองทุนสตรี ๔.โครงการส่งเสริมอาชีพเกษตรกรผู้เลี้ยงปลา ๕.โครงการส่งเสริมอาชีพปลูกผักปลอดสารพิษ ๖.โครงการส่งเสริมอาชีพเซรามิก	มีการดำเนินการที่เป็นรูปธรรม เฉพาะในส่วน of โครงการทำน้ายาเอนกประสงค์	๑.การรวมกลุ่มมีความชัดเจน ๒.ได้รับผลตอบแทนจริงจากการดำเนินการ
บ้านสันกับตองเหนือ หมู่ที่ ๘	๑.โครงการส่งเสริมการเลี้ยงปลา ๒.โครงการส่งเสริมการตัดเย็บเสื้อผ้า ๓.โครงการประชาสัมพันธ์การเลี้ยงปลาและตัดเย็บเสื้อผ้า ๔.โครงการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่เข้าร่วมการรวมกลุ่มอาชีพต่างๆ	ดำเนินการไม่สำเร็จ	มีการรวมกลุ่ม แต่ ข า ดกระบวนการบริหารจัดการกลุ่ม
บ้านสันกับตอง หมู่ที่ ๗	๑.โครงการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับค่านิยมในการใช้จ่ายโดยใช้แนวเศรษฐกิจพอเพียง ๒.โครงการส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชน	ดำเนินการไม่สำเร็จ	มีการรวมกลุ่ม แต่ ข า ดกระบวนการบริหารจัดการกลุ่ม
บ้านร่องกอก หมู่ที่ ๙	๑.โครงการจัดสานเสื่อ หรือ สาดแห้ง	ดำเนินการไม่สำเร็จ	รูปแบบของธุรกิจส่วนตัว
บ้านปากกอก หมู่ที่ ๑๐	มีการรวมกลุ่มอาชีพจำนวน ๓ กลุ่มคือ ๑.กลุ่มอาชีพรงนก ๒.กลุ่มอาชีพทำน้ำพริก ๓.กลุ่มอาชีพทำกล้วยฉาบ รวมทั้งมีการ	มีการดำเนินการที่เป็นรูปธรรม เฉพาะในส่วน of กลุ่ม	รูปแบบของธุรกิจส่วนตัว

	ดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับหัตถกรรมดั้งเดิม และสามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้นได้แก่ จักสาน , ตัดเย็บเสื้อผ้า , ทำเฟอร์นิเจอร์	อาชีพทำน้ำพริกและกลุ่มอาชีพรงนก	
--	--	---------------------------------	--

โดยสรุปสถานการณ์ปัจจุบันพบว่า ชุมชนมีปัญหาเรื่องกระบวนการบริหารจัดการกลุ่มซึ่งปัจจุบันมีกลุ่มอาชีพในพื้นที่ แต่เป็นการรวมกลุ่มที่ไม่มีโครงสร้างในการบริหารที่ชัดเจน ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้ไม่มีการส่งเสริมการตลาดที่จริงจัง ขาดองค์ความรู้ในเรื่อง การบริหารจัดการต้นทุน การบริหารจัดการด้านการตลาด รวมไปถึงขาดการควบคุมมาตรฐานผลิตภัณฑ์ และการพัฒนารูปแบบการดำเนินการตามแนวทางการบริหารจัดการ Supply Chain ส่งผลให้ภาพรวมของธุรกิจชุมชนในพื้นที่ประสบปัญหาด้านรายได้ และผลตอบแทนไปยังสมาชิก และส่งผลโดยรวมไปถึงสภาพเศรษฐกิจภายในชุมชน ซึ่งปัจจุบัน ประชากรในชุมชนนิยมเดินทางเข้าไปประกอบอาชีพในเมือง เนื่องจากความมั่นคงด้านรายได้ และขาดความตระหนักในเรื่องการพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่ของตนเอง

บริบททางฐานข้อมูลชุมชน

จากสรุปรายงานสภาพปัญหาจำแนกตาม Domains ของชุมชนเข้มแข็ง ในพื้นที่ เทศบาลตำบลสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งในด้าน เศรษฐกิจชุมชน, สังคมวัฒนธรรม , สิ่งแวดล้อม และจากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นจากหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบในพื้นที่ ได้แก่ พัฒนาชุมชน พบว่าสาเหตุส่วนหนึ่งเกิดจากการไม่มีการจัดการฐานข้อมูลชุมชน รวมทั้งจากระบบฐานข้อมูลเดิมที่ดำเนินการสำรวจและรวบรวมโดยภาครัฐไม่สามารถนำข้อมูลมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ ที่ผ่านมาจากหน่วยงานของภาครัฐหลายหน่วยงานมีการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นข้อมูลพื้นฐานของแต่ละหน่วยงาน แต่ยังไม่สามารถนำข้อมูลจากการจัดเก็บเหล่านั้นมาจัดทำระบบสารสนเทศเพื่อช่วยในการบริหารจัดการภายในหน่วยงานได้ เนื่องจากในการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าว เป็นเพียงการเก็บรวบรวมเพื่อทำการส่งข้อมูลไปยังส่วนกลาง ซึ่งข้อมูลทั้งหมดจะถูกนำไปวิเคราะห์และสรุปผลในภาพรวม แต่ยังขาดในส่วนของการวิเคราะห์ในระดับของชุมชนเพื่อนำผลที่ได้มาวางแผนและปรับปรุงประสิทธิภาพโครงการต่างๆของชุมชนต่อไป รวมไปถึงสภาพปัญหาปัจจุบันในหลายหมู่บ้านเริ่มพบว่า ปัญหาในเรื่องผู้สูงอายุในชุมชน กำลังขยายตัวมากขึ้นเรื่อยๆและทางภาครัฐก็ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลด้านนี้อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ผู้สูงอายุถูกกักขังอยู่ภายในที่พัก และไม่มีแนวทางในการพัฒนาทางด้านอาชีพหรือกิจกรรมอย่างเป็นระบบ

บริบททางด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่

ปัจจุบัน เทศบาลตำบลสารภีในฐานะผู้นำนโยบายภาครัฐจากส่วนกลางลงสู่การปฏิบัติในท้องถิ่น ชุมชนประสบปัญหาและอุปสรรค อันเกิดจากการขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่มาจากสภาพแวดล้อมของความเป็นชุมชนเมืองที่คนในชุมชนมักอยู่แบบตัวใครตัวมัน มีวัฒนธรรมแบบปัจเจกชนและขาดจิตสำนึกสาธารณะ ซึ่งแม้ว่าทางผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จะส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม และสร้างความรู้สึกรักในการเป็นเจ้าของโครงการด้วยการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง แต่พบว่าการเขียนหรือการดำเนินการยังเป็นการกำกับและชี้นำจากส่วนกลางและภาครัฐ โดยโครงการและแนวทางบางส่วนยังเป็นการ

ริเริ่มมาจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นหลัก มิได้เกิดมาจากความคิดริเริ่มที่แท้จริงจากคนในชุมชนอย่างแท้จริงทั้งหมด

จากการลงพื้นที่ในวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ร่วมกับ ผู้ใหญ่บ้านและผู้นำชุมชนจากทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน ร่วมรับฟังแลกเปลี่ยนข้อมูลชุมชนร่วมกัน จากผลการประชุมสรุปได้ว่า ปัญหาเร่งด่วนที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การทำงานพัฒนาชุมชนเฉพาะในหมู่บ้านใครหมู่บ้านมัน ไม่มีการพัฒนาแบบองค์รวม ด้วยการรวมตัวและการประสานความร่วมมือทำได้เฉพาะในพื้นที่คนหมู่บ้านเดียวกัน ฉะนั้นจึงเห็นว่าประเด็นในเรื่องสังคม เรื่องการขาดการมีส่วนร่วมและจิตสำนึกพลเมืองเป็นประเด็นที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ด้วยตำบลสารภีแม้จะเป็นชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบท แต่ด้วยภูมิศาสตร์ที่ติดเขตแดนอำเภอเมือง มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ทำให้ตำบลสารภีมีความเป็นสังคมเมืองสูงก็ทำให้คนในชุมชนขาดความสามัคคี มีลักษณะต่างคนต่างอยู่ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างอิสระ คนหนุ่มสาวเดินทางออกจากชุมชนไปทำงานที่ตัวเมือง ในชุมชนมีแต่คนชราและเด็กเล็ก การดำเนินการใดๆ เพื่อการพัฒนามาจากคนที่เคยทำงานกลุ่มเดิมๆ ไม่มีอาสาสมัครใหม่มาร่วมผลัดเปลี่ยนหมุนเวียน หรือเกื้อหนุนการทำงานในพื้นที่ ผลที่เห็นได้ชัดคือ การขาดการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน การพัฒนากลุ่มอาชีพไม่มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ แผนพัฒนาต่างๆมาจากกลุ่มผู้นำ แต่ไม่มีการเสนอแนะความคิดเห็นร่วมกันในชุมชนอย่างทั่วถึง ฉะนั้นที่ผ่านมาการดำเนินงานพัฒนาชุมชนในตำบลเป็นลักษณะการป้อนและชี้แนะจากองค์กรภาครัฐและผู้นำชุมชนเฉพาะคนที่มีศักยภาพ

จากการจัดเวทีชุมชนในวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘ ได้มีการเชิญตัวแทนภาคประชาชน ได้แก่ ประธานกลุ่มแม่บ้านและอาสาสมัครชุมชน จากทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน มาประชุมร่วมกันโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมในการสรุปและอภิปรายสภาพปัญหา ปรากฏผลดังนี้ ปัญหาหมู่ที่ ๑, ๓, ๕ และ ๖ มีลักษณะความเป็นชุมชนเมืองสูง ประชาชนมีอาชีพรับจ้างเป็นส่วนใหญ่ ไม่มีพื้นที่ทางเกษตรมากนัก ส่วนใหญ่เป็นบ้านเรือนอาศัย มีผู้สูงอายุอยู่ในพื้นที่มาก แต่ยังขาดการจัดการที่ดี ขณะที่ชุมชนหมู่ที่ ๔, ๗, ๘, ๙ และ ๑๐ เป็นชุมชนที่มีอาชีพและภูมิปัญญาท้องถิ่น กล่าวคือ ประชาชนมีอาชีพเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ชุมชนที่น่าสนใจหลายอย่าง แต่ไม่สามารถนำมาพัฒนาผลิตภัณฑ์สู่ตลาดได้มากนัก และมีปัญหาในด้านการจัดการหลายอย่าง ด้วยเหตุว่าการขับเคลื่อนเรื่องการพัฒนาชุมชนและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนมาจากกลุ่มคนเดิมๆ ขาดการรวมพลังจากประชาชนในพื้นที่ ปัจจุบันแต่ละหมู่บ้านมีจุดศูนย์กลางในการแสดงความคิดเห็นที่แยกไปตามความสะดวกของคนในพื้นที่ แต่ไม่มีจุดศูนย์กลางในเรื่องพื้นที่สาธารณะที่เป็นศูนย์รวมใจชาวบ้าน

อนึ่งด้วยชุมชนตำบลสารภีเป็นพื้นที่ชุมชนเมืองซึ่งมีลักษณะปัญหาชุมชนไม่ต่างไปจากชุมชนเมืองอื่นๆ โดยมากที่มักประสบ ไม่ว่าจะเป็น ปัญหาการจัดการขยะ ปัญหาสุขภาพของคนในชุมชน ปัญหาของกลุ่มอาชีพต่างๆ และปัญหาหนี้สินภาคครัวเรือน ปัญหายาเสพติด เป็นต้น แต่ทว่าชุมชนสารภียังคงมีทุนทางสังคมหลายประการ ไม่ว่าจะเป็น กลุ่มผู้นำชุมชนที่เข้มแข็ง ความมีรากฐานทางวัฒนธรรมที่ยาวนาน (ถนนต้นยางวัฒนธรรม) เป็นต้น ฉะนั้นการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาจึงควรมุ่งไปที่การความเข้มแข็งในด้าน สิ่งแวดล้อม , ด้านเศรษฐกิจชุมชน และด้านสังคมวัฒนธรรม ผ่านกระบวนการสร้างจิตสำนึกและการพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

จากบริบทปัญหาชุมชนที่กล่าวมาทั้งหมด ทำให้เกิดการวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการจากการลงพื้นที่เพื่อศึกษาบริบทและพัฒนาโจทย์วิจัยร่วมกันของนักวิจัยร่วมกับชุมชนอย่างต่อเนื่องเป็นระยะๆ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาโครงการวิจัยเพื่อสังคมและตั้งโจทย์วิจัยใน ๖ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน ได้แก่ ๑) ปัญหาขยะ ๒) การฟื้นฟูและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นสารภี ๓) ปัญหากลุ่มอาชีพในชุมชน ๔) ขาดการดำเนินการเรื่องฐานข้อมูลชุมชนเพื่อการบริหารจัดการพื้นที่ ๕) ปัญหาการขาดการมีส่วนร่วมของคนใน จากสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน ทำให้เกิดการสกัดโจทย์วิจัยและสร้างข้อเสนอเชิงหลักการจำนวนทั้งสิ้น ๖ โครงการดังนี้

โครงการวิจัยที่ ๑ การพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นบนฐานการมีส่วนร่วมของชุมชนของโรงเรียนชุมชนวัดปากกอกในพื้นที่ตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

โครงการวิจัยที่ ๒ รูปแบบศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงแบบมีส่วนร่วม ตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

โครงการวิจัยที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจชุมชนด้วยรูปแบบการบริหารจัดการกลุ่มกรณีศึกษา กลุ่มแม่บ้าน ตำบลสารภี จังหวัดเชียงใหม่

โครงการวิจัยที่ ๔ การพัฒนาแนวทางการจัดการปัญหาขยะของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลสารภี อ.สารภี จ.เชียงใหม่

โครงการวิจัยที่ ๕ การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการชุมชนแบบมีส่วนร่วมสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนในพื้นที่ตำบลสารภี อ.สารภี จ.เชียงใหม่

โครงการวิจัยที่ ๖ โครงการการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาจิตสำนึกความเป็นพลเมืองผ่านพื้นที่ทางสังคม: ลานสารภีรวมใจ

อย่างไรก็ตามในการพัฒนาโจทย์วิจัยเพื่อคุณค่าทางวิชาการและความสอดคล้องของชุดโครงการนวัตกรรมเพื่อชุมชน ได้มีการพิจารณาและสรุปประเด็นการปรับแก้ข้อเสนอโครงการผ่านการประชุมพัฒนาข้อเสนอเชิงหลักการ ภายใต้โครงการ “การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตด้วยนวัตกรรมเพื่อชุมชนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนในพื้นที่ตำบลสารภี อ.สารภี จ.เชียงใหม่” วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ซึ่งการประชุมในครั้งนี้จัดขึ้นเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ทีมพี่เลี้ยงของมหาวิทยาลัย สกว. และภาคีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประกอบด้วย อาจารย์วลัยพร เตชะสรพัสต์ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ อ.เสฏฐวุฒิ หนุ่มคำ คณบดีคณะบริหารรัฐกิจ/หัวหน้าโครงการ ดร.สีลาภรณ์ บัวสาย รองผู้อำนวยการ.สกว. ดร.กิตติ สัจจาวัฒนา ม.พะเยา รศ.ดร.สุภาวดี สัตยาภรณ์ มรภ.อุตรดิตถ์ ตัวแทนกลุ่มผู้นำชุมชนตำบลสารภี รวมทั้งคณบดีจากคณะต่างๆ จาก ๖ คณะและนักวิจัยได้ ร่วมกันพิจารณาให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะแก้ไขข้อเสนอโครงการของแต่ละคณะ รวมทั้งสิ้น ๖ คณะ ทั้งนี้เพื่อนักวิจัยจะได้นำความเห็นไปปรับแก้ไขข้อเสนอโครงการให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้เพื่อให้ให้นักวิจัยได้เกิดความเข้าใจในกระบวนการทำงานวิจัยเชิงพื้นที่มากขึ้น ได้มีการจัดโครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ในการทำงานวิจัยเชิงพื้นที่ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวดี สัตยาภรณ์และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจษฎา มิ่งฉาย จาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ร่วมพัฒนาโจทย์ชุมชนและร่วมวิเคราะห์บริบทของชุมชนในมิติด้านโจทย์ในพื้นที่และโครงการวิจัย โดยเน้นในประเด็นสำคัญๆ ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ในทุกมิติ, ความเชื่อมโยงของโครงการย่อย , การนำองค์ความรู้ด้านบริบทพื้นที่ไปปรับใช้ในโครงการวิจัยแต่ละโครงการ การอบรมเชิงปฏิบัติการครั้งนี้มีนักวิจัยเข้าร่วมจำนวน ๑๘ คน จาก ๖ คณะ ซึ่งเป็นผู้เสนอโครงการวิจัยย่อยทั้งสิ้นรวม ๖ โครงการ ดำเนินการในวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ซึ่งผลของการประชุมพัฒนาข้อเสนอเชิงหลักการและการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของโครงการย่อยทุกชุดโครงการ และการนำความรู้ด้านบริบทพื้นที่ไปปรับใช้ในโครงการวิจัย ทำให้เกิดการพัฒนาและปรับโครงสร้างการวิจัยเพื่อเสนอขอพิจารณาในทั้ง ๖ โครงการ ดังนี้

เดิม	ใหม่
โครงการวิจัยที่ ๑ การพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นบนฐานการมีส่วนร่วมของชุมชนของโรงเรียนชุมชนวัดปากกอกในพื้นที่ตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่	โครงการวิจัยที่ ๑ การศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
โครงการวิจัยที่ ๒ รูปแบบศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงแบบมีส่วนร่วม ตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่	โครงการวิจัยที่ ๒ การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมของชุมชนตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
โครงการวิจัยที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจชุมชนด้วยรูปแบบการบริหารจัดการกลุ่ม ภูมิศึกษา กลุ่มแม่บ้าน ตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่	โครงการวิจัยที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจชุมชนด้วยรูปแบบการบริหารจัดการกลุ่ม ภูมิศึกษา กลุ่มแม่บ้าน ตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
โครงการวิจัยที่ ๔ การพัฒนาแนวทางการจัดการปัญหาขยะของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลสารภี อ.สารภี จ.เชียงใหม่	โครงการวิจัยที่ ๔ การพัฒนารูปแบบการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลสารภี อ.สารภี จ.เชียงใหม่
โครงการวิจัยที่ ๕ การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการชุมชนแบบมีส่วนร่วมสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนในพื้นที่ตำบลสารภี อ.สารภี จ.เชียงใหม่	โครงการวิจัยที่ ๕ การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการข้อมูลผู้สูงอายุแบบมีส่วนร่วมสำหรับการบริหารจัดการชุมชนกิ่งเมืองในพื้นที่ตำบลสารภี อ.สารภี จ.เชียงใหม่
โครงการวิจัยที่ ๖ โครงการการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาจิตสำนึกความเป็นพลเมืองผ่านพื้นที่ทางสังคม: ลานสารภีรวมใจ	โครงการวิจัยที่ ๖ การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมและการสื่อสารสาธารณะเพื่อพัฒนาจิตสำนึกความเป็นพลเมืองผ่านพื้นที่ทางสังคม : ลานสารภีรวมใจ
ไม่มี	โครงการที่ ๗ การพัฒนาระบบและกลไกงานวิจัย (เชิงพื้นที่) ของมหาวิทยาลัยเอกชน ภูมิศึกษามหาวิทยาลัยพาร์อิสเทอร์น

จำนวนข้อเสนอโครงการที่เสนอและผ่านการพิจารณา มีทั้งหมด ๗ โครงการ แบ่งเป็นโครงการวิจัยเพื่อพื้นที่ จำนวน ๖ โครงการ และอีก ๑ โครงการเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อสังคมของสถาบัน

๑. โครงการ การศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่: ตันยงนาและถนนสายเชียงใหม่-ลำพูน

๒. โครงการ การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ของชุมชนตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

๓. โครงการการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมและการสื่อสารสาธารณะเพื่อพัฒนาจิตสำนึกความเป็นพลเมืองผ่านพื้นที่ทางสังคม: ลานสารภีรวมใจ

๔. โครงการการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการกลุ่มเพื่อยกระดับธุรกิจชุมชน กรณีศึกษา กลุ่มแม่บ้าน ตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

๕. โครงการการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการข้อมูลผู้สูงอายุแบบมีส่วนร่วมสำหรับการบริหารจัดการชุมชนกึ่งเมือง ในพื้นที่ตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

๖. โครงการการพัฒนารูปแบบการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

และอีกหนึ่งโครงการที่ดำเนินการเพื่อบริหารระบบและกลไกงานวิจัยของสถาบันเพื่อสนับสนุนการดำเนินการโครงการชุดย่อย ได้แก่

๗. โครงการการพัฒนาระบบและกลไกงานวิจัย (เชิงพื้นที่) ของมหาวิทยาลัยเอกชน กรณีศึกษามหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

จำนวนนักวิจัยที่รับทุนและวงเงินงบประมาณ

จากชุดโครงการทั้งหมด ๗ โครงการมีนักวิจัยในโครงการทั้งหมด ๒๒ คน และวงเงินงบประมาณทั้งหมดอยู่ที่ ๑,๗๓๖,๗๔๐ บาท

ตารางแสดง จำนวนโครงการที่ผ่านการพิจารณา จำนวนนักวิจัยที่รับทุน และวงเงินงบประมาณ

จำนวน ข้อเสนอ โครงการที่ เสนอพิจารณา	จำนวน โครงการที่ ผ่านการ พิจารณา	รายละเอียดโครงการที่ผ่านการพิจารณา	จำนวน นักวิจัยที่รับ ทุน	วงเงินงบประมาณ
๗	๗	โครงการวิจัยที่ ๑ การศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่	๓	๒๕๐,๐๐๐
		โครงการวิจัยที่ ๒ การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมของชุมชนตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่	๔	๒๔๐,๗๐๐
		โครงการวิจัยที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจชุมชนด้วยรูปแบบการบริหารจัดการกลุ่ม กรณีศึกษา กลุ่มแม่บ้านตำบลสารภี จังหวัดเชียงใหม่	๕	๒๐๔,๖๐๐
		โครงการวิจัยที่ ๔ การพัฒนารูปแบบการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลสารภี อ.สารภี จ.เชียงใหม่	๔	๒๔๙,๗๐๐
		โครงการวิจัยที่ ๕ การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการข้อมูลผู้สูงอายุแบบมีส่วนร่วมสำหรับการบริหารจัดการชุมชนทั้งเมืองในพื้นที่ตำบลสารภี อ.สารภี จ.เชียงใหม่	๓	๒๔๓,๑๔๐
		โครงการวิจัยที่ ๖ การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมและการสื่อสารสาธารณะเพื่อพัฒนาจิตสำนึกความเป็นพลเมืองผ่านพื้นที่ทางสังคม : ลานสารภีรวมใจ	๓	๒๔๘,๖๐๐
		โครงการที่ ๗ การพัฒนาระบบและกลไกงานวิจัย (เชิงพื้นที่) ของมหาวิทยาลัยเอกชน กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น	๒	๓๐๐,๐๐๐
๗	๗		๒๒	๑,๗๓๖,๗๔๐

เป้าหมายการพัฒนางานวิจัยเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงในพื้นที่

เมื่อพิจารณาจากโครงการวิจัยทั้ง ๖ โครงการซึ่งเป็นโครงการวิจัยเชิงพื้นที่ สามารถสรุปภาพรวมของเป้าหมายการพัฒนางานวิจัยเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงในพื้นที่ ดังตาราง

โครงการวิจัย	เป้าหมายโครงการ	Domain ชุมชนเข้มแข็ง		
		สิ่งแวดล้อม	เศรษฐกิจชุมชน	สังคมวัฒนธรรม
๑)โครงการ การศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่: ดันยงนาและถนนสายเชียงใหม่-ลำพูน	เพื่อหาแนวทางในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลประวัติศาสตร์ท้องถิ่นอย่างเหมาะสมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน			✓
๒)การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของชุมชนตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่	เพื่อศึกษาบริบทการจัดการความรู้และปัจจัยเอื้อหนุนด้านต่าง ๆ ที่มีต่อกระบวนการจัดการความรู้ของศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง และ ทราบถึงแนวทางและการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ที่เหมาะสมและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติตามความต้องการของชุมชน		✓	✓
๓)การพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจชุมชนด้วยรูปแบบการบริหารจัดการกลุ่ม กรณีศึกษา กลุ่มแม่บ้าน ตำบลสารภี จังหวัดเชียงใหม่	เพื่อพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการกลุ่ม และรูปแบบการจัดการห่วงโซ่อุปทาน		✓	✓
๔)การพัฒนารูปแบบการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลสารภี อ.สารภี จ.เชียงใหม่	เพื่อออกแบบการจัดการปัญหาขยะร่วมกับชุมชนในเขตตำบลสารภี	✓		✓
๕)การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการข้อมูลผู้สูงอายุแบบมีส่วนร่วมสำหรับการบริหารจัดการชุมชนกึ่งเมืองในพื้นที่ตำบลสารภี อ.สารภี จ.เชียงใหม่	เพื่อสร้างเครื่องมือช่วยในการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนด้านผู้สูงอายุ ชุมชนสารภี ตลอดจนระบบสารสนเทศที่เหมาะสมสำหรับการบริหารจัดการชุมชน ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน ด้วยองค์ความรู้ที่หลากหลายและกระบวนการมีส่วนร่วม			✓
๖)การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมและการสื่อสารสาธารณะเพื่อพัฒนาจิตสำนึกความเป็นพลเมืองผ่านพื้นที่ทางสังคม : ลานสารภีรวมใจ	เพื่อสร้างกระบวนการพัฒนาจิตสำนึกและความเป็นพลเมืองของประชาชนผ่านพื้นที่สาธารณะของชุมชน			✓

สถานะการดำเนินงานโครงการวิจัยในปัจจุบัน

จากการดำเนินงานนับตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นมา จวบจนถึงเดือนตุลาคม ๒๕๕๘ นับเป็นระยะเวลาหนึ่งปีเต็มของการดำเนินโครงการวิจัย โครงการ “การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตด้วยนวัตกรรมเพื่อชุมชนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ในพื้นที่ตำบลสารภี อ.สารภี จ.เชียงใหม่” ทำให้เกิดการรวบรวมข้อมูลและองค์ความรู้ที่เกิดจากโครงการฯ ทั้งในส่วนของข้อมูลเชิงพื้นที่ สถานการณ์และสภาพของชุมชนในปัจจุบัน เป็นการเก็บรวบรวมและประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อให้ได้ข้อมูลและองค์ความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ และนำไปเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนและเป็นวัตถุดิบที่สำคัญสำหรับสร้างเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างนักวิจัยและประชาชนในพื้นที่ ซึ่งจัดให้มีขึ้นทั้งในระดับหมู่บ้านและตำบล

ขณะเดียวกันการจัดเวทีเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างเทศบาล ชุมชน และนักวิจัยในโครงการฯ ที่จัดร่วมกันมาอย่างต่อเนื่องตลอดหนึ่งปี ได้ทำให้เกิดการประสานความร่วมมือและสานสัมพันธ์อันดีในการร่วมคิดร่วมทำร่วมแก้ปัญหา ฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า “แกนนำการพัฒนาตำบลสารภี” ได้เกิดขึ้นแล้วอย่างเป็นรูปธรรม ได้แก่

๑. เกิดการจัดตั้งและรวมตัวของแกนนำในพื้นที่และประสานความร่วมมือเป็นกระบวนการทางสังคมและเครือข่ายการทำงานที่สำคัญในการพัฒนาพื้นที่ทั้งระบบ

๒. มีการจัดการความรู้และจัดเก็บข้อมูลชุมชนตามสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อใช้เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาพื้นที่อย่างเป็นระบบและเป็นการแก้ไขให้ตรงกับสภาพปัญหา

๓. เกิดคณะทำงานจากหลายภาคส่วน ทั้งความเชี่ยวชาญตามศาสตร์ของนักวิจัย และประสบการณ์ทำงานของนักบริหารงานท้องถิ่น รวมถึงการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่ ทำให้เกิดกลุ่มการพัฒนา

๔. มีการบูรณาการภารกิจงานในการพัฒนาชุมชนทั้งเมืองทั้งชนบทให้เป็นประเด็นในการพัฒนาชุมชนที่สำคัญ เช่น ปัญหาแหล่งน้ำในพื้นที่ หรือปริมาณขยะที่เพิ่มมากขึ้นและไม่มีระบบการจัดเก็บที่มีประสิทธิภาพ ให้รวมเป็นการแก้ไขปัญหาประเด็นสิ่งแวดล้อม

๕. นำทรัพยากรชุมชนในทุกๆ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็น กลุ่มอาชีพในพื้นที่ ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มี ปราชญ์ชุมชนของกลุ่มผู้สูงอายุ ตำนานและประวัติศาสตร์ท้องถิ่น กลุ่มผู้นำชุมชนที่มีจิตสำนึกพลเมือง ฯลฯ มาผนวกรวมให้เป็นประเด็นการพัฒนาและเสริมพลังชุมชนในด้านเศรษฐกิจและสังคม เพื่อความสามารถในการจัดการตนเองและการพัฒนาชุมชนให้เกิดความยั่งยืน

สถานะการดำเนินงานโครงการวิจัยในปัจจุบันและผลการดำเนินงานวิจัยเป็นอย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับ Output ตามสัญญาของโครงการ

โครงการวิจัย	สถานะการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน	ความสอดคล้องกับ Output ตามสัญญาโครงการ		หมายเหตุ
			สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	
การศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่	๑. สัมภาษณ์ข้อมูลเบื้องต้นจากผู้ที่เกี่ยวข้องในตำบลสารภี ได้แก่นางสาวพลับพลึง ไชยเมธา หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เทศบาลตำบลสารภี และ นายอภิชาติ เทพชา ปลัดเทศบาลตำบลสารภี ๒. ได้ดำเนินการในรายวิชาที่บูรณาการ ๓ วิชา เป็นกิจกรรมเสริมนอกเวลา ๑) BED 213 การเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูประถมศึกษา ๒) EED107 หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร๓) EED108 การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียนชี้แจงวัตถุประสงค์ให้นักศึกษาทราบ แบ่งการศึกษาจากเอกสาร ตำรา และวางแผนการลงพื้นที่ สัมภาษณ์	-ได้ข้อสรุปในประเด็นบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการร่วมดูแลถนนสายเชียงใหม่-ลำพูนและการอนุรักษ์ต้นยางนา, ข้อมูลเชิงประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ถนนสายเชียงใหม่-ลำพูน และต้นยาง, รายนามบุคคลสำคัญที่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของชุมชนตำบลสารภีได้ - แนวการทำงานและการจัดการเรียนการสอนร่วมกับนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ จำนวน ๑๔ คน		✓	การดำเนินการไม่เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ เนื่องจากขาดการประสานงานในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง
การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและ	๑.ทางคณะวิจัยงานได้ลงพื้นที่ สํารวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับบริบทพื้นที่ บริบทด้านปัญหา	๑. ข้อมูลเกี่ยวกับบริบทพื้นที่ บริบทด้านปัญหา บริบทชุมชน เพื่อรวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ	✓		

วัฒนธรรมของชุมชนตำบล สารภี อำเภอสาร์ภี จังหวัด เชียงใหม่	บริบทชุมชน ดำเนินงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว ๒.ทางคณะวิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์สภาพทั่วไป ปัญหาและความต้องการของชุมชน และได้ทำการ สัมภาษณ์ผู้นำชุมชน การดำเนินงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว ๓.หลังจากได้แบบสัมภาษณ์ คณะผู้วิจัยได้มีการ ประชุมสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ และจัดทำรายงานผลที่ได้ และสรุปว่ามีศูนย์การ เรียนรู้ใดบ้างที่เหมาะสมกับชุมชน สามารถแก้ไข ปัญหาและพัฒนาชุมชน ซึ่ง สรุปได้ว่า ศูนย์การ เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง /ศูนย์ผู้สูงอายุ /ศูนย์ ส่งเสริมงานศิลปาชีพ /ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม และ ทางคณะผู้วิจัยได้นำผลสรุปที่ได้เสนอต่อผู้นำชุมชน เพื่อให้ชุมชนเป็นผู้เลือกความต้องการศูนย์การเรียนรู้ ใดมากที่สุดจาก 4 ศูนย์การเรียนรู้ที่ได้จากการสรุป จากแบบสัมภาษณ์ ซึ่งทางชุมชนได้เลือก ศูนย์ เศรษฐกิจพอเพียงเป็นศูนย์การเรียนรู้ที่ชุมชน ต้องการมากที่สุด ดังนั้นการดำเนินการในขั้นตอน การเลือกศูนย์การเรียนรู้ที่เหมาะสมที่สุดดำเนินงาน เสร็จเรียบร้อยแล้ว ๔.ทางคณะผู้วิจัยกำลังดำเนินงานวางแผนใน การศึกษาดูงานจากศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจ พอเพียงต้นแบบ เพื่อที่จะนำความรู้ที่ได้มาถอด	ชุมชนและงานวิจัย โดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำชุมชน , ประชาชนในชุมชน และ ตัวแทนจากภาครัฐ, จากการลง พื้นที่เปิดเวทีร่วมกับเทศบาลตำบลสารภี ๒. ข้อสรุปจากแบบสัมภาษณ์ของ ผู้ใหญ่บ้าน ๑๐ หมู่ กำนัน ๑ คน ประธาน อสม. ๑๐ หมู่ รวมจำนวนทั้งหมด ๒๐ คน ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่าทางชุมชนได้ เลือก ศูนย์เศรษฐกิจพอเพียงเป็นศูนย์การเรียนรู้ที่ชุมชน ต้องการมากที่สุด			
---	--	--	--	--	--

	บทเรียนที่สามารถนำมาพัฒนาและประยุกต์ เพื่อวางแผนและกำหนดแนวทางพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงของตำบลสารภีต่อไปได้				
โครงการวิจัย	สถานะการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน	ความสอดคล้องกับ Output ตามสัญญาโครงการ		หมายเหตุ
			สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	
การพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจชุมชนด้วยรูปแบบการบริหารจัดการกลุ่ม ภูมิศึกษา กลุ่มแม่บ้าน ตำบลสารภี จังหวัดเชียงใหม่	๑.สำรวจบริบทพื้นที่ ๒.สำรวจกฎหมาย กลุ่ม ๓.สำรวจผลิตภัณฑ์ของกลุ่มและสถานะการดำเนินงาน	มีการลงพื้นที่และเปิดเวทีชุมชน ๔ ครั้ง ผลที่ได้คือ ๑.การสัมภาษณ์ประธานกลุ่มแม่บ้าน หมู่ ๔ เพื่อทราบถึงบริบทของการจัดการกลุ่มและสภาพเศรษฐกิจชุมชน ๒.ร่างกฎกติกาจากคณะกรรมการกลุ่มจำนวน ๑๕ คน ๓.ทราบถึงสภาพปัญหา และบริบทของการดำเนินธุรกิจของกลุ่มแม่บ้าน ๔.แนวทางการพัฒนาการดำเนินธุรกิจของกลุ่มแม่บ้าน ๕.จัดทำผลิตภัณฑ์ตัวอย่างเพื่อแจกให้ทดลองใช้ในพื้นที่และนอกพื้นที่จำนวน ๔๐๐ ชุด ๖.แจกแบบสอบถามในการประเมินผลการทดลองใช้ผลิตภัณฑ์น้ำยาล้างจานของกลุ่ม ๗.อบรมให้ความรู้เรื่องการคำนวณต้นทุนการดำเนินการเพื่อเป็นฐานความรู้ในการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์	√		
การพัฒนารูปแบบการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลสารภี อ.สารภี จ.เชียงใหม่	ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิเบื้องต้น ดังนี้ ๑. ข้อมูลปฐมภูมิ - ระดมความคิดเห็นตัวแทนชุมชนในแต่ละหมู่บ้าน	ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ และข้อมูลทุติยภูมิเบื้องต้น ผ่านกิจกรรมดังต่อไปนี้ <u>กิจกรรมที่ ๑</u> ทำการลงพื้นที่เพื่อศึกษาบริบทของชุมชนและสำรวจสภาพปัญหาของขยะ จากผู้ใหญ่บ้าน กำนัน สมาชิก		√	ยังคงขาดข้อมูลเชิงปริมาณบางส่วนเกี่ยวกับปริมาณขยะในครัวเรือน

	เกี่ยวกับประเภทของขยะที่ผลิตจากครัวเรือน และขยะจากธรรมชาติ รวมถึงการคัดแยกขยะของแต่ละครัวเรือนในปัจจุบัน -อยู่ในระหว่างการออกแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลปริมาณขยะ สภาพปัญหาขยะ และสภาพปัญหาการจัดการขยะในเขตเทศบาลตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ๒. ข้อมูลทุติยภูมิ - ดำเนินการขอรายงานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องจากเทศบาลเกี่ยวกับปริมาณขยะที่ถูกผลิตขึ้นในเขตเทศบาลตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่	เทศบาล อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน <u>กิจกรรมที่ ๒</u> รวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลในชุมชน ได้แก่ รายงานหรือเอกสารจากเทศบาลที่เกี่ยวข้องกับปริมาณของขยะมูลฝอยที่ถูกผลิตขึ้น			
การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการข้อมูลผู้สูงอายุแบบมีส่วนร่วมสำหรับการบริหารจัดการชุมชนกึ่งเมืองในพื้นที่ตำบลสารภี อ.สารภี จ.เชียงใหม่	๑) ศึกษาข้อมูล เพื่อจัดทำแบบสัมภาษณ์ข้อมูล โดยนักวิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูล เอกสารตัวอย่างต่างๆที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น แบบสำรวจข้อมูล จปฐ. เป็นต้น ผลจากการศึกษาทำให้ได้ต้นแบบ แบบสัมภาษณ์สำหรับจัดเก็บข้อมูลผู้สูงอายุในครั้งนี้ ๒) ลงพื้นที่ติดต่อเทศบาลสารภีและชุมชน ร่วมพูดคุยประเด็นการจัดทำแบบสัมภาษณ์ เพื่อใช้ในการจัดเก็บข้อมูลจากผู้สูงอายุให้สอดคล้องกับความเป็นจริงและสามารถนำมาใช้ในการออกแบบระบบสารสนเทศได้ถูกต้อง โดยนักวิจัยได้เข้าพบนายอภิชาติ เทพพา ปลัดเทศบาลตำบลสารภี และน.ส.	๑.ได้ข้อมูลพื้นฐานชุมชน และทบทวนข้อมูลที่มีอยู่ เช่น จปฐ. กชข.๒๓ ข้อมูลจากเทศบาล หรือ จากแหล่งข้อมูลอื่นๆ ที่มีการจัดเก็บไว้ ได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการสำรวจระบบฐานข้อมูลชุมชน พร้อมทั้งวิเคราะห์และออกแบบระบบ ๒.ได้ร่างแบบสัมภาษณ์ ซึ่งได้รับข้อเสนอแนะให้มีการปรับแก้ไข ดังนี้ ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐาน หัวข้อแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ผู้สูงอายุได้รับ ส่วนที่ ๒ สภาวะทางเศรษฐกิจ หัวข้อค่าใช้จ่ายของผู้สูงอายุ ส่วนที่ ๓ ข้อมูลสภาวะของผู้สูงอายุ หัวข้อสวัสดิการชุมชน ๓. เครื่องมือที่มีการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทดลอง คือ	✓		

	นวัฒน์ สมเกตุ เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน และ อาจารย์รัตนา ประธานผู้สูงอายุ ร่วมกันพิจารณาข้อสอบถามแต่ละหัวข้อ ร่วมกันพิจารณาความเหมาะสมของข้อสอบถามแต่ละหัวข้อ จากการลงพื้นที่ในครั้งนี้ได้นำข้อเสนอแนะที่ได้รับมาทำการปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ข้อมูลให้เกิดความถูกต้องและมีความเหมาะสม ตรงกับสภาพข้อเท็จจริงของชุมชน ๓) ทดสอบเครื่องมือ โดยนำแบบสัมภาษณ์ข้อมูลผู้สูงอายุที่ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ จัดเก็บข้อมูลจริง จากการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คน ๔) ปรับปรุงเครื่องมือ หลังจากที่ได้ทดลองใช้แบบสัมภาษณ์จัดเก็บข้อมูลผู้สูงอายุ กับกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านมา ได้นำปัญหาที่พบ มาปรับแก้ไขแบบสัมภาษณ์ในครั้งนี้อีกครั้ง ได้แก่ ข้อมูลในส่วนของสภาวะของผู้สูงอายุ ปรับให้มีความกระชับ ให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ในการผลิตสารสนเทศต่อไป ๕) วางแผนจัดเก็บข้อมูลจริง ร่วมหารือกับงานพัฒนาชุมชน เทศบาลสารภี เพื่อกำหนดวัน เวลา ลงพื้นที่จัดเก็บข้อมูลจริง โดยได้ข้อตกลงร่วมกันให้มีการจัดเก็บข้อมูลในวันที่ทางเทศบาลสารภีแจก	ผู้สูงอายุในพื้นที่จำนวน ๖ คน ๔. แนวทางการพัฒนาระบบและรูปแบบการพัฒนาระบบสารสนเทศ ในรูปแบบเว็บแอปพลิเคชัน			
--	--	--	--	--	--

	เบี้ยผู้สูงอายุ ซึ่งจะจัดกิจกรรมในระหว่างวันที่ ๕ - ๑๐ ของทุกเดือน ๖) ด้านการพัฒนาระบบ ได้นำแบบสัมภาษณ์ข้อมูล ที่ปรับปรุงแล้ว ทำการวิเคราะห์และออกแบบระบบ เพื่อใช้ในการพัฒนาระบบสารสนเทศ ในรูปแบบ เว็บแอปพลิเคชัน				
การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมและการสื่อสาร สาธารณะเพื่อพัฒนาจิตสำนึก ความเป็นพลเมืองผ่านพื้นที่ ทางสังคม : ลานสารภีรวมใจ	๑. ศึกษาข้อมูลทางระบบสังคมของตำบลสารภีและ สำนวณสภาพปัญหาชุมชนเบื้องต้นโดยเครื่องมือ SWOT ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมจากประชาชน ในพื้นที่ทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน (ตัวแทนหมู่บ้านละ ๔-๕ คน รวมทั้งหมด ๔๓ คน ๒. เก็บข้อมูลที่สำคัญจากกลุ่มผู้นำชุมชนทั้ง ๑๐ หมู่บ้านเกี่ยวกับโครงสร้างทางสังคม กลุ่มและความ ร่วมมือต่างๆในพื้นที่ของนักวิจัยโดยการสัมภาษณ์ แบบ Focus Group จำนวน ๑๕ คน ๓. พัฒนานักวิจัยในโครงการด้วยชุดความรู้การวิจัย เชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมและเครื่องมือ การศึกษาชุมชนแบบมีส่วนร่วม ๔. ถอดบทเรียนจากการอบรมเชิงปฏิบัติเพื่อ ออกแบบรูปแบบการทำงานและการเก็บข้อมูลด้วย PAR และสร้างเครื่องมือการศึกษาชุมชนแบบมีส่วนร่วม (นักวิจัย/นักศึกษา/ชาวบ้านในตำบลสารภี) ๕. วางแผนการทำงานในพื้นที่ร่วมกับนักศึกษาใน	๑. มีข้อมูลสภาพปัญหาพื้นฐานของตำบลสารภีครบทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน ๒. ผลข้อมูลบริบทชุมชนที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในพื้นที่ ๓. ข้อมูลเกี่ยวกับระบบทางสังคมของตำบลสารภี รวมไปถึง ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับโครงสร้างทางสังคม กลุ่มและ ความร่วมมือต่างๆในพื้นที่ ๔. เครื่องมือการศึกษาชุมชนแบบมีส่วนร่วม ได้แก่ TimeLine, แผนที่ชุมชน, ผังความสัมพันธ์ชุมชน เป็นต้น		✓	ยังไม่สามารถเก็บข้อมูล เชิงปริมาณเกี่ยวกับ แบบ สำนวณ การ มี จิตสำนึกสาธารณะของ ประชาชนใน ตำบล สารภีได้ตามแผนงานที่ วางไว้ (สถานการณ์เดิม ก่อนมีลานสารภีรวมใจ)

	วิชาประชาสังคมและการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยกำหนดให้นักศึกษาทั้งหมด ๒๐ คน รับผิดชอบ เก็บข้อมูลร่วมกับอาจารย์ จัดให้นักศึกษา รับผิดชอบทำงานคู่ดูแลพื้นที่หมู่บ้านละ ๒ คน สำรวจข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างทางสังคม กลุ่มและ ความร่วมมือต่างๆในหมู่บ้านทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน				
--	--	--	--	--	--

สรุปผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยตามแผนงานที่วางไว้

ในเอกสาร TOR คณะผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการศึกษาเป็น ๒ ส่วนได้แก่ การมีส่วนร่วมของหน่วยงานในพื้นที่ (ภาครัฐ ภาคการศึกษา และภาคประชาชน) ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน และการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และ เศรษฐกิจ ของชุมชนในพื้นที่เทศบาลตำบลสารภี ทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน โดยอาศัยรูปแบบการเก็บข้อมูลตามกิจกรรมดังนี้

๑.๑ การศึกษาบริบทของชุมชนในพื้นที่เทศบาลตำบลสารภี ในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และ เศรษฐกิจ ก่อนการดำเนินโครงการ โดยเชื่อมโยงและสร้างความร่วมมือกับคณาจารย์มหาวิทยาลัยพายัพ อีสเทอร์นที่มีองค์ความรู้ของแต่ละภาควิชาในการสนับสนุนและส่งเสริมเรื่องการจัดทำฐานข้อมูลชุมชน และพัฒนากระบวนการและการบริหารจัดการ ทั้งนี้ในการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และ เศรษฐกิจ จะใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายรูปแบบ ทั้งแบบบันทึกแบบสำรวจ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ ภาพถ่าย ฯลฯ เพื่อรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ให้ได้ข้อเท็จจริงมากที่สุด

๑.๒ การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยกระบวนการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย ๙ เวที ได้แก่

(๑) การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ ๑ เพื่อให้ผู้ที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจ และรับรู้ในเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิต ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนเพื่อแก้ปัญหาาร่วมกัน

(๒) การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ ๒ เพื่อสรุปและวิเคราะห์สภาพปัญหาในพื้นที่ในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และ เศรษฐกิจ

(๓) การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ ๓ เป็นเวทีกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการในการถ่ายทอดความรู้ที่เกี่ยวกับการสร้างจิตสำนึกภาคพลเมือง การสร้างกระบวนการการมีส่วนร่วม การพัฒนาชุมชนตามหลักบวร การพัฒนาเครือข่ายในการพัฒนาชุมชน โดยมุ่งเน้นในกลุ่มภาคการศึกษาและภาคประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมได้เสนอโครงการย่อยตามความต้องการ ในการพัฒนาศักยภาพของกลุ่ม และ ระบบบริหารจัดการชุมชน ซึ่งในระหว่างดำเนินโครงการพัฒนา ผู้วิจัยจะติดตาม ประสานงาน ให้คำปรึกษาและประเมินผลการดำเนินแต่ละโครงการ

(๔) การจัดเวทีเพื่อนำเสนอผลการเรียนรู้จากโครงการพัฒนาตนเอง ของกลุ่มที่ผ่านมา เพื่อนำไปเป็นแนวทางในจัดทำแนวทางในการพัฒนาชุมชน

(๕) การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งที่ ๔ เพื่อชี้แจงรูปแบบและแนวทางในการจัดทำฐานข้อมูลด้านสุขภาวะชุมชน (สิ่งแวดล้อม สังคม และ เศรษฐกิจ) รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมได้เสนอโครงการย่อยตามแนวทางการจัดทำฐานข้อมูลฯ เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดทำโดยชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการและสถาบันการศึกษาเป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้และวิธีการ ซึ่งในระหว่างดำเนินโครงการพัฒนา ผู้วิจัยจะติดตาม ประสานงาน ให้คำปรึกษาและประเมินผลการดำเนินแต่ละโครงการ

(๖) การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งที่ ๕ เป็นเวทีกิจกรรมสรุปการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และ เศรษฐกิจ รวมทั้งหาแนวทางและรูปแบบในการรณรงค์เพื่อสร้างความตระหนักในปัญหาแต่ละด้าน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมได้ร่วมวางแผนและออกแบบสื่อในการรณรงค์ฯ เพื่อให้เกิดระบบและกระบวนการร่วมมือ โดยในการดำเนินโครงการ ผู้วิจัยจะสนับสนุนในด้านงบประมาณในการจัดทำสื่อ รวมทั้งติดตาม ประสานงาน ให้คำปรึกษาและประเมินผลการดำเนินแต่ละโครงการ

(๗) การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งที่ ๖ เป็นเวทีกิจกรรมในการถ่ายทอดความรู้ที่เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน ตามข้อสรุปการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาในด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมได้เสนอโครงการย่อยตามความต้องการ เพื่อให้เกิดระบบและกระบวนการร่วมมือ ซึ่งในระหว่างดำเนินโครงการ ผู้วิจัยจะติดตาม ประสานงาน ให้คำปรึกษาและประเมินผลการดำเนินแต่ละโครงการ

(๘) การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งที่ ๗ เป็นเวทีกิจกรรมในการถ่ายทอดความรู้ที่เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการวิสาหกิจในชุมชนผ่านสถาบันการศึกษาภายในพื้นที่ ตามข้อสรุปการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาในด้าน เศรษฐกิจ รวมทั้งเปิดโอกาสให้สถาบันการศึกษาในพื้นที่ได้เสนอโครงการย่อยเพื่อพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่ตามความต้องการ เพื่อให้เกิดระบบและกระบวนการร่วมมือ ซึ่งในระหว่างดำเนินโครงการ ผู้วิจัยจะติดตาม ประสานงาน ให้คำปรึกษาและประเมินผลการดำเนินแต่ละโครงการ

(๙) การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งที่ ๘ เป็นเวทีคืนความรู้ ข้อมูล และนำเสนอผลการเรียนรู้ และการดำเนินงาน ในประเด็น ระบบบริหารจัดการชุมชน ฐานข้อมูลสุขภาวะชุมชน รูปแบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน ระบบบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนในพื้นที่ และนำเสนอต่อหน่วยงานภาครัฐ ภาคการศึกษา และภาคประชาชน เพื่อนำไปปรับใช้ในการดำเนินการขับเคลื่อนต่อไป

และเมื่อเกิดการดำเนินงานจริงในส่วนการลงพื้นที่เพื่อดำเนินงานตาม TOR พบว่า มีการปรับกระบวนการให้เป็นไปตามแนวทาง

สรุปผลการดำเนินงานด้านการพัฒนางานวิจัยเชิงประเด็นตามแผนงานที่วางไว้

ในเอกสาร TOR คณะผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการศึกษาเป็น ๒ ส่วนได้แก่ การมีส่วนร่วมของหน่วยงานในพื้นที่ (ภาครัฐ ภาคการศึกษา และภาคประชาชน) ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน และการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และ เศรษฐกิจ ของชุมชนในพื้นที่เทศบาลตำบลสารภี ทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน ผลการดำเนินงานสามารถสรุปได้ดังนี้

ระยะเวลาการดำเนินงาน (ระบุช่วงเวลาตามแผน)	กิจกรรม (ตามTOR)	ผลที่คาดหวัง (ตามTOR)	ผลที่เกิดขึ้นจริง	คำชี้แจง (ทำได้หรือไม่ได้เพราะอะไร)
มีนาคม-กรกฎาคม ๕๘	๑.การศึกษาบริบทของชุมชนในพื้นที่เทศบาลตำบลสารภี ในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และ เศรษฐกิจ ก่อนการดำเนินโครงการ โดยเชื่อมโยงและสร้างความร่วมมือกับคณาจารย์มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นที่มีองค์ความรู้ของแต่ละภาควิชาในการ	๑.ฐานข้อมูลและระบบบริหารจัดการชุมชนสารภี ๒.ระบบบริหารจัดการชุมชน ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนด้วย องค์ความรู้ที่หลากหลายและกระบวนการมีส่วนร่วม ๓.กลุ่มและเครือข่ายแผนการพัฒนาชุมชนซึ่งได้รับการพัฒนาศักยภาพตามแนวคิดพลเมืองและการมีส่วนร่วมในชุมชน ตามหลัก “บวร”	๑. ข้อมูลสภาพปัญหาที่แท้จริงในพื้นที่จากการวิเคราะห์ SWOT ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ๒. ข้อมูลเชิงประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ถนนสายเชียงใหม่-ลำพูน และต้นยาง, ราชานามบุคคลสำคัญที่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของชุมชนตำบลสารภีได้ ๓. ข้อเสนอจากผู้นำชุมชนเกี่ยวกับการจัดการศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ๔. ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของขยะที่ผลิต	เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบถึงกิจกรรม ผลที่คาดหวังตามTOR และผลที่เกิดขึ้นจริง จะพบว่า ไม่มีความสอดคล้องกันและไม่เป็นไปตามเอกสาร TORที่ได้ระบุไว้ เนื่องจากเอกสาร TOR ที่ดำเนินแต่แรกเป็นการออกแบบงานวิจัยโดยทีมนักวิจัยจากสถาบันการศึกษา โดยอิงศาสตร์และความเชี่ยวชาญตามแขนงวิชาเป็นหลัก และมีการออกแบบการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่ตามข้อมูลที่นักวิจัยมี แต่เป็นการวิจัยที่ขาดกระบวนการมีส่วนร่วมในการกำหนดโจทย์วิจัยและประเมินสภาพปัญหาชุมชนที่แท้จริง ฉะนั้นเมื่อเกิดการทำงานจริงในส่วนการลงพื้นที่เพื่อดำเนินงานตาม TOR พบว่ากระบวนการวิจัยมีการปรับและเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงานจากการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยและการลงพื้นที่ร่วมกับชุมชน ซึ่ง

	สนับสนุนและส่งเสริม เรื่องการจัดทำฐานข้อมูล ชุมชน และพัฒนา กระบวนการและการ บริหารจัดการ ทั้งนี้ใน การศึกษาและวิเคราะห์ สภาพปัญหาในด้าน สิ่งแวดล้อม สังคม และ เศรษฐกิจ จะใช้เครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล หลายรูปแบบ ทั้งแบบ บันทึก แบบสำรวจ แบบสอบถาม แบบ สัมภาษณ์ ภาพถ่าย ฯลฯ เพื่อรวบรวมข้อมูลใน พื้นที่ให้ข้อมูลที่จริงมาก ที่สุด	๔. แผนพัฒนาชุมชนและกลไก ขับเคลื่อนงานพัฒนาชุมชน ๕. เกิดสื่อรณรงค์เพื่อสร้างความ ตระหนักในปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ในชุมชน โดยกระบวนการมีส่วน ร่วมของชุมชน ๖. รายงานสภาพปัญหาการจัดการ สิ่งแวดล้อมในชุมชนเทศบาลตำบล สารภี ๗. ระบบและกระบวนการร่วมมือ บริหารจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม ระหว่างชุมชนกับหน่วยงานภาครัฐ ๘. รูปแบบการบริหารจัดการ วิสาหกิจชุมชนที่สอดคล้องกับ ศักยภาพของชุมชน ๙. นวัตกรรมหรือแนวปฏิบัติที่ เหมาะสมกับการบริหารจัดการ ทรัพยากรชุมชน	จากครัวเรือน และขยายจากธรรมชาติ รวมถึงการคัดแยกขยะของแต่ละ ครัวเรือนในปัจจุบัน ๕. ข้อมูลพื้นฐานชุมชน และบทวน ข้อมูลที่มีอยู่ เช่น จปฐ. กชช.๒ค ข้อมูล จากเทศบาล หรือ จากแหล่งข้อมูลอื่นๆ ที่มีการจัดเก็บไว้ เพื่อจัดทำระบบ ฐานข้อมูลชุมชน ๖. เครื่องมือเพื่อสำรวจการจัดทำระบบ ฐานข้อมูลผู้สูงอายุในรูปแบบเว็บแอป พลิเคชัน ๗. ข้อมูลเกี่ยวกับระบบทางสังคมของ ตำบลสารภี รวมไปถึงข้อมูลเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับโครงสร้างทางสังคม กลุ่มและ ความร่วมมือต่างๆในพื้นที่ ๘. มีผลิตภัณฑ์ตัวอย่างเพื่อแจกให้ทดลอง ใช้ในพื้นที่และนอกพื้นที่จำนวน ๔๐๐ ชุด ๙. ผลสำรวจการทดลองใช้ผลิตภัณฑ์ น้ำยาล้างจานของกลุ่ม ๑๐. ผลการเรียนรู้ของกลุ่มแม่บ้านหมู่ ๔ เรื่องการคำนวณต้นทุนการดำเนินการ	ส่งผลให้ผลผลิตและผลลัพธ์ที่ได้กำหนดใน TOR ไม่เป็นไปตามที่ กำหนดหรือที่คาดหวังไว้ เนื่องด้วยการทำวิจัยเพื่อสังคม จำเป็นต้องวิเคราะห์และสังเคราะห์โจทย์วิจัยร่วมกับพื้นที่ รวมถึงมี การปรับโจทย์วิจัยและประเด็นการวิจัยให้ชัดเจนขึ้นจากการ ประชุมพัฒนาข้อเสนอเชิงหลักการร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิและการ ปรับกระบวนการทำงานวิจัยในโครงการให้การวิจัยสามารถตอบ โจทย์การพัฒนาพื้นที่ โดยมุ่งเน้นให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ใน พื้นที่ได้จริง
--	--	---	--	--

			เพื่อเป็นฐานความรู้ในการกำหนดราคา ผลิตภัณฑ์	
สิงหาคม-ตุลาคม ๕๘	๒.การจัดเวทีแลกเปลี่ยน เรียนรู้โดยกระบวนการมีส่วนร่วม		๑. ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับบริบทพื้นที่ บริบทด้านปัญหา บริบทชุมชน เพื่อ รวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับชุมชนและงานวิจัย ๒. ผลข้อมูลบริบทชุมชนที่เกี่ยวกับการมี ส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ ๓. ผลข้อมูลจากกลุ่มแม่บ้านและบริบท ของการจัดการกลุ่มและสภาพเศรษฐกิจ ชุมชน ๔. ร่างกฎกติกากลุ่มจากคณะกรรมการ กลุ่มจำนวน ๑๕ คน ๕. สภาพปัญหา และบริบทของการ ดำเนินธุรกิจของกลุ่มแม่บ้าน แนว ทางการพัฒนาการดำเนินธุรกิจของกลุ่ม แม่บ้าน	

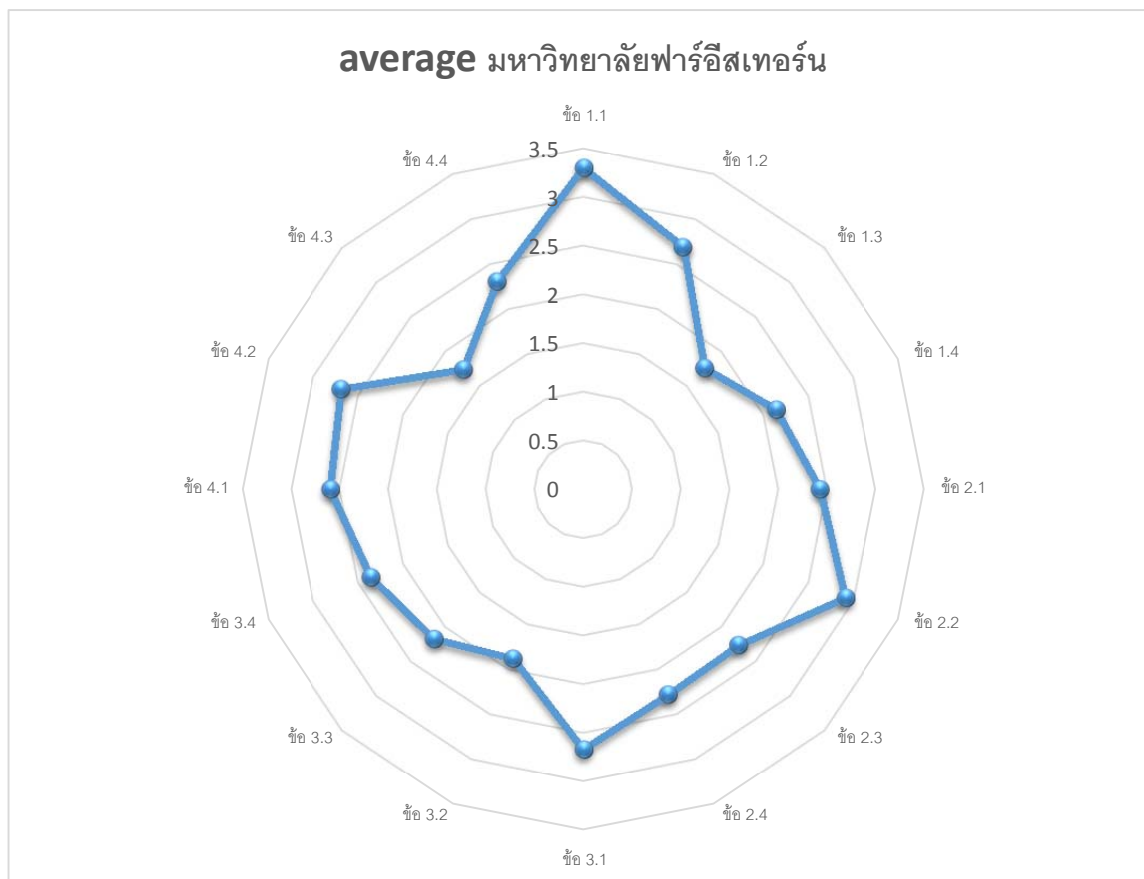
บทที่ ๔ ข้อวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย

๑.การวิเคราะห์ปัจจัยเงื่อนไขของความสำเร็จหรือความไม่สำเร็จ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ	ปัจจัยแห่งความไม่สำเร็จ
๑.มหาวิทยาลัยมีขนาดองค์กรเล็ก โครงสร้างการบริหารไม่ซับซ้อน ปรับเปลี่ยนได้เร็วมีความยืดหยุ่นในการดำเนินงานสูง ๒.มีช่องทางในการประสานงานและติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและหลากหลาย	ภาระงานด้านระบบประกันคุณภาพภายในมีจำนวนมาก รวมไปถึงการปฏิบัติงานตามภารกิจการเรียนการสอน การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ส่งผลต่อการบริหารจัดการเวลาในการดำเนินการวิจัยเชิงพื้นที่
๓.อาจารย์และนักวิจัยมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองและเข้าร่วมโครงการพัฒนาศักยภาพอย่างสม่ำเสมอ	
๔.วัฒนธรรมการทำงานแบบบริษัทเอกชน เน้นเป้าหมาย เน้น KPI ๕.การเปิดกว้างในเรื่องการนำเสนอแนวคิดและการปรับปรุงระบบการบริหารงาน ๖.การกระจายอำนาจการตัดสินใจลงสู่คณะกรรมการอำนวยการวิจัย โดยท่านอธิการบดี ส่งผลให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความรวดเร็ว	การขาดประสบการณ์ ขาดเครือข่าย ขาดผู้เชี่ยวชาญ ขาดบรรยากาศทางด้านวิชาการและงานวิจัย มหาวิทยาลัยมุ่งเน้นเรื่องการเรียนการสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัยยังไม่เป็นวัฒนธรรมในการทำงาน
๗.เครือข่ายในพื้นที่มีความเข้มแข็ง ทั้งในส่วนของภาครัฐและภาคประชาชน	

๒.การวิเคราะห์ จุดอ่อนที่ควรปรับปรุงแก้ไขของสถาบัน ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาระบบ จัดการงานวิจัยของสถาบัน

จากการดำเนินกิจกรรม การวิเคราะห์ศักยภาพด้านการจัดการงานวิจัยของสถาบัน
ร่วมกัน ซึ่งภายหลังจากที่มีการดำเนินการในระดับคณะแล้ว คณะผู้วิจัยได้ทำการนำคะแนนจาก
ทุกสาขามาทำการเฉลี่ยอีกครั้งเพื่อวิเคราะห์ในภาพรวมดังปรากฏผลตามภาพ

จากภาพการประเมินจะพบว่า ระบบและกลไกในการวิจัยและนวัตกรรมขององค์กร มหาวิทยาลัยฟาร์
อีสเทอร์นในปัจจุบัน มีประเด็นที่ต้องแก้ไขดังตาราง (ในการประเมินระดับคะแนนพิจารณาจากคะแนนที่มี
ระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ซึ่งในกรณีนี้ ค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมดอยู่ที่ ๒.๓๘ จึงพิจารณาเฉพาะในประเด็นที่มีระดับ
คะแนนต่ำกว่า ๒.๓๐)

ประเด็นที่ต้องดำเนินการปรับปรุง	แนวทางการดำเนินงาน
การมีผู้เชี่ยวชาญวิจัย เจ้าหน้าที่เทคนิค และเจ้าหน้าที่สนับสนุนที่พอเพียง	การพัฒนาศักยภาพด้านองค์ความรู้ด้านการวิจัยแก่เจ้าหน้าที่วิชาการประจำคณะ
การมีเครื่องมืออุปกรณ์วิจัยที่มีคุณภาพเหมาะสมกับการทำงาน	โครงการสำรวจความต้องการและจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์วิจัยที่จำเป็นในการดำเนินงานในระดับคณะและสถาบัน
การทำความรู้จักและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับแหล่งทุนที่มีความสนใจในเรื่องนี้	การพัฒนาด้านเครือข่ายงานวิจัยในระดับสถาบัน
การมีทีมงานประชาสัมพันธ์ที่มีความสามารถสูง สื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายได้หลากหลาย	การพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์รวมทั้งทักษะที่จำเป็น อาทิ การพูดและการนำเสนอ การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์แก่นักวิจัยที่เข้าร่วมโครงการ
ประเด็นที่ต้องดำเนินการปรับปรุง	แนวทางการดำเนินงาน
การมีทีมงานที่มีความเชี่ยวชาญในการเขียนโครงการวิจัยขอทุนจากแหล่งทุนระดับชาติและนานาชาติ	การจัดตั้งคณะทำงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (การเขียนโครงการวิจัยขอทุนจากแหล่งทุนระดับชาติและนานาชาติ) โดยกำหนดในรูปแบบโครงสร้างการทำงานของสำนักวิจัย
การมีระบบการจัดการการเงินที่เป็นที่ยอมรับตามมาตรฐานสากล	ดำเนินการเรียบร้อย อยู่ระหว่างการประเมินผลการดำเนินงาน
การมีเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนที่รู้งานของตนเอง นักวิจัยไม่ต้องทำงานธุรการเอง	การพัฒนาศักยภาพด้านองค์ความรู้ด้านการวิจัยแก่เจ้าหน้าที่วิชาการประจำคณะ

๓.การวิเคราะห์ผลสะท้อนของโครงการต่อความตื่นตัวของคณาจารย์ ผู้บริหาร ชุมชนที่ได้รับประโยชน์ การปรับเปลี่ยนระบบการทำงาน คุณค่าอื่น การเปลี่ยนแปลงอะไรเกิดขึ้นบ้าง

จากการดำเนินโครงการวิจัยในระยะเวลา ๑๒ เดือน (ตุลาคม ๒๕๕๗-ตุลาคม ๒๕๕๘) มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นเกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในเรื่องการพัฒนาระบบและกลไกในการจัดการงานวิจัย รวมไปถึงผลที่เกิดขึ้นกับชุมชนดังปรากฏผลดังตาราง

การเปลี่ยนแปลง	
การเปลี่ยนแปลงในระดับสถาบัน	การเปลี่ยนแปลงในชุมชนที่ได้รับประโยชน์
๑.เกิดการทำงานวิจัยเพื่อมุ่งเป้าด้านการพัฒนาประเทศ ๒.เกิดวัฒนธรรมการทำงานโดยใช้วิจัยเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนางานวิชาการสถาบัน ๓.เกิดระบบและกลไกงานวิจัย ที่สนองต่องานวิจัยเชิงพื้นที่ ๔.เกิดกลไกในการพัฒนาศักยภาพนักวิจัย ๕.มีคณะทำงานที่ชัดเจน เพื่อขับเคลื่อนทั้งนโยบายและการปฏิบัติการ ๖.เกิดระเบียบและแนวปฏิบัติในการทำงานวิจัยกับแหล่งทุนภายนอก	๑.เกิดการประชุมงานความร่วมมือ ระหว่างหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา และชุมชนในพื้นที่ ๒.เกิดการวิเคราะห์ชุมชนในองค์กรรวม ๓.เกิดนักวิจัยชุมชนที่มาจากการพัฒนาคนในพื้นที่ ๔.เกิดการสังเคราะห์ปัญหาเพื่อแสวงหาแนวทางการแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม

๔. ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาแนวทางการทำงานในปีต่อไป

สถาบัน	สกว./แหล่งทุน
ด้านการบริหารจัดการงานวิจัย ๑) ควรมีการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนเพื่อให้มีทักษะพื้นฐานด้านการวิจัย และภารกิจด้านการสนับสนุน เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนเป็นกลไกผ่านคณะ ๒) กำหนดให้การวิจัยเชิงพื้นที่นับเป็นภาระงานของอาจารย์ ๓) ควรพัฒนาศักยภาพนักวิจัยอย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงการพัฒนาในเรื่องคลินิกวิจัย และระบบฐานข้อมูลผู้ทรงคุณวุฒิภายในพื้นที่	ด้านการจัดการระบบพี่เลี้ยง ๑) จัดให้มีพี่เลี้ยงในพื้นที่ รวมไปถึงเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยร่วมกับสถาบัน ๒) มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวปฏิบัติที่ดีในการพัฒนาระบบการจัดการงานวิจัยในระดับคณะ
ด้านการพัฒนางานวิจัยเชิงประเด็นเนื้อหา ๑) ควรกำหนดเป็นนโยบายที่เน้น “ความต่อเนื่องและยั่งยืน” เพื่อให้เกิดการกำหนดพื้นที่วิจัยที่ชัดเจน และให้แต่ละหน่วยงานมีการเริ่มต้นในการพัฒนาประเด็นการวิจัย บนพื้นฐานปัญหาที่ใกล้เคียงกัน เพื่อให้เกิดการแตกยอดทางความคิดตามความถนัดของแต่ละคณะหรือหน่วยงาน ๒) บูรณาการอัตลักษณ์สถาบันเข้าสู่การพัฒนาประเด็นในการวิจัย เพื่อเป็นการสร้าง Positioning ของสถาบันที่ชัดเจนในพื้นที่ และเพิ่มประสิทธิภาพการแข่งขันของมหาวิทยาลัยเอกชน	การพัฒนาระบบงานสนับสนุนเครือข่าย ควรมีการสนับสนุนในการสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบัน (ทั้งในส่วนของเอกชนกับภาครัฐ) โดยควรมีการกำหนดเกณฑ์ในการสร้างเครือข่าย หรือการพัฒนาต่างๆ อาทิ ขนาดของมหาวิทยาลัย , Positioning , จุดเน้นของสถาบัน เป็นต้น

ภาคผนวก

รายงานสรุปโครงการและกิจกรรมที่ได้ดำเนินการ (ตุลาคม ๒๕๕๗-ตุลาคม ๒๕๕๘)

การศึกษาบริบทของระบบและกลไกเดิม

ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ๓ กลุ่มด้วยกัน คือ ๑) ฝ่ายบริหาร ใช้การเก็บข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม ๒) ผู้บริหารระดับสูง ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหาร โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารแบบเจาะจง และ ๓) นักวิจัย โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนโอกาสอุปสรรคในการพัฒนาระบบและกลไกงานวิจัยของสถาบัน รวมทั้งนำข้อมูลที่ได้มาจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในทุกระดับได้รับทราบและพิจารณาร่วมกัน)

ผลการดำเนินงานวิจัยในเรื่องบริบทระบบและกลไกในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยฟาร์

อีสเทอร์น: คณะผู้บริหารของสถาบัน

การรายงานผลการวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ๑) การสนทนากลุ่ม (Focus Group Study) และ ๒) การสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้บริหาร (In -depth Interview) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. ผลการศึกษาเรื่องระบบและกลไกการวิจัยของสถาบันจากคณะผู้บริหาร ได้วิเคราะห์ในส่วนนี้จากข้อมูลที่ได้จากเทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus group) ซึ่งได้ทำการเก็บข้อมูลในวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีหน่วยการศึกษา (Unit of study) ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ และรักษาการคณบดีคณะบริหารธุรกิจ, ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการและรองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์, คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, คณบดีคณะศิลปศาสตร์, คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ และ คณบดีคณะบริหารรัฐกิจ ซึ่งผลการศึกษาสามารถสรุปเป็นประเด็นและสาระสำคัญๆ ได้ดังนี้

๑.๑. การตระหนักรู้และแนวทางการกำหนดนโยบายของฝ่ายบริหารต่อพันธกิจด้านการวิจัยและการบริการวิชาการของสถาบัน

ในฝ่ายบริหารทุกท่านล้วนตระหนักต่อความสำคัญของพันธกิจด้านการวิจัยและการบริการวิชาการของสถาบัน จะเห็นได้จากการให้งานด้านการวิจัยและการบริการวิชาการเป็นพันธกิจที่สำคัญในการบริหารงานของสถาบัน โดยได้มีการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการวิจัยและการบริการวิชาการไว้

เป็นแผนระยะเวลา ๕ ปี โดยให้สำนักวิจัยเป็นผู้รับผิดชอบและขับเคลื่อนผ่านแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยมาสู่หน่วยงานระดับคณะ ซึ่งในด้านการวิจัยเพื่อรับใช้สังคม มหาวิทยาลัยพาร์อิสเทอร์นมีจุดเน้นด้านการเป็นผู้ประกอบการ

ส่วนในด้านการวางแผนหรือการกำหนดนโยบาย ที่ผ่านมารวางแผนระบบงานวิจัยของสถาบันให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการกำหนดกฎระเบียบหรือกติกาต่างๆที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจด้านการวิจัย โดยใช้วิธีการจัดทำร่าง เพื่อศึกษาเปรียบเทียบและพิจารณาจากเกณฑ์มาตรฐานสากลร่วมกับวิเคราะห์ให้เข้ากับบริบทของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ นอกจากนั้นยังมาจากวิสัยทัศน์ของผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งในขณะนั้น ได้แก่ ท่านอธิการบดี อาทิเช่น ในวาระที่ รศ.ดร.บุญส่ง นิลแก้ว ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ในช่วงเวลาดังกล่าวจะพบว่างานวิจัยในสถาบันจะเน้นหนักไปทำงานวิจัยขั้นเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน เป็นต้น ขณะที่งานบริการวิชาการจะเป็นงานที่ดำเนินการผ่านระดับคณะวิชาโดยตรง ซึ่งมีการวางแผนยุทธศาสตร์จากสถาบันและถ่ายทอดไปสู่ระดับคณะ เพื่อวางแผนระดับปฏิบัติการให้มีความสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์

๑.๒. การขับเคลื่อนภารกิจด้านวิจัยและกระบวนการบริหารงานวิจัยของสถาบัน

การขับเคลื่อนภารกิจด้านงานวิจัยของสถาบันในปัจจุบันมีสำนักวิจัยเป็นผู้รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ แต่การขับเคลื่อนและดำเนินการงานวิจัยของสถาบันจะเป็นคณะ ซึ่งคณบดีคณะนิเทศศาสตร์ได้เสริมในเรื่องนี้ว่า การขับเคลื่อนงานวิจัยจะมีการกำหนดที่ค่า KPI ของแต่ละคณะตามแผนประจำปีที่ชัดเจน ซึ่งทางสำนักวิจัยจะเป็นผู้ประสานเรื่องเป้าหมายของระดับสถาบันส่งมาคณะ โดยใช้เกณฑ์ตามมาตรฐานการศึกษา (หรือระบบการประกันคุณภาพการศึกษาในองค์ประกอบที่ ๔ ด้านงานวิจัย) เป็นเกณฑ์เบื้องต้นที่แต่ละคณะจะต้องวางแผนพัฒนาให้มีผลงานดีขึ้นจากเดิม หรือเป็นไปตามที่มาตรฐานระดับอุดมศึกษากำหนด และแต่ละคณะก็จะไปทำการพัฒนาตัว inputs หรือปัจจัยนำเข้าต่างๆที่แต่ละคณะมีมาเสริมให้เกิดประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

ขณะที่คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพิ่มเติมว่า ในส่วนคณะฯ ได้มีการตั้งงบประมาณในโครงการของคณะ เพื่อการค้นหาและพัฒนาโจทย์วิจัย ขณะที่การของบประมาณจากแหล่งทุนภายในและภายนอกของคณะ ยังขึ้นอยู่กับศักยภาพของนักวิจัยเอง เพราะทุกคนในคณะมีความสามารถที่แตกต่างกัน อาจารย์บางท่านเน้นการสอน ก็จะมุ่งไปทำงานโครงการของคณะในการ

พัฒนาทักษะนักศึกษา ขณะที่อาจารย์บางท่านสนใจเรื่องงานวิจัยและเป็นนักวิจัยที่ดี ก็จะมุ่งเน้นไปที่งานวิจัย ขณะที่บางส่วนก็สนใจในงานบริการเพื่อสังคม เป็นต้น

ในฝ่ายบริหารส่วนใหญ่เห็นว่า สำนักวิจัยในปัจจุบันมีบทบาทเป็นหน่วยงานสนับสนุน ไม่ได้เป็นหน่วยงานหลักโดยตรงที่เป็นกลไกด้านการพัฒนางานวิจัย ด้วยการดำเนินงานด้านงานวิจัยของสถาบันส่วนมากมาจากระดับคณะ ขณะที่สำนักวิจัยทำงานเสมือนเป็นธุรการรวมถึงผลิตงานวิจัยตามตัวชี้วัดความสำเร็จของงานตนเองด้วย แต่ในทางกลับกันตัวชี้วัดความสำเร็จของงานของสำนักวิจัยกลับไม่สามารถนำมาใช้กับการประเมินผลงานของคณะได้ ทำให้เกิดปัญหาเรื่องการวัดผลลัพธ์ของงานวิจัย

ปัจจุบันการดำเนินงานด้านงานวิจัยของสถาบันยังคงทำงานผ่านกลไกหน่วยงานสำนักวิจัย และมีความพยายามจะพัฒนาระบบและกลไกงานวิจัยของสถาบันให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานวิจัย ซึ่งเป็นตัวแทนจากแต่ละคณะ เพื่อแก้ปัญหการประสานงานและการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน

๑.๓. การประเมินประสิทธิภาพระบบและกลไกงานวิจัยและการบริการวิชาการของสถาบันในปัจจุบัน

ในระดับคณบดีของแต่ละคณะเห็นว่า ระบบและกลไกงานวิจัยของสถาบันยังมีปัญหาในหลายประเด็น สำหรับจุดด้อยที่กล่าวถึง ได้แก่ การแก้ไขปัญหาจุดผ่านหรือจุดประสานงานของงานวิจัยของสถาบันให้มีการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานด้านการวิจัยกับคณะและนักวิจัยในสถาบันให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่ง ณ ปัจจุบัน พบว่า หน่วยงานสำนักวิจัยเองมีทำงานวิจัยในหลายเรื่องและมีการติดต่อกับแหล่งทุนภายนอก แต่ไม่ได้มีการเผยแพร่และกระจายข่าวสารให้หน่วยงานอื่นๆ หรือนักวิจัยในสถาบันรับทราบกระบวนการและผลงาน ทำให้สถาบันไม่ได้รับผลกระทบทางบวกจากการผลิตผลงานวิจัยของสำนักวิจัย เพราะองค์ความรู้ต่างๆ และกระบวนการดำเนินงานที่ทำไม่ได้ถูกถ่ายทอดสู่คณะ นอกจากนี้การที่สำนักวิจัยผลิตผลงานวิจัยเองนั้นก็เป็ผลกระทบทางลบต่อการพัฒนาการวิจัยของสถาบันได้ ด้วยสำนักวิจัยควรเป็นหน่วยงานที่ทำงานประสานและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนางานวิจัย (ต้องเป็นทั้งHR และธุรการให้กับนักวิจัยได้) ซึ่งจำเป็นต้องทำการผลักดันและจูงใจให้เกิดการพัฒนางานวิจัย แทนที่จะมุ่งเน้นแต่งานวิจัยของตนเอง ขณะที่สภาพความเป็นจริง การผลักดันงานวิจัยเป็นแค่การแจ้งเพื่อทราบ การติดประกาศ แต่ไม่มีการผลักดันหรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันที่จะพัฒนานักวิจัยอย่างเป็นรูปธรรมให้เป็นวัฒนธรรม ทำให้นักวิจัยหน้าใหม่ไม่เกิด นักวิจัยในสถาบันไม่เข้าใจกระบวนการขอทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก

อย่างไรก็ตามรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการได้แสดงความคิดเห็นต่อบริบทของมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นว่า แม้ว่าสำนักวิจัยจะไม่ได้ทำหน้าที่ตามบทบาทและภารกิจที่มีอยู่อย่างเต็มศักยภาพ แต่ทว่าด้วยบริบทการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยในทุกภารกิจ ไม่ว่าจะเป็น การเรียนการสอน การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมถึงการวิจัย ส่วนใหญ่แล้วการบริหารจัดการและขับเคลื่อนจะผ่านผ่านคณะวิชาอยู่แล้ว และจากการดำเนินการที่ผ่านมาพบว่าทางคณะวิชาสามารถบริหารจัดการให้เป็นไปตามตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานและเกณฑ์การประเมินมาตรฐานการศึกษา หากจะมองในมุมที่ต่างอาจจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจกับบริบทและกลไกที่ดำเนินงานอยู่ของสถาบันประกอบด้วย ซึ่งการให้สำนักวิจัยมากำกับดูแลเรื่องงานวิจัย อาจขัดกับธรรมชาติของการที่นักวิจัยซึ่งสังกัดฝ่ายวิชาการ มีผู้บังคับบัญชาเป็นคณบดี ซึ่งการสั่งการและกำกับดูแลจากคณะวิชาน่าจะทำได้ง่ายกว่า

อย่างไรก็ตามคณบดีของแต่ละคณะได้ร่วมกันเสริมในประเด็นดังกล่าวว่า แม้ว่าบริบทของมหาวิทยาลัยจะขับเคลื่อนงานวิจัยและพันธกิจต่างๆ ผ่านคณะ แต่ควรต้องทบทวนบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่เหมาะสมของสำนักวิจัยด้วย เนื่องจากกระบวนการต่างๆ ควรมีการพัฒนาที่ตัวระบบและกลไกให้สามารถผลิตงานวิจัยและผลิตนักวิจัยที่มีคุณภาพของสถาบันให้เพิ่มขึ้นจากการเรียนรู้ร่วมกัน ถ้าการดำเนินการที่ผ่านมามีปัญหา ควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างความร่วมมือระหว่างกัน ด้วยจุดบอดบางมิติของมหาวิทยาลัย คือ ปริมาณงานวิจัยมักมุ่งเป้าไปที่ด้านใดด้านหนึ่ง ไม่มีการกระจายจึงควรแสวงหาแนวทางที่สามารถพัฒนาให้นักวิจัยได้สามารถสังเคราะห์ เพื่อทำภารกิจหลายด้านควบคู่กันไป ทั้งการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ รวมไปถึงการก้าวไปสู่การบริการเพื่อสังคมของสถาบัน และแก้ไขปัญหาและอุปสรรคเรื่องการขาดการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ของนักวิจัยในสถาบันด้วย

๑.๔. ข้อเสนอแนะอื่นๆ จากคณะผู้บริหาร

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์เสนอว่า ควรมีการพัฒนาระบบการวิจัย ร่วมกับการบริหารงานบุคคลที่สามารถพัฒนาคนได้ ควรจัดทำระบบที่คนทำงานทุกคนเกิดสมดุล ทั้งกับตัวระบบเองและคนทำงานทำให้เกิดความสุขมากกว่าการสร้าง ความขัดแย้ง ซึ่งคณบดีคณะศิลปศาสตร์ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องการดำเนินการเรื่องการพัฒนากลไกงานวิจัยเรื่องการเบิกจ่ายงบประมาณ เห็นควรว่า ควรมีการศึกษาเรื่องการจัดทำระเบียบที่ชัดเจนในการปฏิบัติงานให้นักวิจัยในพื้นที่ โดยพิจารณาความเหมือนและความต่างของระบบกลางที่มีความเป็นสากล ของแหล่งทุนภายนอกกับของสถาบันที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้มีความเหมาะสม

๒. ผลการศึกษาเรื่องระบบและกลไกการวิจัยของสถาบันจากผู้บริหารระดับสูง ซึ่งทำการวิเคราะห์

ในส่วนนี้ จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เจาะลึกของผู้บริหาร (In -depth Interview) ซึ่งได้ทำการเก็บข้อมูลในวันที่ ๒๔-๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ จากกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเลือกผู้บริหารระดับสูง ๒ ท่านที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยระดับสถาบัน ได้แก่ ๑) คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ ๒) คณบดีคณะนิเทศศาสตร์

ผู้ให้ข้อมูลท่านที่หนึ่ง :คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๒.๑. ความคิดเห็นต่อระบบและกลไกการดำเนินงานวิจัยของสถาบันในปัจจุบัน

สำหรับระบบและกลไกการวิจัยของสถาบันที่ดำเนินการอยู่เป็นการขับเคลื่อนผ่านแผนระดับคณะวิชา สำหรับคณะฯ ได้มีการแบ่งภารกิจของงานที่ดำเนินการไว้อย่างชัดเจน และงานวิจัยก็เป็นพันธกิจหลัก ที่ผ่านเห็นว่าระบบงานวิจัยของสถาบันไม่ได้เชื่อมโยงกับคณะไว้อย่างตรง การผลักดันหรือกระตุ้นให้นักวิจัยทำงานจึงมาจากเป้าหมายตามตัวชี้วัดผลงานของคณะที่มาจากแผนงานเป็นหลัก ในส่วนบุคลากรของคณะมีความมุ่งมั่นและจริงจังต่อภารกิจงานด้านวิจัย ประกอบกับศักยภาพของนักวิจัยเอง ทำให้ทุกคนมีความตระหนักต่อการทำงานวิจัย รวมถึงการที่ตนเองก็เติบโตและทำงานเป็นนักวิจัยมาโดยตลอด การกระตุ้นด้วยตัวแบบและความมีแรงผลักดันในการทำงานวิจัยสูงของนักวิจัยในคณะจึงก่อกลายเป็นค่านิยมในการทำงานของคณะในที่สุด คณะจึงมีผลงานวิจัยออกมาอย่างต่อเนื่อง แต่ในความคิดเห็นส่วนตัวที่เห็นจากผลงานวิจัยภายในคณะ เห็นว่า ที่ผ่านมาการทำงานวิจัยของสถาบันได้ผลและมีประสิทธิภาพดีสำหรับผู้มีใจรักที่จะทำงานวิจัยเท่านั้น ระบบและกลไกงานวิจัยไม่ได้ทำให้เกิดงานวิจัยตามที่ควร ด้วยผลงานวิจัยส่วนใหญ่มาจากนักวิชาการที่มีใจรักด้านงานวิจัยอยู่แล้ว หรือมีความถนัดในการทำงานวิจัยเป็นความชำนาญเฉพาะด้าน จึงทำให้เกิดความมุ่งมั่นตั้งใจจะทำงานวิจัย แต่หากไปพิจารณาบางส่วน จะพบว่า บุคลากรที่มีศักยภาพแบบกลางๆ เช่น ทำงานสอนอย่างเดียว หรือ ทำเฉพาะงานสอนควบคู่กับการบริการวิชาการบ้าง บุคลากรกลุ่มนี้ไม่เคยทำงานวิจัยมาก่อน จะเห็นได้ว่าระบบที่มีไม่สามารถพัฒนาให้เกิดนักวิจัยหน้าใหม่ได้ หรือไม่สามารถไปแก้ไขปัญหาความไม่รู้ด้วยการให้ความรู้แก่บุคลากรกลุ่มนี้ให้เข้ามาทำงานภารกิจวิจัยได้

๒.๒. ความคิดเห็นต่อการอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัยที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน

ในส่วนของการอำนวยความสะดวกด้านงานวิจัย แม้ว่าตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานจะขับเคลื่อนผ่านระบบบริหารจัดการของคณะ แต่ในที่ประชุมฝ่ายบริหาร การบริหารงานค่อนข้างจะแยกจากกัน

ชัดเจน กล่าวคือ ที่ประชุมของฝ่ายวิชาการระดับคณะบดีจะพิจารณาเฉพาะงานฝ่ายวิชาการ เรื่องของคณะวิชาและพันธกิจอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการภายใน การรายงานเรื่องการบริหารงานวิจัยเป็นแค่ชี้แจงและเน้นย้ำให้มีความสำคัญ แต่ในส่วนการอำนวยการงานด้านการวิจัยค่อนข้างจะแยกเป็นอิสระ คือให้หน่วยงานคือสำนักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการทั้งหมด และจะมีวงประชุมอีกกลุ่มที่เป็นเรื่องของหน่วยงานโดยตรง ทำให้สะท้อนได้ว่าไม่มีการติดต่อสื่อสารหรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้กระบวนการงานวิจัยของฝ่ายบริหารมากนัก หากมีการดำเนินการใดๆ ทางนักวิจัยจะเป็นผู้ติดต่อระหว่างกันกับสำนักวิจัยเอง ไม่เกี่ยวข้องกับคณะวิชา หรือการขอเสนอรับทุนหรือการส่งโครงการวิจัยเป็นการดำเนินงานของนักวิจัยเอง แม้ว่าจะมาจากตัวชี้วัดระดับคณะก็ตาม

๒.๓. การประเมินข้อดี ข้อด้อยของประสิทธิภาพระบบและกลไกงานวิจัยของสถาบัน

ผู้ให้ข้อมูลท่านหนึ่งได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อด้อยหรือปัญหาและอุปสรรคของระบบและกลไกในปัจจุบันว่า มาจากปัญหาหลายประการ อาทิเช่น

- สำนักวิจัยทำงานและมีบทบาทเสมือนเป็นงานธุรการด้านงานวิจัย แต่ขณะที่การดำเนินงานทุกอย่างทำผ่านคณะวิชา อาทิเช่น หากมีการลงพื้นที่วิจัยชนกับเวลาสอน นักวิจัยต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการด้วยตัวเอง ทั้งการสอนชดเชยหรือการสอนเสริม โดยนักวิจัยต้องดำเนินการทำเองทั้งหมด และถ้านักวิจัยไม่สามารถจัดการได้หรือประสิทธิภาพตกไป ปัญหา ก็จะเกิดกับตัวนักวิจัยเอง ซึ่งหากมีกลไกที่ช่วยทำให้เกิดสมดุลได้ คือ มีหน่วยงาน/จุดจัดการประสาน หรือมีการกำหนดกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนเอื้ออำนวยในเรื่องการจัดการ ก็น่าจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานและมีกลไกที่ช่วยเสริมแรงนักวิจัยได้ อาทิเช่น ฝ่ายวิชาการและฝ่ายงานวิจัยเป็นแม่ข่ายบริหาร (ป้องกันปัญหาที่ตามมา เช่น การโดดสอนหรือการงดสอน การสอนไม่ทัน ภาระงานสอนที่มีทำให้ไม่สามารถทำงานวิจัยได้)

- นโยบายด้านการบริหารงานวิจัยยังไม่ติดต่อสื่อสารหรือเชื่อมโยงผ่านคณะวิชาให้เกิดความเข้าใจร่วมกันได้ ด้วยเหตุว่าไม่มีการพิจารณาหรือจัดการความรู้เรื่องกันในวงบริหารของสถาบัน การดำเนินการเป็นเอกเทศของแต่ละคณะ แต่ละฝ่ายจะรับรู้ถึงผลงานด้านการวิจัยเมื่อสิ้นสุดการประเมินตนเองของแต่ละหน่วยงาน หรือเมื่อถึงวาระการตรวจประกันคุณภาพการศึกษา

- ปัญหาเรื่องการเสนอขอทุนวิจัย ในมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นมีคนเก่งในงานวิจัยมาก แต่ทุนวิจัยในสถาบันยังมีอยู่แค่คนที่มีความเชี่ยวชาญแล้ว เนื่องจากยังไม่มียกงบประมาณที่ตั้งเฉพาะเพื่อการค้นหาโจทย์วิจัย เพื่อบ่มเพาะนักวิจัยหน้าใหม่หรือพัฒนาไปสู่การผลิตงานวิจัย หรืออาจจะมียกงบประมาณด้านนี้ แต่โดยส่วนตัวไม่ทราบและคิดว่ายังไม่มากพอจะขับเคลื่อนให้เกิดงานวิจัยเพื่อรับใช้สังคมได้ ปัญหาที่

ตามมาก็คือ นักวิจัยก็จะมุ่งใช้แต่ศาสตร์ของตัวเองในการแก้ไขปัญหา เพราะไม่มีงบกลางสำหรับการค้นหาปัญหาใดๆ หรือปัญหาที่ตรงกับความต้องการในพื้นที่ ด้วยงบประมาณที่มีเป็นงบการดำเนินงาน ไม่ใช่งบประมาณสำหรับพัฒนาโจทย์ เป็นต้น ฉะนั้นจึงควรสร้างกลไกหรือเครื่องมือในการหาโจทย์วิจัยที่สร้างงานที่ดีได้ด้วย

-ปัญหาการขอเสนอทุนจากแหล่งทุนภายนอกของนักวิจัยในสถาบันคิดว่ายังใช้อ้างอิงที่ตัวบุคคลมากเกินไป หรือเป็นเรื่องศักยภาพเฉพาะบุคคล หมายความว่า นักวิจัยคนไหนเคยขอทุนภายนอกได้ก็ได้อะไรเฉพาะตัวบุคคลนั้น แต่หน่วยงานด้านวิจัยยังไม่มีกลไกโดยเฉพาะที่ดูแลนักวิจัยในการหาแหล่งทุน การสร้างกระบวนการในการสร้างโจทย์วิจัยจึงสำคัญ เทคนิคการเขียน Proposal ต่อแหล่งทุน การมีผู้ทรงคุณวุฒิด้านศาสตร์สาขานั้นๆ ในการสนับสนุนเพื่อปรับแก้ Proposal ที่มีช่องโหว่หรือไม่สมบูรณ์

-ปัญหาในเรื่องการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ยังไม่เอื้อต่อการพัฒนางานวิจัยและตำแหน่งทางวิชาการ ระบบการบริหารงานบุคคลควรพัฒนาให้มีกลไกในการประเมินผลงานที่ทำให้นักวิจัยสามารถพัฒนาศักยภาพตนเองให้เพิ่มขึ้น ขณะนี้ระบบการประเมินยังเป็นแบบกระเช้าอยู่ ไม่มีการประเมินสำหรับบุคลากรที่ทำงานหลายภารกิจ รวมถึงบางคนไม่ทำงานวิจัย หรือสอนอย่างเดียว ระบบและกลไกที่มีไม่สามารถผลักดันหรือกระตุ้นเปลี่ยนคนเหล่านี้ได้ ระบบและกลไกต้องทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างคนที่ทำงานและคนไม่ทำงาน หรือบุคคลที่เชี่ยวชาญชำนาญด้านใดด้านหนึ่งเป็นพิเศษ ไม่ใช่ระบบกระเช้า กล่าวคือ ควรทำสมดุลในการประเมินผลงานในแต่ละภารกิจที่สามารถพัฒนาศักยภาพของบุคลากรที่หลากหลายกว่านี้ เอกสารประกันคุณภาพระบุว่าให้เราทำงานให้ครบทุกด้าน แต่ในทางปฏิบัติเราไม่เน้นให้เกิด ผลกระทบอื่นๆ จึงตามมา ดังนั้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องสร้างคนในเชิงลึก อาทิเช่น Track พิเศษสำหรับนักวิจัย เป็นต้น อีกประการที่สำคัญคือ ปัจจุบันการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การวิจัยผ่านคณะทำได้ง่าย ด้วยความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด มีการปฏิสัมพันธ์ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ อาจกล่าวได้ว่าเป็นกลไกที่ดีในการทำงาน ทุกคนพร้อมที่จะทำงานเพื่อองค์กร แต่ยังขาดแม่แบบในการทำงานวิจัยที่ชัดเจนเท่านั้น

อย่างไรก็ตามผู้ให้ข้อมูลท่านที่หนึ่งให้ความคิดเห็นต่อข้อดีหรือจุดเด่นของมหาวิทยาลัยว่า ด้วยความเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนทำให้ข้อจำกัดในการปรับแก้จะน้อยกว่าสถาบันการศึกษาของรัฐ ฉะนั้นต้องสร้างระบบที่ไม่ผูกโยงกับตัวบุคคล โดยปรับให้เกิดความสมดุลทุกส่วนงาน เพื่อปลดอิสระให้นักวิจัยสามารถพัฒนางานวิจัยเพื่อสังคมที่มีคุณภาพและทำให้เกิดแรงจูงใจที่ดีต่อการเป็นนักวิจัย ให้มีความสอดคล้องกับวัฒนธรรมและรูปแบบการทำงานของมหาวิทยาลัยพาร์ธิสเทอร์น

๒.๔. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ด้วยทางสถาบันยังไม่เคยชินกับการทำวิจัยแบบบูรณาการหลายศาสตร์ ปกติที่ดำเนินการมักเป็นงานวิจัยที่จำกัดเฉพาะศาสตร์ในสาขาของตนเอง ฉะนั้นจึงยังไม่มีระบบและกลไกขึ้นมารองรับอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งกรณีนี้ควรจัดทำให้ชัดเจน คนที่ทำงานต้องรู้ในกระบวนการอย่างเข้าใจ ต้องทราบขั้นตอนเป็นลำดับหากจะทำงานวิจัยเชิงพื้นที่ โดยมีการจัดการที่สามารถเอื้อให้นักวิจัยบริหารงานได้ตามภารกิจ (ไม่ว่าจะเป็นการจัดการตารางสอน เช่น การจัดการสอนชดเชยหรือสอนเสริม การบูรณาการภารกิจการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน เช่น การรวบสอน การนำการวิจัยรวบเข้ากับการบริการวิชาการ เช่น การพัฒนาพื้นที่ด้วยองค์ความรู้ การพัฒนาทักษะนักศึกษา เช่น นำมาเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมของภาควิชา เป็นต้น)

สำนักวิจัยต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในการให้ความช่วยเหลือให้นักวิจัยได้ โดยในเรื่องระบบและกลไกต้องสามารถจัดการกับปัญหา ๓ เรื่อง ได้แก่ ๑) การเปิดตลาดหรือนำทางไปสู่แหล่งทุน ๒) จัดการกับคนทำหรือไม่ทำงานวิจัยให้เกิดความแตกต่าง ๓) การพัฒนาองค์ความรู้ กล่าวคือนักวิจัยเน้นการใช้ศาสตร์ แต่ไม่สามารถประยุกต์สู่การแก้ไขปัญหาสังคมได้ (กรณีนี้นักวิจัยอาจเสนอสิ่งที่ต้องการทราบได้ แต่ควรมีผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะด้านในการชี้แนะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงซึ่งองค์ความรู้ที่นักวิจัยมีอยู่)

ผู้ให้ข้อมูลท่านที่สอง :คณบดีคณะนิเทศศาสตร์

๒.๑. ความคิดเห็นต่อระบบและกลไกการดำเนินงานวิจัยของสถาบันในปัจจุบัน

ในส่วนการดำเนินงานด้านการวิจัยของสถาบันเห็นว่า ตามโครงสร้างการบริหารงานแล้วหัวหน้าสำนักวิจัยจะขึ้นตรงและรายงานผลงานต่อรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ซึ่งแต่ละคณะก็เป็นหน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลของรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการเช่นเดียวกัน ลักษณะการบริหารจะเป็นการส่งมอบนโยบายให้หน่วยงานในกำกับดูแลนำไปปฏิบัติตามตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้ในแผนงาน และแนวนโยบายจากอธิการบดี

ในส่วนของคณะนิเทศศาสตร์จะมีการบริหารงานตามตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน โดยมอบให้มีผู้รับผิดชอบตามยุทธศาสตร์แต่ละด้าน การกำกับดูแลใช้กลไกของคณะกรรมการวิชาการคณะ ร่วมด้วยกับระบบประกันคุณภาพการศึกษา ร่วมวางแผนและดำเนินการพิจารณาถึงงานวิจัยที่กำลังดำเนินการอยู่ งานวิจัยที่ต้องดำเนินการภายในปีการศึกษา ซึ่งโดยปกติจะใช้เกณฑ์ประกันคุณภาพเป็นมาตรฐานว่าจะทำให้ได้ตามเกณฑ์กลางหรือพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นไป

๒.๒. ความคิดเห็นต่อการอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัยที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน

ผู้ให้ข้อมูลท่านที่สองเห็นว่า การดำเนินงานวิจัยที่ทำอยู่ในปัจจุบันมีการมุ่งเน้นไปที่ทุนภายในค่อนข้างมาก แม้ว่าจะมีนักวิจัยในคณะทำงานร่วมกับแหล่งทุนภายนอกอยู่บ้าง แต่ในภาพรวมยังไม่มากพอ ซึ่งอาจมาจากสาเหตุของอุปสรรคบางประการที่ไม่สนับสนุน อาทิเช่น เมื่อเข้ากระบวนการพิจารณาทุน การประกาศรับข้อเสนอ การพิจารณาโครงร่างงานวิจัยและการอนุมัติทุนวิจัยที่ผ่านมาใช้ผู้เชี่ยวชาญกลางของสถาบัน ทำให้การพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะโครงร่างวิจัยไม่สามารถต่อยอดความรู้ในแขนงวิชาของศาสตร์นั้นๆ ได้ เช่นที่ตนเองเคยประสบมาเช่นกันที่ผู้เชี่ยวชาญไม่เข้าใจคำหรือความหมายในนิเทศศาสตร์ ด้วยเป็นผู้เชี่ยวชาญจากศาสตร์แขนงอื่น เป็นต้น ปัญหาที่ตามมาคืองานวิจัยของคณะที่ค้างส่งมีมากและใช้เวลายาวนานในการทำให้แล้วเสร็จ ปัญหาอาจอยู่ที่นักวิจัยเองด้วยส่วนหนึ่ง และอีกส่วนน่าจะมาจากการบริหารจัดการของสำนักวิจัยด้วยที่ไม่สามารถกระตุ้นติดตามงานได้ เมื่อล่าช้าก็มีการปรับเงินไปตามระเบียบ (นักวิจัยก็คิดว่าโดนปรับแล้วก็ปรับไป แต่เพิกเฉยไม่ส่งตามกำหนด ซึ่งทางสำนักวิจัยก็ไม่ได้มีมาตรการอะไรมากำกับภายหลังจากนั้น) และการขาดพี่เลี้ยงในการทำงานวิจัย บางครั้งเมื่อนักวิจัยได้รับทุนวิจัยในการทำงานโครงการวิจัยไปแล้ว แม้จะมีคลินิควิจัยของหน่วยงานอยู่ แต่ความไม่ลงตัวเรื่องเวลานัดหมาย ผู้เชี่ยวชาญที่จัดให้ไม่ตรงกับศาสตร์ความรู้ที่ต้องการสอบถาม ทำให้คลินิควิจัยไม่สามารถช่วยนักวิจัยในกระบวนการงานได้ตามสภาพจริง

๒.๓. การประเมินข้อดี ข้อด้อยของประสิทธิภาพระบบและกลไกงานวิจัยของสถาบัน

สำหรับข้อดีหรือระบบและกลไกที่ผู้ให้ข้อมูลท่านที่สองเห็นควรต้องมีการพัฒนามีหลายเรื่อง อาทิเช่น

- ภาระงานและสัดส่วนของงาน รวมถึงกลุ่มงานต่างๆ ที่บุคลากรทำไม่ได้ถูกผลักดันให้เกิดผลในทางปฏิบัติ อาจมีการระบุไว้ในระเบียบฯในปีพ.ศ.๒๕๕๕ ว่า การทำงานวิจัยนับเป็นชั่วโมงทำงาน ๘ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แต่ไม่ได้นำมาพิจารณาเป็นภาระงาน ถือเป็นชั่วโมงทำงานแต่ไม่ใช่ภาระงาน
- กรอบการทำงานที่กว้างเกินไป การทำวิจัยเชิงพื้นที่ต้องใช้ความสามารถในการบริหารจัดการเรื่องเวลาของนักวิจัย ซึ่งอาจารย์ต้องทำหน้าที่และบริหารจัดการเองตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด การกำหนดภาระงานวิจัยไม่ได้เป็นภารกิจหลักเช่นเดียวกับงานสอน ทำให้อาจารย์ที่ไม่ทำวิจัย ไม่มีความแตกต่างจากอาจารย์ที่ทำงานวิจัย ซึ่งมีภาระหนักกว่าที่ต้องทำงานสอนและลงพื้นที่ด้วย ทำให้ต้องจัดการเวลาเพื่อสอนเสริมหรือสอนชดเชย

- ขาดการจัดการความรู้ร่วมกันของทีมงานที่ทำวิจัยในสถาบัน หรือโดยสำนักวิจัยเอง ในมหาวิทยาลัยมีอาจารย์หลายท่านที่ทำงานวิจัยเก่งและทำงานร่วมกับแหล่งทุนและสถาบันที่ได้รับการยอมรับ แต่ไม่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน เพื่อนำกระบวนการทำงานที่ดีหรือตัวแบบที่เคยปฏิบัติมาแบ่งปันซึ่งกันและกัน หรือนำนักวิจัยรุ่นกลางมาพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่

- การขาดระบบพี่เลี้ยงนักวิจัยที่แข็งแกร่งของสถาบัน หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญที่พร้อมที่จะช่วยเหลือนักวิจัย ซึ่งในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่จะมีผู้เชี่ยวชาญหรือนักวิจัยรุ่นใหญ่คอยให้คำปรึกษาได้ด้วยมีบรรยากาศความเข้มข้นทางวิชาการจากคณาจารย์ที่เป็นผู้รู้ที่หลากหลาย ซึ่งการสร้างบรรยากาศทางวิชาการอาจต้องใช้เวลาในการพัฒนาและเรียนรู้จากความสำเร็จที่ผ่านมาร่วมกัน

- ระบบและกลไกในการพัฒนานักวิจัยในปัจจุบันจึงถูกผูกมัดอยู่ที่ตัวบุคคล คนที่เริ่มใหม่ต้องเรียนรู้ด้วยการลองผิดลองถูก ไม่มีการจัดการฐานข้อมูลว่า กระบวนการที่ทำร่วมกับแหล่งทุนภายนอกไม่ว่าจะเป็น วช. สกว. หรือ สสส. ที่ผ่านมาทำกันอย่างไร ทำให้ขาดแนวปฏิบัติเรื่องการทำโครงการวิจัย การทำข้อตกลงร่วมกัน ระเบียบการเบิกจ่าย ด้วยเหตุจากความรู้ไม่มีการต่อยอดและส่งต่อให้กันและกันที่กระบวนการ โยงไปจนถึงทำให้ขาดการตระหนักรับรู้ถึงงานวิจัยที่แต่ละคนทำร่วมกันด้วย ซึ่งอาจทำเป็นคู่มือการดำเนินงาน หรือ Self Study Report อย่างง่ายก็ได้

- ฐานข้อมูลที่มีต้องพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ ให้นักวิจัยทุกคนสามารถเข้าถึงฐานข้อมูล ทำให้เกิดการติดต่อสื่อสาร ซึ่งในส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูลท่านที่สองไม่ทราบเลยว่า มีการรวบรวมฐานข้อมูลของงานวิจัยในสถาบันหรือไม่ ซึ่งฐานข้อมูลจะช่วยนักวิจัยอย่างมากในการพัฒนาองค์ความรู้และเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ดีเพื่อการพัฒนางานวิจัยที่มีคุณภาพ

ในส่วนของคุณภาพของสถาบันในเรื่องระบบและกลไกงานวิจัย น่าจะมาจากการใช้การประกันคุณภาพเป็นกลไกที่สำคัญในการดำเนินงานตามภารกิจต่างๆของมหาวิทยาลัย ทำให้มีวัฒนธรรมในการทำงานที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพ บุคลากรทุกคนในสถาบันค่อนข้างให้ความสำคัญกับการทำงานตามตัวชี้วัด ซึ่งคะแนนที่สถาบันยังต้องพัฒนาคือ เรื่องการวิจัย ฉะนั้นจึงถูกผลักดันและบังคับบัญชาด้วยเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา ทำให้บุคลากรทุกฝ่ายเข้าใจและตระหนักตรงกันเรื่องพันธกิจเรื่องงานวิจัย แต่ยังไม่สามารถพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพได้ด้วยปัญหาและอุปสรรคหลายประการ

ข้อดีอีกประการที่พบ คือ มหาวิทยาลัยมีนักวิจัยรุ่นใหม่จำนวนมาก ซึ่งนักวิจัยเหล่านี้มีข้อจำกัดน้อยเรื่องการทำงาน ด้วยความเป็นรุ่นใหม่ไฟแรง ทำให้สามารถทำงานได้ภายในเวลาที่จำกัด และยังไม่มียึดติดในการทำงานภารกิจอื่นๆของสถาบันมากนัก

๒.๔. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ในการพัฒนาและปรับปรุงระบบและกลไกงานวิจัยของสถาบันควรมีการศึกษาเรื่องการกำหนดกติกาแนวปฏิบัติที่ชัดเจน ด้วยปัจจุบันแนวปฏิบัติและกลไกที่เอื้อต่อการพัฒนางานวิจัยของสถาบันยังมีไม่มากนักและไม่ชัดเจนในทุกกรณี บางกรณีใช้ได้ บางกรณีใช้ไม่ได้ รวมถึงการปรับเปลี่ยนควรมีการวิเคราะห์ถึงจุดดีจุดด้อย ความคุ้มค่าของการลงทุน เพื่อเป็นร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการพิจารณาของฝ่ายบริหาร เมื่อเปลี่ยนแปลงผลที่ตามมาในแต่ละปีได้แก่อะไรบ้าง เพื่อให้มองภาพรวมได้ทั้งระบบ เพราะผลที่ตามาจะมีคุณูปการตามมาอีกมากมาย ทั้งการพัฒนานักวิจัย คุณภาพนักวิจัย การพัฒนาเส้นทางอาชีพอาจารย์ และการเพิ่มจำนวนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการของสถาบัน เป็นต้น

๓.สรุปผลการสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์และนักวิจัยที่มีต่อระบบและกลไกในการดำเนินงานของสำนักวิจัย

ในการดำเนินการใช้กระบวนการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีการกำหนดโครงสร้างคำถามไว้ล่วงหน้า ทั้งนี้มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน ๑๒ คน แบ่งออกเป็น ชาย ๖ คน และ หญิง ๖ คน โดยเป็นผู้ที่เคยมีประสบการณ์ทำงานวิจัยและเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมกับระบบและกลไกของมหาวิทยาลัยมาก่อน โดยผลจากการสัมภาษณ์มีดังนี้

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสำรวจ ได้แก่ เพศ อายุงานปัจจุบัน ประสบการณ์ในการทำงานวิจัย และประเภทของงานวิจัยที่เคยมีประสบการณ์ในการดำเนินงาน

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีอายุการทำงานที่มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จำนวน ๓ ปีขึ้นไป ทั้งนี้เป็นผู้มีประสบการณ์ในการทำงานวิจัย ๓ ปีขึ้นไป และเป็นงานวิจัยประเภทชุมชน

ส่วนที่ ๒ ระบบและกลไกของสำนักวิจัย มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

ผลการสำรวจในส่วนของรูปแบบของการรับทราบข้อมูลจากสำนักวิจัย เกี่ยวกับ Theme ของงานวิจัยในแต่ละปี

พบว่าการรับรู้ผ่านสื่อ Social Media โดยใช้ Facebook เป็นช่องทางหลัก รวมไปถึงผ่านระบบ Mail ของสถาบัน และผ่าน website ของสำนักวิจัย, หนังสือภายในของแต่ละคณะ รวมทั้งการพูดคุยกับเจ้าหน้าที่สำนักวิจัย และคณาจารย์ด้วยตนเอง ทั้งนี้เมื่อสรุปตามรูปแบบการสื่อสารสามารถจำแนกได้เป็น ๒ ลักษณะคือ

รูปแบบการสื่อสารแบบทางการ (formal communication)	รูปแบบการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ (informal communication)
Website ของสำนักวิจัย	Facebook* ของสำนักวิจัย
หนังสือเวียนภายในคณะ	การพูดคุยกับเจ้าหน้าที่สำนักวิจัย
ระบบ mail ของสถาบัน	การพูดคุยกับคณาจารย์ภายในคณะ

*ผลการสำรวจพบว่ารับรู้ผ่านช่องทาง Facebook มากที่สุด

ด้านความคิดเห็นที่มีต่อขั้นตอนการเปิดรับข้อเสนอวิจัยในประเด็น (Theme งานวิจัย, แหล่งทุนวิจัย, ระยะเวลาในการเปิดรับข้อเสนอ, ช่องทางที่ใช้ในการเปิดรับข้อเสนอ)

ผลการสัมภาษณ์พบว่า ขั้นตอนการเปิดรับข้อเสนอวิจัย ขาดความชัดเจน อีกทั้งยังการเป็น การสื่อสารในวงแคบ และไม่สอดคล้องกับภาระงานของนักวิจัย ดังเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์

“ขาดความชัดเจนในส่วนของการเปิดรับข้อเสนอ ระยะเวลา ทำให้วางแผนในการทำงานยาก”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ช่วงเวลาในการเปิดรับข้อเสนอไม่สอดคล้องกับช่วงเวลาของนักวิจัย (ติดภาระงานสอน หรือ งาน บริการวิชาการ)”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ข้อมูลไม่ครบถ้วน สื่อสารในวงแคบ กระชั้นชิดเกินไป”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“กระบวนการและเงื่อนไขในการตอบแทนในแต่ละครั้งยังไม่มี ความชัดเจน”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

ด้านความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการพิจารณาข้อเสนอในปัจจุบันในประเด็น การคัดเลือก ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกในการพิจารณาข้อเสนอ รูปแบบหรือแนวทางในการนำเสนอ

ผลการสัมภาษณ์พบว่า กระบวนการพิจารณาข้อเสนอในปัจจุบันยังไม่มีผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะ ศาสตร์นั้นๆส่งผลให้การพิจารณายังไม่ครอบคลุมองค์ความรู้ในเชิงลึก ดังเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์

“ควรมีผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญตรงตามสาขาที่เสนอหัวข้อ เพื่อได้ข้อเสนอแนะ คำแนะนำในการ ปรับปรุงที่ถูกต้อง มีประสิทธิภาพ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ดี แต่ผู้ทรงควรช่วยออกความคิดเห็นในการแก้ไขงานวิจัยให้มากกว่านี้ เพราะบางครั้งเหมือนรู้สึกวุ่นวายให้แต่ข้อเสนอนะ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ผู้ทรงคุณวุฒิที่มาพิจารณาข้อเสนอยังไม่ตรงกับองค์ความรู้ในสาขาวิชา”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

ด้านความคิดเห็นที่มีต่อขั้นตอนในการทำสัญญาเงินทุนและการเบิกจ่ายงบประมาณ

ผลการสัมภาษณ์พบว่า ขั้นตอนการทำสัญญายังไม่มี ความชัดเจนในการดำเนินการ ระบบจัดการด้านงบประมาณมีความซับซ้อนและขาดความยืดหยุ่นในการดำเนินงาน ดังเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์

“การทำสัญญาดีมาก แต่การเบิกจ่ายงบประมาณยุ่งยากมาก เพราะบางครั้งการทำงานวิจัยมันต้องมีการปรับ บางจุด แต่เราเสนอไปอย่างไร ก็ต้องยื่นไปตามนั้น”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“การเบิกจ่ายงบประมาณยุ่งยาก และล่าช้า รายการค่าใช้จ่ายในบางรายการไม่สามารถขอใบเสร็จได้ แต่ทางการเงินไม่เข้าใจ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ขั้นตอนสัญญาเงินทุนเน้นการจัดการแบบไม่เป็นทางการ มีการแจ้งเงื่อนไขและกระบวนการไว้ แต่การดำเนินการจริงเป็นไปตามความสะดวกและความสามารถในการจัดการของเจ้าหน้าที่ ไม่ได้มีแบบแผนการดำเนินการที่ชัดเจน”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ควรปรับเรื่อง รายการเบิกจ่ายให้ครอบคลุมและอำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัยให้มากที่สุด เพื่อสร้างแรงจูงใจ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ยุ่งยาก ซับซ้อน ไม่ชัดเจน มีการเปลี่ยนแปลงระเบียบขั้นตอนวิธีปฏิบัติบ่อยครั้ง ไม่เอื้ออำนวยต่อนักวิจัย”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ระบบด้านงบประมาณค่อนข้างยุ่งยากไม่ยืดหยุ่น”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

ด้านความคิดเห็นที่มีต่อขั้นตอนการติดตามความก้าวหน้าของงานวิจัยในปัจจุบัน

ผลการสัมภาษณ์พบว่า ขั้นตอนการติดตามความก้าวหน้ามีการกำหนดไว้ชัดเจน แต่ยังขาดการนำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม รวมไปถึงยังขาดกระบวนการแก้ปัญหาที่นักวิจัยประสบขณะที่ทำการวิจัย ดังเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์

“การติดตามความก้าวหน้าของงานวิจัยขาดประสิทธิภาพ ด้วยแบบรายงานความก้าวหน้าไม่มีการตรวจสอบ รวมถึงแบบรายงานไม่ได้กำหนดรายละเอียดที่แสดงถึงการติดตามผลลัพธ์งานวิจัย รวมถึงเป็นการติดตามด้วยวาจา ไม่มีการติดตามที่เข้มงวด จึงเป็นช่องโหว่ที่ทำให้ไม่สามารถติดตามงานวิจัยจากนักวิจัยได้ตามสภาพความเป็นจริง”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ดีอยู่แล้ว แต่อยากให้ทำตารางปฏิทินการติดตามงานวิจัยภาพรวมของมหาวิทยาลัยในแต่ละช่วงเวลา รวมถึงการนำเสนอผลงานความคืบหน้าแต่ละงานวิจัย เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการคืบหน้าของงานวิจัย”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ผู้ทรงคุณวุฒิช่วยได้มากในการให้คำปรึกษาในแต่ละขั้นตอนความก้าวหน้างานวิจัย”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“มีการติดตามที่เหมาะสม แต่มีการให้การช่วยเหลือ สนับสนุน นักวิจัยน้อย”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ไม่ชัดเจน และไม่มีการติดตามอย่างต่อเนื่อง”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“เหมาะสมดีแล้ว แต่ขอให้ข้อสังเกตว่าความก้าวหน้าของงานวิจัยแต่ละเรื่องอาจมีความยุ่งยากในขั้นตอนต่างกัน ซึ่งบางหัวข้ออาจไม่สามารถรายงานความก้าวหน้าได้ตามระยะเวลา หรือรายงานได้แต่ไม่เห็นความก้าวหน้า”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

ด้านความคิดเห็นที่มีต่อขั้นตอนการปิดเล่มโครงการวิจัยในประเด็นการตรวจสอบรูปแบบ รูปเล่ม การเบิกจ่ายค่าตอบแทน การเคลียร์ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการวิจัยตามระเบียบการเงิน

ผลการสัมภาษณ์พบว่า ควรพัฒนาระบบในส่วนของการตรวจสอบรูปแบบและรูปเล่มรวมไปถึงการอ้างอิง และขาดการสื่อสารรูปแบบที่มีความเฉพาะของสถาบันให้นักวิจัย รวมทั้งระบบการเงินยังขาดความยืดหยุ่นตามสภาพงานวิจัย ดังเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์

“การตรวจสอบรูปเล่มเหมาะสม แต่การเบิกจ่ายค่าตอบแทน การเคลียร์เอกสาร ยุ่งยาก ไม่สะดวก”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ขั้นตอนยุ่งยากในกระบวนการ ทั้งรูปเล่มงานวิจัย การผลิตเอกสารประกอบการปิดเล่ม อยากให้มีฝ่ายที่ดูแลโดยเฉพาะ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ควรจะมีระบบช่วยในการตรวจสอบรูปแบบและรูปเล่ม รวมถึงการอ้างอิง การเคลียร์ค่าใช้จ่ายค่อนข้างยุ่งยากและไม่ยืดหยุ่น”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ในส่วนการตรวจสอบรูปแบบการจัดพิมพ์ เห็นว่าแต่ละสถาบันหรือสำนักมีเงื่อนไขและระเบียบรูปแบบที่ต่างกัน แต่ไม่มีการส่งข้อมูลหรือรูปแบบที่สถาบันกำหนดแสดงให้เป็นที่รับรู้และรับทราบของนักวิจัย ทำให้การทำงานของนักวิจัยทำตามรูปแบบที่เคยปฏิบัติ เป็นผลให้ทำงานซ้ำซ้อน อันเกิดจากเรื่องความผิดพลาดไม่เป็นไปตามที่กำหนด ซึ่งอาจทำให้นักวิจัยเกิดความเบื่อหน่ายในการทำงานวิจัยได้ ทั้งๆที่เป็นกระบวนการท้ายสุดของการทำวิจัยแล้ว”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ไม่มีการประชุมนิเทศนักวิจัยหลังจากเซนต์สัญญา ว่านักวิจัยควรปฏิบัติอย่างไรหลังจากเซนต์สัญญารับทุนอุดหนุนการวิจัย”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ไม่มีส่วนสนับสนุนในการจัดรูปแบบที่เหมาะสม การเคลียร์ค่าใช้จ่ายไม่มีการยืดหยุ่นตามสภาพงานวิจัยที่อาจต้องมีการปรับเปลี่ยนตามพื้นที่”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ส่วนใหญ่เหมาะสมดีแล้ว แต่ระเบียบทางการเงินมีความยุ่งยากในบางกรณี เช่น การตั้งงบประมาณงานวิจัยในชั้นเสนอหัวข้อ อาจไม่ตรงกับที่ต้องใช้จ่ายจริง ซึ่งการทำวิจัยแต่ละครั้งโดยเฉพาะงานวิจัยชุมชน อาจต้องใช้จ่ายอย่างอื่นที่งานที่ไม่ได้ตั้งงบประมาณไว้ ทำให้นักวิจัยต้องรับภาระส่วนนี้น้อยหรือมากต่างกันไป ทั้งนี้ขอให้ความเห็นว่าการเคลียร์ค่าใช้จ่ายน่าจะให้ออกส่นักวิจัยสามารถใช้จ่ายรายการอื่นได้แต่วงเงินรวมทั้งหมดยังเท่าเดิม”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

ส่วนที่ ๓ คำถามเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาศักยภาพนักวิจัย

ด้านความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาทักษะด้านกระบวนการพัฒนาโจทย์วิจัย เทคนิคการลงพื้นที่ การสร้างการมีส่วนร่วม

ผลการสัมภาษณ์พบว่า การพัฒนาทักษะด้านการหาโจทย์วิจัย เทคนิคการลงพื้นที่ และการสร้างการมีส่วนร่วม ยังไม่มีระบบในการดำเนินการ ขาดการสนับสนุนทั้งในส่วน of ระบบพี่เลี้ยง และการฝึกปฏิบัติจริง ดังเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์

“ควรจะมีผู้เชี่ยวชาญช่วยเป็นพี่เลี้ยงในการหาโจทย์ และให้ข้อเสนอแนะ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ควรจะมีระบบพี่เลี้ยง ควรต้องมีการให้ความรู้”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ควรเน้นการสร้างพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มากขึ้น เพื่อให้นักวิจัยมีความสามารถในการพัฒนาโจทย์ และได้เทคนิคการทำงานวิจัยที่มากกว่าแค่การฝึกอบรมแบบบรรยาย”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ยังต้องพัฒนาเทคนิคการลงพื้นที่”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การช่วยเหลือสนับสนุนนักวิจัยน้อยมาก”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

ด้านความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาทักษะด้านการค้นคว้าข้อมูล การใช้บริการฐานข้อมูล ปริมาณฐานข้อมูลในปัจจุบัน และวิธีการอ้างอิงต่างๆ

ผลการสัมภาษณ์พบว่า การพัฒนาทักษะด้านการค้นคว้าข้อมูล การใช้บริการฐานข้อมูล ปริมาณฐานข้อมูลในปัจจุบัน และวิธีการอ้างอิงต่างๆ ยังไม่ได้มีการดำเนินการ รวมทั้งปริมาณฐานข้อมูลในปัจจุบันมีจำนวนน้อยเกินไป ดังเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์

“ควรจัดทำคู่มือการจัดทำรายงาน รวมถึงส่งรายงานความเปลี่ยนแปลงให้นักวิจัยทราบในเรื่องฐานข้อมูลการค้นคว้า ด้วยช่องทางการติดต่อสื่อสารที่หลากหลายกว่านี้”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ควรต้องมีการอบรมเชิงปฏิบัติการ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ความเข้าใจในการอ้างอิงยังน้อย”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ทักษะด้านกระบวนการพัฒนาด้านการค้นคว้าข้อมูลฯโดยส่วนตัวยังน้อย”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ปริมาณฐานข้อมูลช่วยด้านวิจัยของมหาวิทยาลัยยังมีไม่มากที่จะครอบคลุมในทุกๆ ประเด็นวิจัย”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

ด้านความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาทักษะด้านการเขียนบทความวิชาการ บทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์

ผลการสัมภาษณ์พบว่า การพัฒนาทักษะด้านการเขียนบทความวิชาการ บทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ ยังไม่ได้มีการสนับสนุน ขาดการช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งควรมีการพัฒนาทักษะของเจ้าหน้าที่สำนักวิจัยประกอบกันด้วย ดังเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์

“ควรจัดให้มีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเฉพาะด้าน”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“เจ้าหน้าที่สำนักวิจัยควรจะมีความรู้เพียงพอที่จะให้คำปรึกษาได้”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ต้องการผู้เชี่ยวชาญให้ความช่วยเหลือ แบบตัวต่อตัว”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การช่วยเหลือสนับสนุนนักวิจัยน้อยมาก”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

ส่วนที่ ๔ คำถามเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัย และสิ่งจูงใจ

ด้านความคิดเห็นที่มีต่อกฎเกณฑ์การออกนอกมหาวิทยาลัยเพื่อลงพื้นที่วิจัย

ผลการสัมภาษณ์พบว่า กฎเกณฑ์ยังขาดความชัดเจนในเรื่องการนับภาระงานและการส่งมอบส่งผลให้ไม่สามารถลงพื้นที่ได้อย่างต่อเนื่อง ดังเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์

“ควรกำหนดเกณฑ์ที่ชัดเจนที่เอื้ออำนวยต่อการทำงานในพื้นที่ เพื่อให้ให้นักวิจัยสามารถจัดการกับภารกิจที่มีได้อย่างครบถ้วน”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ควรมีการกำหนดชัดเจนและควรสนับสนุนให้ลงพื้นที่โดยถือเป็นภาระงานหลัก”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ควรมีความยืดหยุ่น และการลงพื้นที่ของนักวิจัยต้องไม่กระทบการสอน”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ดี แต่บางครั้งควรใช้เวลาและอิสระในการดำเนินงานมากกว่านี้”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

ด้านความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการกำหนดภาระงานสอนในปัจจุบันในกรณีที่มีภาระงานวิจัย

ผลการสัมภาษณ์พบว่า นักวิจัยมีภาระงานสอนจำนวนมาก ส่งผลให้การจัดสรรเวลาในการทำวิจัยไม่สามารถดำเนินการได้เต็มที่ รวมทั้งความไม่ชัดเจนในเรื่องการนับภาระงานวิจัยกับภาระงานสอน และ ความแตกต่างระหว่างผู้ที่ทำวิจัย และผู้ที่ไม่ทำวิจัย ดังเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์

“ควรกำหนดภาระงานเป็น track พิเศษสำหรับอาจารย์ที่ทำภาระงานหลายด้าน เพื่อให้อาจารย์สามารถจัดการการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพควบคู่กับการทำงานวิจัย”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ควรนำภาระงานวิจัยนับโหลดเข้ากับภาระงานสอน”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“เป็นปัญหาอันดับต้นๆของการทำวิจัย เนื่องจากงานบริหารในคณะ และนอกคณะ เป็นส่วนหนึ่งของภาระการทำงานวิจัย ที่ภาระงานติดอยู่ที่บุคลากรไม่กี่คน ไม่มีการกระจายภาระงานส่วนอื่นๆให้บุคลากรที่ว่างจากการทำงานหรือการทำวิจัย”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ภาระงานค่อนข้างมาก ไม่เอื้อกับการทำงานวิจัย และการกำหนดภาระงานวิจัยไม่ชัดเจนที่จะนับโหลดภาระงาน”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ภาระงานสอน หรืองานประจำอื่นเต็ม ไม่สามารถจัดสรรเวลาลงพื้นที่ได้สะดวก”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ภาระงานสอนมากเกินไปในปีการศึกษามีผลต่อการทำวิจัยมากที่สุด”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ไม่ชัดเจน ควรระบุให้ชัดเจน จะได้มุ่งกำลังใจในการทำวิจัย ปัจจุบันรู้สึกมีภาระเพิ่ม ทำกับไม่ทำไม่แตกต่างเท่าไร”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ไม่เอื้อต่อการทำวิจัย เนื่องจากภาระงานด้านต่างๆ มีค่อนข้างมากทำให้ไม่มีเวลาและสมาธิเพียงพอต่อการทำวิจัย”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

ด้านความคิดเห็นที่มีต่อการสนับสนุนหรือให้ความรู้ด้านการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอนและลดภาระงาน

ผลการสัมภาษณ์พบว่า นักวิจัยยังขาดความรู้ที่ถูกต้องและชัดเจน ขาดการเชื่อมโยงในองค์รวม ขาดความชัดเจนรวมไปถึงบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ได้มีการสนับสนุนและให้ความรู้ที่เป็นรูปธรรม ดังเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์

“ขาดความรู้ที่ถูกต้องและชัดเจน”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ถ้าลดภาระงาน ก็มีคำถามต่อว่า "ใครจะรับภาระงานในส่วนนั้น แล้วคนที่มารับภาระงานแทนไม่ต้องทำวิจัยหรือ" ดังนั้น จึงขึ้นอยู่กับความตระหนักของนักวิจัยที่จะทำหรือไม่ มิฉะนั้นก็จะมีแต่คนทำวิจัย เพราะอยากสอนน้อยในขณะที่งานวิจัยที่ได้ไม่มีคุณภาพ”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ยังไม่เห็นภาพชัดเจนที่ผ่านมา ส่วนใหญ่ทำเป็นเอกเทศของใครของมัน ไม่ได้ถูกเชื่อมโยงสู่การเรียนรู้แบบองค์รวมเท่าที่ควร”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การช่วยเหลือสนับสนุนนักวิจัยน้อยมาก

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

คำถามเกี่ยวกับสิ่งจูงใจที่จะสามารถสร้างแรงกระตุ้นให้อาจารย์หันมาทำงานวิจัย

ผลการสัมภาษณ์พบว่าสิ่งจูงใจทางด้านงบประมาณสนับสนุนการลงพื้นที่ กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการทำ Forum ระบบพี่เลี้ยงในการให้คำปรึกษา การลดขั้นตอนทางการเงิน และการปรับปรุงระบบบริหารจัดการงานบุคคล รวมไปถึงการยกย่องนักวิจัย เป็นประเด็นที่นักวิจัยเห็นว่าจะช่วยส่งเสริมให้อาจารย์หันมาทำงานวิจัยมากขึ้น ดังเห็นได้จากผลการสัมภาษณ์

“การให้เบี้ยเลี้ยงในการอบรม การทำเคเอ็ม หรือการจัดฟอรัมเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงพื้นที่ควรมีค่าใช้จ่ายสนับสนุนทุกครั้ง”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ขึ้นอยู่กับตัวอาจารย์มากกว่าลึงจุใจ ซึ่งอาจารย์ไม่ทำวิจัยก็ไม่มีอะไรใหม่สำหรับสอน สำหรับแต่งหนังสือ การทำวิจัยเป็นสิ่งที่อาจารย์เป็นผู้ลงมือทำและมีความเข้าใจเป็นอย่างดี และจะสามารถถ่ายทอดและเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักศึกษาได้” นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“คำตอบแทนนักวิจัย/ทุนวิจัย/ความสมดุลระหว่างภาระงานสอนกับงานวิจัย”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“พิจารณาความดีความชอบ การดำเนินงานวิจัย / การมีพี่เลี้ยงวิจัยที่มีศักยภาพในการช่วยเหลือให้คำปรึกษาและลงมือปฏิบัติด้วยกัน / คำตอบแทนที่เหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจยุคปัจจุบัน”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ยกย่องคนดี”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ระบบสนับสนุนการวิจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“หลักเกณฑ์ กติกาและระเบียบการเบิกจ่ายที่เป็นไปตามสภาพการทำงานจริง และควรพัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลสำหรับ Talent”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

“ควรจะมีตั้งแต่มีการจัดระบบการสนับสนุนงานวิจัยที่ช่วยนักวิจัย ตลอดจนจัดระบบพี่เลี้ยงสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ควรพัฒนาระบบและกลไกการบริหารงานวิจัยที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเอื้ออำนวยต่อบุคลากรที่ทำพันธกิจหลายด้าน ได้แก่ การสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ รวมถึงมุ่งเน้นการสร้างและพัฒนาศักยภาพนักวิจัยที่มี Talent ด้วยระบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ผู้ช่วยวิจัยมีส่วนที่จะช่วยให้ผู้วิจัยมีทีมสนับสนุน ซึ่งควรให้นักศึกษามาช่วยเป็นหนึ่งในทีมวิจัยได้ และมีค่าใช้จ่ายในการทำงานจริง จะทำให้เกิดทั้งบูรณาการความรู้และเกิดประสบการณ์การทำงานจริงให้นักศึกษาอีกด้วย”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“ภาระงานวิจัยกระจายและส่งเสริมให้ทั่วถึงกับอาจารย์ทุกคน เพราะคนที่ทำงานวิจัยประจำก็จะเป็นผู้รับภาระหนัก คนที่ไม่ทำงานวิจัยก็มีสอนเพียงอย่างเดียว” นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

“อยากให้มีการกำหนด Master Calendar ของงานวิจัยในแต่ละภาคการศึกษา และปีการศึกษาให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น”

นักวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ ธันวาคม ๒๕๕๗

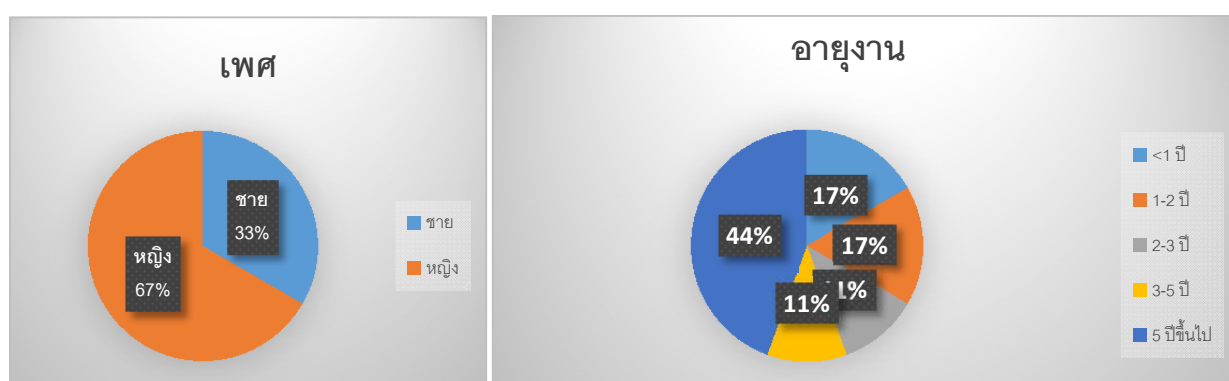
การดำเนินงานและผลการดำเนินงานตามแนวทางการแก้ไขปัญหา

๑.โครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น (การเขียนและการพัฒนา Proposal / แนวทางการเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรม)

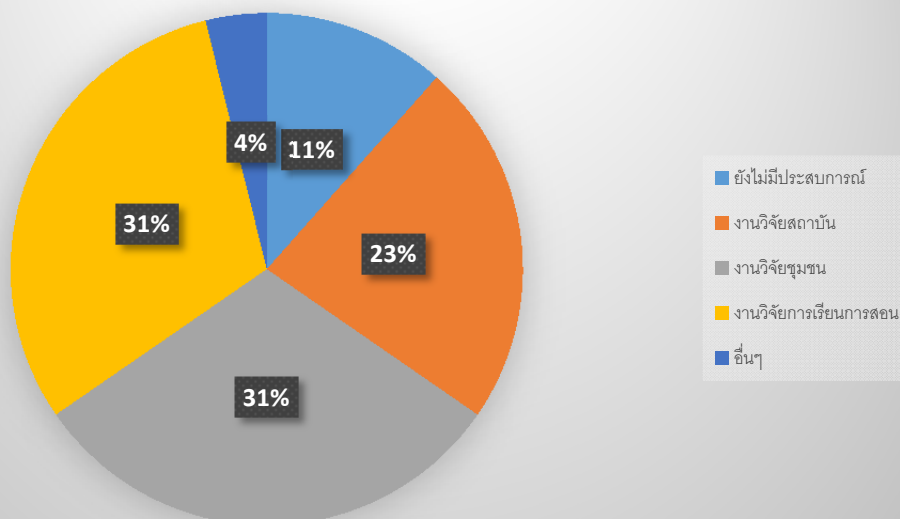
ในการดำเนินการในโครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ ดำเนินการในวันที่ ๑๘-๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ณ บ้านกลางดอยริสอร์ท เชียงใหม่ โดยได้ดำเนินการในรูปแบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จำนวน ๑ กิจกรรม คือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบและกลไกบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัย อันประกอบไปด้วย กระบวนการบริหารงานวิจัยตามแนวทาง สกว. , ระเบียบทางการเงินและเงื่อนไขการเบิกจ่ายต่างๆ , แนวปฏิบัติที่ดีในการเขียน Proposal , การเขียนอ้างอิงและการเขียนบรรณานุกรม , การนำเสนอบริบทชุมชนในมิติด้านโจทย์ในพื้นที่และโครงการวิจัย และมีนักวิจัยเข้าร่วมจำนวน ๑๘ คน จาก ๕ คณะ ซึ่งเป็นผู้เสนอโครงการวิจัยย่อยทั้งสิ้นรวม ๖ โครงการ ทั้งนี้ในการดำเนินการมีการประเมินผลโดยการใช้แบบสอบถาม ดังสามารถสรุปผลได้ดังรายงาน

รายงานสรุปผลการดำเนินงาน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบและกลไกบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยอันประกอบไปด้วย กระบวนการบริหารงานวิจัยตามแนวทาง สกว. , ระเบียบทางการเงินและเงื่อนไขการเบิกจ่ายต่างๆ , แนวปฏิบัติที่ดีในการเขียน Proposal , การเขียนอ้างอิงและการเขียนบรรณานุกรม , การนำเสนอบริบทชุมชนในมิติด้านโจทย์ในพื้นที่และโครงการวิจัย

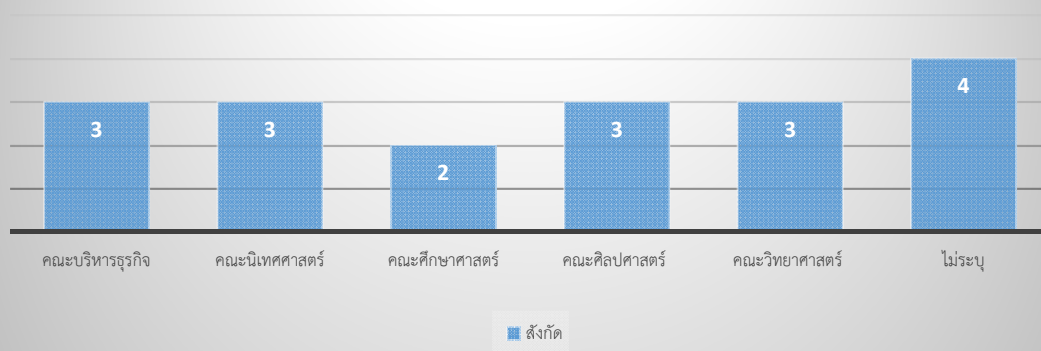
ส่วนที่ ๑ ข้อมูลโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ประสบการณ์

สังกัด

ส่วนที่ ๒ ระดับความคาดหวังก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม

ด้าน	รายการ	ค่าเฉลี่ยความคาดหวัง
๑	ประเด็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	
	๑.๑ กระบวนการบริหารงานวิจัยตามแนวทาง สกว. (มีความเข้าใจในเป้าหมาย กระบวนการ และแนวทางการดำเนินงานวิจัย)	๒.๗๒
	๑.๒ ระเบียบทางการเงินและเงื่อนไขการเบิกจ่ายต่างๆ (ความเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขต่างๆที่เอื้อต่อการดำเนินงาน , ความยืดหยุ่น ความคล่องตัวในการดำเนินงาน ,การเบิกจ่ายค่าตอบแทน ,การเคลียร์ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการวิจัยตามระเบียบทางการเงิน)	๒.๔๔
	๑.๓ แนวปฏิบัติที่ดีในการเขียน Proposal (การวางโครงการ , การกำหนด Module ในการเขียน , การเรียบเรียงเนื้อหา)	๒.๘๙
	๑.๔ การอ้างอิงและการเขียนบรรณานุกรม (รูปแบบการเขียน , มาตรฐานการเขียน , แนวทางการเขียนที่ถูกต้อง)	๓.๐๐
	๑.๕ การนำเสนอบริบทของชุมชนในมิติด้านโจทย์ในพื้นที่และโครงการวิจัย (ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ในทุกมิติ, ความเชื่อมโยงของโครงการย่อย , การนำองค์ความรู้ด้านบริบทพื้นที่ไปปรับใช้ในโครงการของตนเอง)	๓.๐๖
๒.	สภาพแวดล้อม สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (ความเหมาะสมของสถานที่ , ระยะเวลาในการดำเนินการ)	๓.๓๙
๓.	ประโยชน์ที่ได้รับ	
	๓.๑ ประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมต่อการดำเนินงานวิจัยของผู้เข้าร่วม	๓.๖๗
	๓.๒ ความเข้าใจในเรื่องแนวทางการดำเนินงานตลอดจนกฎ ระเบียบต่างๆ ทางด้านการเงิน การลงพื้นที่วิจัย	๓.๓๙
	ค่าเฉลี่ยรวม	๓.๐๗

ส่วนที่ ๓ ระดับความพึงพอใจภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ด้าน	รายการ	ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ
๑	ประเด็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	
	๑.๑ กระบวนการบริหารงานวิจัยตามแนวทาง สกว. (มีความเข้าใจในเป้าหมาย กระบวนการ และแนวทางการดำเนินงานวิจัย)	๔.๐๖
	๑.๒ ระเบียบทางการเงินและเงื่อนไขการเบิกจ่ายต่างๆ	๓.๓๓

	(ความเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขต่างๆที่เอื้อต่อการดำเนินงาน , ความยืดหยุ่น ความคล่องตัวในการดำเนินงาน ,การเบิกจ่ายค่าตอบแทน ,การเคลียร์ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการวิจัยตามระเบียบทางการเงิน)	
	๑.๓ แนวปฏิบัติที่ดีในการเขียน Proposal (การวางโครงการ , การกำหนด Module ในการเขียน , การเรียบเรียงเนื้อหา)	๓.๙๔
ด้าน	รายการ	ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ
	๑.๔ การอ้างอิงและการเขียนบรรณานุกรม (รูปแบบการเขียน , มาตรฐานการเขียน , แนวทางการเขียนที่ถูกต้อง)	๓.๘๓
	๑.๕ การนำเสนอบริบทของชุมชนในมิติด้านโจทย์ในพื้นที่และโครงการวิจัย (ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ในทุกมิติ, ความเชื่อมโยงของโครงการย่อย , การนำองค์ความรู้ด้านบริบทพื้นที่ไปปรับใช้ในโครงการของตนเอง)	๔.๓๙
๒.	สภาพแวดล้อม สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (ความเหมาะสมของสถานที่ , ระยะเวลาในการดำเนินการ)	๓.๘๓
๓.	ประโยชน์ที่ได้รับ	
	๓.๑ ประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมต่อการดำเนินงานวิจัยของผู้เข้าร่วม	๔.๖๑
	๓.๒ ความเข้าใจในเรื่องแนวทางการดำเนินงานตลอดจนกฎ ระเบียบต่างๆ ทางด้านการเงิน การลงพื้นที่วิจัย	๔.๒๘
	ค่าเฉลี่ยรวม	๔.๐๓

ด้าน	รายการ	ความคาดหวัง	ความพึงพอใจ	การเปลี่ยนแปลง
๑	ประเด็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้			
	๑.๑ กระบวนการบริหารงานวิจัยตามแนวทาง สกว. (มีความเข้าใจในเป้าหมาย กระบวนการ และแนวทางการดำเนินงานวิจัย)	๒.๓๒	๔.๐๖	๔๙%
	๑.๒ ระเบียบทางการเงินและเงื่อนไขการเบิกจ่ายต่างๆ (ความเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขต่างๆที่เอื้อต่อการดำเนินงาน , ความยืดหยุ่น ความคล่องตัวในการ	๒.๔๔	๓.๓๓	๓๖%

	ดำเนินงาน ,การเบิกจ่ายค่าตอบแทน ,การเคลียร์ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการวิจัยตามระเบียบทาง การเงิน)			
	๑.๓ แนวปฏิบัติที่ดีในการเขียน Proposal (การวางแผนโครงการ , การกำหนด Module ในการ เขียน , การเรียบเรียงเนื้อหา)	๒.๘๙	๓.๙๔	๓๖%
	๑.๔ การอ้างอิงและการเขียนบรรณานุกรม (รูปแบบการเขียน , มาตรฐานการเขียน , แนว ทางการเขียนที่ถูกต้อง)	๓.๐๐	๓.๘๓	๒๘%
	๑.๕ การนำเสนอบริบทของชุมชนในมิติด้านโจทย์ ในพื้นที่และโครงการวิจัย (ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ในทุกมิติ, ความเชื่อมโยงของ โครงการย่อย , การนำองค์ความรู้ด้านบริบทพื้นที่ไป ปรับใช้ในโครงการของตนเอง)	๓.๐๖	๔.๓๙	๔๓%
๒.	สภาพแวดล้อม สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก (ความเหมาะสมของสถานที่ , ระยะเวลาในการ ดำเนินการ)	๓.๓๙	๓.๘๓	๑๓%
๓.	ประโยชน์ที่ได้รับ			
	๓.๑ ประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมต่อการดำเนิน งานวิจัยของผู้เข้าร่วม	๓.๖๗	๔.๖๑	๒๖%
	๓.๒ ความเข้าใจในเรื่องแนวทางการดำเนินงาน ตลอดจนกฎ ระเบียบต่างๆทางการเงิน การลง พื้นที่วิจัย	๓.๓๙	๔.๒๘	๓๑%
	ค่าเฉลี่ยรวม	๓.๐๗	๔.๐๓	๔๙%

จากผลการเปรียบเทียบเกี่ยวกับระดับความคาดหวังของนักวิจัยเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ต่อประเด็นการเขียนและการพัฒนา Proposal / แนวทางการเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรม รวมถึง การพัฒนาโครงร่างการวิจัยเกี่ยวกับโจทย์ในพื้นที่ (Full Proposal) พบว่าระดับความคาดหวังของ นักวิจัยก่อนเข้าร่วมกิจกรรม เท่ากับ ๓.๐๘ ภายหลังเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้แล้วพบว่า ระดับความคาดหวังของนักวิจัยเท่ากับ ๔.๑๓ ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในส่วนกระบวนการ บริหารงานวิจัยตามแนวทางของ สกว. และระเบียบเกี่ยวกับการเงินและเงื่อนไขการเบิกจ่ายต่างๆ ที่ นักวิจัยในโครงการมีความเข้าใจและความคาดหวังเดิมอยู่ในระดับน้อย คือ ๒.๗๒ และ ๒.๔๔ ตามลำดับ แต่เมื่อเข้าร่วมกิจกรรมแล้ว พบว่ามีความเปลี่ยนแปลงในระดับที่ดีขึ้น คือ กระบวนการ บริหารงานวิจัยตามแนวทางของ สกว. เท่ากับ ๔.๐๖ และระเบียบเกี่ยวกับการเงินและเงื่อนไขการ เบิกจ่ายต่างๆ เท่ากับ ๓.๓๓

นอกจากนี้จากผลการประเมินสะท้อนให้เห็นถึงความตระหนักรู้ของนักวิจัยต่อ โครงการวิจัยนี้ได้ว่า นักวิจัยส่วนใหญ่ในช่วงก่อนเข้าร่วมกิจกรรมมีความคาดหวังและเข้าใจว่าโครงการ พัฒนาศักยภาพนักวิจัยนี้มีประโยชน์ต่อการทำงานวิจัยและตัวนักวิจัยเอง ในระดับ ๓.๖๗ ซึ่งเป็น ระดับค่าเฉลี่ยที่มากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับประเด็นอื่นๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่านักวิจัยมีความเข้าใจและ ให้ความสนใจกับการพัฒนาคุณภาพงานวิจัยให้ดีขึ้น อย่างไรก็ตามเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมแล้ว พบว่า ระดับความคาดหวังต่อประโยชน์ของการทำกิจกรรมในโครงการพัฒนาคุณภาพของนักวิจัยมีความ เปลี่ยนแปลงในระดับที่ดีขึ้น คือ ๔.๖๑ ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่มากที่สุดเมื่อเทียบกับประเด็นอื่นๆ เช่นกัน

ส่วนที่ ๔ ข้อเสนอแนะจากนักวิจัยผู้เข้าร่วมโครงการ

๔.๑. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานวิจัยตามแนวทาง สกว.

ประเภทของข้อเสนอแนะ	ข้อเสนอ
๔.๑. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานวิจัยตามแนวทาง สกว.	๑.ควรมีการอบรมและทำความเข้าใจรวมไปถึงการติดตามและประเมินผลให้นักวิจัยรับทราบเป็นระยะ ๒.ควรจัดสรรงบประมาณสำหรับการศึกษาดูงาน ก่อนที่จะมีการพัฒนาโจทย์วิจัย ๓.มีความชัดเจนเรื่องระเบียบและขั้นตอนการปฏิบัติงาน ๔.ควรเพิ่มเติมการศึกษา Best Practice ตามแนวทางการงานวิจัยที่มีความใกล้เคียงกัน ๕.เป็นกระบวนการพัฒนาที่ดี ช่วยพัฒนาระบบงานวิจัยให้มีศักยภาพและสามารถพัฒนาพื้นที่ได้ มีความชัดเจน กระบวนการเข้าใจง่าย เห็นภาพชัดเจนและสามารถปฏิบัติตามได้จริง
๔.๒. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระเบียบทางการเงินและเงื่อนไขการเบิกจ่ายต่างๆ	๑.ขอให้มีระบบขั้นตอนและแนวทางที่ชัดเจน มีการชี้แจงและทำความเข้าใจให้ตรงกัน ไม่ซับซ้อน ๒.ควรมีกระบวนการที่ปรับใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์เฉพาะหน้าของงานวิจัยตามสถานการณ์จริง ไม่ควรล่าช้า และสามารถเบิกจ่ายได้ตามความเป็นจริง แต่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับบริบทของมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น แต่ต้องเป็นไปตามระเบียบของสกว. โดยหมวดหมู่ค่าใช้จ่ายใดที่สามารถปฏิบัติได้ตามเงื่อนไข สกว.ได้จะเป็นการดีมาก ๓.ระเบียบการเบิกจ่ายด้านการเงิน ยังไม่ได้ข้อมูลรายละเอียดที่ชัดเจนมากนัก
๔.๓. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีในการเขียน Proposal	๑.ควรมีวิธีการปฏิบัติ, คู่มือให้นักวิจัยภายในมหาวิทยาลัยรับทราบร่วมกัน (รูปเล่ม, เว็บไซต์) ๒.การได้มีโอกาสรับประสบการณ์จากผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเคล็ดลับที่ดีในการเขียน Proposal รวมถึงขั้นตอนการพัฒนา Proposal ที่ดีจะทำให้ได้รับโอกาสในการรับทุนวิจัยสูง ดังนั้นควรมีผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมาร่วมพิจารณา Proposal ๓.ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ ทำให้นักวิจัยมี Module ในการเขียนงานและช่วยจัดระบบกรอบแนวคิดการวิจัยในเรื่องเป้าหมายของงานได้ชัดเจน

๔.๔. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการอ้างอิงและการเขียนบรรณานุกรม	๑.อยากให้มีการอบรมให้ความรู้ในเรื่องแหล่งอ้างอิง รวมทั้งควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการอ้างอิงและการเขียนบรรณานุกรม ๒.การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักวิจัยด้วยกัน ทำให้เกิดการพัฒนางานวิจัยที่มีคุณภาพและลดปัญหา plagiarism ได้ แต่ควรมีเวลามากกว่านี้
๔.๕. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำเสนอบริบทของชุมชนในมิติด้านจิตวิทยาในพื้นที่และโครงการวิจัย	๑.เป็นการแลกเปลี่ยนมุมมอง ข้อเสนอแนะที่หลากหลาย เกิดการเปิดใจ ร่วมมือและสร้างความเป็นกันเองระหว่างนักวิจัยด้วยกัน เป็น Knowledge Sharing ที่ควรทำเป็นระยะๆ ๒.ดีมาก เพราะทำให้ได้เห็นภาพรวมของทีมวิจัยกลาง และทราบรายละเอียดของทีมวิจัยย่อยอื่นๆ สามารถมองเห็นความเชื่อมโยง (หรือบูรณาการ) ในแต่ละโครงการย่อยได้ชัดเจนขึ้น ๓.ช่วยทำให้แต่ละโครงการวิจัยย่อยได้เห็นภาพรวมและเชื่อมโยงการทำงานระหว่างโครงการได้ดียิ่งขึ้น รวมไปถึงเกิดความเข้าใจเทคนิคการหมวดประเด็นและเห็นภาพรวมในบริบทพื้นที่ชัดเจนขึ้น
๔.๗. ความต้องการเกี่ยวกับการจัดโครงการครั้งต่อไปเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพนักวิจัย	๑.ขอให้มีการอบรมเกี่ยวกับการเขียนวิธีอ้างอิงและบรรณานุกรม ตลอดจนการศึกษาเกี่ยวกับแหล่งที่มาของข้อมูลและการอ้างอิงงานวิจัย ๒.กิจกรรม KM และการถอดบทเรียน ๓.การศึกษาดูงานสถานที่จริงที่ได้รับการพัฒนาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเป็นตัวอย่างในการสร้างงานวิจัยในโครงการได้ต่อไป ๔.หัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการนำแนวคิดทฤษฎี เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล, การจัดทำเครื่องมือ การจัดเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติต่างๆ ๕.การอบรมการใช้ฐานข้อมูลและการพัฒนารูปแบบการใช้งานระบบฐานข้อมูลและแนวทางการลงพื้นที่
๔.๘ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	๑.ควรมีการจัดทำเป็นคู่มือสำหรับนักวิจัยที่ประกอบไปด้วย กระบวนการบริหารงานวิจัย, นโยบาย ทิศทางและแนวทาง, จรรยาบรรณนักวิจัย, จริยธรรมการวิจัยและมาตรฐานงานวิจัย, การขอทุนสนับสนุน, ระเบียบทางการเงินและเงื่อนไขการเบิกจ่าย, ขั้นตอนการดำเนินงานต่างๆ และปฏิทินการดำเนินงาน เพื่อให้การทำงานของทีมนักวิจัยเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ๒.จัดการศึกษาดูงาน ให้เห็นงานวิจัยที่ได้ประยุกต์ใช้แล้วจริงและประสบความสำเร็จ,

	๓.อยากให้มีระบบพี่ดูแลน้องในปีต่อไป โดยมีพี่นักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญคอยประกบให้คำปรึกษาน้องใหม่ในการทำงานวิจัย ๔.การจัดกิจกรรมในครั้งนี้มีประโยชน์ต่อนักวิจัยมาก โดยเฉพาะในส่วนของผู้นำผู้ทรงคุณวุฒิมาร่วมให้คำแนะนำ ทำให้ได้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ๕.น่าจะมีการจำแนกกลุ่มนักวิจัยตามประสบการณ์หรืออายุงาน เนื่องจากความรู้พื้นฐานและประสบการณ์มีความแตกต่างกัน Gap ของความเข้าใจในการอบรมจึงต่างกันพอสมควร
--	---

๒.โครงการส่งเสริมการจัดทำแผนชุมชน เทศบาลตำบลสารภี

โครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ ในเรื่อง การลงพื้นที่ และการพัฒนาโจทย์วิจัย ดำเนินการตามแนวทางการพัฒนานักวิจัยในสถาบันที่ได้มีการกำหนดแนวทางการพัฒนาไว้ในผลการดำเนินการศึกษาบริบทระบบและกลไกในมหาวิทยาลัย โดยรูปแบบกิจกรรมเป็นการดำเนินงานร่วมกับ เทศบาลตำบลสารภี และกลุ่มผู้นำชุมชนตลอดจนประชาชนในแต่ละหมู่บ้านทั้ง ๑๐ หมู่บ้านในเขต ตำบลสารภี เพื่อให้ความรู้ในเรื่องการวิเคราะห์และจัดทำ SWOT Analysis พื้นที่ของตนเอง รวมไปถึง การร่วมกันจัดทำแผนหมู่บ้าน/ชุมชน แผนแม่บทหมู่บ้าน/ชุมชน เป็นกระบวนการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในหมู่บ้านและชุมชน โดยเริ่มจากการกระตุ้นจิตสำนึกและความรับผิดชอบของ ประชาชนในชุมชนให้มีจิตสาธารณะ แล้วร่วมกันคิด ร่วมกันจัดทำ ร่วมกันเรียนรู้/วิเคราะห์เพื่อให้รู้ และเข้าใจตนเองโดยใช้กระบวนการชุมชน คือการสำรวจข้อมูลปัญหาและศักยภาพของชุมชน การ วิเคราะห์สาเหตุ/แนวทางแก้ไข แล้วกำหนดอนาคตและทิศทางการพัฒนาตนเอง/หมู่บ้าน และชุมชน ในลักษณะจากชุมชน โดยชุมชนและภาคีความร่วมมือ ในการดำเนินการครั้งนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของการ พัฒนาศักยภาพนักวิจัยในการสร้างปฏิสัมพันธ์และใช้เป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างทีมวิจัยกับพื้นที่ เพื่อแสวงหาแนวการแก้ไขปัญหาชุมชน โดยการนำนวัตกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่และ นำไปสู่ความยั่งยืนของชุมชนในท้ายที่สุด

วันเวลาดำเนินการ

วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๘ เวลา ๙.๐๐-๑๒.๐๐ น.

สถานที่ดำเนินการ

ห้องประชุมเทศบาลตำบลสารภี ตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

คณะกรรมการหมู่บ้านที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนชุมชน หมู่บ้านละ ๕ คน รวม ๕๐ คน คณะผู้บริหารสมาชิกสภาเทศบาลตำบลสารภี คณะวิทยากร เจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวน ๓๐ คน

วัตถุประสงค์การดำเนินการ

๑. เพื่อพัฒนาให้ชุมชนมีความเข้าใจกระบวนการและแนวทางการจัดทำแผนชุมชน
๒. เพื่อพัฒนาให้ชุมชนมีเป้าหมายในการพัฒนาและตอบสนองการแก้ไขปัญหาของชุมชนได้อย่างเหมาะสมและครอบคลุม
๓. เพื่อพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ให้มีความเข้าใจในกระบวนการลงพื้นที่ เกิดความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่

ตารางแสดงการวิเคราะห์ SWOT ของชุมชนในพื้นที่ จำแนกตามหมู่

หมู่	จุดแข็งของชุมชน	จุดอ่อนของชุมชน	โอกาสของชุมชน	อุปสรรคของชุมชน
๑	๑. มีระบบสาธารณูปโภคภายในหมู่บ้านอย่างครบครัน ๒. บุคลากรในหมู่บ้านเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถทางวิชาการ (ส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ) ๓. มีกองทุนของหมู่บ้านที่มั่นคง ๔. มีร้านค้าสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน ๕. มีวัดเป็นศูนย์รวมของจิตใจ	๑. ความร่วมมือระหว่างกรรมการหมู่บ้านและชาวบ้านมีน้อย ๒. มีการแบ่งเขตพัฒนาหมู่บ้านออกเป็น ๒ เขต คือ เขตเทศบาล ต.ยางเนิ้ง และเขตเทศบาล ต.สารภี ๓. ขาดระบบน้ำประปาในหมู่บ้าน ๔. ลำเหมืองภายในหมู่บ้านตื้นเขิน เป็นอุปสรรคต่อระบบการไหลของน้ำภายในหมู่บ้าน ๕. มีปัญหาเรื่องการสื่อสารข้อมูล เนื่องจากคนในพื้นที่ออกไปทำงาน ๖. มีปัญหาเรื่องการรวมกลุ่มอาชีพ	๑. มีเงินสนับสนุนจากสถาบันภายนอก เช่น ในการทำปุ๋ยหมัก ๒. หมู่บ้านตั้งอยู่บริเวณติดถนนเอเชีย มีโอกาสพัฒนาด้านความเจริญสูง ๓. เนื่องจากการพัฒนา มี ๒ เขต มีโอกาสได้รับเงินสนับสนุนได้สูงกว่าหมู่บ้านอื่น	๑. การพัฒนาด้านสังคมได้เปลี่ยนแปลงเป็นสังคมเมือง ทำให้ชาวบ้านต่างคนต่างอยู่ ๒. เนื่องจากการแบ่งเขตการพัฒนา บางครั้งทำให้มีการขัดแย้งกันเองภายในหมู่บ้าน ๓. มีคนต่างถิ่นมาอาศัยอยู่ในพื้นที่มากขึ้น เกิดปัญหาเรื่องความร่วมมือ การมีส่วนร่วม
๒	๑. มีน้ำประปาหมู่บ้าน ๒. ผู้ใหญ่บ้านมีความเข้มแข็ง ๓. ชุมชนสามัคคี (มีวัดเป็นศูนย์กลางหมู่บ้าน) ๔. มีน้ำเพื่อการเกษตรพอเพียง	๑. ไม่มีสถานที่ออกกำลังกาย ๒. มียาเสพติดบ้างบางส่วน ๓. ไม่มีแหล่งงานให้เด็กทำช่วงปิดเทอม ๔. มีการเล่นการพนันกันในหมู่บ้าน ๕. ไม่มีเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ	๑. ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากเทศบาล, อบจ. และส่วนกลาง ๒. ส่งบุคลากรมาอบรมให้ความรู้ในชุมชน ๓. มีตัวแทนชุมชนได้รับการอบรม	๑. ปัญหาค่าครองชีพสูง ๒. คนในชุมชนออกไปทำงานนอกพื้นที่ ไม่ได้กลับมาพัฒนาชุมชน จึงทำให้ขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ๓. ยังขาดงบประมาณในการสนับสนุนจาก

	๕.มีศาลาเอนกประสงค์ของชุมชน ๖.มีการส่งเสริมเด็กและเยาวชนในด้านการศึกษาและกิจกรรม ๗.มีการรวมกลุ่มต่างๆ เช่น อสม. แม่บ้าน เยาวชน	ภายในหมู่บ้าน ๖.อันตรายจากกิ่งต้นยางนาที่อาจตกลงมาทำให้บ้านเรือนเสียหาย ๗.ประชาชนในหมู่บ้านยังว่างงาน และไม่มีรายได้ โดยเฉพาะผู้สูงอายุ	และกลับมาพัฒนาชุมชน ๔.ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมและกล้าแสดงออก	ส่วนกลาง ๔. ยังขาดการสนับสนุนให้ความรู้แก่คนในชุมชนในด้านต่างๆ
๓	๑ เป็นสถานที่ตั้งหน่วยงานราชการในพื้นที่ เช่น โรงพยาบาล ๒ มีกองทุนหมู่บ้าน และมีกลุ่มออมทรัพย์ ที่เกิดจากการระดมทุนของคนในหมู่บ้าน มีความเข้มแข็ง ๓ มีกลุ่มจำหน่ายข้าวสาร โดยการรวมกลุ่มของแม่บ้าน ๔ มีกลุ่มเลี้ยงผึ้ง ๕ มี ชรบ. หมู่บ้าน ที่มีความเข้มแข็งสามัคคี ๖ ชมรมเปตอง ของหมู่บ้าน สามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่หมู่บ้าน	๑ ปัญหายาเสพติด ๒ ขาดการส่งเสริมกิจกรรมผู้สูงอายุ ๓ ขาดแคลนน้ำอุปโภค บริโภค ๔ ขาดพื้นที่สาธารณประโยชน์ของชุมชน ๕ ปัญหาการสัญจร ของรถผ่านเขตหมู่บ้าน ถนนเลียบทางรถไฟ เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง	๑ หน่วยงานท้องถิ่นมีนโยบายสนับสนุนกิจกรรมของชุมชน ๒ มีตลาดรองรับ ผลผลิตกลุ่มเลี้ยงผึ้ง ๓ หลายหน่วยงานมีการจัดการแข่งขันด้านกีฬาเปตอง	๑ ขาดงบประมาณสนับสนุนที่เพียงพอ ๒ รับผลกระทบจากโรงงาน มลพิษทางเสียง
๔	๑. มีกองทุนหมู่บ้านและสหกรณ์ออมทรัพย์	๑. เวลาเรียกประชุมจะมีผู้สามารถเข้าประชุมได้น้อย	๑. มีพัฒนาการจากภาครัฐเข้ามาช่วยส่งเสริม	๑. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ๒. ค่าครองชีพสูงขึ้นแต่รายได้คงเดิม

	๒. มีฉาปนกิจสงเคราะห์ ๓. ถนนภายในหมู่บ้านเชื่อมโยงสะดวก ๔. ระบบประปาหมู่บ้าน และมีระบบเสียงตามสายทั่วถึง ๕. โครงการทุกอย่างได้รับความร่วมมือในการปฏิบัติอย่างดี ๖. มีพื้นที่ทางการเกษตรกว้างขวาง ๗. มีศูนย์เรียนรู้ อสม. ๘. มีวัดโบสถ์เก่าแก่ มีศาลา SML ๙. ผู้นำชุมชนมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอด	๒. ชาวบ้านไม่มีเวลาเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น ๓. มีพื้นที่กว้าง ดังนั้นอุปกรณ์เสียงตามสายจะชำรุดบ่อย ๔. มีจุดล่อแหลมที่จะเป็นที่พักมั่วสุมของวัยรุ่น ๕. โรงงานทำมู่ลี่ไม้ไผ่ มีการเผาบ่อยทำให้เกิดมลพิษ ๖. น้ำในลำเหมืองไม่เพียงพอในฤดูแล้ง ๗. มีปริมาณขยะเพิ่มขึ้นมาก และไม่มีการคัดแยก ๘. คนว่างงาน จบการศึกษามาแล้วไม่มีงานทำ	๒. การคมนาคมรอบๆ หมู่บ้านมีความสะดวก ๓. มีสถานีน้ำจากกรมทรัพยากรเข้ามาช่วยได้เป็นครั้งๆ ในฤดูแล้ง	๓. ราคาน้ำมันแพง ๔. ราคาแก๊สแพง
๕	๑. มีสถานีสูบน้ำ ๒. มีกองทุนหมู่บ้านที่เข้มแข็ง ๓. มีลานกีฬาและศาลาเอนกประสงค์ ๔. มีกิจกรรมร่ววงย้อนยุค ๕. มีศาลหลักเมืองเชียงใหม่-ลำพูน ๖. มีประเพณีทำบุญสืบชะตาเมือง	๑.ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตร ๒.อาชีพของคนในหมู่บ้านส่วนใหญ่ทำงานบริษัทเอกชน ๓.กลุ่มแม่บ้านขาดความเข้มแข็ง ๔.ขาดความต่อเนื่องในการพัฒนาอาชีพคนในชุมชน	๑.เป็นเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดเชียงใหม่ (มีทางรถยนต์, รถไฟ และรถประจำทาง เชียงใหม่-ลำพูน) ๒.ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานราชการ เพื่อส่งเสริมอาชีพและทำกิจกรรมเพื่อชุมชน	๑. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในการจัดหาตลาดรองรับผลิตภัณฑ์จากชุมชน ๒.ได้รับผลกระทบจากขยะนอกพื้นที่ ๓.ขาดมาตรการในการป้องกันการลักขโมยทรัพย์สินในพื้นที่ ๔.มีน้ำเสียจากโรงงาน

	เป็นประจำทุกปี ๗. มีประเพณีรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ ๘. มีกลุ่มปฎิบัติ ๙. เป็นหมู่บ้านเทอดพระเกียรติ ชนะเลิศระดับอำเภอ ๑๐. ประชากรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ที่ช่วยเหลือตัวเองได้และช่วยงาน กิจกรรมในชุมชน ๑๑. มีถนนสายวัฒนธรรม ๑๒. มีปราชญ์ชาวบ้านด้านจักสาน และวาดภาพเหมือน ดนตรีพื้นเมือง และการทำบายศรีสู่ขวัญ			
๖	๑. มีวัดประจำหมู่บ้าน (ท่านพระครู) ๒. มีประปาหมู่บ้าน ๓. มีศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ๔. มีศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ๕. มีผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ ๖. มีกลุ่มออมทรัพย์ที่เข้มแข็ง ๗. มีกลุ่มฌาปนกิจสงเคราะห์	๑. ความสัมพันธ์ภายในชุมชนขาดการทำ กิจกรรมที่ต่อเนื่องระหว่าง วัยเด็ก วัยทำงาน และผู้สูงอายุ ๒. ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพประจำไม่ สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างเต็มที่ ๓. มีคนต่างถิ่นเข้ามาอาศัยมากขึ้น ส่งผลให้วิถี ชีวิตเปลี่ยนไป ทำให้ความปลอดภัยในชีวิต	๑. มีกองทุนหมู่บ้าน ๒. เป็นหมู่บ้านเมืองหน้าด่าน (ประตู สู่เมืองเชียงใหม่) จึงทำให้ได้รับ โอกาสการสนับสนุนจากหน่วยงาน อื่นมาช่วยพัฒนาชุมชน ๓. ทำเลที่ตั้งเหมาะสมแก่การ คมนาคมขนส่งสินค้า เนื่องจาก	๑. การติดต่อสื่อสารระหว่างชุมชนกับ หน่วยงานของรัฐและเอกชนขาดความ ต่อเนื่อง ระยะเวลาไม่แน่นอน ๒. ไม่สามารถตรวจสอบการนำเข้าของยาเสพติดได้อย่างละเอียด เนื่องจากมีเส้นทาง ทางเข้าออกมากหลายเส้นทาง

	๘.พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นสวนลำไย ๙.มีแหล่งน้ำภายในชุมชน ๑๐.มีสนามกีฬาระดับตำบล	และทรัพย์สินมีความเสี่ยงขึ้น (ขโมยและยาเสพติด)	สามารถถ่ายเทสินค้าเข้าสู่เมือง เชียงใหม่ออกสู่ต่างจังหวัดได้เร็ว ๔.มีหน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามาให้ความรู้และงบประมาณทางงานเกษตรกรรมเป็นประจำ	
๗	๑. มีความภูมิใจภายในหมู่บ้าน ๒. มีความภูมิใจที่ชาวพุทธและคริสต์อยู่ร่วมกันได้ ๓. มีความภูมิใจที่มีที่ดินทำการเกษตร ๔. มีความภูมิใจในการท่องเที่ยวชมชนดูและสุขภาพคนในชุมชน ๕. มีความภูมิใจที่มีสวัสดิการของกทบ.และกลุ่มออมทรัพย์มีสมาคมฌาปนกิจ ๖. มีความภูมิใจที่มีแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตรและสาธารณสุขและอนุรักษ์แก่ชุมชน	๑.มีปัญหาเรื่องยาเสพติดในชุมชน ๒.คนในชุมชนมีความร่วมมือช่วยเหลือชุมชนน้อย ๓.น้ำอุปโภค บริโภคไม่ค่อยสะอาด และไม่เพียงพอ ๔.ขาดระบบระบายน้ำขัง(บางพื้นที่) ๕.ขาดผู้รู้เรื่องการดูแลสุขภาพประจำศูนย์สุขภาพ ๖.ปัญหาเรื่องค่าครองชีพ (ส่งเสริมการปลูกผักสวนครัว) ๗. ขาดความรู้ด้านการตลาด ไม่มีตลาดในการขายสินค้า	๑.มีสถาบันการศึกษาร่วมเรียนรู้เสริมสร้างความแข็งแรงให้ชุมชน ๒.การเปิดเสรีประชาคมอาเซียน ๓.มีงบประมาณ ทรัพยากรบุคคลสนับสนุนการทำผลิตภัณฑ์ชุมชน เช่น จากสบ.สช. ๔.กทบ. จากรัฐบาล / งบกองทุนบทบาทสตรี	๑.ปัญหามลพิษ หมอกควัน ๒.ปัญหาการดูแล ปกครองคนต่างด้าวที่มาอยู่ในหมู่บ้าน เกิดปัญหาหลักขโมย โรคติดต่อ ฯลฯ ๓.เป็นทางผ่านของขบวนการค้ายาเสพติด ๔.มีการก่อสร้างหอพัก ที่ทำให้เกิดแรงงานอพยพเข้ามาอยู่ซึ่งยากต่อการดูแล
๘	๑. มีประปาหมู่บ้านใช้ในหมู่บ้าน	๑. มีประชาชนต่างพื้นที่มาอาศัยในหมู่บ้าน	๑.มีถนนสายหลัก (ซูเปอร์ไฮเวย์)	๑.ขาดความร่วมมือจากชุมชนในด้านการทำ

	๒.มีกองทุนหมู่บ้านที่เข้มแข็ง ๓.มีสมาคมฌาปนกิจหมู่บ้าน ๔.มีกลุ่มจักสาน (สุ่มไก่) ๕.มีน้ำ(เหมือง)สำหรับการเกษตร อุดมสมบูรณ์ ๖. มีวัดกอประจำโฮงที่ได้รับรางวัล วัดสวยงามสะอาดเป็นระเบียบระดับอำเภอ ๗.มีสถานประกอบการ (โรงงานลานนาเกษตร) ทำให้คนในชุมชนมีแหล่งงานและมีรายได้ ๘. มีโรงงานหล่อพระที่มีชื่อเสียงในการปั้นพระปางต่างๆได้อย่างสวยงาม ๙.มีสมาคมคนรักไก่ชน ๑๐.มีการทำอาชีพการเกษตร เช่น ข้าว, สวนผักที่สามารถเพาะปลูกได้ตลอดปี	จำนวนมาก ทำให้มีปัญหาเรื่องข้อมูลทะเบียนราษฎรตามมา ๒. ขาดพื้นที่สาธารณะที่ทำกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาในหมู่บ้าน ๓. ในหมู่บ้านมีลักษณะภูมิทัศน์ที่ต้องปรับปรุงมาก เช่น ลำเหมือง, ถนน, ไฟฟ้า ๔. มีปัญหาด้านยาเสพติดที่ทางผู้นำกำลังติดตามแก้ไขอยู่ ๕.มีปัญหาการนำขยะน้ำเสียมาลั้กทิ้งในหมู่บ้าน เนื่องจากชาวบ้านขาดความรู้ในเรื่องการจัดการขยะที่ถูกต้อง	ผ่านและสะดวกในการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร ๒.มีสนามฟุตบอลของเอกชนที่สนับสนุนเด็กในพื้นที่ให้เล่นกีฬา ๓.มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ (เจ้าหน้าที่รัฐ) ที่นำความรู้มาพัฒนาหมู่บ้าน ๔.มีการส่งเสริมอบรมให้ความรู้ในการพัฒนาอาชีพจากหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้ชุมชนมีอาชีพ มีรายได้ ๕.มีการสนับสนุนจากองค์กรเอกชนฯในด้านการพัฒนาหมู่บ้านและร่วมทำกิจกรรมสาธารณะ	กิจกรรมต่างๆ ๒.พื้นที่ในหมู่บ้านมี ๒ เขตการปกครอง (ยางเนิ้ง,สารภี) ทำให้มีปัญหาในการสื่อสารประชาสัมพันธ์ข่าวสารจากภายในและภายนอก รวมถึงการทำกิจกรรมด้านสาธารณประโยชน์และการบริหาร ๓.มีพื้นที่ที่เป็นเขตการติดต่อกับเขตเทศบาลชนภูและยางเนิ้ง ทำให้มีปัญหาในการพัฒนาซึ่งอาจกระทบกับแผนพัฒนา ๔.มีปัญหาจากคนภายนอกนำขยะมูลเสีย, น้ำเสียมาทิ้งในหมู่บ้าน
๙	๑.มีวัดดวงดีเป็นศูนย์กลางชุมชน	๑. ประชาชนมีหนี้สินจำนวนมาก	๑.หน่วยงานเทศบาลฯมีส่วนช่วยใน	๑.มีปัญหาเรื่องการประสานงานระหว่าง

	๒.มีฝายกักเก็บน้ำ ๒ แห่ง ๓. มีการบริหารกองทุนหมู่บ้านที่มีประสิทธิภาพ ๔. มีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ตลอดปี (ดินดีน้ำดี) ๕. มีสนามกีฬาประจำหมู่บ้าน ๖. มีพุทธศาสนาเป็นศูนย์รวมยึดเหนี่ยวจิตใจ ๗.ชุมชนมีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย (ชุมชนชนบท) ๘. กลุ่มองค์กรต่างๆในหมู่บ้านมีความเข้มแข็ง	๒.มีการแบ่งแยกกลุ่มแบ่งฝ่ายภายในหมู่บ้าน ๓.ประชาชนให้ความร่วมมือในการพัฒนาชุมชนน้อย ๔.กลุ่มออมทรัพย์ไม่เข้มแข็ง ๕.ประชาชนขาดศรัทธาในตัวผู้นำชุมชน ๖.รายได้ต่อครัวเรือนต่ำ ๗.ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างซึ่งมีรายได้ไม่แน่นอน ๘.พื้นที่เกษตรส่วนใหญ่เป็นของนายทุน ๙.ชุมชนไม่สามารถใช้แหล่งน้ำที่มีในชุมชนมาใช้ประโยชน์ได้ ๑๐.การดำเนินการตามแผนพัฒนาชุมชนมักไม่ปฏิบัติตามแผนงาน	การพัฒนาชุมชน ๒.สถาบันการศึกษาร่วมให้ความรู้และให้ความช่วยเหลือชุมชน ๓.นโยบายกองทุนหมู่บ้านช่วยพัฒนาอาชีพคนในชุมชน ๔.แนวความคิดมีส่วนร่วมของประชาชนช่วยให้ชุมชนได้ร่วมจัดทำแผนด้วยตนเอง ๕.มีนโยบาย SMLที่เป็นแหล่งทุนให้ชุมชน	หน่วยงานภาครัฐ (อบจ.และเทศบาล) ทำให้เกิดความผิดพลาด จนทำให้เกิดความล่าช้า และแผนไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ (เรื่องการพัฒนาการจัดการน้ำ) ๒. นายทุนมากว้นซื้อที่ดินในชุมชน ทำให้คนในชุมชนมีสภาพเป็นลูกจ้างในที่ดินของตนเอง ๓. ค่าใช้จ่ายเรื่องวัตถุดิบและต้นทุนทางการตลาดมีราคาสูง ทำให้ประชาชนขาดทุนในการประกอบอาชีพ ๔.ค่านิยมทางสังคมมีผลต่อพฤติกรรมวัยรุ่นในชุมชนในทางลบ เช่น การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการเที่ยวกลางคืน
๑๐	๑.มีศาลาร่วมใจในชุมชน ๒.มีความสามัคคีในการจัดทำกิจกรรมร่วมกันในชุมชน ๓.มีถนนตัดผ่านภายในชุมชนที่สะดวก ๔.มีกลุ่มอาชีพภายในชุมชน เช่น	๑.ไม่มีสถานที่สาธารณะเพียงพอในการทำกิจกรรม ๒.มีน้ำใช้ไม่เพียงพอในฤดูแล้ง ๓.ไม่มีน้ำประปาไว้ใช้เพื่อการบริโภคอุปโภค ๔.ขาดแคลนน้ำในทางการเกษตร (เป็นหมู่บ้านท้ายๆ)	๑.ทางเทศบาลมีการจัดอบรมในด้านอาชีพต่างๆ ๒.มีกองทุนสนับสนุน SML ๓.มีกองทุนสนับสนุนในด้านอาชีพจากภาครัฐ ๔.ภาครัฐสนับสนุนในด้านอาชีพจาก	๑.มีการกำหนดให้เป็นพื้นที่สีเขียว ทำให้มีข้อจำกัดในด้านต่างๆ เช่น การสร้างบ้านจัดสรรและโรงงาน ๒.ได้รับผลกระทบจากปัญหาหมอกควัน ๓.ขาดการบริหารจัดการน้ำในฤดูกาลเกษตร ๔.ปัญหาเศรษฐกิจส่งผลต่อการดำเนินงาน

กลุ่มร้งนก ๕.มีการจัดกิจกรรมประเพณีและวัฒนธรรมภายในชุมชนอย่างต่อเนื่องทุกปี ๖.เป็นชุมชนที่ได้รับกองทุนแม่ของแผ่นดินในการดำเนินการเรื่องยาเสพติด"	๕. ในฤดูฝนมีการเกิดน้ำขัง ๖.ได้รับผลกระทบจากการปล่อยน้ำเสียของโรงงานในพื้นที่ ๗.เป็นพื้นที่สีเขียวแต่ขาดน้ำใช้ ๘.ขาดการจัดการด้านอาชีพที่ดี ยังไม่มีความรู้ที่เพียงพอในการบริหารจัดการ ๙.มีปัญหาด้านการตลาด ไม่มีตลาดรองรับการผลิตได้	ภาครัฐ ๕.ภาครัฐมีแนวนโยบายให้การสนับสนุนเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น	อาชีพในชุมชน
---	--	---	--------------

ตารางแสดงการวิเคราะห์ สภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขของชุมชนในพื้นที่ จำแนกตามหมู่

หมู่	สภาพปัญหา	แนวทางการแก้ไข
๑	๑. ความร่วมมือระหว่างกรรมการหมู่บ้าน และชาวบ้านมีน้อย ๒. ขาดระบบประปาของหมู่บ้าน ๓. ลำเหมืองตื้นเขิน ทำให้น้ำไหลไม่สะดวก ๔. ปัญหาเรื่องการสื่อสารข้อมูล ๕. ปัญหาเรื่องกลุ่มอาชีพ	๑. จัดเวที จัดประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อเปิดโอกาสให้คนในชุมชนสามารถแสดงความคิดเห็นได้ ๒. ขอบงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลางเพื่อผลิตระบบประปาในหมู่บ้าน ๓. ขุดลอกระบบลำเหมืองภายในหมู่บ้าน ๔. จัดทำจดหมายข่าว ผลิตสื่อต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร นอกจากใช้หอกระจายเสียง

		๕. เลือกตัวแทนกลุ่มชุมชนเพื่อรับผิดชอบเป็นผู้กระจายข่าว ๖. สำรวจความต้องการรวมกลุ่มอาชีพในหมู่บ้าน
๒	ปัญหาในชุมชน ๑.การขาดเงินงบประมาณสนับสนุน ๒.คนในชุมชนไม่มีความเข้มแข็ง ๓. ไฟฟ้าไม่เพียงพอในบางจุด ๔.ไม่มีพื้นที่สาธารณะและขาดการจัดการที่ดี ๕.ไม่มีผู้ใหญ่ (ผู้ปกครองหรือหน่วยงานใดๆ) ให้การสนับสนุน ๖.พื้นที่หมู่สองอยู่ในเขตถนนต้นยางทั้งบ้านและร้านค้า แนวทางแก้ไขปัญหา ๑.สนับสนุนงบประมาณในด้านต่างๆ ๒.สร้างทัศนคติและปลูกจิตสำนึกให้คนในชุมชนรักสามัคคี ๓.ขยายเขตไฟฟ้า ๔.ทำประชาติเรื่องการจัดการพื้นที่สาธารณะในชุมชน ๕.ให้ความสำคัญกับเยาวชน ๖.ช่วยจัดหางานในช่วงปิดเทอมให้เพียงพอ ๗.ให้ส่วนกลางสนับสนุนจัดตั้งกึ่งต้นยางและติดตั้งป้ายเตือนเพื่อความปลอดภัย	โครงการทำเอง ๑.ทำประชาติเรื่องการจัดทำพื้นที่สาธารณะในชุมชน ๒.สร้างทัศนคติและปลูกจิตสำนึกที่ดีให้แก่เยาวชน ๓.สืบสานประเพณี วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและทำนุบำรุงศาสนา โครงการที่ทำกับหน่วยงานอื่น ๑, ให้หน่วยงานมาให้ความรู้ ทักษะการประกอบอาชีพแก่เด็กและเยาวชน ๒.ของบประมาณสนับสนุนในการพัฒนาอาชีพ ๓.หน่วยงานภาครัฐและคนในชุมชนร่วมกันสอดส่องดูแลต้นยางนา ๔.โครงการขยายเขตไฟฟ้า โครงการที่หน่วยงานอื่น/รัฐดำเนินการ ๑,จัดสรรงบประมาณลงพื้นที่ ๒.โครงการพัฒนาพื้นที่โดยหน่วยงานการศึกษา ๓.ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงลงมาดูแลในพื้นที่อย่างแท้จริง
๓	๑) มีการลักลอบนำยาเสพติดจากภายนอกชุมชนเข้ามา	ความต้องการ

	๒) การดูแลรักษาลำเหมือง ขาดการขุดลอกลำเหมือง น้ำแห้ง ๓) ขาดพื้นที่สาธารณประโยชน์ ๔) ปริมาณการสัญจรถนนเลียบริมทางรถไฟมากขึ้น และการจราจรขังทางกีดขวางการจราจร"	๑) ส่งเสริม ป้องกัน ปรามปราบ ยาเสพติดจากหน่วยงานรัฐ ๒) ขุดลอกลำเหมือง และระบบประปา ๓) หน่วยงานรัฐจัดหาพื้นที่สาธารณประโยชน์ ๔) จัดป้ายจราจร สัญญาณเตือน แสงสว่าง ถนนเลียบริมทางรถไฟ และจัดระเบียบการจราจร ขังทาง โครงการ-ชุมชนทำเอง ๑) โครงการหมู่๓ ร่วมใจป้องกันยาเสพติด -ชุมชนร่วมมือบางส่วน ๑) โครงการไครติดยายกมือขึ้น ร่วมกับ รพ.สต. ๒) โครงการขุดลอกลำเหมือง ร่วมกับ ทต.สารภี ๓) โครงการลดอุบัติเหตุถนนเลียบริมทางรถไฟ ร่วมกับ ทต.สารภี และ อบจ.) -สนับสนุนจากภายนอก ๑) โครงการลานสารภีร่วมใจ ร่วมกับ ทต.สารภี และมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ได้แก่ การให้ความรู้เรื่องยาเสพติด สร้างความตระหนักการใช้ลำเหมืองสาธารณะ
๔	๑. การขาดความร่วมมือของคนในชุมชน ๒. มีมลพิษจากการเผา (เกิดจากโรงงานในชุมชน) ๓. ลำเหมืองเส้นใหญ่จะแห้งในฤดูแล้ง ๔. การสื่อสารประชาสัมพันธ์ภายในชุมชนมีอุปสรรคเนื่องจากอุปกรณ์เสียงตามสาย	๑. ให้ความรู้ส่งเสริมอาชีพและแหล่งทุนประกอบอาชีพ ๒. จัดการกับผู้ประกอบการโรงงานทำมู่ลี่อย่างจริงจัง ๓. ทุนเพื่อปรับปรุงศูนย์สาธารณสุขขั้นพื้นฐาน ๔. จัดให้ความรู้เกี่ยวกับคัดแยกขยะ ข้อเสียของการเผาขยะ การทำขยะให้เป็นทุน ๕. จัดเจ้าหน้าที่กวาดชั้นในจุดท่อแหลมและยามวิกาล

	๕. จุดล่อแหลมมักเกิดปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด ๖. มีคนว่างงาน คนรายได้น้อย และคนสูงอายุเพิ่มขึ้น ๗. มีคนต่างด้าวซึ่งเป็นประชากรแฝงเข้ามาอยู่อาศัยในพื้นที่มากขึ้น ๘. สถานที่ชุมนุมของชุมชนคับแคบไม่เพียงพอ และขาดอุปกรณ์	๖. จัดระบบประชาสัมพันธ์ และเสียงตามสายให้ดีขึ้น ๗. จัดทำทะเบียนผู้เช่าที่อยู่อาศัยเพื่อให้ทราบที่มา ภูมิลำเนา
๕	๑. น้ำมีไม่พอเพียงกับการเกษตร -สภาพภูมิศาสตร์ ๒. มีน้ำเสียจากโรงงาน -ไม่ได้รับความร่วมมือจากโรงงานในการบำบัดน้ำเสีย ๓. ขาดกลุ่มแม่บ้านที่เข้มแข็ง -ขาดการพัฒนากลุ่มแม่บ้านอย่างต่อเนื่อง -ขาดการส่งเสริมอาชีพและรายได้แก่กลุ่มแม่บ้าน"	จำเป็นต้องได้รับ ๑. การสนับสนุนในการจัดการระบบน้ำ เพื่อสร้างความร่วมมือและประสานงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเสนอแนวทางแก้ปัญหา ๒. การประสานงานและมาตรการควบคุมและตรวจสอบระบบการกำจัดน้ำเสียของโรงงานจากหน่วยงานภาครัฐ ๓. การสนับสนุนจากภาครัฐและหน่วยงานภายนอกในการพัฒนาอาชีพอย่างต่อเนื่อง -งบประมาณ -วิทยากร -การตลาด ๔. กิจกรรมปลูกจิตสำนึกและสร้างทัศนคติที่ดีให้แก่คนในหมู่บ้าน โครงการพึ่งตนเอง ๑. การซ่อมแซมระบบเสียงตามสาย (ผู้ใหญ่บ้าน) ๒. การแก้ไขปัญหาความปลอดภัยในหมู่บ้าน (ผู้ใหญ่บ้าน) โครงการทำร่วมกับองค์กรภาครัฐ

		โครงการแก้ไขปัญหาน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม (กระทรวงอุตสาหกรรม/สาธารณสุข/หน่วยงานประชาสัมพันธ์) โครงการทำร่วมกับหน่วยงานอื่น ๑.การทำรางระบายน้ำในหมู่บ้าน (หน่วยงานสนับสนุนฯ) ๒.การวิจัยปัญหาการจัดการน้ำ (สถาบันการศึกษา/กรมชลประทาน) ๓.การพัฒนากลุ่มแม่บ้าน (กศน./พัฒนาชุมชน/สถาบันการศึกษา)"
๖	๑.ปัญหายาเสพติด ๒.ขาดแรงงานในการพัฒนาชุมชน ๓.ศูนย์เศรษฐกิจพอเพียงไม่มีพื้นที่ของตนเอง จึงไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มที่ ๔. บุคลากรด้านกิจกรรมทำจิตอาสาที่มีจำนวนน้อยลง ๕.ปัญหาภัยแล้ง ๖.ขาดตัวแทนในการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานภาครัฐ	โครงการพึ่งตนเอง ๑.โครงการจัดทำปุ๋ยหมัก ๒.โครงการปรับภูมิทัศน์ภายในชุมชน ๓.ชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพัฒนาตำบลสารภี โครงการที่ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ๑.กองทุนปุ๋ยชุมชน ๒.โครงการเลี้ยงไก่ไข่ ๓.โครงการเลี้ยงปลา ๔.โครงการส่งเสริมอาชีพปลูกพืชผักสวนครัว โครงการที่ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานอื่น ๑.โครงการลานสารภีรวมใจ ๒.การสร้างโครงสร้างพื้นฐาน
๗	สภาพปัญหา	๑. โครงการ/กิจกรรม ที่ชุมชนดำเนินการเอง (กิจกรรมพึ่งตนเอง)

	๑. มีปัญหาด้านยาเสพติดในชุมชน ๒. มีค่าใช้จ่ายในการซื้อน้ำอุปโภค - บริโภค ๓. ปัญหาอาชญากรรม / ปัญหาการลักขโมย ๔. ปัญหาเรื่องสุขภาพโรคติดต่อและไม่ติดต่อ ๕. ค่าครองชีพ / ว่างาน สาเหตุ ๑.เป็นหมู่บ้านที่เป็นทางผ่านของขบวน การค้ายาเสพติดไปสู่จังหวัดอื่นๆ ๒. น้ำประปาไม่เพียงพอและไม่สะอาด / มีหอพักเป็นจำนวนมาก / น้ำประปามีขนาดเล็ก ๓. มีแรงงานอพยพเข้ามาอยู่ในหอพักจำนวนมาก ทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ๔. ชุมชนขาดการดูแลสุขภาพด้วยตนเอง ๕. ไม่มีอาชีพรองรับให้กับผู้สูงอายุ / ไม่มีการสนับสนุน / ส่งเสริมการหารายได้ให้กับผู้สูงอายุ	- โครงการส่งเสริมปลูกผักสวนครัวที่ปลอดสารไว้กินเอง - โครงการค่ายเยาวชนคนดีแห่งชุมชน ห้างไกลยาเสพติด - โครงการส่งเสริมกีฬา ทุกเพศ ทุกวัย - โครงการค่ายครอบครัวอบอุ่น ๒.โครงการ / กิจกรรมร่วมกับหน่วย/องค์กรอื่นๆ - โครงการส่งเสริมให้ความรู้การเพิ่มรายได้ในครอบครัว - โครงการสนับสนุน ผู้สูงอายุในการทำกิจกรรม เสริมรายได้ - โครงการทำผลิตภัณฑ์สมุนไพรจากภูมิปัญญาชาวบ้าน ๓. กิจกรรมหน่วยงาน / องค์กรดำเนินการให้ชุมชน - โครงการลานสารภีร่วมใจ - โครงการศึกษาประวัติศาสตร์โดยมีส่วนร่วมของชุมชน - โครงการพัฒนารูปแบบ การจัดการปัญหาขยะมูลฝอยของชุมชน - โครงการ การพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อการจัดการข้อมูลผู้สูงอายุ แบบมีส่วนร่วมสำหรับการบริหารจัดการชุมชนถึงเมือง
๘	๑.ปัญหายาเสพติด ๒.ขาดการส่งเสริม/สนับสนุนด้านงบประมาณในการพัฒนาหมู่บ้าน ๓.มีปัญหาด้านเขตการปกครองและการบริหาร ๔. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า การสื่อสาร ๕.ขาดพื้นที่ลานกีฬา ลานสาธารณะ	การแก้ไขปัญหา ๑. ให้ความรู้เกี่ยวกับโทษและอันตราย รวมถึงผลเสียจากยาเสพติด ๒. สนับสนุนในการสร้างอาชีพให้ชุมชนมีอาชีพและรายได้ ๓. ให้ภาครัฐจัดการบริหารปกครอง จัดโครงสร้างพื้นฐานให้ชัดเจน ๔. ของบสนับสนุนโครงการที่จะพัฒนาหรือที่ต้องแก้ไขในหมู่บ้าน (ถนน, ไฟฟ้า)

๖.ปัญหาที่เกิดจากคนนอกพื้นที่มาพักอาศัยในหมู่บ้าน (หอพัก) ทำให้เกิดปัญหาการขี้ขี้และการสัญจรในหมู่บ้าน การทิ้งขยะไม่เป็นที่ การทำเสียงดังรบกวน การไม่เคารพกฎกติกาในหมู่บ้าน ๗.ขาดกลุ่มสตรีแม่บ้านที่เข้มแข็ง ๘.ขาดผู้เชี่ยวชาญหรือตัวแทนในการประสานงานติดต่อกับภาครัฐ	๕. ต้องการสนามกีฬาให้คนในชุมชนมาออกกำลังกายและป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชน ๖. ต้องการเจ้าหน้าที่ของรัฐมาให้คำแนะนำ จัดเวทีหารือข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันอย่างเป็นสุข ๗. ต้องการให้สตรีในหมู่บ้านเข้าร่วมกลุ่มกับภาครัฐ ๘. ต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความรู้กับตัวแทนในชุมชนและลงพื้นที่ประสานงานกับชุมชน โครงการพึ่งพาตนเอง ๑. อนุรักษ์ประชาสัมพันธ์ให้ข่าวสารเกี่ยวกับการทิ้งขยะ การเผาขยะในชุมชน ๒. ซ่อมแซมระบบเสียงตามสาย ระบบประปาหมู่บ้าน ๓. พัฒนา/กำจัดวัชพืชและลอกลำเหมืองในหมู่บ้าน ๔. จัดกิจกรรมภายในหมู่บ้าน เช่น ประเพณีสงกรานต์ จัดกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ ดำหัวผู้สูงอายุ ๕. โครงการส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับดนตรีพื้นเมืองให้กับเยาวชนในหมู่บ้าน ๖. โครงการพัฒนาถนนในหมู่บ้าน โครงการทำร่วมกับองค์กรภาครัฐ ๑. โครงการขยายถนนพร้อมใส่รางกันตก (โครงการต่อเนื่องปี๕๘) เส้นป่าช้าป่าไม้แดง ๒. โครงการขยายไฟฟ้าในซอยบ้านนายพล แสงวงศ์ ๓. โครงการทำรางระบายน้ำ หน้าวัดกอประจำโอง ๔. โครงการทำราวกันตกถนนเส้นบ้านใจ ดวงฤทธิ์ไปจนถึงปากทางเส้นจะไปป่าแดด
--	--

		๕.โครงการวางท่อขยายถนนเส้นบ้านนางนิชระ พรหมเจริญ จนถึงแยกบ้านนายสุพจน์ กองเกิด ๖. โครงการก่อสร้างสะพานบริเวณโค้งถนนบ้านพักนายสมชาย ชัยภูมิ (ปี๖๐) ๗.โครงการก่อสร้างราวกันตกและผนังกันดินบริเวณโค้งร้องชวยวา (ปี๖๐) โครงการร่วมกับหน่วยงานอื่น โครงการฝึกสอนการประดิษฐ์งานฝีมือด้วยใบตอง (กศน.ตำบลสารภี)
๙	๑. ปัญหาแหล่งน้ำ -มาจากระดับฝายน้ำที่ต่ำกว่าลำเหมือง (การก่อสร้างผิดพลาด) -ขาดอุปกรณ์ ได้แก่ เครื่องสูบน้ำ -ขาดเงินอุดหนุนจากเทศบาลเรื่องน้ำมันเชื้อเพลิง -ขาดความร่วมมือของประชาชนและที่ดินน้ำผ่านเป็นกรรมสิทธิ์ของนายทุน ๒.ปัญหาความร่วมมือของประชาชน -ผู้นำแต่ละกลุ่มมีความคิดเป็นของตนเอง -ผู้นำไม่รู้จักระบบทบทวนหน้าที่ของตนเอง -ขาดคนที่มีจิตอาสาทำงานเพื่อส่วนรวม ๓.ปัญหารายได้ครัวเรือนต่ำ -ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างที่มีรายได้ไม่แน่นอน -ราคาพืชผลทางการเกษตรมีราคาตกต่ำ -ต้นทุนในการประกอบอาชีพสูง/ค่าครองชีพสูง	๑.การแก้ไขปัญหาแหล่งน้ำ -ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น กาลักน้ำ -ศึกษาวิธีการจัดการน้ำที่เหมาะสมและถูกวิธี ๒.การแก้ไขปัญหาขาดความร่วมมือ -ให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนในชุมชน -จัดกิจกรรมเพื่อสร้างจิตสำนึกการทำงานอาสาสมัครเพื่อชุมชน ๓. การแก้ไขปัญหารายได้ต่ำ -พัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มอาชีพในชุมชน -พัฒนาอาชีพใหม่จากแหล่งเงินทุนของชุมชน -ให้ความรู้เรื่องการทำบัญชีครัวเรือน -ให้ความรู้เรื่องทุนชุมชน เช่น การทำปุ๋ยอินทรีย์ การดำเนินการโครงการจากกิจกรรมพึ่งตนเอง ๑.โครงการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาแหล่งน้ำในชุมชน (ผู้สูงอายุรับผิดชอบ)

	-ประชาชนมีการกู้ยืมเงินนอกระบบ	๒.โครงการยกย่องเชิดชูคนทำดีเพื่อบ้านร่องกอก (เจ้าอาวาสรับผิดชอบ) ๓.โครงการสร้างจิตสำนึกผู้นำชุมชนด้วยกิจกรรมทางพุทธศาสนา (อสม./กรรมการหมู่บ้าน/เจ้าอาวาส) การดำเนินการโครงการจากกิจกรรมร่วมกับภาครัฐ ๑.โครงการศึกษาดูงานวิธีการจัดการน้ำของชุมชนต้นแบบ (สท.ในพื้นที่) ๒.โครงการพัฒนากลุ่มอาชีพบ้านร่องกอก (จนท.พัฒนาชุมชน) การดำเนินการโครงการจากกิจกรรมร่วมกับองค์กรอื่นๆ ๑.กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการให้ความรู้เรื่องพลเมือง (โครงการลานสารภีรวมใจ ม.พาร์ฯ) ๒.กิจกรรมการให้ความรู้เรื่องบัญชีครัวเรือน (สถาบันการศึกษา) ๓.กิจกรรมการให้ความรู้เรื่องการทำปุ๋ยอินทรีย์ (ม.แม่ใจหรือสถาบันการศึกษาอื่นๆที่เกี่ยวข้อง)
๑๐	๑.มีพื้นที่สาธารณะไม่เพียงพอในการทำกิจกรรม ๒.ขาดการบริหารจัดการน้ำที่ดี (มีการขโมยน้ำตื้นน้ำในตำบลอื่น) -น้ำเพื่อการเกษตร -น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค -น้ำขัง -น้ำเสีย ๓. ปัญหาเศรษฐกิจชุมชน	๑.ระดมทุนภายในชุมชน เพื่อจัดซื้อที่ดินในการทำกิจกรรมส่วนรวม (โครงการพัฒนาพื้นที่สาธารณะให้เป็นลานสารภีรวมใจร่วมกับสถาบันการศึกษา) ๒.เจาะน้ำบาดาลเพื่ออุปโภคบริโภคและการเกษตร ๓.ขอสนับสนุนงบประมาณจากเทศบาลตำบองระบายน้ำ เพื่อแก้ปัญหา น้ำขังและน้ำเสีย ๔.ขุดลอกลำเหมืองภายในชุมชน ๕.พัฒนาการจัดการน้ำจากต้นน้ำถึงปลายน้ำ (เพื่อการเกษตร) ๖.เปิดตลาดนัดชุมชน

	(โครงการขอการสนับสนุนการให้ความรู้ด้านการตลาด)
--	--

ผลการประเมินโครงการ

ในการประเมินผลการดำเนินงาน ประเมินใน ๒ กลุ่ม คือ ๑)กลุ่มผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่ และ ๒)กลุ่มนักวิจัยรุ่นใหม่ที่เข้าร่วมโครงการ โดยใช้เครื่องมือในการประเมินคือแบบสอบถาม ดังปรากฏผลการดำเนินการดังต่อไปนี้

ส่วนที่ ๑.สรุปผลการประเมิน (กลุ่มผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่)

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๓๕ คน ดังนี้

ตารางที่ ๑.๑. แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินเรื่องเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	๒๑	๖๐
หญิง	๑๔	๔๐
รวม	๓๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๑.๑. พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินร้อยละ ๖๐ เป็นเพศชาย และร้อยละ ๔๐ เป็นเพศหญิง

ตารางที่ ๑.๒. แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินเรื่องอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๓๐ ปี	๑	๒.๘๖
๓๐-๔๔ ปี	๘	๒๒.๘๖
๔๕-๕๙ ปี	๑๔	๔๐.๐๐
๖๐ ปีขึ้นไป	๑๑	๓๑.๔๓
ไม่ระบุ	๑	๒.๘๖
รวม	๓๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๑.๒. พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินมีอายุอยู่ในช่วง ๔๕-๕๙ ปี มากที่สุด จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๐ รองลงมาคือ ช่วงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๔๓

ตารางที่ ๑.๓. แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินเรื่องระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้เรียน	๐	๐
ประถมศึกษา	๖	๑๗.๑๔
มัธยมศึกษา/ปวช.	๑๗	๔๘.๕๗
อนุปริญญา/ปวส	๔	๑๑.๔๓
ปริญญาตรี	๕	๑๔.๒๙
สูงกว่าปริญญาตรี	๑	๒.๘๖
อื่นๆ	๑	๒.๘๖
รวม	๓๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๑.๓. พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินมีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา/ปวช. มากที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๕๗ รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษา จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑๔

ตอนที่ ๒ ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

รายละเอียด	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย
๑. ด้านการฝึกอบรม			
๑.๑ เนื้อหาของการอบรมมีความเหมาะสม	๓	๕	๔.๐๓
๑.๒ ระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม	๒	๕	๓.๖๙
๑.๓ ประโยชน์ที่ได้จากการฝึกอบรม	๓	๕	๔.๑๔
๑.๔ ระดับความรู้ก่อนฝึกอบรม	๒	๕	๓.๕๔
๑.๕ ระดับความรู้หลังฝึกอบรม	๓	๕	๔.๑๗
๒. ด้านวิทยากร			
๒.๑ ความเหมาะสมด้านวิชาการ/ความรู้/ความสามารถของวิทยากร	๓	๕	๔.๓๔
๒.๒ การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากร	๓	๕	๔.๒๙
๒.๓ วิทยากรตอบคำถามได้ตรงประเด็น	๒	๕	๔.๓๑
๓. ด้านสถานที่ อาหารและเครื่องดื่ม			
๓.๑ ความเหมาะสมของสถานที่	๓	๕	๓.๙๔
๓.๒ ความเหมาะสมของอาหารและเครื่องดื่ม	๓	๕	๓.๘๓

๓.๓ ความเหมาะสมโดยรวมของโครงการ	๒	๕	๔.๐๖
ค่าเฉลี่ยรวม	<u>๒.๕๔</u>	<u>๕</u>	<u>๔.๐๓</u>

ในส่วนของการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมในด้านต่างๆ พบว่า ในด้านการฝึกอบรม ผู้ประเมินมีความพึงพอใจในเรื่องความรู้ที่เพิ่มขึ้นหลังฝึกอบรมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๗ ในด้านวิทยากร พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจในเรื่องความเหมาะสมด้านวิชาการและความรู้ความสามารถของวิทยากรมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๔ ส่วนความพึงพอใจในเรื่องสถานที่และอาหารเครื่องดื่ม ผู้ประเมินมีความพึงพอใจความเหมาะสมในภาพรวมของโครงการมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๖

และเมื่อพิจารณาภาพรวมของการจัดกิจกรรมพบว่า ผู้เข้าร่วมจำนวน ๓๕ คนมีความพึงพอใจในเรื่องเรื่องความเหมาะสมด้านวิชาการและความรู้ความสามารถของวิทยากรมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๔) ในขณะที่ด้านระยะเวลาที่มีความเหมาะสมได้รับการประเมินค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เท่ากับ ๓.๖๙ โดยที่ผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับดี คือ ๔.๐๓

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

๑. ขยายเวลาให้มากกว่านี้
๒. เน้นกระบวนการกลุ่มย่อย แต่ขาดการสรุปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ให้แต่ละชุมชนได้เห็นและนำไปปฏิบัติจริง ในการทำแผนชุมชนของตนเอง ระยะเวลาไม่เพียงพอ
๓. สถานที่อบรมคับแคบ น่าจะจัดสถานที่กว้างกว่านี้ ผู้เข้ารับการอบรมทำแผนควรคัดเลือกผู้ที่มีความสามารถ มีความรู้ มีเวลาที่เข้าร่วมทำงานในชุมชนได้
๔. ทางด้านหลังของห้องประชุมอบรมมีการพูดคุยกัน อาจมีการวางแผนงานซึ่งจะคุยแข่งกันกับวิทยากรทำให้สมาธิของผู้เข้าอบรมมีน้อย ควรวางแผนงานด้านนอกห้องหรือจัดเตรียมมาก่อน
๕. ดีมาก
๖. การนำหน่วยงานจากมหาวิทยาลัยมาร่วมทำงานชุมชนด้วย ช่วยทำให้เกิดกระตุ้นกระบวนการมีส่วนร่วมได้ดีมาก

ส่วนที่ ๒.สรุปผลการประเมิน (กลุ่มนักวิจัยหน้าใหม่ที่เข้าร่วมโครงการ)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของนักวิจัยที่เข้าร่วมโครงการ

ตารางที่ ๒.๑. แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินเรื่องเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	๒	๕๐
หญิง	๒	๕๐
รวม	๔	๑๐๐

จากตารางที่ ๒.๑. พบว่า ผู้ตอบแบบ เป็นเพศชาย และเพศหญิง ร้อยละ ๕๐ เท่ากัน

ตารางที่ ๑.๒. แสดงข้อมูลด้านประสบการณ์ดำเนินการวิจัยชุมชนของผู้ตอบแบบประเมิน

ประสบการณ์ดำเนินการวิจัยชุมชน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า ๑ ปี	๑	๒๕
๑-๒ ปี	๑	๒๕
๒-๓ ปี	๐	๐
๓ ปีขึ้นไป	๑	๒๕
ไม่มีประสบการณ์มาก่อน	๑	๒๕
รวม	๓๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๒.๒. พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินมีประสบการณ์วิจัยชุมชน น้อยกว่า ๑ ปี, ๑-๒ ปี , ๓ ปีขึ้นไป และไม่มีประสบการณ์มาก่อน คิดเป็นร้อยละ ๒๕ เท่ากัน

ส่วนที่ ๒ ผลการประเมินความรู้ด้านการลงพื้นที่ ก่อนการร่วมกิจกรรม

ประเด็น	ผลการประเมินความรู้ก่อนการร่วมกิจกรรม
ความรู้ ความเข้าใจ ในการทำงานร่วมกับชุมชน	๑.ช่วยเหลือ พัฒนาชุมชนที่เราลงไปทำวิจัย ๒.นักวิจัย รวมทั้ง ชุมชน ต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ๓.มีความคิดเห็นว่ายาก เนื่องจากบริบทชุมชนมีความซับซ้อนและแตกต่างกันในแต่ละที่ ๔.สิ่งสำคัญที่จะทำให้สามารถทำงานร่วมกับชุมชนได้เป็นอย่างดี คือการยึดหลักการเข้าถึงชุมชนอย่างกัลยาณมิตร และกิจกรรมที่ทำร่วมกับชุมชนต้องมาจากความต้องการที่แท้จริงของคนในชุมชน
ทัศนคติและความคิดเห็นที่มีต่อการดำเนินงานวิจัยชุมชน	๑.เป็นงานที่ลงไปช่วยเหลือและพัฒนาชุมชน ๒.การพัฒนาชุมชน สังคม ประเทศชาติ เป็นหน้าที่และสิ่งที่

	ควรกระทำ ๓.เป็นงานที่น่าสนใจ Win-Win ด้วยกันทั้งสองฝ่าย ๔. การทำงานวิจัยชุมชนเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน หลายขั้นตอน ละเอียดอ่อนและต้องอาศัยความร่วมมือหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องทำให้เกิดผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจึงต้องมีความระมัดระวังในการทำงานทุกๆขั้นตอนและใช้เวลานานในการทำงาน
ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคและรูปแบบการลงพื้นที่ชุมชน	๑.การวิจัยแบบมีส่วนร่วมกับคนในชุมชน ๒.สร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ และสร้างความตระหนักให้แก่คนในชุมชน ๓.ยังไม่ค่อยเข้าใจ และมีประสบการณ์ในด้านเทคนิค วิธีการ ๔. เทคนิคและรูปแบบที่สำคัญของการลงพื้นที่ชุมชน คือ การเน้นกระบวนการมีส่วนร่วม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตลอดจนมีการสร้างเครือข่ายที่ดีและเข้มแข็ง ควรมีการประสานงาน และทักษะการสื่อสารที่ดี ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนด้วยความเป็นกัลยาณมิตร

ส่วนที่ ๓ ผลการประเมินความรู้ด้านการลงพื้นที่ ภายหลังการร่วมกิจกรรม

ประเด็น	ผลการประเมินความรู้ก่อนการร่วมกิจกรรม
ความรู้ ความเข้าใจ ในการทำงานร่วมกับชุมชน	๑.ควรมีการสร้างความเป็นกันเอง ความคุ้นเคย และปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้นำชุมชน ๒. ให้ความอ่อนน้อมถ่อมตนและคำนึงถึงกาลเทศะในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้นำท้องถิ่นและผู้นำชุมชน (ผู้นำเปรียบเสมือนบุคคลสำคัญ เป็นแหล่งข้อมูลในพื้นที่ ที่จะนำทีมวิจัยในการพัฒนาชุมชนให้ประสบผลสำเร็จ) ๓. การจัดโครงการและกิจกรรมพัฒนาชุมชนต้องมีกระบวนการค่อยเป็นค่อยไป ไม่เร่งรีบ รวดรัด และใช้กิจกรรมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ๔. การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน โดยการใช้แรงจูงใจ กิจกรรมโครงการนั้นต้องมาจากความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในชุมชนนั้น ๆ ๖. ทีมวิจัยต้องแสดงออกถึงความตั้งใจ และมีความจริงใจที่จะ

	ทำงานในชุมชนร่วมกับผู้นำชุมชน และชาวบ้านทุกคน และความจริงใจที่แสดงออกมานั้นจะทำให้เกิดความไว้วางใจเรา และสร้างความคุ้นเคยที่จะทำงานร่วมกับทีมวิจัยได้เป็นอย่างดี ๗.ทำงานร่วมกันกับคนในชุมชน รับฟังความคิดเห็น ช่วยเสนอแนะ ความคิดเห็นต่างๆให้แก่คนในชุมชน ๘.การทำงานร่วมกับชุมชน ผู้วิจัย ต้องสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับคนในชุมชน และต้องสร้างความตระหนักให้แก่คนในชุมชนที่จะช่วยกันพัฒนาอย่างยั่งยืน และทำให้เกิดการมีส่วนร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ๙.มีความเข้าใจ และแรงจูงใจมากยิ่งขึ้น
ทัศนคติและความคิดเห็นที่มีต่อการทำงานวิจัยชุมชน	๑.เป็นงานที่ช่วยเหลือพัฒนาชุมชน ๒.การนำองค์ความรู้ที่ได้รับ ไปสู่การพัฒนาชุมชน สังคม ประเทศชาติ อย่างยั่งยืน เป็นหน้าที่และสิ่งที่ควรกระทำ ๓.เป็นงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อทุกๆฝ่าย ๔.การวิจัยชุมชนทำให้เกิดเครือข่ายและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักวิจัยและคนในชุมชนร่วมกัน ก่อให้เกิดความเข้าใจ การประสานงาน จะนำไปสู่การพัฒนาชุมชนที่ดี
ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคและรูปแบบการลงพื้นที่ชุมชน	๑.การวิจัยร่วมกับคนในชุมชนโดยเราเป็นส่วนหลักที่ลงไปช่วยพัฒนาชุมชน การจัดเวทีชุมชน โดยทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการดำเนินการ และสร้างความตระหนักให้แก่คนในพื้นที่ ๒.ได้รับประโยชน์ในแง่ของการเข้าถึงชุมชนอย่างเป็นธรรมชาติมากที่สุด ๓.การทำ SWOT เป็นการวิเคราะห์สภาพชุมชนในปัจจุบัน เพื่อค้นหา จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและ อุปสรรค หรือสิ่งที่อาจเป็นปัญหาสำคัญของชุมชน เพื่อเชื่อมโยงสู่การวิเคราะห์ปัญหาของชุมชน ความต้องการของชุมชนเพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนต่อไป
สภาพปัญหาที่พบจากการลงพื้นที่	๑.ปัญหาบางประการของชุมชน มีมานานแล้ว และยากแก่การแก้ไข เนื่องจากมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานราชการ เอกชน ชุมชน รวมถึงปัจจัยแวดล้อม ชุมชนมีเวลาไม่ตรงกับนักวิจัย เกิดการขาดความร่วมมือ

	๒.การเลือกสถานที่ในการจัดกิจกรรมชุมชนแต่ละครั้งตลอดจนรูปแบบกิจกรรมและระยะเวลามีผลต่อการเก็บข้อมูลและกระบวนการวิจัยอย่างมาก ๓.เนื่องจากสถานที่จัดกิจกรรมที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมของคนในชุมชน ตลอดจนระยะเวลาที่ไม่เพียงพอจะทำให้การดำเนินการกระบวนการจัดกิจกรรมและวิจัยเกิดอุปสรรค และได้ข้อมูลที่ไม่ครอบคลุม อีกทั้งการเตรียมความพร้อมของนักวิจัยและจำนวนนักวิจัยที่เพียงพอต่อพื้นที่วิจัยรุ่นน้องรุ่นใหม่ ทำให้เกิดความล่าช้า และความไม่มั่นใจในกระบวนการดำเนินการกิจกรรมและการวิจัย
--	--

ส่วนที่ ๔ ข้อเสนอแนะ

- ๑.จัดเวทีระดับหมู่บ้าน เพื่อข้อมูลที่ละเอียด ครบถ้วน
- ๒.อาจต้องจัดสถานที่ให้ข้อมูล การรวมตัวของชาวบ้านในที่ที่ชุมชนเข้าถึงได้ง่าย และไม่มีบริบทความเป็นหน่วยงานภาครัฐรวมอยู่ด้วย
- ๓.ควรมีการเลือกสถานที่ในการดำเนินกิจกรรมที่เหมาะสมและเพียงพอต่อจำนวนผู้เข้าร่วมและรูปแบบการดำเนินกิจกรรม
- ๓.ควรมีพี่เลี้ยงนักวิจัยประกบคู่กับนักวิจัยรุ่นใหม่ และควรมีนักวิจัยเพียงพอต่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม
- ๔.ควรมีกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสมกับการดำเนินกิจกรรม
- ๕.การดำเนินกิจกรรมควรมีความยืดหยุ่นและเอื้อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้มีเวลาคิดและวางแผนร่วมกันอย่างเหมาะสม

๓.โครงการ การบรรยายและการให้คำปรึกษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวดี สัตยาภรณ์และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจษฎา มิ่งฉาย ให้เกียรติเป็นวิทยากร และมีนักวิจัยเข้าร่วมจำนวน ๑๘ คน จาก ๕ คณะ ซึ่งเป็นผู้เสนอโครงการวิจัยย่อยทั้งสิ้นรวม ๖ โครงการ ทั้งนี้ในการดำเนินการมีการประเมินผลโดยใช้แบบสอบถาม ดังสามารถสรุปผลได้ดังรายงาน

รายงานสรุปผลการดำเนินงาน ได้แก่การบรรยายและการให้คำปรึกษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวิณี สัตยาภรณ์และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจษฎา มิ่งฉาย ให้เกียรติเป็นวิทยากร

ด้าน	รายการ	ค่าเฉลี่ยความ คาดหวัง	ค่าเฉลี่ยความ พึงพอใจ	การ เปลี่ยนแปลง
	การบรรยายและให้คำปรึกษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (การพัฒนาการเขียน Full Proposal งานวิจัย ชุมชน/การเขียน Full Proposal เพื่อพัฒนาผลงาน วิชาการและพื้นที่/กระบวนการพัฒนาระบบการวิจัย เชิงพื้นที่บูรณาการเรียนการสอนเพื่อพัฒนา นักศึกษา	๓.๑๗	๔.๔๔	๔๐.๐๖%

จากผลการเปรียบเทียบเกี่ยวกับระดับความคาดหวังของนักวิจัยเกี่ยวกับการการบรรยายและให้คำปรึกษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่าระดับความคาดหวังของนักวิจัยก่อนเข้าร่วมกิจกรรม เท่ากับ ๓.๑๗ ภายหลังเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้แล้วพบว่า ระดับความคาดหวังของนักวิจัย เท่ากับ ๔.๔๔ แสดงให้เห็นว่ามีความเปลี่ยนแปลงในระดับที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะด้านการบรรยายและให้คำปรึกษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

- ๑.ผู้ทรงคุณวุฒิมีความรู้ความสามารถสูง สามารถอธิบายให้เห็นการทำงานที่ชัดเจนขึ้น
๒. ควรเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมาทำกิจกรรมในลักษณะนี้กับนักวิจัยบ่อยๆ
- ๓.เกิดความกระจำและเห็นแนวทางการทำวิจัยที่ชัดเจนมากขึ้น ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเชี่ยวชาญและใช้คำถามให้นักวิจัยได้คิดและนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินกระบวนการวิจัยอย่างเป็นระบบขึ้น
- ๔.สามารถอธิบายให้คำแนะนำที่เห็นได้ชัดเจนเป็นรูปธรรม มีประโยชน์ต่อการพัฒนางานอย่างมาก
- ๕.ผู้ทรงคุณวุฒิมีความรู้ความสามารถ และช่วยให้แนวทางได้ดีมาก สามารถอธิบายให้เห็นภาพและช่วยเรื่องการเขียน Proposal ของนักวิจัยให้มีความละเอียดคมมากยิ่งขึ้น ครอบคลุมทั้งในส่วนข้อมูลและกระบวนการ

๔.โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระบบบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อสังคม

โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระบบบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อสังคม เป็นความร่วมมือระหว่าง มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ และ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นและ มหาวิทยาลัยเอกชนจำนวน ๑๐ แห่ง โดยเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นระบบบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อสังคมและ บทบาทของ มหาวิทยาลัยเอกชนในการรับใช้สังคม โดยดำเนินการในวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๘ และมีผลสรุปการดำเนินงานดังนี้

สรุปผลการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ “ระบบการขับเคลื่อนงานแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาพื้นที่ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ (อุดรดิตถ์โมเดล)” ร่วมกับสำนักสนับสนุนสุขภาวะเด็ก เยาวชนและ ครอบครัว สสส. ร่วมกับเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย

หัวใจของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

- ประกอบด้วยสำนักสนับสนุนสุขภาวะเด็ก เยาวชนและครอบครัว สสส. และสมาชิกเครือข่าย สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย อันประกอบไปด้วย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยธนบุรี มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มาเข้าร่วมด้วยความเต็มใจ ความสนใจในวิธีการคิดเกี่ยวกับการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อรับใช้สังคม มาด้วยความสมัครใจ มีความสนใจร่วมกัน ใส่ใจความคิดของกันและกัน มีวิธีการคิดและเข้าถึงปัญหาค้นคว้า กัน
- ดำเนินการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านเวทีเสวนา “อุดรดิตถ์: เบื้องหลังความสำเร็จของงานวิชาการเพื่อรับใช้สังคม” สร้างประเด็นการเรียนรู้ การสร้างความสัมพันธ์ผ่านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความสำเร็จจาก มหาวิทยาลัยต้นแบบ ด้วยการซักถามและตอบคำถาม เพื่อพัฒนาระบบการเรียนรู้ผ่านทีมงาน นักวิจัย
- ถ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรู้ ให้มองหาสาเหตุ พุดคุยกัน เพื่อนำไปสู่การติดตามช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่ม เพื่อปรับความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน

ปัจจัยที่เอื้อต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

- เริ่มต้นจากพื้นฐานที่คนทำงานทุกคนมีอยู่แล้ว คือ Tacit knowledge - ความรู้ที่มาจาก ประสบการณ์ในการทำงานที่สะสมมาอยู่ในตัวของแต่ละคน
- ความสมัครใจที่จะการรวมกันเป็นชุมชนนักปฏิบัติ ที่มีวัฒนธรรมของการเรียนรู้ร่วมกัน ในบรรยากาศที่เอื้อให้ทำงานอย่างมีความสุข มีแรงบันดาลใจ และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

- ปัจจัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของชุมชนนักปฏิบัติคือ กลุ่มที่ไม่เป็นทางการ แต่มีความเป็นเพื่อน พี่น้อง ที่อยากจะทำเพื่อ ข้อมูล ความรู้ เทคนิคในการทำงาน เป็นกำลังใจกัน นำสมาชิกใหม่เข้ามาร่วมมากขึ้น และมุ่งไปสู่ประเด็นที่แหลมคมเพิ่มขึ้น นำไปต่อยอดขยายผลได้
- การเรียนรู้จากความสำเร็จของมหาวิทยาลัยต้นแบบที่ทำงานวิชาการเพื่อรับใช้สังคม ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ และมหาวิทยาลัยเอกชนในลักษณะเดียวกัน ได้แก่

มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นที่อยู่ระหว่างการดำเนินการงานวิจัยระบบและกลไกของสถาบัน “การพัฒนาาระบบและกลไกงานวิจัย(เพื่อสังคม)ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น”

ประเด็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

- “อุดรดิตถ์โมเดล: เบื้องหลังความสำเร็จของงานวิชาการเพื่อรับใช้สังคม” โดย อธิการบดี และผู้บริหารโครงการวิจัย รวมถึงคณะผู้วิจัย
- “บทบาทของมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นกับการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อรับใช้สังคม” โดย หัวหน้าโครงการวิจัย และคณะผู้ประสานงานโครงการวิจัย

เริ่มต้นด้วยเรื่องเล่า

“ที่มาและความเป็นมาของอุดรดิตถ์โมเดล” ๑ มหาวิทยาลัย ๑ จังหวัดของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์นั้น ทำกันมายาวนานต่อเนื่อง โดยมีฐานคิดการทำงาน คือ มหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น โดยการบูรณาการพันธกิจของมหาวิทยาลัย เข้ากับสภาพปัญหาและสถานการณ์ของชุมชน โดยเน้นการสร้างความร่วมมือตั้งแต่ต้นน้ำไปถึงปลายน้ำ จนพัฒนาเป็นศูนย์การเรียนรู้ชุมชนและกลไกการทำงานเพื่อเชื่อมโยงพันธกิจของมหาวิทยาลัยและการพัฒนาชุมชนไปด้วยกันจนเกิดความยั่งยืน

“บทบาทสำคัญ เพื่อพัฒนาพื้นที่ของมหาวิทยาลัย”

- สร้างคน
- สร้างงาน
- สร้างการเรียนรู้และความรู้
- สร้างเครือข่ายการพัฒนา
- สร้างความยั่งยืน กลไกการทำงานระยะยาว

ภาคีเรียนรู้ร่วมกันผ่านการปฏิบัติ (ไม่ใช่เข้าไปช่วยเหลือแล้วจากมา)

“หลักการทำงานของอุดรดิตถ์โมเดล”

- เน้นการทำบทบาทแบบบูรณาการ ไม่แยกส่วน
- บทบาทหุ้นส่วน ไม่ใช่ผู้ให้

- ร่วมเรียนรู้ ไม่ใช่ผู้รู้
- ทำงานต่อเนื่องระยะยาว ไม่ใช่ project-based
- ทำด้วยกลไกเชิงสถาบัน ไม่ใช่เชิงปัจเจก
- ทำแล้วได้ผลประโยชน์ ไม่ใช่ทำฟรี
- การเรียนรู้ = การทำงาน + การคิดไตร่ตรอง

ที่สุดจึงเกิดเป็น “แนวคิด” พันธกิจมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์กับสังคม ที่กลายเป็นต้นแบบในเรื่อง

- การทำงานสังคมของมหาวิทยาลัยในลักษณะเชิงรุกให้เป็น “วาระของมหาวิทยาลัย”
- การทำงานร่วม (Engagement) กับภาคีในพื้นที่
- มหาวิทยาลัยจะเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ของชุมชนและท้องถิ่น
- เป็นการเชื่อมโยงพันธกิจ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ ฯลฯ ร่วมกัน

รศ.ดร.ฉัตรนภา พรหมมา หัวหน้าโครงการผู้ริเริ่มตั้งคำถามทำให้เกิดอุดมคติโมเดล

“ต่อให้คนจะเปลี่ยนแปลงไป แต่ระบบและกลไกต้องคงอยู่
เพื่อขับเคลื่อนพันธกิจของโครงการให้ดำเนินต่อไป เราต้องสร้างหัวเชื้อ
ไม่ให้สิ่งดีๆ ไม่หายไปกับคนทำงาน กับ Project ที่ปิดไป”

อ.รัชดา คำจริง อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม กล่าวถึงการบูรณาการพันธกิจแต่ละด้านเข้าด้วยกันในรูปแบบการทำงานแบบอุดมคติโมเดล

“ถ้านักวิจัยเข้าใจเรื่องบูรณาการพันธกิจอย่างแท้จริง
ทำงานที่เคยทำประจำเข้ากับพันธกิจทุกด้าน เราจะไม่เหนื่อยเลย เพราะมันตอบโจทย์ใน
งานที่เราต้องทำทุกด้านอยู่แล้ว”

ตัวแทนนักศึกษาจากหลักสูตรสาขาวิชาพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กล่าวถึงประโยชน์ที่ได้จากการนำนักศึกษาลงทำงานโดยบูรณาการการเรียนการสอนเข้ากับงานวิจัยชุมชน

“การได้เรียนรู้ในพื้นที่จริง ทำให้เกิดความเข้าใจได้มากขึ้น
เพราะต่อไปการทำงานพื้นที่ เราต้องอาศัยประสบการณ์และความร่วมมือ”

สำนักสนับสนุนสุขภาวะเด็ก เยาวชนและครอบครัว สสส. กล่าวถึงการทำงานเชิงพื้นที่ของสถาบันการศึกษา

“เราต้องเปลี่ยนจากการเข้าไปหาปัญหาในชุมชน เปลี่ยนเป็นเอาพื้นที่เป็นตัวตั้ง
ค้นหาไปที่ทุนของชุมชน ตามหาคนดี คนเก่ง คนสำคัญในชุมชน แล้วเอาเขาเหล่านั้นมาช่วยกันทำงาน

๕.โครงการ การจัดตั้งคณะทำงานเพื่อกำหนดกฎเกณฑ์และการลดขั้นตอนระเบียบทางการเงิน

มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น โดยมติคณะกรรมการด้านการวิจัยมอบหมายให้ อาจารย์พรนิภา จันทร์น้อย ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร และ คณบดีคณะศิลปศาสตร์ เป็นผู้ดำเนินการศึกษาและเปรียบเทียบระเบียบทางการเงินต่างๆ และได้จัดทำเป็นรายงานศึกษาระเบียบการเงิน ดังมีรายละเอียดตามเอกสารแนบ

สรุปตารางเปรียบเทียบการเบิกจ่ายเงิน สนับสนุนทุนวิจัย สกว. ปี พ.ศ. ๒๕๕๘

๑. หมวดคำตอบแทน

รายการ	หลักฐานการเบิกจ่าย	อัตราที่ขอมติจากที่ประชุม	หน่วยงาน			
			สกว.	กระทรวงการคลัง	มหาวิทยาลัยฟาร์	อื่น ๆ
๑. ค่าตอบแทนนักวิจัย/ คณะผู้วิจัย	๑. เบิกจ่ายตามสัดส่วนการมีส่วนร่วมของโครงการวิจัย ๒. ใบสำคัญรับเงิน ๓. โครงการหรือเอกสารการเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ ๔. นักวิจัยไม่สามารถเบิกค่าปฏิบัติงานนอกเวลาได้	ค่าตอบแทนคณะผู้วิจัย (ทุกคนรวมกัน) ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของโครงการ <u>อัตรา วช. และ มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่นำใช้กัน</u>	คิดจากฐานเงินเดือนปกติคูณกับ Multiplication Factor และ คูณกับเปอร์เซ็นต์ของเวลาที่นักวิจัยทำงานในโครงการนั้น	<u>ไม่ได้กำหนดแยกย่อย แต่กำหนดโดยภาพรวมดังนี้</u> ข้อ ๗ การเบิกเงินตอบแทนให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตราดังนี้ ๗.๑ การปฏิบัติงานนอกเวลาราชการในวันทำการ ให้มีสิทธิเบิกเงินตอบแทน <u>ได้ไม่เกินวันละสี่ชั่วโมงในอัตรา ชั่วโมงละห้าสิบบาท</u> ๗.๒ การปฏิบัติงานในวันหยุดราชการ ให้มีสิทธิเบิกเงินตอบแทนได้ไม่เกิน <u>วันละเจ็ดชั่วโมงในอัตรา ชั่วโมงละ หกสิบบาท</u> ๗.๓ กรณีมีความจำเป็นต้องปฏิบัติงานซึ่งเป็นการกิจหลักของหน่วยงานเป็นครั้งคราว หรือเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่มอบหมายให้หน่วยงานปฏิบัติ โดยมีกำหนดระยะเวลา	- วิจัยในชั้นเรียน ๓,๐๐๐ บาท - วิจัยสถาบัน/องค์ความรู้ ๕,๐๐๐ บาท - วิจัยชุมชน ๗,๐๐๐ - ร้อยละ ๑๐	<u>วช.</u> ร้อยละ ๑๐ ของเงินงบประมาณโครงการ ไม่รวมครุภัณฑ์และค่าธรรมเนียมสถาบัน
๒. ค่าตอบแทนผู้ช่วยวิจัย ซึ่งไม่มี ส่วนร่วมในผลงานวิจัย	๑. ใบสำคัญรับเงิน ๒. ใบลงเวลาปฏิบัติงาน ๓. หนังสือขออนุมัติการปฏิบัติงานโดยผ่านหน่วยงานต้นสังกัด <u>การนับเวลา</u> - ออกจากที่อยู่หรือที่ทำงานปกติจนกลับถึงที่อยู่หรือที่ทำงานปกติ - กรณีพักแรม ๒๔ ชม. นับเป็น ๑ วัน เศษเกิน ๑๒ ชม. นับเป็น ๑ วัน - กรณีไม่พักแรมเศษเกิน ๑๒ ชม. เป็น ๑ วัน	รอระเบียบใหม่ของมหาวิทยาลัย	ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของหัวหน้าโครงการ	เงินตอบแทน <u>ได้ไม่เกินวันละสี่ชั่วโมงในอัตรา ชั่วโมงละห้าสิบบาท</u> ๗.๒ การปฏิบัติงานในวันหยุดราชการ ให้มีสิทธิเบิกเงินตอบแทนได้ไม่เกิน <u>วันละเจ็ดชั่วโมงในอัตรา ชั่วโมงละ หกสิบบาท</u> ๗.๓ กรณีมีความจำเป็นต้องปฏิบัติงานซึ่งเป็นการกิจหลักของหน่วยงานเป็นครั้งคราว หรือเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่มอบหมายให้หน่วยงานปฏิบัติ โดยมีกำหนดระยะเวลา	ไม่ได้กำหนดไว้ แต่มีการกำหนดในประกาศ คำตอบแทนภารกิจด้านการบริหารงานทั่วไป ดังนี้ - เวลาทำการปกติ ชั่วโมงละ ๓๕ บาท - ปฏิบัติงานในวันหยุด วันละ ๒๕๐ บาท	<u>ม.พะเยา</u> ๑. ไม่เกิน ๓๐๐ บาท/คน/วัน ๒. การปฏิบัติงานนอกเวลาให้ เป็นไปตาม ดังนี้ ๒.๑ วันละ ๑๐๐ บาท สำหรับการปฏิบัติงานนอกเวลาทำการปกติเป็น เวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมง ๒.๒ วันละ ๒๕๐ บาท สำหรับกรณีปฏิบัติงานในวันหยุดทำการเต็มวัน

	- เกิน ๖ ชม. นับเป็น ครึ่งวัน ให้หักค่าเบี้ยเลี้ยงที่คำนวณได้ มีอ ละ ๑ ใน ๓ ของอัตราเบี้ยเลี้ยง เดินทางเหมาจ่าย			แน่นอนและมีลักษณะเร่งด่วน เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ ราชการหรือประโยชน์สาธารณะ		เหมือนวันทำการปกติ หรือเวลาอื่นที่ มหาวิทยาลัยเห็นสมควร แต่ทั้งนี้ต้องเป็นเวลาไม่ น้อยกว่า ๗ ชั่วโมง ไม่ รวมเวลาหยุดพัก
--	--	--	--	--	--	--

๑. หมวดคำตอบแทน (ต่อ)

รายการ	หลักฐานการเบิกจ่าย	อัตราที่ขอมติจากที่ประชุม	หน่วยงาน			
			สกว.	กระทรวงการคลัง	มหาวิทยาลัยฟาร์	อื่น ๆ
๒. ค่าตอบแทนผู้ช่วยวิจัย ซึ่งไม่มี ส่วนร่วมใน ผลงานวิจัย (ต่อ)	๑. ใบสำคัญรับเงิน ๒. ใบลงเวลาปฏิบัติงาน ๓. หนังสือขออนุมัติการ ปฏิบัติงานโดยผ่าน หน่วยงานต้นสังกัด	รอรระเบียบใหม่ของมหาวิทยาลัย	ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของ หัวหน้าโครงการ	หัวหน้าส่วนราชการอาจ สั่งการให้ปฏิบัติงานนอก เวลาราชการติดต่อกัน โดยให้มีสิทธิเบิกเงินตอบ แทน เป็นรายครั้งไม่เกิน ครั้งละเจ็ดชั่วโมง ในอัตรา ชั่วโมงละหกสิบบาท ๗.๔ การปฏิบัติงานนอก เวลาราชการหลาย ช่วงเวลาภายในวัน เดียวกัน ให้นับเวลา ปฏิบัติงานนอกเวลา ราชการทุกช่วงเวลา รวมกัน เพื่อเบิกเงินตอบ	ไม่ได้กำหนดไว้ แต่มีการ กำหนดในประกาศ ค่าตอบแทนภารกิจด้าน การบริหารงานทั่วไป ดังนี้ - เวลาทำการปกติ ชั่วโมง ละ ๓๕ บาท - ปฏิบัติงานในวันหยุด วันละ ๒๕๐ บาท	ม.พะเยา (ต่อ) ๒.๓ การปฏิบัติงานไม่ครบตาม หลักเกณฑ์ข้อ ๒.๑ และ ข้อ ๒.๒ ให้ผู้ปฏิบัติงาน ได้รับเงินตอบแทนใน อัตราชั่วโมงละ ๓๐ บาท เศษของชั่วโมงให้ตัดทิ้ง ๒.๔ การปฏิบัติงานนอกเวลาทำ การหลายช่วงเวลาภายใน วันเดียวกัน ให้นับเวลา ปฏิบัติงานนอกเวลาทำ การทุกช่วงเวลารวมกัน เพื่อเบิกเงินตอบแทน สำหรับวันนั้น

				แทนสำหรับวันนั้น		ม.พายัพ ปริญญาโทหรือเทียบเท่า ๙,๓๒๐ บาท ต่อเดือน ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ๗,๖๓๐ บาท ต่อเดือน อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ปวส. ๖,๒๘๐ บาท ต่อเดือน อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ปวท. ๖,๒๒๐ บาท ต่อเดือน ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)หรือเทียบเท่า ๕,๕๓๐บาทต่อเดือน
--	--	--	--	------------------	--	--

๑. หมวดค่าตอบแทน (ต่อ)

รายการ	หลักฐานการเบิกจ่าย	อัตราที่ขอมติจากที่ประชุม	หน่วยงาน			
			สกว.	กระทรวงการคลัง	มหาวิทยาลัยฟาร์	อื่น ๆ
๓. ค่าตอบแทน นักศึกษาช่วย งานวิจัย	๑. หลักฐานการจ่ายเงิน ค่าตอบแทนการปฏิบัติงาน ๒. ใบลงเวลาปฏิบัติงาน ๓. หลักฐานการอนุมัติให้ ปฏิบัติงาน	๑. ชั่วโมงละ ๒๕ บาท ต่อคน ๒. กรณีปฏิบัติงานเป็นเวลาไม่ น้อยกว่า ๗ ชั่วโมง ไม่รวม เวลาหยุดพัก เบิกจ่ายได้ไม่ เกินวันละ ๒๐๐ บาท ต่อคน อัตรา ม.ฟาร์ และ ม.พะเยา	ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของหัวหน้า โครงการ	ไม่ได้กำหนด	ไม่ได้กำหนดไว้ แต่มีการ กำหนดในประกาศ ค่าตอบแทนภารกิจด้านการ บริหารงานทั่วไป ดังนี้ - นักศึกษาช่วย ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ชั่วโมงละ ๒๕ บาท หรือ - เหม่าจ่ายวันละ ๒๐๐ บาท	ม.พะเยา ๑. ชั่วโมงละ ๒๕ บาท ต่อ คน ๒. กรณีปฏิบัติงานเป็นเวลา ไม่น้อยกว่า ๗ ชั่วโมง ไม่ รวมเวลาหยุดพัก เบิกจ่าย ได้ไม่เกินวันละ ๒๐๐ บาท ต่อคน ม.ราชภัฏศรีสะเกษ

						ไม่เกินวันละ ๓๐๐ บาท/ คน
๔. ค่าตอบแทนที่ ปรึกษาโครงการ	๑. ใบสำคัญรับเงิน ๒. เอกสารที่แสดงถึงความ เชื่อว่าชาญในสาขาวิชาการ ที่สำคัญของการเป็นที่ ปรึกษาโดยพิจารณาจาก ประสบการณ์ คุณวุฒิ ๓. หนังสือยืนยันตอบรับจาก ที่ปรึกษา	เบิกจ่ายในลักษณะเหมาจ่าย ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ต่อคน ต่อโครงการ และไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของโครงการ <u>อัตรา ม.พะเยา และ</u> <u>มหาวิทยาลัย โดยทั่วไปนิยมใช้</u>	จ่ายเป็น คน-วัน (Man-days) ตามงานที่ทำจริง เช่น เมื่อไป เยี่ยมโครงการ หรือมาประชุม ร่วมกับโครงการ หรือเมื่อ ทำงานบางชิ้นให้กับโครงการ สำเร็จ โดยใช้อัตราตามเกณฑ์ ที่ระบุในเอกสารโครงการ	ไม่ได้กำหนด	ไม่ได้กำหนด	<u>วช.</u> - ท่านละไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท - โครงการวิจัยละไม่เกิน ๒ คน - กรณีเป็นแผนงานวิจัย ไม่ เกิน ๕ คน <u>ม.พะเยา</u> - เบิกจ่ายในลักษณะเหมา จ่าย ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ต่อ คนต่อโครงการ และไม่เกิน ร้อยละ ๑๐ ของโครงการ <u>ม.ราชภัฏศรีสะเกษ</u> - ครั้งละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หรือไม่เกินร้อยละ ๕ ของ งบประมาณโครงการวิจัย

๑. หมวดค่าตอบแทน (ต่อ)

รายการ	หลักฐานการเบิกจ่าย	อัตราที่ขอมติจากที่ประชุม	หน่วยงาน			
			สกว.	กระทรวงการคลัง	มหาวิทยาลัยฟาร์	อื่น ๆ
๕. ค่าตอบแทน กรรมการวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิ	๑. เบิกจ่ายในลักษณะเหมาจ่าย ๒. ใบสำคัญรับเงิน ๔. เอกสารที่แสดงถึงการเป็น ผู้เชี่ยวชาญของโครงการ	๑,๕๐๐ – ๓,๐๐๐ บาท <u>อัตรา ม.ฟาร์</u>	ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของ หัวหน้าโครงการ	ไม่ได้กำหนด	๑,๕๐๐ – ๓,๐๐๐ บาท	
๖. ค่าตอบแทน ผู้ทรงคุณวุฒิใน การอ่านผลงาน วิชาการ	๑. เบิกจ่ายในลักษณะเหมาจ่าย ๒. ใบสำคัญรับเงิน ๓. เอกสารที่แสดงถึงการเป็น ผู้เชี่ยวชาญของโครงการ	๑,๐๐๐ บาท/ฉบับ <u>อัตรา ม.ฟาร์</u>	ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของ หัวหน้าโครงการ	ไม่ได้กำหนด	๑,๐๐๐ บาท/ฉบับ	
๗. ค่าตอบแทนผู้นำ ทางในการเก็บ ข้อมูล	๑. ใบสำคัญรับเงิน	ไม่เกิน ๕๐๐ บาท ต่อวัน <u>อัตรา ม.พะเยา</u>	ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของ หัวหน้าโครงการ	ไม่ได้กำหนด	ไม่ได้กำหนด	<u>ม.พะเยา</u> ไม่เกิน ๕๐๐ บาท ต่อวัน
๘. ค่าตอบแทน ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ เครื่องมือวิจัย	๑. เบิกจ่ายในลักษณะเหมาจ่าย ๒. ใบสำคัญรับเงิน ๓. เอกสารที่แสดงถึงการเป็น ผู้เชี่ยวชาญของโครงการ	เบิกจ่ายในลักษณะเหมาจ่าย ไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ต่อคน <u>อัตรา ม.พะเยา</u>	ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของ หัวหน้าโครงการ	ไม่ได้กำหนด	ไม่ได้กำหนด	<u>ม.พะเยา</u> - เบิกจ่ายในลักษณะเหมาจ่ายไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ต่อคน <u>ม.พายัพ</u> - จำนวน ๓ คน ไม่เกินคนละ ๕๐๐ บาท <u>ม.ราชภัฏศรีสะเกษ</u> - ไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท ต่อโครงการไม่ เกิน ๑ คน

						- กรณีชุดโครงการ ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท
--	--	--	--	--	--	------------------------------------

๑. หมวดคำตอบแทน (ต่อ)

รายการ	หลักฐานการเบิกจ่าย	อัตราที่ขอมติจากที่ประชุม	หน่วยงาน			
			สกว.	กระทรวงการคลัง	มหาวิทยาลัยฟาร์	อื่น ๆ
๙. ค่าตอบแทนอื่น - ค่าทำการนอกเวลา		รออัตราใหม่ของมหาวิทยาลัย	ใช้เกณฑ์ที่ระบุในเอกสารโครงการ หรือ ตามดุลยพินิจของหัวหน้า โครงการ	๑. วันทำการปกติ ชม. ละ ๕๐ บาท ไม่เกิน ๔ ชม. ๒. วันหยุดราชการ ชม. ละ ๖๐ บาท ไม่เกิน ๗ ชม	๑. วันทำการปกติ ชม.ละ ๓๕ บาท ๒. วันหยุดราชการ วันละ ๒๕๐ บาท	<u>วช.</u> จ่ายตามระเบียบกระทรวงการคลัง
- ค่าตอบแทนผู้ตอบ แบบสอบถาม ผู้ให้ข้อมูล ผู้ให้สัมภาษณ์		ไม่เกิน ๑๐๐ บาท	ตามดุลยพินิจของหัวหน้าโครงการ	- ไม่ได้กำหนด		<u>วช.</u> - ผู้ให้ข้อมูลรายละไม่เกิน ๑๐๐ บาท กรณี ข้อมูลมีระดับความ ยากสูงให้อยู่ในดุลพินิจ ของ ผู้ตรวจสอบทางวิชาการ <u>ม.ราชภัฏศรีสะเกษ</u> - รายละไม่เกิน ๑๐๐ บาท กรณี ข้อมูลมีระดับสูงมาก ให้อยู่ ดุลพินิจของคณะกรรมการ พิจารณาทุนวิจัย
- ค่าตอบแทนกลุ่ม ตัวอย่าง			ตามดุลยพินิจของหัวหน้าโครงการ	- ไม่ได้กำหนด		<u>วช.</u> ไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท ต่อครั้ง ต่อคน

๑๐. ค่าเบี้ยประชุม		ไม่มีเบี้ยประชุม กรณีเดินทางมาไกล อาจจ่ายเป็นค่าพาหนะเดินทางและเบี้ยเลี้ยงตามที่ สกว.กำหนด คือ อัตราค่าราชการ + ๕๐% ระดับ ๑ - ๘ หรือบุคคลทั่วไป = ๒๔๐ + ๑๒๐ = ๓๖๐ ระดับ ๙ ขึ้นไป = ๒๗๐ + ๑๓๕ = ๔๐๕ อัตรา สกว.	ไม่มีเบี้ยประชุม กรณีเดินทางมาไกล อาจจ่ายเป็นค่าพาหนะเดินทาง และเบี้ยเลี้ยงตามที่ สกว.กำหนด คือ อัตราค่าราชการ + ๕๐% ระดับ ๑ - ๘ = ๒๔๐ + ๑๒๐ ระดับ ๙ ขึ้นไป = ๒๗๐ + ๑๓๕	ไม่ได้กำหนด		
--------------------	--	--	---	-------------	--	--

๒. หมวดค่าจ้าง

รายการ	หลักฐานการเบิกจ่าย	อัตราที่ขอมติจากที่ประชุม	หน่วยงาน			
			สกว.	กระทรวงการคลัง	มหาวิทยาลัยฟาร์ฯ	อื่น ๆ
๑. ค่าจ้างเจ้าหน้าที่โครงการหรือลูกจ้าง	๑. ใบสำคัญรับเงิน ๒. หนังสืออนุมัติการจ้าง	เบิกจ่ายในลักษณะเหมาจ่ายรายเดือนตามอัตราเงินเดือนบุคลากรมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น อัตรา ม.ฟาร์	ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของหัวหน้าโครงการ	ไม่ได้กำหนด		
๒. การจ้างเหมาบริการ, จ้างทำของ	๑. โครงการที่ได้รับอนุมัติ ๒. ใบเสนอราคา ตั้งแต่ ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป ๓. ใบสั่งจ้างตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป พร้อมติดอากรแสตมป์ (๑,๐๐๐/๑) ๔. ใบเสร็จรับเงิน/ใบส่งของ /ใบแจ้งหนี้/ใบสำคัญรับเงิน ๕. สำเนาบัตรประชาชน	๑. ใบเสนอราคา ตั้งแต่ ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป ๒. ใบสั่งจ้าง ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป พร้อมติดอากรแสตมป์ (๑,๐๐๐/๑) อัตรา สกว.	๑. ใบเสนอราคา ตั้งแต่ ๕,๐๐๐ บาท ขึ้นไป ๒. ใบสั่งจ้าง ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป พร้อมติดอากรแสตมป์ (๑,๐๐๐/๑)			

	(กรณีใช้ใบสำคัญรับเงิน)					
	๖. ภาพประกอบการทำกิจกรรม					

๓. หมวดค่าวัสดุ/อุปกรณ์

รายการ	หลักฐานการเบิกจ่าย	อัตราที่ขอมติจากที่ประชุม	หน่วยงาน			
			สกว.	กระทรวงการคลัง	มหาวิทยาลัยฟาร์ฯ	อื่น ๆ
๑. ค่าวัสดุ	- ใช้เฉพาะหลักฐานต่อไปนี้ ประกอบการเบิกจ่าย ๑. หนังสือขออนุมัติการจัดซื้อวัสดุรวม ทุกรายการในฉบับเดียวในแต่ละงวด เงินของการเบิกจ่าย ๒. ใบเสร็จรับเงินที่ถูกต้องตามระเบียบ การเก็บรักษาเงินและนำส่งเงิน ๓. ในกรณีที่จำเป็นต้องซื้อสินค้าที่ไม่มี การผลิตขายในร้านค้าปกติและผู้ผลิต ไม่มีใบเสร็จรับเงินให้ใช้ใบสำคัญรับ เงิน ๔. ใบเสนอราคา ใช้กรณีตั้งแต่ ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป ๕. ใบสั่งซื้อ ใช้กรณีเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป	เบิกจ่ายได้ตามที่จ่ายจริง - วัสดุสิ้นเปลืองต้องมีราคาไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท - วัสดุที่มีราคาสูง ใช้เพื่อการทดลอง ต้องมี ราคาไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท <u>อัตรา สกว.</u>	- เฉพาะที่จำเป็น - ตามจ่ายจริง - วัสดุสิ้นเปลืองต้องมี ราคาไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท - วัสดุที่มีราคาสูง ใช้ เพื่อการทดลอง ต้องมี ราคาไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท			<u>วช.</u> - จ่ายตามความ จำเป็นและ เหมาะสมโดยแยก รายการวัสดุ เช่น วัสดุสำนักงาน วัสดุคอมพิวเตอร์ วัสดุวิทยาศาสตร์ ราคาต่อหน่วยต้อง ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท คอมพิวเตอร์ ต้อง มีราคาต่ำกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท

๔. หมวดค่าครุภัณฑ์

รายการ	หลักฐานการเบิกจ่าย	อัตราที่ขอมติจากที่ประชุม	หน่วยงาน			
			สกว.	กระทรวงการคลัง	มหาวิทยาลัยฟาร์ฯ	อื่น ๆ
๑. ค่าครุภัณฑ์	๑. ในกรณีมีการจัดซื้อครุภัณฑ์และครุภัณฑ์ที่ต่ำกว่าเกณฑ์จากเงินรายได้ให้ทำหนังสือขออนุมัติซื้อและโอนหมวดเงินเข้ากองทุนสินทรัพย์ถาวร ๒. ใบเสร็จรับเงินที่ถูกต้องตามระเบียบการเก็บรักษาเงินและนำส่งเงิน ๓. การจัดซื้อครุภัณฑ์ต้องจัดซื้อในวงเงินงบประมาณตามสัญญาให้ทุน หากมีการเปลี่ยนแปลงราคาครุภัณฑ์ต้องแจ้งขออนุมัติจากมหาวิทยาลัย ๔. ในกรณีที่จำเป็นต้องซื้อสินค้าที่ไม่มีการผลิตขายในร้านค้าปกติและผู้ผลิตไม่มีใบเสร็จรับเงินให้ใช้ใบสำคัญรับเงินและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน	เบิกจ่ายได้ตามที่จ่ายจริง	- เฉพาะที่จำเป็น - ต้องส่งใบเสนอราคาพร้อมรายละเอียดครุภัณฑ์แก่ สกว. เพื่อขออนุมัติ - ตามจ่ายจริง			<u>ข.</u> - ตามความจำเป็นและเหมาะสมโดยแยกรายการครุภัณฑ์ เช่น ครุภัณฑ์สำนักงาน ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ ราคาต่อหน่วยต้องสูงกว่า ๕,๐๐๐ บาท ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ ต้องมีราคาสูงกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท

๕. หมวดค่าใช้จ่าย

รายการ	หลักฐานการเบิกจ่าย	อัตราที่ขอมติจากที่ประชุม	หน่วยงาน			
			สกว.	กระทรวงการคลัง	มหาวิทยาลัยฟ้าฯ	อื่น ๆ
๑. ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุม สัมมนา อบรมประชุมเชิงปฏิบัติการ และทดลอง (มิใช่เป็นการประชุมเพื่อประสานงานของนักวิจัย) <u>๑.๑ ค่าตอบแทนวิทยากร</u>	๑. หนังสือเชิญวิทยากร ๒. ใบสำคัญรับเงินสำหรับวิทยากร ๓. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/บัตรข้าราชการ ๔. โครงการหรือหลักสูตรการฝึกอบรม (กำหนดการ)	๑. วิทยากรเป็นบุคลากรของรัฐไม่เกิน ๖๐๐ บาท/ชั่วโมง ๒. วิทยากรมิใช่บุคลากรของรัฐไม่เกิน ๑,๒๐๐บาท/ชั่วโมง <u>อัตรา กระทรวงการคลัง</u> <u>ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท/วัน อัตรา สกว.</u>	๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ บาท/วัน	<u>๑. วิทยากรเป็นบุคลากรของรัฐ</u> -ระดับต้น/ระดับกลาง/บุคคลภายนอกไม่เกิน ๖๐๐ บาท/ชั่วโมง -ระดับสูง ไม่เกิน ๘๐๐ บาท/ชั่วโมง <u>๒. วิทยากรมิใช่บุคลากรของรัฐ</u> -ระดับต้น/ระดับกลาง/บุคคลภายนอกไม่เกิน ๑,๒๐๐ บาท/ชั่วโมง -ระดับสูง ไม่เกิน ๑,๖๐๐ บาท/ชั่วโมง	๑. บรรยายนักศึกษา ๓๐๐ – ๖๐๐ บาท/ครั้ง ๒. บรรยายสำหรับบุคลากร ๖๐๐ – ๑,๕๐๐ บาท/ครั้ง	<u>วช.</u> เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังดังนี้ <u>๑. วิทยากรที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ</u> จ่ายไม่เกิน ๖๐๐ บาท/ชั่วโมง <u>๑. นอกเหนือจากข้อ ๑</u> จ่ายไม่เกิน ๑,๒๐๐ บาท/ชั่วโมง <u>ม.ราชภัฏเชียงใหม่</u> <u>๑. วิทยากรเป็นบุคลากรของรัฐ</u> -ระดับต้น/ระดับกลาง/บุคคลภายนอกไม่เกิน ๖๐๐ บาท/ชั่วโมง -ระดับสูง ไม่เกิน ๘๐๐ บาท/ชั่วโมง <u>๒. วิทยากรมิใช่บุคลากรของรัฐ</u> -ระดับต้น/ระดับกลาง/บุคคลภายนอกไม่เกิน ๑,๒๐๐ บาท/ชั่วโมง -ระดับสูง ไม่เกิน ๑,๖๐๐ บาท/ชั่วโมง <u>บุคลากรภายใน ชั่วโมงละ ๕๐๐ บาท</u>

๖. หมวดค่าใช้จ่าย

รายการ	หลักฐานการเบิกจ่าย	อัตราที่ขอมติจากที่ประชุม	หน่วยงาน			
			สกว.	กระทรวงการคลัง	มหาวิทยาลัยพาร์รา	อื่น ๆ
๑. ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุม สัมมนา อบรมประชุมเชิงปฏิบัติการ และทดลอง (มิใช่เป็นการประชุมเพื่อประสานงานของนักวิจัย) <u>๑.๒ ค่าอาหาร อาหารว่าง และเครื่องดื่ม</u>	๑. ใบเสร็จรับเงิน/ใบสำคัญรับเงิน ระบุรายละเอียดโครงการ (ต้องสัมพันธ์กับที่เบิกจ่าย) วันที่ จำนวนคน ๒. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้รับจัดทำอาหาร (กรณีใช้ใบสำคัญรับเงิน) ๓. ลายมือชื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม (ยกเว้นนักศึกษา เนื่องจากไม่มีระเบียบรองรับ) * กรณีเลี้ยงเฉพาะอาหารว่างให้ลงลายมือชื่อเพียงช่องเดียว กรณีเลี้ยงอาหารว่างและอาหารกลางวันให้ลงลายมือชื่อ ๒ ช่อง ๔. โครงการหรือหลักสูตรการฝึกอบรม ๕. กำหนดการอบรม/จัดประชุม	ให้เบิกเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินดังนี้ ๑. กรณีสถานที่จัดเป็นของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ / หน่วยงานรัฐ <u>เลี้ยงอาหารครบทุกมือ</u> - อาจารย์ บุคลากร หัวหน้าภาควิชาหัวหน้าส่วนงาน บุคคลภายนอก ไม่เกิน ๕๐๐ บาท/วัน - อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการศูนย์ไม่เกิน ๗๐๐ บาท/วัน <u>เลี้ยงอาหารไม่ครบทุกมือ</u> - อาจารย์ บุคลากร หัวหน้าภาควิชาหัวหน้าส่วนงาน บุคคลภายนอก บุคคลภายนอก ไม่เกิน ๓๐๐ บาท/วัน - อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการศูนย์ไม่เกิน ๕๐๐ บาท/วัน	ไม่ได้กำหนด	ให้เบิกเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ดังนี้ ๑. กรณีสถานที่จัดเป็นของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ / หน่วยงานรัฐ <u>เลี้ยงอาหารครบทุกมือ</u> - ระดับต้น/ระดับกลาง/ บุคคลภายนอกไม่เกิน ๕๐๐ บาท/วัน - ระดับสูง ไม่เกิน ๗๐๐ บาท/วัน <u>เลี้ยงอาหารไม่ครบทุกมือ</u> - ระดับต้น/ระดับกลาง/ บุคคลภายนอกไม่เกิน ๓๐๐ บาท/วัน - ระดับสูง ไม่เกิน ๕๐๐ บาท/วัน ๒. กรณีสถานที่เป็นของเอกชน <u>เลี้ยงอาหารครบทุกมือ</u> - ระดับต้น/ระดับกลาง/ บุคคลภายนอก ไม่เกิน ๘๐๐ บาท/วัน - ระดับสูง ไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท/วัน	ค่าอาหาร วิทยากร ผู้มีอุปการคุณ แคมมหาวิทยาลัย ๒๐๐ บาท/คน/มือ อบรมสัมมนาบุคลากรในมหาวิทยาลัย ๗๐ บาท/คน/มือ ค่าอาหารว่าง วิทยากร ผู้มีอุปการคุณ แคมมหาวิทยาลัย อบรม สัมมนابุคลากรในมหาวิทยาลัย ๒๕ บาท/คน/มือ	วช. เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลัง ดังนี้ - ค่าอาหาร ๔๐๐ บาทต่อมือ - ค่าอาหารว่าง ๕๐ บาทต่อมือ <u>ม.ราชภัฏเชียงใหม่</u> <u>๑. สถานที่ราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ</u> - ระดับต้น/ระดับกลาง/ บุคคลภายนอก ครบทุกมือ ไม่เกิน ๕๐๐ บาท ไม่ครบทุกมือไม่เกิน ๓๐๐ บาท - ระดับสูง ครบทุกมือไม่เกิน ๘๐๐ บาท ไม่ครบทุกมือไม่เกิน ๖๐๐ บาท <u>๒. สถานที่เอกชน</u> - ระดับต้น/ระดับกลาง/ บุคคลภายนอก ครบทุกมือ ไม่เกิน ๘๐๐ บาท ไม่ครบทุกมือไม่เกิน ๖๐๐ บาท - ระดับสูง ครบทุกมือไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ไม่ครบทุกมือไม่เกิน ๗๐๐ บาท

๕. หมวดค่าใช้จ่าย

รายการ	หลักฐานการเบิกจ่าย	อัตราที่ขอมติจากที่ประชุม	หน่วยงาน			
			สกว.	กระทรวงการคลัง	มหาวิทยาลัยฟาร์ฯ	อื่น ๆ
๑. ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุม สัมมนา อบรมประชุมเชิงปฏิบัติการ และทดลอง (มิใช่เป็นการประชุมเพื่อประสานงานของนักวิจัย) <u>๑.๒ ค่าอาหาร อาหารว่างและเครื่องดื่ม (ต่อ)</u>		๒. กรณีสถานที่เป็นของเอกชน <u>เลี้ยงอาหารครบทุกมือ</u> - อาจารย์ บุคลากร หัวหน้าภาควิชาหัวหน้าส่วนงาน บุคคลภายนอก ไม่เกิน ๘๐๐ บาท/วัน - ระดับสูง ไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท/วัน <u>เลี้ยงอาหารไม่ครบทุกมือ</u> - อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการศูนย์ บุคคลภายนอก ไม่เกิน ๖๐๐ บาท/วัน - ระดับสูง ไม่เกิน ๗๐๐ บาท/วัน <u>อัตรากระทรวงการคลัง</u>		<u>เลี้ยงอาหารไม่ครบทุกมือ</u> - ระดับต้น/ระดับกลาง/ บุคคลภายนอก ไม่เกิน ๖๐๐ บาท/วัน - ระดับสูง ไม่เกิน ๗๐๐ บาท/วัน		

๖. หมวดค่าใช้จ่าย

รายการ	หลักฐานการเบิกจ่าย	อัตราที่ขอมติจากที่ประชุม	หน่วยงาน			
			สกว.	กระทรวงการคลัง	มหาวิทยาลัยฟาร์ฯ	อื่น ๆ
๑.๓ ค่าพาหนะ สำหรับ นักวิจัย คณะผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัย นักศึกษาช่วยงานวิจัย ที่ ปรึกษาโครงการวิจัย เจ้าหน้าที่โครงการ หรือ ลูกจ้าง และนักศึกษา ช่วยงานโครงการ	๑. หนังสือขออนุมัติเดินทางไปปฏิบัติงาน ๒. รายงานการเดินทาง ๓. คำสั่งไปปฏิบัติงาน ๔. หนังสือเชิญ/กำหนดการ อบรมประชุม ๕. หนังสืออนุมัติให้ ปฏิบัติงานนอกเวลา ราชการ จากหัวหน้า หน่วยงาน ๖. กรณีเดินทางไปปฏิบัติงาน ปกติ ๖.๑ เดินทางโดยเครื่องบิน ใช้ใบเสร็จรับเงิน หรือ บัตรโดยสารเล็กรถอนิกส์ ๖.๒ เดินทางโดยรถไฟ ใช้ ใบรับรองแทน ใบเสร็จรับเงิน ๖.๓ เดินทางโดยรถโดยสาร ประจำทาง ใช้ใบรับรอง แทนใบเสร็จรับเงิน	๑. ใช้ยานพาหนะของ มหาวิทยาลัยเบิกค่า น้ำมันเท่าที่จ่ายจริง โดยให้ขออนุญาตจาก อธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับ มอบหมายก่อนทุกครั้ง ๒. การเดินทางโดย เครื่องบิน ต้องเป็นชั้น ประหยัด <u>เครื่องบิน</u> เฉพาะ อธิการบดี คณบดี รองอธิการบดี ผู้อำนวยการศูนย์	ตามจ่ายจริง	ตามจ่ายจริง	ตามจ่ายจริง	
			ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของ หัวหน้าโครงการ	๑. ระดับ ๖ ขึ้นไป ชั้น ประหยัด (ต้องขออนุญาต ก่อน) ๒. ระดับ ๙ ขึ้นไป ชั้นธุรกิจ ๓. ระดับ ๑๐ ขึ้นหนึ่ง ๔. ระดับ ๕ ลงมา กรณีมี ความจำเป็นเร่งด่วน (ต้องขอ อนุญาตจากหัวหน้าส่วน ราชการ ๕. ไม่เข้าหลักเกณฑ์ ให้เบิกได้ เทียบเท่าภาคพื้นดิน	<u>เครื่องบิน</u> เฉพาะ อธิการบดี คณบดี รองอธิการบดี ผู้อำนวยการศูนย์	<u>วช. และ ม.ราชภัฏเชียงใหม่</u> ๑. ระดับ ๖ ขึ้นไป ชั้นประหยัด (ต้องขออนุญาตก่อน) ๒. ระดับ ๙ ขึ้นไป ชั้นธุรกิจ ๓. ระดับ ๑๐ ขึ้นหนึ่ง ๔. ระดับ ๕ ลงมา กรณีมีความ จำเป็นเร่งด่วน (ต้องขออนุญาต จากหัวหน้าส่วนราชการ ๕. ไม่เข้าหลักเกณฑ์ ให้เบิกได้ เทียบเท่าภาคพื้นดิน
		๓. <u>รถไฟ鈍อน</u> เฉพาะ หัวหน้าภาควิชา หัว หน้าหน่วยงาน อาจารย์ บุคลากรทั่วไป	ตามจ่ายจริง	ตามจ่ายจริง	<u>รถไฟ鈍อน</u> เฉพาะ หัวหน้าภาควิชา หัวหน้า หน่วยงาน บุคลากรทั่วไป	

	๖.๔ เดินทางโดยรถรับจ้าง ส่วนบุคคล ๒ เที่ยว (ไป- กลับระหว่างสถานีขนส่ง และสถานที่ปฏิบัติงาน	๔. รถโดยสารประจำทาง เฉพาะหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าหน่วยงาน อาจารย์บุคลากรทั่วไป	ตามจ่ายจริง	ตามจ่ายจริง	รถโดยสารประจำทาง เฉพาะหัวหน้าภาควิชา หัวหน้า หน่วยงาน บุคลากร ทั่วไป	
--	---	--	-------------	-------------	--	--

๖. หมวดค่าใช้จ่าย (ต่อ)

รายการ	หลักฐานการเบิกจ่าย	อัตราที่ขอมติจากที่ประชุม	หน่วยงาน			
			สกว.	กระทรวงการคลัง	มหาวิทยาลัยฟาร์ฯ	อื่น ๆ
๑.๓ ค่าพาหนะ (ต่อ) สำหรับ นักวิจัย คณะผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัย นักศึกษาช่วยงานวิจัย ที่ปรึกษาโครงการวิจัย เจ้าหน้าที่โครงการ หรือลูกจ้าง และ นักศึกษาช่วยงาน โครงการ	หรือที่พัก) ใช้ใบรับรอง แทนใบเสร็จรับเงิน ๖.๕ ในกรณีที่มีความ จำเป็น ต้องใช้ทาง ด่วน ใช้ ใบเสร็จรับเงิน ๖.๖ ค่าที่จอดรถ ใช้ ใบเสร็จรับเงิน					
	๖.๗ เดินทางโดยพาหนะ ส่วนบุคคล ใช้ ๑. หนังสือขออนุมัติ เดินทางไปปฏิบัติงาน ๒. รายงานการเดินทาง ๓. คำสั่งไปปฏิบัติงาน ๔. หนังสือเชิญ/ กำหนดการอบรม	- รถยนต์ส่วนบุคคล เบิกค่าน้ำมัน รวม ค่าสึกหรอ อัตรา กิโลเมตรละ ๖ บาท ระยะทางของเส้นทางหลวงสายหลัก เป็นเกณฑ์ และต้องไม่สูงกว่าอัตราค่า โดยสารเครื่องบินขึ้นประหยัด - รถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล เบิก ค่าชดเชยเหมารวมได้กิโลเมตรละ ๔ บาทโดยใช้ระยะทางของเส้นทาง	- รถยนต์ส่วนบุคคล เบิกค่าน้ำมัน รวม ค่าสึกหรอ อัตรา กิโลเมตรละ ๖ บาท ระยะทางของ เส้นทางหลวงสาย หลักเป็นเกณฑ์ และ ต้องไม่สูงกว่าอัตรา	- รถยนต์ส่วนบุคคล เบิกค่าน้ำมัน รวม ค่าสึกหรอ อัตรา กิโลเมตรละ ๖ บาท ระยะทางของเส้นทางหลวงสายหลัก เป็นเกณฑ์ และต้องไม่สูงกว่าอัตราค่า โดยสารเครื่องบินขึ้นประหยัด - รถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล เบิก ค่าชดเชยเหมารวมได้กิโลเมตรละ ๔ บาทโดยใช้ระยะทางของเส้นทาง	รถยนต์ส่วนบุคคล เบิกค่าน้ำมัน รวม ค่าสึกหรอ อัตรา กิโลเมตรละ ๖.๕๐ บาท รถจักรยานยนต์ ส่วนบุคคล เบิก	วช. และ ม.ราชภัฏ เชียงใหม่ ตามจ่ายจริงตามระเบียบ กระทรวงการคลัง - รถยนต์ส่วนบุคคล เบิก ค่าน้ำมัน รวมค่าสึกหรอ อัตรา กิโลเมตรละ ๖ บาท ระยะทางของ

	ประชุม ๕. หนังสืออนุมัติให้ ปฏิบัติงานนอกเวลา ๖. ราชการ จากหัวหน้า หน่วยงาน	หลวงสายหลักเป็นเกณฑ์ กรณีเดินทางไปปฏิบัติงานตาม โครงการที่ได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจ อนุมัตินอกที่ตั้งของสำนักงานเกินเขต รัศมี ๒๐ กิโลเมตร ตามประกาศ การคำนวณระยะทางให้คำนวณ ตามระยะทางหลวงในทางสั้นและตรง ซึ่งสามารถเดินทางได้โดยสะดวก <u>อัตรา สกว. และ อัตรา วช.</u>	ค่าโดยสารเครื่องบิน ชั้นประหยัด	หลวงสายหลักเป็นเกณฑ์ กรณีเดินทางไปปฏิบัติงานตาม โครงการที่ได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจ อนุมัตินอกที่ตั้งของสำนักงานเกินเขต รัศมี ๒๐ กิโลเมตร ตามประกาศ การคำนวณระยะทางให้คำนวณ ตามระยะทางหลวงในทางสั้นและตรง ซึ่งสามารถเดินทางได้โดยสะดวก	ค่าชดเชยเหมารวม ได้กิโลเมตรละ ๓ บาท	เส้นทางหลวงสายหลัก เป็นเกณฑ์ และต้องไม่ สูงกว่าอัตราค่าโดยสาร เครื่องบินชั้นประหยัด รถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล เบิกค่าชดเชยเหมา รวมได้กิโลเมตรละ ๔ บาทโดยใช้ระยะทางของ เส้นทางหลวงสายหลัก เป็นเกณฑ์
--	---	---	------------------------------------	--	---	--

๖. หมวดค่าใช้จ่าย (ต่อ)

รายการ	หลักฐานการเบิกจ่าย	อัตราที่ขอมติจากที่ประชุม	หน่วยงาน			
			สกว.	กระทรวงการคลัง	มหาวิทยาลัยฟาร์ฯ	อื่น ๆ
<u>๑.๓ ค่าพาหนะ (ต่อ)</u> สำหรับ นักวิจัย คณะผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัย นักศึกษาช่วยงานวิจัย ที่ปรึกษาโครงการวิจัย เจ้าหน้าที่โครงการ หรือลูกจ้าง และ นักศึกษาช่วยงาน โครงการ	๖.๘ เดินทางโดยรถเช่า ๖.๘.๑ ใบเสร็จรับเงิน หรือ ใบรับรองแทน ใบเสร็จรับเงิน หรือ ใบสำคัญรับเงิน (กรณีเช่า รถไม่รวมค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ใช้ใบเสร็จรับเงินเป็น หลักฐานการจ่าย) ๖.๘.๒ สำเนาหนังสือการจด ทะเบียนรถยนต์รับจ้างหรือ	เบิกจ่ายได้ตามที่จ่ายจริง กรณีเช่าเหมายานพาหนะรถตู้ไม่เกิน ๒,๕๐๐ บาทรวมน้ำมัน เชื้อเพลิง/ วัน/คัน <u>อัตรา กระทรวงการคลัง</u>	เบิกจ่ายได้ตามที่จ่ายจริง	เบิกจ่ายได้ตามที่จ่ายจริง กรณีเช่าเหมา ยานพาหนะรถตู้ไม่เกิน ๒,๕๐๐ บาทรวมน้ำมัน เชื้อเพลิง/วัน/คัน		<u>วช.</u> ตามจ่ายจริง ตามระเบียบ กระทรวงการคลัง <u>ม.ราชภัฏเชียงใหม่</u> อัตราค่าเช่าเหมารถยนต์ ปรับอากาศความจุไม่ น้อยกว่า ๑๐ ที่นั่ง (รถ ตู้) พร้อมน้ำมันเชื้อเพลิง คันละไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท/วัน

	รถยนต์ส่วนบุคคล ๖.๘.๓ บันทึกขออนุมัติเช่ารถ ๖.๘.๔ รายงานการเดินทาง ๖.๘.๕ สัญญาเช่าพร้อมติด อากรแสตมป์ ๑,๐๐๐ บาท ต่ออากร แสตมป์ ๑ บาท ๖.๘.๖ ตารางค่าธรรมเนียมที่ระบุ ความคุ้มครอง ๖.๘.๗ สำเนาใบขับขี่/สำเนา บัตรประจำตัวประชาชน ๖.๘.๘ โครงการที่ได้รับอนุมัติ					
--	---	--	--	--	--	--

๖. หมวดค่าใช้จ่าย (ต่อ)

รายการ	หลักฐานการเบิกจ่าย	อัตราที่ขอมติจากที่ประชุม	หน่วยงาน			
			สกว.	กระทรวงการคลัง	มหาวิทยาลัยฟาร์ฯ	อื่น ๆ
๑.๔ ค่าที่พัก	๑. กรณีที่พักเป็นสถาน ประกอบ กิจการ เช่น โรงแรม ๑.๑ ใบเสร็จรับเงิน และใบ แจ้งรายการ (Folio) ๒. ค่าที่พักเหมาจ่าย	- เบิกจ่ายได้ไม่เกินวันละ ๑,๕๐๐ บาท <u>อัตรา สกว.</u> - หรือเป็นไปตามประกาศตาม ประกาศมหาวิทยาลัยฟาร์ฮัส เทอร์นเรื่องค่าตอบแทนภารกิจ	- เบิกจ่ายได้ไม่เกินวันละ ๑,๕๐๐บาท	- <u>กรณีไปราชการ</u> <u>ระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือผู้ทรงคุณวุฒิ</u> พักเดี่ยว ไม่เกิน ๒,๕๐๐ บาท/คืน พักคู่ ไม่เกิน ๑,๕๐๐บาท/คืน <u>ระดับ ๙ ขึ้นไป</u> พักเดี่ยว ไม่เกิน ๒,๒๐๐ บาท/คืน	ตามจ่ายจริง ไม่เกิน ๑,๒๐๐ บาท/ คืน	วช. (เป็นอัตราเดิม) ตามระเบียบ กระทรวงการคลัง - <u>กรณีไปราชการ</u> <u>ระดับ ๙ ขึ้นไป</u> คืนละ ๑,๒๐๐

	๒.๑ ใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน ๓. กรณีที่พักบ้านของชาวบ้านหรืออื่น ๆ ๓.๑ ใบสำคัญรับเงิน ๓.๒ สำเนาบัตรประชาชน	ด้านการบริหารงานทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๓และเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๔ อัตรา ม.ฟาร์ - เบิกจ่ายได้ในอัตราไม่เกิน ๓๐๐ บาทต่อคนต่อคืน อัตรา สกว.	เบิกจ่ายได้ในอัตราไม่เกิน ๓๐๐ บาทต่อคนต่อคืน	พักคู่ ไม่เกิน ๑,๒๐๐ บาท/คืน ระดับ ๘ ลงมา พักเดี่ยว ไม่เกิน ๑,๕๐๐ บาท/คืน พักคู่ ไม่เกิน ๘๕๐บาท/คืน - กรณีมอบรมสัมมนา พักเดี่ยว ไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท/คืน พักคู่ ไม่เกิน ๑,๑๐๐ บาท/คืน ระดับ ๘ ลงมา พักเดี่ยว ไม่เกิน ๑,๒๐๐ บาท/คืน พักคู่ ไม่เกิน ๗๕๐บาท/คืน		ระดับ ๘ ลงมา คืนละ ๘๐๐ บาท - กรณีฝึกอบรม/สัมมนา คืนละ ๑,๕๐๐ บาท
--	--	--	---	---	--	--

๖. หมวดค่าใช้จ่าย (ต่อ)

รายการ	หลักฐานการเบิกจ่าย	อัตราที่ขอมติจากที่ประชุม	หน่วยงาน			
			สกว.	กระทรวงการคลัง	มหาวิทยาลัยฟาร์ฯ	อื่น ๆ
๒. กรณีจัดอบรม บุคคลภายนอก ไม่ จัดอาหาร/ที่พัก /ยานพาหนะ	๑. ใบสำคัญรับเงิน ระบุ รายละเอียดโครงการ, วันที่,จำนวนคน ๒. สำเนาบัตรประจำตัว ประชาชนของผู้รับจัด ทำอาหาร ๓. ลายมือชื่อผู้เข้ารับการ ฝึกอบรม (ยกเว้น นักศึกษาเนื่องจากไม่มี ระเบียบรองรับ) ๔. โครงการหรือหลักสูตร	การจ่ายเงินให้แก่ผู้เข้าฝึกอบรมที่มีใช้ บุคลากรของรัฐ ดังนี้ ๑. ค่าอาหาร (เบี่ยเลี้ยง) * จัดอาหารให้ ๑ มื้อ จ่ายไม่เกิน ๑๖๐ บาท/วัน/คน * จัดอาหารให้ ๒ มื้อ จ่ายไม่เกิน ๘๐ บาท/วัน/คน * ไม่จัดอาหารทั้ง ๓ มื้อ จ่าย ๒๔๐ บาท/วัน/คน ๒. ค่าเช่าที่พัก เหมาะจ่ายไม่เกิน ๕๐๐ บาท/วัน/คน	ไม่ได้กำหนด	การจ่ายเงินให้แก่ผู้เข้าฝึกอบรมที่มีใช้บุคลากรของรัฐ ดังนี้ ๑. ค่าอาหาร (ค่าเบี่ยเลี้ยง) * จัดอาหารให้ ๑ มื้อ จ่ายไม่เกิน ๑๖๐ บาท/วัน/คน * จัดอาหารให้ ๒ มื้อ จ่ายไม่เกิน ๘๐ บาท/วัน/คน * ไม่จัดอาหารทั้ง ๓ มื้อ จ่าย ๒๔๐ บาท/วัน/คน ๒. ค่าเช่าที่พัก เหมาะจ่ายไม่เกิน ๕๐๐ บาท/วัน/		ม.ราชภัฏเชียงใหม่ ๑. ค่าอาหาร (เบี่ยเลี้ยง) * จัดอาหารให้ ๑ มื้อ จ่ายไม่เกิน ๑๖๐ บาท/วัน/คน * จัดอาหารให้ ๒ มื้อ จ่ายไม่เกิน ๘๐ บาท/วัน/คน * ไม่จัดอาหารทั้ง ๓ มื้อ จ่าย ๒๔๐ บาท/วัน/คน ๒. ค่าเช่าที่พัก เหมาะจ่ายไม่เกิน ๕๐๐

	การฝึกอบรม กำหนดการอบรม/จัด ประชุม	๓. คำพาหนะ จ่ายตามจริงหรือเหมาจ่าย อยู่ในดุลย พินิจของหัวหน้าโครงการ (ห้ามเบิกค่าเครื่องบิน) อัตรา กระทรวงการคลัง		คน ๓. คำพาหนะ จ่ายตามจริงหรือเหมาจ่าย อยู่ใน ดุลย พินิจของหัวหน้าโครงการ (ห้ามเบิกค่าเครื่องบิน)		บาท/วัน/คน ๓. คำพาหนะ จ่ายตามจริงหรือเหมา จ่าย อยู่ในดุลยพินิจของ หัวหน้าโครงการ (ห้ามเบิกค่าเครื่องบิน)
--	--	---	--	---	--	--

๖. หมวดค่าใช้จ่าย (ต่อ)

รายการ	หลักฐานการเบิกจ่าย	อัตราที่ขอมติจากที่ประชุม	หน่วยงาน			
			สกว.	กระทรวงการคลัง	มหาวิทยาลัยฟาร์ฯ	อื่น ๆ
๓. ค่าเบี้ยเลี้ยง	๑. หนังสือขออนุมัติเดินทางไปปฏิบัติงาน ๒. รายงานการเดินทาง การนับเวลา ๑. นับออกจากที่อยู่หรือที่ทำงานปกติจนกลับถึงที่อยู่หรือที่ทำงานปกติ ๒. กรณีพักแรม ๒๔ ชม. นับเป็น ๑ วัน เศษเกิน ๑๒ ชม. นับเป็น ๑ วัน ๓. กรณีไม่พักแรมเศษเกิน ๑๒	- กรณีปฏิบัติงานนอกเขตจังหวัดและเกินกว่า ๑๒ ชั่วโมง ให้คิดครึ่งหนึ่งของหัวหน้าโครงการ คือ ๒๐๐ บาท - หัวหน้าโครงการและที่ปรึกษา วันละ ๔๐๐ บาท กรณีการไปประชุมสัมมนา ที่มี การจัดเลี้ยงอาหารด้วย เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงไม่ได้ อัตรา สกว.	- กรณีปฏิบัติงานนอกเขตจังหวัดและเกินกว่า ๑๒ ชั่วโมง ให้คิดครึ่งหนึ่งของหัวหน้าโครงการ คือวันละ ๒๐๐ บาท - หัวหน้าโครงการและที่ปรึกษา วันละ ๔๐๐ บาท กรณีการไปประชุมสัมมนา ที่ มีการจัดเลี้ยงอาหารด้วย เบิก ค่าเบี้ยเลี้ยงไม่ได้	- กรณีไปราชการ ระดับ ๙ ขึ้นไป วันละ ๒๗๐ ระดับ ๘ ลงมา วันละ ๒๔๐ บาท	ไม่สามารถเดินทางไป-กลับได้ ๒๕๐ บาท/วัน	ม.ราชภัฏเชียงใหม่ ตามระเบียบ กระทรวงการคลัง ระดับ ๙ หรือเทียบเท่าขึ้นไป วันละ ๒๗๐ บาท ระดับ ๑ – ๘ หรือเทียบเท่า วันละ ๒๔๐ บาท ม.ราชภัฏศรีสะเกษ ตามระเบียบ กระทรวงการคลัง ข้ามเขตจังหวัด ระดับ ๙ หรือเทียบเท่า วัน

	ชม. นับเป็น ๑ วัน ๔.กรณีเกิน ๖ ชม. นับเป็น ครึ่งวัน ๕.ให้หักค่าเบี้ยเลี้ยงที่คำนวณ ได้ มือละ ๑ ใน ๓ ของ อัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทาง เหมาจ่าย					ละ ๒๗๐ บาท ระดับ ๑ – ๘ หรือเทียบเท่า วันละ ๒๔๐ บาท <u>ในเขตจังหวัด</u> ระดับ ๙ หรือเทียบเท่า วัน ละ ๑๖๒ บาท ระดับ ๑ – ๘ หรือเทียบเท่า วันละ ๑๔๔ บาท
๔. ค่าจ้างเหมาพิมพ์ เอกสาร/บันทึกข้อมูล	ใบเสร็จรับเงิน หรือ ใบสำคัญรับเงิน	ไม่เกิน ๑๐ บาท ต่อหน้า <u>อัตรา ม.ราชภัฏเชียงใหม่</u>	ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของหัวหน้า โครงการ			<u>ม.ราชภัฏเชียงใหม่</u> ไม่เกิน ๑๐ บาท ต่อหน้า <u>ม.พะเยา</u> ไม่เกิน ๒๐ บาท ต่อหน้า
๕. ค่าจ้างสำเนาเอกสาร	ใบเสร็จรับเงิน	ไม่เกิน ๔๐ สตางค์ ต่อหน้า <u>อัตรา ม.พะเยา</u>	ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของหัวหน้า โครงการ			<u>ม.พะเยา</u> ไม่เกิน ๔๐ สตางค์ ต่อหน้า

๖. หมวดค่าใช้จ่าย (ต่อ)

รายการ	หลักฐานการเบิกจ่าย	อัตราที่ขอมติจากที่ประชุม	หน่วยงาน			
			สกว.	กระทรวงการคลัง	มหาวิทยาลัยฟาร์ฯ	อื่น ๆ
๖. ค่าจ้างเข้าเล่มเอกสาร	ใบเสร็จรับเงิน หรือ ใบสำคัญรับเงิน	เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย	ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของหัวหน้า โครงการ		เป็นไปตามประกาศ มหาวิทยาลัย	<u>ม.พะเยา</u> ไม่เกิน ๕๐๐ บาท ต่อเล่ม
๗. ค่าจ้างวิเคราะห์ข้อมูล/ วิเคราะห์แลป/แปลผลข้อมูล	ใบเสร็จรับเงิน หรือ ใบสำคัญรับเงิน หนังสืออนุมัติจ้างเหมา	๑,๐๐๐ บาท <u>อัตรา ม.ฟาร์</u>	ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของ หัวหน้าโครงการ		๑,๐๐๐ บาท	<u>ม.พะเยา</u> ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท ต่อ ครั้ง
๘. ค่าสัมภาษณ์ภายนอก	ใบเสร็จรับเงิน หรือ ใบสำคัญรับเงิน	๕๐ – ๑๐๐ บาท	ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของ		๕๐ – ๑๐๐ บาท	

มหาวิทยาลัย		<u>อัตรา ม.พาร์</u>	หัวหน้าโครงการ			
๙. ค่าเก็บแบบสอบถาม ภายนอกมหาวิทยาลัย	ใบเสร็จรับเงิน หรือ ใบสำคัญรับเงิน	๒๐ – ๓๐ บาท/ฉบับ <u>อัตรา ม.พาร์</u>	ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของ หัวหน้าโครงการ		๒๐ – ๓๐ บาท/ฉบับ	
๑๐. ค่าจ้างในลักษณะที่เป็นงาน เหมารวมต่อชิ้นงาน เช่น การทำ เครื่องมืออุปกรณ์สำหรับ การวิจัย	ใบเสร็จรับเงิน หรือ ใบสำคัญรับเงิน	เบิกจ่ายได้ตามที่จ่ายจริง	ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของหัวหน้า โครงการ			
๑๑. ค่าเบี้ยประกันอุบัติเหตุ	ใบเสร็จรับเงิน	เบิกจ่ายได้ตามที่จ่ายจริง ในวงเงิน คุ้มครองไม่เกินคนละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท <u>อัตรา สกว.</u>	เบิกจ่ายได้ตามที่จ่ายจริง ใน วงเงินคุ้มครองไม่เกินคนละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท			
๑๒. ค่าสาธารณูปโภค เช่น ค่า น้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ ค่าไปรษณีย์ ค่าขนส่งพัสดุฯ	ใบเสร็จรับเงิน	เบิกจ่ายได้ตามที่จ่ายจริง	เบิกจ่ายได้ตามที่จ่ายจริง			
๑๓. ค่าสมาชิก เช่น ค่าสมาชิก วารสารที่นักวิจัยต้องลง ตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย	ใบเสร็จรับเงิน หรือ หลักฐานการจ่ายเงินอื่น	เบิกจ่ายได้ตามที่จ่ายจริง	เบิกจ่ายได้ตามที่จ่ายจริง			

๖. หมวดค่าใช้จ่าย (ต่อ)

รายการ	หลักฐานการเบิกจ่าย	อัตราที่ขอมติจากที่ประชุม	หน่วยงาน			
			สกว.	กระทรวงการคลัง	มหาวิทยาลัยฟาร์ฯ	อื่น ๆ
๑๔. ค่าธรรมเนียมอุดหนุนสถาบัน					ร้อยละ ๑๐	ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของงบวิจัย ไม่รวมค่าครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง
๑๕. ค่าบำรุงกองทุนพัฒนาการวิจัย					ร้อยละ ๒๐	
๑๖. ค่าภาษีรายได้หัก ณ ที่จ่าย					ร้อยละ ๑	
๑๗. ค่าดำเนินงานโครงการ					ร้อยละ ๕๙	
๑๘. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ (ต้องระบุรายการ)	ใบเสร็จรับเงิน หรือใบสำคัญรับเงิน	เบิกจ่ายได้ตามที่จ่ายจริง	เบิกจ่ายได้ตามที่จ่ายจริงเป็นไปตามเกณฑ์ของ สกว. หรือทำความตกลงกับ สกว. เป็นคราวๆไป			
๑๘.๑ ค่าเดินทางต่างประเทศในเรื่องที่เกี่ยวกับโครงการโดยการ (ก) เป็นการไปเสนอผลงานที่เกิดขึ้นจากโครงการ หรือ (ข) เข้าร่วมประชุมวิชาการหรือดูงานเฉพาะเรื่องที่มีความสำคัญกับงานวิจัยในโครงการโดยตรง						
๑๘.๒ ค่าใช้จ่ายของนักวิจัยจากต่างประเทศที่มาช่วยงานในโครงการ		เบิกจ่ายได้ตามที่จ่ายจริง	เบิกจ่ายได้ตามที่จ่ายจริงเป็นไปตามเกณฑ์ของ สกว. หรือทำความตกลงกับ สกว. เป็นคราวๆไป			

๕.การจัดตั้งคณะกรรมการด้านการวิจัย โดยมี ดร.ฉัตรทิพย์ สุวรรณชิน รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
เป็นประธานและหัวหน้าสำนักวิจัย เป็นเลขานุการ
ผลการดำเนินงานที่ดำเนินการแล้วซึ่งสอดคล้องกับ Output / Outcome ตามสัญญาของ
โครงการ

Output/Outcome (เชิงระบบ) ของโครงการ	ผลการดำเนินงาน	ความสอดคล้องกับ Output ตามสัญญา โครงการ	
		สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง
มหาวิทยาลัยได้แนวทางการ พัฒนาระบบบริหารจัดการของ มหาวิทยาลัยในการทำงานเพื่อ พัฒนาท้องถิ่น	๑.การศึกษาบริบทเดิมและสภาพปัญหาของ ระบบการบริหารจัดการเดิมของมหาวิทยาลัย ๒.การกำหนดแนวทางการแก้ไขและดำเนินการ ตามแนวทางที่กำหนด -โครงการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อกำหนดกฎเกณฑ์ และการลดขั้นตอนระเบียบทางการเงิน -การจัดตั้งคณะกรรมการด้านการวิจัย -โครงการพัฒนา Website งานวิจัยเพื่อสังคม และ การใช้รูปแบบ Progressive Meeting ในการสื่อสาร เป็นรายสัปดาห์	✓	
อาจารย์และนักวิจัยได้พัฒนา ศักยภาพการทำงานวิจัยเชิง พื้นที่ โดยใช้ประเด็นความ ต้องการของพื้นที่เป็นตัวตั้ง	-โครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น -โครงการส่งเสริมการจัดทำแผนชุมชน เทศบาล ตำบลสารภี -โครงการบรรยายและให้คำปรึกษาโดย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก	✓	

การดำเนินงานและผลการดำเนินงานตามแนวทางการแก้ไขปัญหา

๑.โครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น (การใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ (Online Database) เพื่อการพัฒนาคุณภาพงานวิจัย)

ในการดำเนินการในโครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่(การใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ (Online Database) เพื่อการพัฒนาคุณภาพงานวิจัย) ดำเนินการในวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ณ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น โดยได้รับเกียรติจาก อาจารย์วณิชกร แก้วกัน หัวหน้าสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น เป็นวิทยากร โดยได้ดำเนินการในรูปแบบการอบรมเชิงปฏิบัติการ การใช้ฐานข้อมูลออนไลน์กับการดำเนินการวิจัย อันประกอบไปด้วย การเข้าใช้งานฐานข้อมูล คลังข้อมูลงานวิจัยไทย (National Research Repository : TNRR) ,ศูนย์สารสนเทศการวิจัย วช. (Digital Research Information Center : DIRC), ThaiLis Digital Collection, EBSCO, ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย Online (Thai Research), IR-Web, Reference Database, Springer Link และThai Academic Reference Database (TAR) โดยมีนักวิจัยเข้าร่วมจำนวน ๑๖ คน จาก ๕ คณะ ซึ่งเป็นผู้เสนอโครงการวิจัยย่อยทั้งสิ้นรวม ๖ โครงการ ทั้งนี้ในการดำเนินการมีการประเมินผลโดยการใช้แบบสอบถาม ดังสามารถสรุปผลได้ดังรายงาน

รายงานสรุปผลการดำเนินงาน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ฐานข้อมูลออนไลน์กับการดำเนินการวิจัย อันประกอบไปด้วย การเข้าใช้งานฐานข้อมูล คลังข้อมูลงานวิจัยไทย (National Research Repository : TNRR) ,ศูนย์สารสนเทศการวิจัย วช. (Digital Research Information Center : DIRC), ThaiLis Digital Collection, EBSCO, ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย Online (Thai Research), IR-Web, Reference Database, Springer Link และThai Academic Reference Database (TAR)

ทั้งนี้จากผลการประเมินการดำเนินการในโครงการดังกล่าว พบว่า ผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ยังไม่เคยมีประสบการณ์ในการดำเนินการวิจัย ในด้านการใช้ฐานข้อมูลประกอบการดำเนินการวิจัยนั้น ปรากฏผลดังตาราง

รูปแบบการใช้งานฐานข้อมูล	ผลการประเมิน
๑.รูปแบบการสืบค้นแหล่งข้อมูลในการดำเนินการวิจัย	ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่ใช้ Key Word ในการค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องผ่าน Search Engines
๒.ความถี่ในการใช้ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในการสืบค้นข้อมูลทางด้านการงานวิจัย	ผู้เข้าอบรมมีพฤติกรรมการใช้งานในความถี่ นานๆ ครั้ง
๓.จำนวนแหล่งการสืบค้นฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่รู้จักก่อนการอบรม	ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่รู้จัก ๑-๓ แหล่ง
๔.ความรู้ในด้านการสืบค้นฐานข้อมูลวิจัยอิเล็กทรอนิกส์ก่อนเข้ารับการอบรม	ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่มีความรู้บ้างและน้อยมากก่อนการเข้ารับการอบรม
๕.ปัญหาในการค้นข้อมูลที่ต้องการ <u>ก่อนเข้ารับการอบรม</u>	ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่ประสบปัญหาในเรื่องหาข้อมูลที่ต้องการไม่พบ และไม่ทราบวิธีในการค้นหาแหล่งข้อมูล
๖.การรู้จักฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ <u>ก่อนเข้ารับการอบรม</u>	ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่รู้จักฐานข้อมูลศูนย์สารสนเทศการวิจัย วช. (Digital Research Information Center : DIRC) และ EBSCO มากที่สุด
๗.โอกาสในการใช้เครื่องมือในการสืบค้นฐานข้อมูลงานวิจัยอิเล็กทรอนิกส์จากการให้บริการ In-House Database ของสำนักวิทยบริการ	ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่ประเมินว่ามีโอกาสในการใช้ฐานข้อมูล LLRC Web Portal มากที่สุด
๘.ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ท่านรู้จักและสามารถใช้งานได้ภายหลังการอบรม	ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่มีความสนใจในการใช้ฐานข้อมูล ศูนย์สารสนเทศการวิจัย วช. (Digital Research Information Center : DIRC) , ThaiLis Digital Collection และฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย Online (Thai Research) ภายหลังการอบรม

ประโยชน์จากการอบรมและข้อเสนอแนะ

ประโยชน์จากการอบรมและข้อเสนอแนะ
๑.อยากให้เพิ่ม Workshop เชิงปฏิบัติการในการฝึกอบรม ๒.ทำให้รู้ว่ามีฐานข้อมูลมากมายให้ได้ใช้ประโยชน์ ๓.ได้รู้แนวทางการอ้างอิงอย่างถูกต้อง ๔.เกิดความกระตือรือร้นมากขึ้นในการทำวิจัย ๕.ได้เรียนรู้วิธีการสืบค้นที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ภาพแสดงการจัดกิจกรรม โครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
(การใชฐานข้อมูลออนไลน์ (Online Database) เพื่อการพัฒนาคุณภาพงานวิจัย)

๒.โครงการจัดการความรู้เรื่อง การบริหารโครงการวิจัยและการสังเคราะห์ความรู้เพื่อการพัฒนา
งานวิจัยเชิงพื้นที่

โครงการจัดการความรู้เรื่อง การบริหารโครงการวิจัยและการสังเคราะห์ความรู้เพื่อการพัฒนา งานวิจัยเชิงพื้นที่ ดำเนินการตามแนวทางการพัฒนานักวิจัยในสถาบัน สอดคล้องกับเนื้อหาจากการเข้าร่วมการอบรมในหลักสูตร ผู้บริหารชุดโครงการวิจัยและนวัตกรรม รุ่น ๒ โดยรูปแบบกิจกรรมเป็นการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็น หลักการเกี่ยวกับชุดโครงการวิจัยและนวัตกรรม , หลักการบริหาร โครงการวิจัยอย่างมืออาชีพ , ระบบและกลไกงานวิจัยของสถาบัน “Workshop and Brainstorming” , การใช้ประโยชน์งานวิจัยเชิงสังคมและชุมชน , การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลที่ได้จาก การสังเคราะห์โจทย์การวิจัย , การวิเคราะห์ผลการดำเนินการชุดโครงการย่อย, รวมไปถึงการวิเคราะห์ ระบบและกลไกของการบริหารจัดการงานวิจัยทั้งในระดับคณะและ ระดับสถาบัน เพื่อนำผลที่ได้ไป ประเมินแนวทางในการแก้ปัญหาในเชิงระบบต่อไป

วันเวลาดำเนินการ

วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น.

สถานที่ดำเนินการ

มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

นักวิจัยในโครงการย่อยจำนวน ๑๖ คน จาก ๕ คณะ

วัตถุประสงค์การดำเนินการ

๑. เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็น การบริหารจัดการโครงการ , วัดและประเมินผลระบบและกลไก งานวิจัยของสถาบัน , การบริหารจัดการชุดโครงการย่อย
๒. เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพด้านการจัดการงานวิจัยของสถาบันร่วมกัน

ผลการประเมินโครงการ

ในการประเมินโครงการใช้เครื่องมือคือแบบสอบถาม โดยสามารถสรุปผลการประเมินตาม วัตถุประสงค์โครงการได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๑ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็น การบริหารจัดการโครงการ , วัดและ ประเมินผลระบบและกลไกงานวิจัยของสถาบัน , การบริหารจัดการชุดโครงการย่อย

วิธีการประเมิน ประเมินโดยใช้แบบสอบถาม

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุงาน ๑-๓ ปี วุฒิการศึกษาปริญญาโท มีประสบการณ์ในการ ทำงานวิจัย ๓-๕ ปี ด้านงานวิจัยชุมชน โดยเป็นตัวแทนจากทีมวิจัยโครงการย่อยทั้ง ๖ โครงการ

ด้าน	รายการ	ค่าเฉลี่ย (ก่อนการเข้าร่วม)	ค่าเฉลี่ย (หลังการเข้าร่วม)	การเปลี่ยนแปลง (%)
ประเด็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้				
	หลักการเกี่ยวกับชุดโครงการวิจัยและนวัตกรรม (มีความเข้าใจในหลักการ รูปแบบและสถานการณ์โครงการวิจัยและนวัตกรรมในปัจจุบัน)	๓	๔	๓๓%
	หลักการบริการโครงการวิจัยอย่างมืออาชีพ (องค์ประกอบ หลักการ และแนวปฏิบัติที่ดี)	๒.๒๙	๓.๘๖	๑๒๔%
	ระบบและกลไกงานวิจัยของสถาบัน “Workshop and Brainstorming” (การทำวิจัย, เครือข่ายการทำงาน, การเงินและงบประมาณ, การจัดการภายใน)	๒.๔๓	๓.๗๑	๕๒%
	การใช้ประโยชน์งานวิจัยเชิงสังคมและชุมชน (กฎการดำเนินการ, องค์ประกอบ, ประเภทงานวิจัย)	๒.๗๑	๓.๘๖	๔๒%
	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลที่ได้จากกระบวนการสังเคราะห์โจทย์การวิจัย โครงการวิจัยสารภีจากผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรผู้บริหาร R&I รุ่น ๒ (การวิเคราะห์ปัญหา, ความเชื่อมโยงของโครงการย่อย, การนำองค์ความรู้ด้านบริบทพื้นที่ไปปรับใช้ในโครงการของตนเอง)	๓	๓.๗๑	๒๔%
ด้าน	รายการ	ค่าเฉลี่ย (ก่อนการเข้าร่วม)	ค่าเฉลี่ย (หลังการเข้าร่วม)	การเปลี่ยนแปลง (%)
	การวิเคราะห์ผลการดำเนินการชุดโครงการย่อยแต่ละชุดที่ผ่านมาและการสังเคราะห์โจทย์วิจัยสู่ระยะที่สอง “Workshop” (การสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้จากการทำวิจัยในระยะ ๖ เดือนที่ผ่านมา, การดำเนินการในขั้นต่อไปของแต่ละชุดโครงการ)	๒.๗๑	๓.๗๑	๓๗%
	สภาพแวดล้อม สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (ความเหมาะสมของสถานที่, ระยะเวลาในการดำเนินงาน)	๓.๑๔	๔.๒๙	๓๗%
ประโยชน์ที่ได้รับ				

- ประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมต่อการดำเนินงานวิจัยของผู้เข้าร่วม ฯ	๓.๔๓	๔.๔๓	๒๙%
- ความเข้าใจในเรื่องโครงการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อสังคม	๓.๔๓	๔	๑๖%
ผลประเมินโดยเฉลี่ย	๒.๙๐	๓.๙๕	๓๖%

การเปรียบเทียบ ระดับความคาดหวังก่อนและภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ผลการประเมินพบว่าผู้เข้าร่วมอบรมมีความเข้าใจในหลักการบริการโครงการวิจัยอย่างมืออาชีพ (องค์ประกอบ หลักการ และแนวปฏิบัติที่ดี) เพิ่มขึ้น รวมไปถึงระบบและกลไกงานวิจัยของสถาบัน “Workshop and Brainstorming” (การทำวิจัย, เครือข่ายการทำงาน, การเงินและงบประมาณ, การจัดการภายใน) และการใช้ประโยชน์งานวิจัยเชิงสังคมและชุมชน (กฎการดำเนินการ, องค์ประกอบ, ประเภทงานวิจัย)

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๒. เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพด้านการจัดการงานวิจัยของสถาบันร่วมกัน

การดำเนินการ

ดำเนินการโดยทำการแบ่งกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมจำแนกตามสาขาวิชาเพื่อทำการประเมินระบบและกลไกทางการดำเนินการวิจัยตามแบบฟอร์มที่กำหนด หลังจากนั้นทำการวิเคราะห์ จุดอ่อนของระบบและกลไกเพื่อนำเสนอต่อที่ประชุม ภายหลังจากการนำเสนอในระดับสาขาวิชาแล้ว ผู้นำกิจกรรมจึงได้ทำการสรุปค่าคะแนนและนำมาเฉลี่ยเพื่อประเมินระบบและกลไกการดำเนินงานวิจัยระดับสถาบัน ดังปรากฏผลตามรูปภาพประกอบ

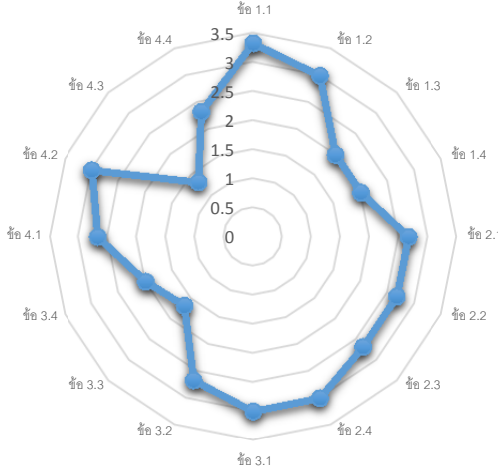
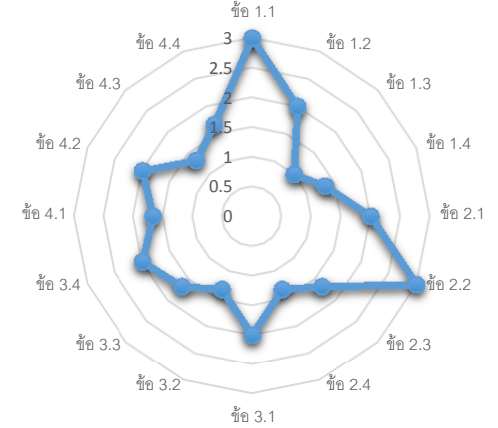
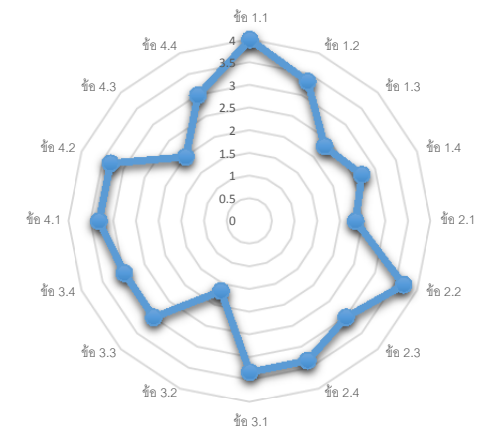
การแบ่งกลุ่ม ในการดำเนินงานได้ทำการแบ่งกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็น ๖ กลุ่มจำแนกตามสาขาวิชาและจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมดังนี้

- กลุ่มที่ ๑ ศิลปศาสตร์
- กลุ่มที่ ๒ วิทยาศาสตร์
- กลุ่มที่ ๓ การจัดการอุตสาหกรรมและโลจิสติกส์
- กลุ่มที่ ๔ การบัญชี และ การประกอบการ
- กลุ่มที่ ๕ บริหารรัฐกิจและศึกษาศาสตร์
- กลุ่มที่ ๖ การสื่อสารการตลาด

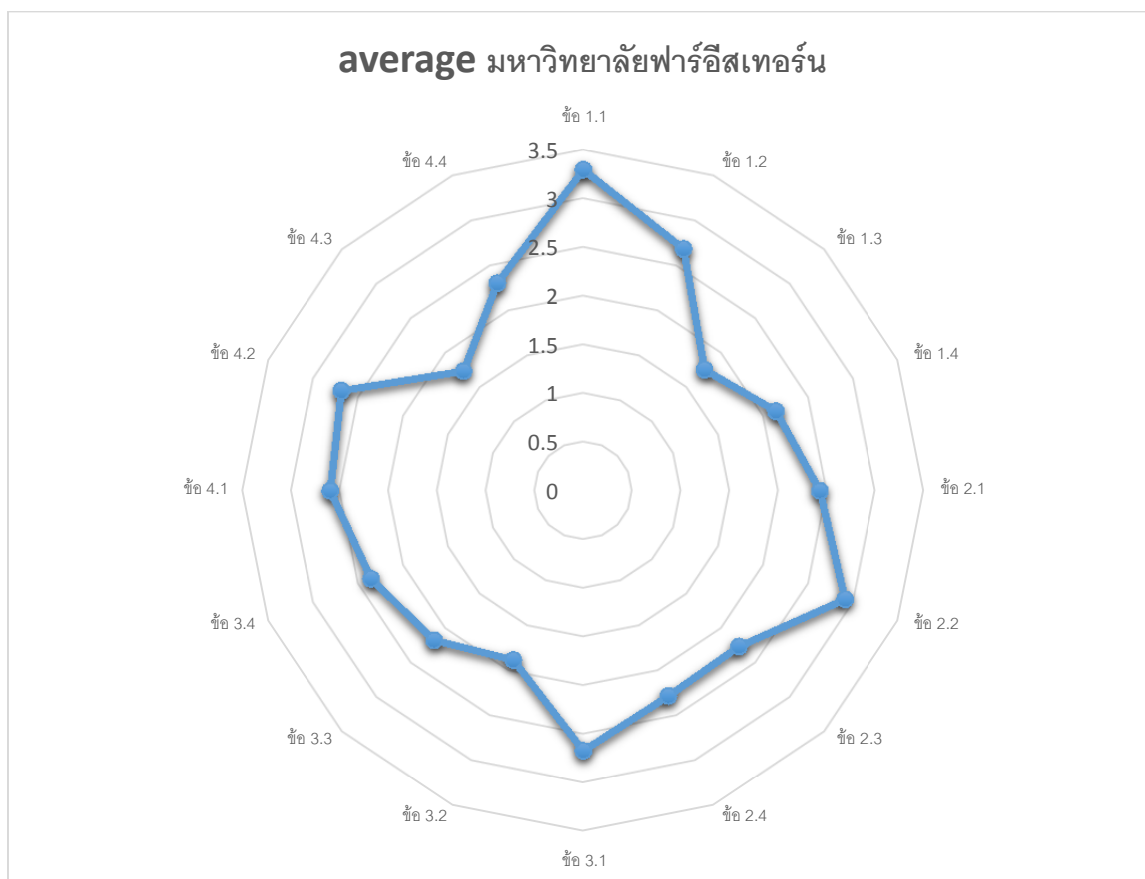
เครื่องมือในการดำเนินการ คณะผู้ดำเนินการใช้แบบการสำรวจสมรรถนะด้านการวิจัยและนวัตกรรมขององค์กร ซึ่งเป็นเอกสารประกอบในหลักสูตร “ผู้บริหารชุดโครงการวิจัยและนวัตกรรม” เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ

ผลการดำเนินการ

กลุ่ม	แผนภาพสรุป	การแปลผล
กลุ่มที่ ๑ ศิลป ศาสตร์	average ศิลปศาสตร์	กลุ่มศิลปศาสตร์ ประเมินว่ามีจุดที่ต้องปรับปรุงในส่วนของการเงินและทรัพยากร (งบประมาณสำหรับงานวิจัย , ความเชี่ยวชาญในการเขียนโครงการ และ ระบบจัดการด้านการเงิน) และในส่วนของการทำวิจัย (การพัฒนาทักษะการทำวิจัยในสาขา, การมีผู้ช่วยนักวิจัยคอยให้การสนับสนุน)
กลุ่มที่ ๒ วิทยาศาสตร์	average วิทยาศาสตร์	กลุ่มวิทยาศาสตร์ ประเมินว่ามีจุดที่ต้องปรับปรุงในส่วนของการวิจัย (การมีผู้ช่วยนักวิจัยคอยให้การสนับสนุน) , เครือข่ายการทำงาน (การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับแหล่งทุน และ การมีทีมงานประชาสัมพันธ์ที่มีความสามารถสูงในการสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมาย) , การเงินและทรัพยากรอื่นๆ (ความเชี่ยวชาญในการเขียนโครงการ และ การมีผู้บริหารการเงินและบัญชีที่มีความคิดสร้างสรรค์)
กลุ่มที่ ๓ การจัดการ อุตสาหกรรม และโลจิสติกส์	average การจัดการอุตสาหกรรม	กลุ่มการจัดการอุตสาหกรรมและโลจิสติกส์ ประเมินว่ามีจุดที่ต้องปรับปรุงในส่วนของการทำวิจัย (ได้รับทุนวิจัยใหม่ๆ ,มีผู้ช่วยนักวิจัยสนับสนุน, เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย) , เครือข่ายการทำงาน (รู้จักกับแหล่งทุน, ความสัมพันธ์กับภาคีต่างๆ), การเงินและทรัพยากร (ความเชี่ยวชาญของทีมงานเขียนโครงการ , ระบบการเงินที่มีประสิทธิภาพ) , การจัดการภายใน (การมีเจ้าหน้าที่สนับสนุนที่เข้าใจระบบงานวิจัย)

กลุ่ม	แผนภาพสรุป	การแปลผล
กลุ่มที่ ๔ การบัญชี และการ ประกอบก การ	average บัญชีและการประกอบการ 	กลุ่มการบัญชีและการประกอบการ ประเมินว่ามีจุดที่ต้องปรับปรุงคือ การทำวิจัย (การมีผู้ช่วยนักวิจัยและมีเครื่องมือในการทำวิจัยที่มีประสิทธิภาพ) ,เครือข่ายการทำงาน (การแลกเปลี่ยนในเครือข่ายวิชาการ, ความสัมพันธ์ที่ดีกับภาคีที่เกี่ยวข้อง, และ ความสัมพันธ์กับแหล่งทุน) ,การเงิน (ความเชี่ยวชาญในการเขียนโครงการ , ระบบการจัดการการเงิน, ผู้บริหารการเงินที่มีความคิดสร้างสรรค์), การจัดการภายใน (การมีเจ้าหน้าที่สายสนับสนุน , บรรยากาศการทำงานในองค์กร)
กลุ่มที่ ๕ บริหารรัฐ กิจและ ศึกษาศาส ตร์	average บริหารรัฐกิจและศึกษาศาสตร์ 	กลุ่มบริหารรัฐกิจและศึกษาศาสตร์ ประเมินว่ามีจุดที่ต้องปรับปรุงคือ การทำวิจัย (การมีผู้ช่วยนักวิจัย , การมีเครื่องมือการทำวิจัยที่มีประสิทธิภาพ) , เครือข่ายการทำงาน (ความสัมพันธ์กับแหล่งทุน, ความสามารถของทีมประชาสัมพันธ์) , การเงินและทรัพยากร (ความเชี่ยวชาญในการเขียนโครงการ, ระบบการจัดการการเงินที่มีประสิทธิภาพ) , การจัดการภายใน (ทำงานวิจัยตามความถนัด, ระบบการประเมินผลงาน, การมีเจ้าหน้าที่สายสนับสนุน, บรรยากาศในการทำงาน)
กลุ่มที่ ๖ การสื่อสาร การตลาด	average การสื่อสารการตลาด 	กลุ่มการสื่อสารการตลาด ประเมินว่าส่วนที่ควรปรับปรุงคือ การทำวิจัย (การมีผู้ช่วยนักวิจัย) ,เครือข่ายการทำงาน (เครือข่ายวิชาการ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้) , การเงินและทรัพยากร (ความเชี่ยวชาญในการเขียนโครงการ) การจัดการภายใน (การมีเจ้าหน้าที่สายสนับสนุน)

ภายหลังจากที่มีการดำเนินการในระดับคณะแล้ว คณะผู้วิจัยได้ทำการนำคะแนนจากทุกสาขามาทำการเฉลี่ยอีกครั้งเพื่อวิเคราะห์ในภาพรวมดังปรากฏผลตามภาพ

จากภาพการประเมินจะพบว่า ระบบและกลไกในการวิจัยและนวัตกรรมขององค์กร มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นในปัจจุบัน มีประเด็นที่ต้องแก้ไขดังตาราง (ในการประเมินระดับคะแนนพิจารณาจาก คะแนนที่มีระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ซึ่งในกรณีนี้ ค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมดอยู่ที่ ๒.๓๘ จึงพิจารณาเฉพาะในประเด็นที่มีระดับคะแนนต่ำกว่า ๒.๓๐)

ประเด็นที่ต้องดำเนินการปรับปรุง	แนวทางการดำเนินงาน
การมีผู้เชี่ยวชาญ เจ้าหน้าที่เทคนิค และเจ้าหน้าที่สนับสนุนที่พอเพียง	การพัฒนาศักยภาพด้านองค์ความรู้ด้านการวิจัยแก่เจ้าหน้าที่วิชาการ ประจำคณะ
การมีเครื่องมืออุปกรณ์วิจัยที่มีคุณภาพ เหมาะสมกับการทำงาน	โครงการสำรวจความต้องการและจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์วิจัยที่จำเป็น ในการดำเนินงานในระดับคณะและสถาบัน
การทำความเข้าใจและมีความสัมพันธ์ที่ดี กับแหล่งทุนที่มีความสนใจในเรื่องนี้	การพัฒนาด้านเครือข่ายงานวิจัยในระดับสถาบัน
การมีทีมงานประชาสัมพันธ์ที่มีความสามารถสูง สื่อสารกับ กลุ่มเป้าหมายได้หลากหลาย	การพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์รวมทั้งทักษะที่ จำเป็น อาทิ การพูดและการนำเสนอ การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์แก่นักวิจัยที่เข้าร่วมโครงการ
การมีทีมงานที่มีความเชี่ยวชาญในการ เขียนโครงการวิจัยขอทุนจากแหล่งทุน ระดับชาติและนานาชาติ	การจัดตั้งคณะทำงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (การเขียนโครงการวิจัยขอทุนจากแหล่งทุนระดับชาติและนานาชาติ) โดยกำหนดใน รูปแบบโครงสร้างการทำงานของสำนักวิจัย
การมีระบบการจัดการการเงินที่เป็นที่ยอมรับตามมาตรฐานสากล	ดำเนินการเรียบร้อย อยู่ระหว่างการประเมินผลการดำเนินงาน
การมีเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนที่รู้งานของตนเอง นักวิจัยไม่ต้องทำงานธุรการเอง	การพัฒนาศักยภาพด้านองค์ความรู้ด้านการวิจัยแก่เจ้าหน้าที่วิชาการ ประจำคณะ

ภาพแสดงการดำเนินกิจกรรม

๓.โครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น (เทคนิคการลงพื้นที่และการจัดเวทีชุมชน

คณะผู้วิจัยมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ได้มีการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ โดยการลงพื้นที่และจัดเวทีร่วมกับนักวิจัยรุ่นพี่ โดยดำเนินการในวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ โดยการประสานร่วมกับปลัดเทศบาลตำบลสารภี และผู้นำชุมชนทั้ง ๑๐ หมู่ ทั้งนี้ในการดำเนินการ เป็นไปในรูปแบบของการชี้แจงทำความเข้าใจแก่พื้นที่ในแต่ละโครงการ รวมทั้งเปิดโอกาสให้นักวิจัยได้สัมภาษณ์พูดคุยกับผู้นำชุมชนเพื่อชี้แจงในรายละเอียดของกระบวนการวิจัย ทั้งนี้สามารถดำเนินการได้ครบทั้ง ๖ โครงการย่อย

๔.โครงการชี้แจงและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการเบิกจ่ายงบประมาณใน

การดำเนินการวิจัย

การดำเนินการ

เป็นการดำเนินการโดยคณะกรรมการด้านการจัดการงบประมาณวิจัยของมหาวิทยาลัย โดย อาจารย์พรนิภา จันทน์น้อย ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ (ประธานคณะกรรมการ) และ อาจารย์ญาดา ยิ่งยี่น ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร (กรรมการ) และ อาจารย์รพีพร นุตตานนท์ หัวหน้าสำนักงบประมาณ (กรรมการ) เข้าร่วมเป็นวิทยากรบรรยายชี้แจงกฎกติกาทางด้านการจัดการงบประมาณที่มีการปรับปรุงใหม่ ตลอดจนการดำเนินงานด้านเอกสารประกอบการเบิกจ่ายต่างๆ รวมไปถึงการแจกเอกสารคู่มือการเบิกจ่ายงบประมาณวิจัย ซึ่งได้มีการจัดทำเรียบร้อยแล้ว โดยในการดำเนินการมีผู้เข้าร่วมรับฟังการอบรมทั้งสิ้น ๑๒ ท่านซึ่งเป็นตัวแทนจากโครงการวิจัยย่อยทั้ง ๖ โครงการ

การประเมินผลโครงการ

ใช้การประเมินโดยแบบประเมินออนไลน์ผ่าน Google Form ปรากฏผลการประเมินดังนี้ ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จากทุกโครงการวิจัย มีประสบการณ์ในการทำวิจัย ๑-๓ ปี โดยเป็นการวิจัยทางด้านชุมชน

ด้าน	รายการ	ค่าเฉลี่ย (ก่อนการ เข้าร่วม)	ค่าเฉลี่ย (ภายหลัง การเข้าร่วม)	การ เปลี่ยนแปลง (%)
	ความเข้าใจในเรื่องแนวปฏิบัติการขอรับทุนจากภายนอก	๒.๑๖	๔.๐๐	๘๕%
	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบฟอร์มหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายงบประมาณงานวิจัย	๒.๑๖	๔.๐๘	๘๙%
	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการในการเบิกจ่ายเงินสนับสนุนจากภายนอกมหาวิทยาลัย	๒.๑๖	๔.๐๘	๘๙%
	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และอัตราการเบิกจ่ายเงินวิจัย	๒.๒๕	๔.๐๘	๘๑%
ผลประเมินโดยเฉลี่ย		๒.๑๘	๔.๐๖	๘๐%

จากการดำเนินกิจกรรมจะพบว่า ผู้เข้าร่วมมีความรู้ความเข้าใจในทุกด้าน (ความเข้าใจในเรื่องแนวปฏิบัติการขอรับทุนจากภายนอก, ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบฟอร์มหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายงบประมาณงานวิจัย, ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการในการเบิกจ่ายเงินสนับสนุนจากภายนอกมหาวิทยาลัย, ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และอัตราการเบิกจ่ายเงินวิจัย) เพิ่มขึ้นเฉลี่ย ๘๐% ทั้งนี้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมดมีความเห็นว่า การอบรมในครั้งนี้ส่งผลให้นักวิจัยสามารถมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการต่างๆ และสามารถดำเนินการวิจัยได้โดยสะดวกที่ค่าเฉลี่ย ๔.๐๘

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ
๑. เมื่อมีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณมาใช้ในการดำเนินงานวิจัยมาซักระยะหนึ่ง ควรจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นเมื่อนำแนวปฏิบัติและหลักเกณฑ์ไปใช้ เพื่อสะท้อนเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานจริง และนำผลสรุปการเรียนรู้ไปใช้ในการปรับปรุงที่เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติของแหล่งทุน แต่มีความสอดคล้องกับสภาพการทำงานของนักวิจัยด้วย ๒. อยากให้มีการแจกเอกสารร่วมกับการประชุม เพื่อความเข้าใจง่ายมากขึ้นค่ะ ๓. โดยความคิดเห็นเกณฑ์ต่างๆ ควรจะมีการยืดหยุ่นให้เอื้อต่อการทำงานของนักวิจัยมากกว่านี้

ภาพประกอบการอบรม

